

Országgyűlési Napló

Dr. Latorcai János és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, dr. Lukács László György,*
Tordai Bence

Az ülésnap megnyitása.....	13331
----------------------------	-------

A Magyarország Kormánya és a Türk Nyelvű Államok Együtműködési Tanácsa Titkársága közötti, a Türk Nyelvű Államok Együtműködési Tanácsa magyarországi Képviseleti Irodájáról szóló székhely-megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig

.....	13331
-------	-------

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter, a napirendi pont előterjesztője	13331
---	-------

Felszólalók:

Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	13334
Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	13335
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	13336
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	13338
Demeter Márta (LMP)	13340
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd)	13343
Mesterházy Attila (MSZP)	13344
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz)	13346
Nacsa Lőrinc (KDNP)	13348
Mesterházy Attila (MSZP)	13349
Ungár Péter (LMP)	13350
Dr. Gurmai Zita (MSZP)	13351
Demeter Márta (LMP)	13352
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz)	13353
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter előterjesztői válasza.....	13353

A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény, valamint az egyes törvények Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága Európai Unióból történő rendezetlen kilépése esetére szükséges módosításáról szóló 2019. évi XV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig

.....	13361
-------	-------

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter, a napirendi pont előterjesztője	13361
---	-------

Felszólalók:

Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	13364
Bencsik János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	13365
Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről	13367
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	13369
Ungár Péter , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	13369
Nunkovics Tibor (Jobbik).....	13370
Nacsa Lőrinc (KDNP)	13370
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz)	13371
Ungár Péter (LMP)	13371
Bencsik János (Jobbik)	13372
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd).....	13373
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter előterjesztői válasza.....	13374

Az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt a Vietnámi Szocialista Köztársaság közötti beruházásvédelmi megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig

.....	13378
-------	-------

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter, a napirendi pont előterjesztője	13378
---	-------

Felszólalók:

Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	13381
Dr. Varga-Damm Andrea , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	13382
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	13383
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	13385
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik)	13386

A Magyarország Kormánya és Montenegró Kormánya között a Magyar Népköztársaság/Magyar Köztársaság és a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság/Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság/ Jugoszláv Szövetségi Köztársaság/Szerbia és

Montenegró között létrejött kétoldalú nemzetközi szerződésben való államutódlásról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	13386
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter, a napirendi pont előterjesztője	13386
Felszólalók:	
Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	13388
Dr. Steinmetz Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	13389
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	13390
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	13391
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter előterjesztői válasza	13391
Az egyrészeztől az Európai Közösség és tagállamai, másrészeztől a Mexikói Egyesült Államok között létrejött gazdasági partnerségi, politikai koordinációs és együttműködési megállapodáshoz, a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült harmadik kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	13394
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter, a napirendi pont előterjesztője	13394
Felszólalók:	
Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	13396
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	13397
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	13397
A Magyarország Kormánya és a Bahreini Királyság Kormánya között a diplomata-, szolgálati és különleges útlevéllel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	13398
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter, a napirendi pont előterjesztője	13398
Felszólalók:	
Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	13399
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	13400
A Magyarország Kormánya és a Bolgár Köztársaság Kormánya között a Bolgár Köztársaság budapesti diplomáciai képviseletének ingatlanszükségeit illető kérdések rendezéséről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	13400
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter, a napirendi pont előterjesztője	13400
Felszólalók:	
Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	13401
Bencsik János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	13402
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	13403
A Versenyképesebb Magyarországért program egyes adóintézkedéseinek megvalósítását szolgáló törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	13403
Izer Norbert pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	13404
Felszólalók:	
Ovádi Péter , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	13408
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	13410
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről	13414
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	13418
Dr. Mellár Tamás , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	13421
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	13423
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik)	13424
Magyar Zoltán (Jobbik)	13426
Kovács Sándor (Fidesz)	13427
Nacsa Lőrinc (KDNP)	13427
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd)	13428
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	13429
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik)	13432
Kovács Sándor (Fidesz)	13433
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	13433
Nacsa Lőrinc (KDNP)	13435
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	13435
Izer Norbert pénzügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	13436

A társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	13441
Izer Norbert pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	13441
Felszólalók:	
Kovács Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	13445
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	13448
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	13452
Korózs Lajos , az MSZP képviselőcsoportja részéről	13454
Dr. Mellár Tamás , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	13458
Izer Norbert pénzügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	13460
A pénzmossa és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2017. évi LIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	13463
Gion Gábor pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	13463
Felszólalók:	
Ovádi Péter , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	13466
Dr. Varga-Damm Andrea , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	13467
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	13471
Korózs Lajos , az MSZP képviselőcsoportja részéről	13472
Nunkovics Tibor (Jobbik)	13474
Gion Gábor pénzügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	13475
Napirend utáni felszólalások:	
Magyar Zoltán (Jobbik)	13476
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik)	13478
Az ülésnap bezárása	13480

Az ülésen jelen voltak:

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, GION GÁBOR pénzügyminisztériumi államtitkár, IZER NORBERT államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
13. ülésnapja
2019. november 22-én, pénteken
(9.03 óra - Elnök: Sneider Tamás
Jegyzők: Gelencsér Attila és Tordai Bence)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kérem, foglalják el a helyüket. Az Országgyűlés őszi ülészakájának 13. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Tordai Bence jegyző urak lesznek a segítségemre.

Mindenkit sok szeretettel köszöntök, aki figyelemmel kíséri a mai napon az Országgyűlés munkáját.

Soron következik **„A Magyarország Kormányának és a Türk Nyelvű Államok Együttműködési Tanácsa Titkársága közötti, a Türk Nyelvű Államok Együttműködési Tanácsa magyarországi Képviselői Irodájáról szóló székfoglalás megállapodás kihirdetéséről”** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8000. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Szijjártó Péter külügyi és külügyminiszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külügyi és külügyminiszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelettel köszöntöm önöket. Az Európai Unió nemrégiben fogadta el az új közép-ázsiai kapcsolatok fejlesztésére vonatkozó stratégiáját. Az Európai Unióban egy komoly gondolkodás zajlik arról, hogy a világnak ezen gyorsan bővülő és fejlődő térségével hogyan épüljön ki egy, a jelenleginél szorosabb együttműködés. Az Európai Bizottság, illetve az Európai Külügyi Szolgálat egy külön különleges képviselőt is kinevezett erre a feladatra, akinek jelenleg az a kötelessége, hogy a közép-ázsiai országok és az Európai Unió között a minél szorosabb együttműködést létrehozza.

Közép-Európa is kiveszi a részét ebből a kapcsolatépítésből. Ennek jegyében rendeztük meg a tavalyi esztendőben a visevári négyek és az öt közép-ázsiai ország külügyminiszteri találkozóját itt, Budapesten. Ezeknek a közép-ázsiai országoknak és Törökországnak egy fontos és erős szervezete a Türk Nyelvű Államok Együttműködési Tanácsa, amelynek munkáját mind Brüsszelben, mind mi itt, Budapesten figyelemmel követjük. A kulturális, kereskedelmi, oktatási és gazdasági kapcsolatok erősítése egyértelműen magyar érdek, de emellett biztonsági érdekünk is a kapcsolaterősítés, tekintettel arra, hogy ezek az országok nagyon fontos szerepet játszanak a közép-ázsiai térségben a terrrorellenes küzdelemben, valamint fontos szövetségeseink a szélsőséges ideológiák terjedése ellen való fellépésben is.

Arról már nem is beszélve, hogy ha az Európai Unió, és még közelebről a közép-európai térség energiabiztonsági, energiaellátási tékéjére tekintünk, akkor láthatjuk, hogy mivel szövetségeseink kevésbé lelkesek a diverzifikációs házi feladat elvégzése

terén, ezért az elkövetkezendő években könnyen előfordulhat, hogy a közép-ázsiai gázforrásokat nagyobb mértékben kell majd igénybe vennünk, mint történt az idáig. Ennek egyik első állomása lesz éppen november végén, amikor a transzantatóliai vezeték átadják Törökországban, amely a legfontosabb tranzitvezeték lesz a közép-ázsiai gázvezeték a délkelet-európai térségig, ahonnan pedig már Közép-Európa számára is reális lehetőség a gázforrások igénybevétele.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Türk Nyelvű Államok Együttműködési Tanácsát 2009 októberében hozták létre a nahicseváni nyilatkozattal. A Türk Tanácsnak jelenleg öt állandó tagja van. Törökország mellett Azerbajdzsán, Kazahsztán, Kirgizisztán, valamint idén októbertől Üzbegisztán is. Ezek mind-mind olyan országok, amelyekkel az Európai Unió együttműködést tart fenn már jelenleg is. Kazahsztánnal 2015-ben írta alá az Európai Unió a megerősített partnerségi és együttműködési megállapodást, Azerbajdzsánnal 1996 óta van érvényben az Európai Uniónak partnerségi és együttműködési megállapodása, és jelenleg zajlik egy új, átfogó stratégiai partnerségről szóló megállapodás előkészítése. Kirgizisztánnal 1999 óta, ugyanígy Üzbegisztánnal is 1999 óta van érvényben európai uniós partnerségi és együttműködési megállapodás, és az Európai Unió Külügyi Szolgálat mind a két országgal jelenleg is tárgyal ennek a megállapodásnak a modernizációjáról, illetve kiszélesítéséről.

Magyarország 2018 szeptemberében kapott megfigyelői státuszt a Türk Tanácsban, emellett pedig a Nemzetközi Türk Akadémiában is megfigyelők lettünk tavaly, az idei esztendőben pedig a Türk Kultúra és Örökség Alapítványhoz csatlakoztunk. De önök, parlamenti képviselők már jóval korábban megkezdték ezt az együttműködést, tekintettel arra, hogy immáron öt esztendeje, 2014 óta vesz részt a magyar Országgyűlés a türk parlamenti közgyűlés munkájában.

Emellett oktatási területre is kiterjed a kapcsolatrendszerünk. A szegedi egyetemet idén, áprilisban vették fel a türk egyetemek uniójába, így a tudományos, kutatási, oktatási hallgató- és tanácsra vonatkozó együttműködés is kapott egy újabb lehetőséget. Emellett pedig létrejött a Türk Tanács kereskedelmi és ipari kamarája, valamint egy befektetési alap, amely a kis- és közepes vállalkozások számára nyújt piacralépési támogatást ebben a térségben. A Magyar Kereskedelmi és Iparkamara is megfigyelői státuszt kezdeményezett a Türk Tanács ipari és kereskedelmi kamarája mellett. Emellett pedig egy komoly képzési programot indított a szervezet, amely képzési programban európai diplomákat, illetve közép-ázsiai diplomákat képeznek. Ebben a programban is mi természetesen részt veszünk.

Tekintettel arra, hogy a Türk Tanács tagjainak, tehát mind-mind egyesével van egy jelentős és éppen modernizáció, valamint kiszélesítés alatt álló együttműködése az Európai Unióval, valamint tekintettel arra, hogy a legnagyobb ország, ugye, Törökország, már hosszú évek óta folytat több területen szoros együttműködést az Európai Unióval - hogy mást ne

mondják, az Európai Unió a saját biztonságát éppen a török elnök kezébe tette le azáltal, hogy megkötötte Törökországgal a szíriai menekültek ott-tartására vonatkozó megállapodást úgy, hogy közben a saját határainak védelméért nem igazán tett semmit az elmúlt években -, tehát, mivel Törökország és a másik négy tagország is szoros együttműködést tart fenn az Európai Unióval, a Türk Tanács úgy döntött, hogy létrehozza a Türk Tanács európai képviselőt, amelynek helyszínéül Budapestet választották.

Idén szeptember 19-én a Türk Tanács külügyminiszeri tanácsülésén itt, Budapesten írtuk alá az erre vonatkozó egyetértési memorandumot, majd ezt követően, ahogyan az minden nemzetközi szervezet esetében lenni szokott, székhely-megállapodás megkötésére került sor.

(9.10)

Annyiban nem volt nehéz dolgunk, hogy itt, Budapesten szerencsére számos nemzetközi szervezet - köztük az ENSZ - jelentős számú szakosított szervezete tart fenn regionális vagy globális irodákat, illetve szolgáltatóközpontokat. Így tehát a nemzetközi szervezetek budapesti irodáira vonatkozó székhely-megállapodást kellett alapul venni, ami nem volt egy bonyolult feladat. Így tehát a székhely-megállapodás megkötésére október 15-én, Bakuban, a Türk Tanács állam- és kormányfői csúcstalálkozóján került sor. A dokumentumot magyar részről jómagam, a Türk Tanács részéről pedig annak főtítkára írta alá.

Ebben a dokumentumban a Magyarországon székhellyel rendelkező nemzetközi szervezetekkel kötött székhely-megállapodások rendelkezéseit vettük tehát figyelembe. Ebben a megállapodásban rögzítjük a nemzetközi közjogi elemeket, amelyek biztosítják a Türk Tanács európai képviselőének, valamint az ott dolgozó tisztségviselőknél a jogállását.

Tájékoztatom önöket arról, hogy az európai képviselői irodát egy magyar diplomata vezeti, Hóvári János, korábbi ankarai nagykövetünk, európai hírvizsgáló professzor. Az iroda működése úgy néz ki, hogy a Külgazdasági és Külügyminisztérium állományába tartozó két munkatárs dolgozik az irodában, valamint mindegyik tagország két-két delegáltat küld, emellett pedig a Türk Tanács főtítkárságának is lesz egy delegáltja. Tehát összességében majd a végén 13 munkatárssal fog működni az iroda, illetve képviselő, amikor már teljes kapacitásában fog működni. Helyszínileg a Türk Tanács európai képviselőe egyébként a Budakeszi úton található.

Tisztelt Országgyűlés! Arra kérem önöket, hogy támogassák az önök előtt fekvő törvényjavaslatot, hiszen az Országgyűlés joga, illetve az Országgyűlés számára adja meg a jogot a törvény arra nézvést, hogy a nemzetközi szerződésnek minősülő dokumentumokat, márpedig a székhely-megállapodás ilyen, jóváhagyja, illetve ratifikálja. Tisztelettel kérem az Országgyűléstől a benyújtott törvényjavaslat támogatását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, miniszter úr. Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Zsigmond Barna Pálnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország 2010-ben indította el a keleti nyitás politikáját, ugyanis már akkor is egyértelmű volt, hogy a nagy világgazdasági változás tempóját legalább annyira diktálják keletről, mint nyugatról. A kiegyensúlyozott politikai együttműködésre törekvés helyesnek bizonyult, ugyanis a kölcsönös tiszteleten alapuló kapcsolatok megeremtik a lehetőségét annak, hogy a magyar vállalatok minél több üzleti lehetőséghez jussanak a keletre eső gazdaságokban, és hogy ápolhassuk közös történelmi és kulturális gyökereinket.

A térséggel folytatott külkereskedelmi aktivitást mi sem bizonyítja jobban, mint hogy Magyarország és a Türk Tanács tagországai között a kereskedelmi forgalom az elmúlt tíz évben a duplájára nőtt, és elérte a négy milliárd dollárt. A Magyar Eximbank 577 millió eurónyi hitelkeretet nyitott a Türk Tanács tagállamai számára, ezt az összeget a térség vállalkozói és a magyar vállalkozók közösen tudják felhasználni, közösen vehetik igénybe.

A modern gyógyszeripar, az egészségipar, az olajipar, a vízgazdálkodás, valamint a logisztika és az építőipar az a terület, ahol a magyar vállalatok egyre több piaci lehetőséghez jutnak, egyre több sikert tudnak aratni ezekben a gyorsan fejlődő gazdaságokban. Aktívak vagyunk a Türk Tanács kereskedelmi és iparkamarájának a munkájában. Oktatási kapcsolatainkat tekintve jelenleg 705 ösztöndíjas hallgató tanul magyarországi egyetemeken a Türk Tanács országaiból, és reményeink szerint az itt tanuló diákok számát a jövőben növelni tudjuk.

A Magyarország és a Türk Tanács tagállamai közötti szoros történelmi és kulturális kapcsolat tehát vitathatatlan. A keleti nyitás politikájának fontos mérföldköve volt, ahogy a miniszter úr is mondta, 2008. szeptember 3-a, amikor megfigyelői státuszban csatlakoztunk a Türk Tanácshoz. Ezt követően a képviselői iroda 2019. szeptember 19-én nyitotta meg a kapuit Budapesten. A szervezet titkárságával a 2019. október 15-én a Türk Tanács bakui csúcstalálkozóján megkötött székhely-megállapodás rendezi az iroda jogi státuszát, illetve meghatározza a tagállami tisztségviselőknél biztosított mentességeket és kiváltságokat.

Értelmetlen az ellenzék által elindított vita, amely értelmében az iroda és alkalmazottai nemzetbiztonsági kockázatot jelenthetnek. Általános gyakorlattól van szó, és nem beszélhetünk különleges elbánásról.

Jelen nemzetközi szerződés kitér arra is, hogy a kiváltságokat és mentességeket nem az ott dolgozók személyes javára nyújtják, hanem az iroda feladatainak független teljesítése érdekében. A Türk Tanács külügyminisztereinek tanácsa jogosult és köteles lemondani a

személyzet bármelyik tagjának mentelmi jogáról, amennyiben véleménye szerint a mentelmi jog akadályozná az igazságszolgáltatást. A mentességeket élvező személyek tehát kötelesek országunk jogszabályait tiszteletben tartani, személyes haszonra nem folytathatnak továbbá semmilyen szakmai vagy kereskedelmi tevékenységet Magyarországon, kivéve a tudományos, oktatási és művészeti tevékenységeket.

Fontos kiemelni, hogy a Türk Tanács képviseleti irodájának magyarországi megnyitása elősegíti a tagországok kapcsolódását Európához és az Európai Unióhoz, támogatja a Tanács és az európai országok, valamint az Európában működő nemzetközi intézmények közötti együttműködés fejlesztését. Jelen lépéssel egy újabb jelentős nemzetközi szervezet európai bázisává tettük a magyar fővárost.

A Fidesz támogatja a törvényjavaslatot, és kérem képviselőtársaim támogatását is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Potocskané Kőrösi Anitának, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Ezúton szeretném ismertetni a Jobbik képviselőcsoportjának a T/8000. számú törvényjavaslathoz kapcsolódó véleményét. A 2010-es választás után nem sokkal a kormány meghirdette a keleti nyitás politikáját. Ez a politika a nemzeti kereskedőházak megnyitásával csúcsonyosodott ki, amiket 2018-ban egy, a török kivételével mind bezártak, hiszen csúfos kudarcot vallottak: több mint kilencmilliárdos veszteséget termeltek. Ez a korrupció egyik melegegya is volt. Úgy tűnik, hogy a keleti nyitást most a Türk Nyelvű Államok Együttműködési Tanácsával próbálják megkísérelni. Nézzük, mi is pontosan ez a szervezet!

A Türk Nyelvű Államok Együttműködési Tanácsát 2009 októberében alapították Nahicsevánban, jelenlegi tagjai Azerbajdzsán, Kazahsztán, Kirgizisztán, Törökország és Üzbegisztán. A szervezet célja, hogy erősítse a türk nyelvű államok közötti együttműködést az élet minden területén, a gazdaságitól egészen a katonaiig, az idei évtől pedig már a hírszerzés is ebbe tartozik. Itt pedig el is jutottunk a Magyarországra tervezett székhelyhez, amiről ez a törvényjavaslat is szól.

Az egész javaslat kísértetiesen hasonlít a Nemzetközi Beruházási Bankkal - amit a nyilvánosság egy része csak orosz kémbanknak hív - kapcsolatban meghozott törvényre. A tervezett székhely gyakorlatilag diplomáciai mentességet élvez, hiszen nem lehet ott házkutatást végezni, tárgyakat lefoglalni, semmilyen igazságszolgáltatási szerv sem avatkozhat a munkájukba, hacsak nem mondanak le a mentelmi jogukról. Teljesen mentesülnek mindenféle adó és vám alól, az

ingatlan utáni adót a magyar adófizetők állják, az épületben dolgozók és családjuk gyakorlatilag érinthetetlenek.

(9.20)

Most is tiltakozunk az ellen a gyakorlat ellen, hogy külföldi szervezeteknek és személyeknek gyanús körülmények között ilyen kiváltságokat adjanak. Láthatóan azonban önök, élükön Orbán Viktor miniszterelnök úrral, mindent megtesznek azért, hogy szerezzenek pár piros pontot ezekben az országokban. Ígéretet tettek a Türk Tanácsban, hogy ha sikerül megszerezni a bővítési portfóliót az Európai Bizottságban, akkor szoros partnerségre fognak törekedni Azerbajdzsánnal, a török tagság kérdését pedig kiemelten fogják kezelni, hogy a kipcsak önkormányzattal kapcsolatos hazugságokat már ne is említsük.

Elkeserítő látni, hogy miközben egyre távolodnak a nyugati értékektől és az Európai Uniótól, addig egyre szorosabbra fűzik kapcsolatukat a keleti autokratákkal. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Jobbikos képviselőtársam felszólalásában egy mondat volt helyes, hogy Orbán Viktor vezeti a politikánkat. Ez rendszerben is van, a többi részletre majd később kitérek.

Mi a KDNP részéről támogatjuk az előttünk fekvő törvényjavaslatot és a Türk Tanács budapesti irodája székhely-megállapodásának törvénybe foglalását. Ez szerintünk biztosítékot és kiszámíthatóságot jelent a Türk Tanács országai európai képviseletének működésére nézve. Támogatjuk a magyar kormány külpolitikáját, amely egy ezeréves gyakorlaton alapul. Arról szól ezer éve ez a külpolitika, hogy legyünk összekötő elem a nyugati és a keleti világ között. Jelenleg is ez a legfontosabb külpolitikai szerepünk a világban, a Nyugat és a Kelet békés, mindenki számára előnyös együttműködésén kell dolgoznunk.

Napjainkban hatalmas mértékű és erejű változások zajlanak a világban, egy új negyedik ipari forradalom és egy új világrend jött létre. Ezeket a változásokat lehet nem felismerni, nem tudomásul venni, játszhatjuk azt, hogy Európa mindenható, mindent meg tud oldani, ahogy az ellenzék állítja, de ez hazugság. Ebben az átalakuló világban mi, magyarok sikeresek szeretnénk lenni, és úgy tudunk sikeresek lenni, ha felismerjük a saját érdekeinket. Az ezeréves történelmi gyakorlatunk, hogy mindig is összekötő ország voltunk, vagyunk Nyugat és Kelet között, előnyünkre tudjuk fordítani ezt a szerepünket az új világrendben. Célunk, hogy a Kelet és a Nyugat a kölcsönös tisztelet alapján tudjon együttműködni.

A Nyugat és a Kelet közötti együttműködés okán Magyarország pozíciója tehát jelentős. Büszkék lehetünk arra, hogy a Türk Tanács Budapesten nyitotta meg európai képviselőjét. Csak előnyünk származhat belőle, hogy egy közel 150 millió embert számláló országcsoporthoz, a Türk Tanács rajtunk keresztül, magyarokon keresztül kíván kapcsolatot ápolni az európai nemzetekkel és Európával. Támogatjuk a magyar kormány külpolitikáját, amely végre nem a „merjünk kicsik lenni!” szolgalelkű, megalkuvó, koncepció nélküli politikában gondolkodik, hanem a merjünk magyarok lenni külpolitikát képviseli, és ezt a felfogást, miszerint a kölcsönös tisztelet alapján törekedjünk mindenkiel hasznos partneri kapcsolatokra, és érjük el, hogy partnereink érdekelték legyenek a magyar nemzeti sikerben. A magyar külpolitika egyik sikere a keleti nyitás stratégiája. A Türk Tanács országaival is kiváló a gazdasági együttműködésünk, stratégiai és kereskedelmi kapcsolatunk.

Zsigmond képviselőtársam már szolt az itt lévő ösztöndíjasokról, arról a 705 fiatalról, akik évről évre idejönnek és itt tanulhatnak. Azt gondolom, ez egy rendkívül hasznos erőforrás. A minisztériumnak több stratégiája is van arra, hogy később ezeket a fiatalokat utol tudjuk követni egy alumnirendszerben, és az ő kapcsolataikat, az ő későbbi pozícióikat szintén a magyar érdekek képviselőjére fel tudjuk használni. Erre külön felhívnom a figyelmet, rendkívül fontos, hogy az innen hazatérő, itt tanult, türk országokból származó diákok otthon is segítsék a magyar nemzet érvényesülését. Azt gondolom, nagy dolog az, hogy európai kapu lehetünk, nagy dolog az, hogy végre a magyar külpolitika arról szól, ami a legfontosabb, a magyar nemzeti érdekről. Egyensúlyban kell tartanunk a keleti és nyugati partnereinket. Teljesen világos szövetségi rendszerünk van a NATO-n és az Európai Unióban belül, ugyanakkor az az érdekünk, hogy mindenkivel a tisztelet hangján megtaláljuk Magyarországra számára az előnyös együttműködési lehetőségeket.

Jobbikos képviselőtársamnak szeretném még mondani, hogy amiket itt felhozott kiváltságokat és mentességeket, nos, megnéztem és nem láttam az önök programjában például ENSZ-irodák előtti tüntetést, hogy milyen kiváltságokat vagy diplomáciai mentességet kapott egy itt lévő régiós vagy globális ENSZ-iroda; vagy egyéb nemzetközi szervezetek budapesti székhelyei körül sem. Ezek sztenderd megállapodások, mindenkire ugyanaz vonatkozik. Ha egy nemzetközi szervezet idehozza a székhelyét, és szeretne itt képviselőt nyitni, akkor ezek a szabályok vonatkoznak rá a nemzetközi szerződések alapján. Önök nem tüntettek az ENSZ-irodák előtt, ne tegyenek úgy, mintha most valami különleges dolog valósulna meg.

A KDNP támogatja a törvényjavaslatot, kérem önöket is erre. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Gurmai Zitanak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Elnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! Egyre nagyobb nyilvánosságot kap a Türk Tanács hazánkban nyíló képviselőtéről szóló törvényjavaslat. Az iroda helyzete egyre inkább foglalkoztatja a hazai közvéleményt, így én is szeretném világossá tenni a Magyar Szocialista Párt álláspontját. A következőkben foglalnám össze a javaslat számunkra leginkább aggályos részeit.

Az iroda vagyona, eszközei szentnek és sérthetetlennek minősülnek. Mentésül minden hivatalos szerv bármely egyéb beavatkozása, illetve eljárása alól. A magyar hatóságok például csak az ügyvezető igazgató engedélyével léphetnek be egyáltalán az iroda helyiségeibe. Az iroda hivatalos levelezése és egyéb dokumentumai is sérthetetlenek. Hasonló mentességek vonatkoznak az iroda személyzetére is. Ezek szerint a dolgozók mentesek szóban és írásban tett nyilatkozataik és összes egyéb hivatalos tevékenységük tekintetében a magyar joghatóság eljárása alól. Hazánk évente fedezi az iroda költségvetését, melybe a fenntartási, működési költségei és a helyi személyzetének a fizetése is beletartozik. Az iroda mentesül az összes közvetlen és közvetett, valamint az összes vám- és kiegészítő pénzügyi kötelezettséggel, adó alól. A helyiségekre vonatkozó állami ingatlanadót is a fogadó ország fizeti. Egészen elképesztőnek tartom, hogy a nemzetbiztonságra oly érzékeny kormányzati politika nem először ruház fel ilyen különös jogállással külföldi szervezeteket és munkatársaikat. Ezek az országok gyakorlatilag úgy építhetnek ki hídfőállást az ország szívében, hogy annak ellenőrzésére a magyar hatóságoknak semmilyen lehetőségük nem lesz.

Bár kevésbé fontos kérdés, de ejtsünk néhány szót az iroda által jelentett anyagi terhekről is. Természetes dolog, ha a hazánkban tartózkodó diplomáciát fogadó országgént a magyar állam finanszírozza. De tudomásom szerint a Türk Tanács országainak van nagykövetsége Budapesten. Ezek kiválóan alkalmasak arra, hogy a javaslat indoklásában kiemelt együttműködést fenntartsák. Tisztában vagyok vele, hogy az Európai Unió hazánkban tartózkodó szervezeteit is a magyar állam finanszírozza. Csakhogy az európai integráció esetében mégis egy olyan szövetségről van szó, amelynek magunk is tagjai vagyunk, így az ebből eredő kötelezettségeink is teljesen mások.

Ugyanakkor a félreértésnek még a látszatát is szeretném elkerülni, felszólalásom nem a Türk Tanács népei ellen, hanem a hazai érdekek védelmére irányul. Hazánk geopolitikai helyzetéből adódóan szükséges minden eddigi és lehetséges külhoni partnerével a korrekt viszony kialakítása. Beleérttem azonban ebbe a különböző felektől történő egyenlő távolságtartást, vagy ha úgy tetszik, egyenlő közelséget. Indokolt esetben természetesen el tudom fogadni, ha egy különösen fontos diplomáciai partnerünk elsőbbséget élvez. A türk országok esetében azonban erre egy indok sem utal.

Talán némileg eltúlzott jóindulatom jeléül jegyzem meg, hogy ezeknek a konkrétumoknak a felkutatására mindent megtettem.

Elsőként az előttünk fekvő törvényjavaslat indoklását hívtam segítségül. Meglepve tapasztaltam, hogy ennél rövidebb, semmitmondóbb szöveggel ritkán találkozom a magyar Országgyűlésben. Gyakorlatilag egyetlen kézzelfogható, a meggyőzésre halványan irányuló mondatot sem találtam a dokumentumban. Nem sokszor fordul elő, hogy a részletes indoklásra még az általános résznél is kevesebb szót vesztegetnek, most azonban erre is sor került. Annál azért mégis fontosabb kérdéstről van szó, mint hogy ennyire komolytalanul vegyük ezt az ügyet. Ennél a magyar Országgyűlés egészen biztosan sokkal több tiszteletet érdemel.

Az általános indoklás egyébként nagy érdeklődésről ír, amellyel Magyarország a türk identitású népek együttműködését követi. A következő mondat már egyenesen a Türk Tanács tagjainak egyre fontosabb szerepéről szól hazánk életében. Nem tudom, hogy kit akarnak ezzel becsapni, de egészen biztosan nem fog sikerülni. Már az élénk figyelem is enyhén szólva csak egy jól hangzó, valójában minden alapot nélkülöző szófordulat. A nemzetgazdasági szempontból marginális kirgiz és kazah kapcsolatok egyre fontosabbként való feltüntetést már legfeljebb politikai szemfényvesztésként érzékelhető.

Az indoklás további része sem visz minket közelebb a javaslat megértéséhez. Bár a keleti nyitást már csupa nagy betűvel szedi, de ettől még nehéz erre tulajdonnévként, önálló nemzeti stratégiaként tekinteni. Sajnos, az említett néhány bekezdés a címnek legkevésbé sem felel meg, indoklást, észérvet, sőt bármilyen racionális gondolatot ugyanis egyáltalán nem tartalmaz.

(9.30)

Nem tagadjuk természetesen az Európai Uniótól keletre fekvő partnereinkkel fenntartott jó viszony fontosságát, ugyanakkor Szent István királyunk is tudta, hogy hazánk jövője sokkal inkább a fejlett nyugati kapcsolatokon múlik. Szeretném, ha ezt a prioritást Orbán Viktor kormánya sem írná felül.

Mivel a jogszabály tervezete nem segített a tájékozódásban, igyekeztem más forrásból is meríteni, így hétfőn magától a miniszterelnöktől kérdeztem. A miniszterelnök szavait hallva azonban mélyen csalódnom kellett, a Türk Tanács képviselőjének kiváltságos helyzetét érintő aggályainkra meghökkentő válasz érkezett. A mellébeszélés magasiskolájaként azt hallhattuk, hogy az ország törvényei mindenkire vonatkoznak, a külképviseletek költségeit pedig jellemzően a fogadó állam viseli. Kioktató hangnemével a miniszterelnök úr éppen csak azt nem tette hozzá, hogy lehet oszolni, nincs itt semmi látnivaló. Amikor megjegyeztem, hogy a válasz nem volt éppen megnyugtató, nyílt támadást kaptam viszonzásul.

A konkrét ügytől teljesen függetlenül azt hallhattuk, hogy Magyarországon van Nagykunság és Kiskunság, és mi heteken keresztül gúnyolódtunk e tájegységek kun felmenőikkel rendelkező lakóin. Ezt a

minden alapot nélkülöző vádaskodást a lehető leghatározottabban visszautasítom. Ezzel az otrombasággal csak hihetetlen színvonaltalanságról tett tanúbizonyságot. Egyszerűen arról van szó, hogy a magyar miniszterelnök minden érvből kifogyott, majd szorultságában merő rosszindulatból politikai ellenfeleit igyekszik gyűlölködő színben feltüntetni, elterelve a figyelmet arról, hogy a politikai vitában értelmes válasszal nem rendelkezik. Akkor éreztem úgy, hogy nincs tovább, amikor a miniszterelnök már az antiszemizmussal vont párhuzamnál járt. Teljesen felesleges a törvényjavaslat további értelmezése, amikor már magától a kormányfőtől is csak ennyire futja.

Attól tartok, a valódi mozgatórugókat egészen máshol kell keresnünk. A Türk Tanácshoz közeledést alátámasztó nemzeti érdeket eddig senki sem tudta bizonyítani. Csak arra lehet tehát következtetni, hogy mindez sokkal inkább Orbán Viktor politikai törekvéseinek érdekeit szolgálja, a kettő pedig az elmúlt évek eseményeit tekintve igen ritkán esik egybe. Kár lenne vitatni, hogy a javaslat komoly előnyöket biztosít a Türk Tanács országainak. De mindeddig hiába várjuk, hogy vajon Magyarország mit profitál ebből. A mai modern világban persze semmi sem maradhat titokban. Előbb-utóbb ki fog derülni, hogy milyen anyagi indokok vezérlik a Türk Tanács vezetőihez történő közeledést, ahogy arra sem kellett sokat várunk, hogy az azeri baltás gyilkos szabadon engedésének körülményei napvilágra kerüljenek, csak éppen most valószínűleg sokkal nagyobb a tét.

Ennél már csak az aggasztóbb, hogy Orbán Viktor egyre kevésbé kívánatos Európában. Pártját éppen kizárni készülnek, kormánya pedig rendre törpe kisebbségbe kerül, nemritkán maga marad álláspontjával. Kontinensünk fejlettebb része, sőt saját politikai pártcsaládja sem kér már a Fidesz-KDNP álságos politikájából, így aztán nem csoda, hogy kénytelen volt más szövetségesek után nézni. Ennek az örömtelinek cseppet sem nevezhető fejleménynek az újabb állomásának tűnik a Türk Tanács képviselőjének budapesti irodája.

Bízom benne, hogy ennél tovább a magyar külpolitika már nem merészkedik, arról ugyanis már végképp nehéz meggyőzni bárkít, hogy a magyar érdekeket vélt vagy valós rokonságon alapuló keleti vagy éppen dél-amerikai diktatúrákhoz történő közeledés szolgálja. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most normál időkeretben következnek a felszólalások. Elsőként megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Az a véleményem, hogy lehet csatlakozni egy ilyen jellegű nemzetközi szervezethez, az a nagy kérdés, hogy minek. Minek?! A magyar embereknek legyenek kedvesek elárulni, hogy mi a konkrét haszna

abból, hogy Magyarország csatlakozni kíván ehhez a szervezethez. Egyelőre még megfigyelői státuszról beszélünk, viszont szeretnénk látni akkor tételesen az ezzel kapcsolatos kimutatásokat, hiszen a kereskedelmi forgalom nem mutat olyan értéket és olyan volument, hogy az egy pillanatig is indokolná azt, hogy Magyarország részt vegyen ebben a tanácsban.

A másik dolog, amit Zsigmond képviselőtársam említett, az Eximbankra hivatkozott, és ilyenformán ő megnyitott pénzügyi lehetőségekre és keretekre. *(Sic!)* Itt egy példát engedjenek meg, hogy vonjak egy párhuzamot és feltegyem a kérdést, hogy ugyanerről a dologról van-e szó. Például itt van a Dunakeszi Járműjavító üzem orosz kézre átjuttatása, és ott van az a helyzet, amikor az Eximbank úgy finanszíroz abban az ügyletben, hogy lényegében, bár közbeiktatnak egy közvetítő céget, tehát látszik, hogy megy a trükközés, de végső soron az oroszok piacra jutását segítik önök a magyar adófizetők pénzéből. Tehát az a kérdésem, miniszter úr, hogy amikor erről beszélnek, hogy az Eximbank milyen közreműködést fog tenni a Türk Tanács kapcsán és így az adott részt vevő országok kapcsán, akkor beszéljenek erről is, hogy számíthatunk-e arra, hogy szintén közbeiktatnak majd mindenféle közvetítő cégeket, és végső egyébként a törökök piacra jutását fogják segíteni magyar adófizetői pénzből.

A másik dolog: azt gondolom, hogy azzal is hiábavaló lenne érvelni, hogy esetleg perspektivikus energiaszállítás indokolhatná ezt a jellegű együttműködést, hiszen erről szó sem lehet, ugyanis a szükséges vezetékek egyébként nem állnak rendelkezésre semmiféle gázszállításra. Azt gondolom, hogy egyelőre még például szatyorban nem lehet idehozni Magyarországra a gázt. Tehát ez sem indokolhatja Magyarország csatlakozási szándékát vagy akár a megfigyelői státuszt, vagy pedig a szorosabb együttműködést.

Szeretnék idehozni egy másik témát is, merthogy persze lehet azt mondani, hogy a magyar kormány legitímen eldöntheti, hogy milyen nemzetközi szervezethez csatlakozik, és milyenhez nem, ám azért felmerül még egy nagyon súlyos kérdés amellel, hogy egyébként a magyar emberek ebből konkrétan mit profitálnak, ezt pedig miniszter úrnak írásban is feltettem. Én nagyon örülnék, ha most itt a plenáris ülésen tudna nekem szóban válaszolni. Amennyiben nem, akkor írásban fogom várni a válaszát arra, hogy a Türk Tanács budapesti képviselői irodája hírszerzőknek is helyet biztosít-e majd, hiszen a török rádió és televízió honlapján most, szeptember 6-án közzétett hír szerint Bakuban zajlott a Türk Tanács hírszerző szervezetei konferenciájának 22. ülése, amelyen döntöttek a Türk Tanács hírszerző szervezetei állandó titkárságának a megalapításáról is. A magyar kormány kezdeményezésére 2018-ban kapott Magyarország megfigyelői státuszt a 2009-ben alapított Türk Tanácsban, amely most a kormány javaslatára Budapesten nyithatna képviselői irodát, amely szintén a kormány javaslata szerint nemzetközi szervezeteket megillető kiváltságokkal és mentességekkel rendelkezne, ahogy egyébként ezt képviselőtársaim részletezték.

Éppen ezért kérdeztem miniszter úrtól, és kérdezem most is, hogy az Információs Hivatal mint magyar hírszerző szerv, tagja-e a Türk Tanács hírszerző szervezetei állandó titkárságának, vagy részt vesz-e bármilyen formában ennek a szervezetnek a munkájában, illetve tervezik-e az Információs Hivatal, azaz a magyar polgári hírszerzés részvételét ebben a hírszerzői együttműködésben.

A következő kérdésem, hogy a Türk Tanács hírszerző szervezetei állandó titkársága milyen szervezeti kapcsolatban van a Türk Nyelvű Államok Együttműködési Tanácsának Budapesten megnyitni tervezett képviselői irodájával.

A harmadik kérdésem pedig, hogy most az Országgyűlés előtt lévő budapesti képviselői irodáról szóló megállapodás kihirdetésével szerez-e jogot a Türk Tanács hírszerző szervezetei állandó titkársága, hogy Budapesten a Türk Nyelvű Államok Együttműködési Tanácsának budapesti képviselői irodáján szervezeti egységet tartson fenn, vagy munkatársakat, megbízottakat helyezzen el. Ezek nagyon súlyos kérdések, miniszter úr. Azt gondolom, az emberek joggal várják rá a választ, úgyhogy szeretném arra kérni, hogy lehetőség szerint most szóban is ezt válaszolja meg.

Azzal szeretném zárni a felszólalásomat - lévén maga az egész megállapodás, amely most itt van a Ház előtt, azt gondolom, több kérdést vet fel, mint amennyi választ vagy indoklást eddig kaptunk, remélem, hogy ez most egyébként változni fog -, szeretném idehozni azt a témát, hogy a magyar nagykövetségen nagyon súlyos problémák voltak például Üzbegisztánban. 2017-ben derült ki az - ezt a magyar sajtó is megírta, és jómagam számos betekintést tettem a minisztériumban ezzel kapcsolatban -, hogy lényegében a taskenti magyar nagykövetség úgy működhetett, hogy államtitkok kerülhettek illetéktelen kezekbe, hiszen megfelelő védelem nélkül működhetett a nagykövetség. Egyébként a betekintés során kiderült például az is, hogy a műszaki alaprajzot, amit egyébként felhasználtak egy felújításhoz, amit üzbég magánszemélyek végeztek el a magyar nagykövetség kapcsán, ők is lényegében hozzájuthattak minden olyan műszaki paraméterhez, amihez nekik semmiképpen nem lett volna szabad.

(9.40)

Ugyanis az épületet az üzbég tulajdonos a magyar állami igényeknek megfelelően úgy építette át, hogy lényegében a teljes elektromos tervezési anyagot, a rejtjelezés berendezések működésére szolgáló helyiségeket és magát a biztonságtechnikai rendszert is megismerhette. Szeretném kérdezni, hogy egyrészt már biztosítják-e a taskenti magyar nagykövetség megfelelő működését és biztonságos működését, illetve az a kérdésem, hogy esetleg ez is már ennek a hírszerző együttműködésnek a része volt-e. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Mellár Tamás képviselő úrnak.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Nem tartom magamat a téma szakértőjének, nyilvánvalóan külpolitikai kérdésekben nem vagyok jártas, ezért én nem kérdőjelezem meg azt, hogy ennek a képviseleti irodának vajon van-e létjogosultsága politikai vagy biztonságpolitikai szempontból. Bizonyára így van.

De kicsit eltúlzottnak tartom - vagy nem is kicsit, inkább nagyon - azt a fajta érvelést, ami emögé még gazdasági indokokat is szeretne felsorakoztatni. Ezt miniszter úr is megtette és kormánypárti képviselőtársaim is. Például dr. Zsigmond Barna Pál képviselőtársam azt mondta, hogy dinamikusan fejlődik a külkereskedelmi kapcsolat a türk államok és Magyarország között, hiszen duplájára emelkedett ez a külkereskedelmi kapcsolat is, immáron 1 milliárd dollárnyi forgalom bonyolódik le. *(Dr. Zsigmond Barna Pál: Nem mondtam...)* Én 1 milliárdot hallottam... *(Közbeszólások, köztük: 4 milliárd!)* 4 milliárd forint... *(Közbeszólások, köztük: Dollár!)* Bocsánat, 4 milliárd dollár. Ez akkor is maximum 2 százaléka az ország külkereskedelmi forgalmának. Tehát azt gondolom, hogy ez nem egy olyan nagy jelentőségű dolog, amire nekünk mindenképpen gazdasági alapot kellene teremteni.

Aztán a másik indok, hogy energetikai szempontból mekkora létjogosultsága van ennek az egész ügyletnek, és itt Demeter Márta képviselőtársam már jelezte ezt, hogy bizony, ha mi számítanánk hosszabb távon gázszállításra, akkor ennek megfelelően a hozzá szükséges közműveket meg kellene teremteni, és persze nagy kérdés, hogy van-e értelme ennek a megteremtésnek abban az időszakban, amikor a világgazdaságban, szeretném jelezni, egy forradalmi változás történik éppen az energiaplatformokon, tehát az energiapiacban, vagyis a megújuló energiák felé fordul el az egész, ráadásul egyébként a kormányzat elköteleződött Paks II. mellett is. Tehát én nem látom energetikai szempontból sem ennek a fontosságát és létjogosultságát.

Nacsa Lőrinc kolléga, képviselőtársam azt mondta, hogy Magyarország összekötő kapocs tud lenni Kelet és Nyugat között. Most azt gondolom, hogy ez is egy igen veszélyes megfogalmazás, és nagyon fontos lenne itt tisztán látni a dolgokat, hiszen a történetnek nem az a lényege, hogy Magyarország tud-e, képes-e, akar-e egy ilyen kapocs lenni, hanem az az alapvető kérdése, amit egyébként Ady Endre már száz esztendővel ezelőtt megfogalmazott, hogy vajon Magyarország kompozitusként hova tart, honnan és hova tart: vajon nyugatról keletre, vagy keletről nyugatra? És nagyon az látszik a keleti nyitás programjával, és ezzel az összekötő kapocs nevezetű projekttel kapcsolatban is, hogy Magyarország bizony igen erőteljesen nyugatról keletre tart, tehát a komp egyre inkább keleten akar kikötni, és én azt gondolom, hogy ez végzetesen hibás orientáció, mert bármilyen kapcsolatokra is törekszünk mi ezekkel az államokkal, a legfontosabb, évszázados nemzetközi munkamegosztási trendeket mi nem tudjuk felülírni.

Tehát az a technológiai transzfer, amelyik nyugatról keletre, illetve viszont, keletről nyugatra akar menni, még mindig a legeslegerőteljesebb, ezt mutatja a mi külkereskedelmi orientációink is, hiszen az exportunknak és importunknak több mint 80 százaléka az Európai Unió tagországaiiban van. Egyébként, ha valamelyest mégiscsak érdemes lenne gazdasági kapcsolatokat építeni kelet felé, az sokkal inkább Kína, illetve Dél-Korea irányába lenne, és nem a türk országok irányába. Tehát én azt gondolom, hogy azt a fajta érvelést, amely itt igen jelentős teret kapott, nem lehet elfogadni. Tehát ennek igazából nem gazdasági, hanem - legyünk jóságosak és gondoljuk azt - biztonságtechnikai vagy biztonságpolitikai indokai és okai vannak. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nacsa képviselőtársam hozzászólása inspirált, hogy hozzászóljak, hiszen Gurmai Zita képviselő asszony elmondta konkrétan a tervezettel kapcsolatos MSZP-s álláspontot, de azért van egy-két olyan dolog, ami kérdéseket vetett fel bennem.

Az megnyugtat, hogy a KDNP támogatja a kormány külpolitikáját, ez egy hasznos és új információ volt. Ezen túlmenően viszont azért volt egy-két olyan dolog, ami talán egy kicsit meglepő vagy túlzó nyilatkozat volt az ön hozzászólásában. Úgy fogalmazott, hogy az Európai Unió nem tudja megoldani a problémákat. Akkor ebből majdnem az következik, hogy a Türk Tanács pedig meg fogja tudni oldani Magyarország problémáit, vagy éppen Törökországot.

És azon gondolkodtam, hogy amikor ön párhuzamot húzott az ENSZ meg a Türk Tanács között, amik végül is majdnem hasonló szervezetek, merthogy az egyiket '45-ben alapították, és 193 tagja van, a másikat meg 2009-ben, és 5 darab tagja van, tehát a súlya a nemzetközi közéletben tényleg hasonló az ENSZ-nek és a Türk Tanácsnak, ez teljesen világos.

A másik, ami sokkal érdekesebb, hogy azt mondta, hogy mindenkivel jó kapcsolatokra kell törekedni, ami szerintem majdnem teljesen igaz. Nem mindig ez a helyzet egyébként a külpolitikában sem, de ezt most tegyük egy pillanatra félre. Viszont azt is mondta, hogy egyensúlyban kell tartani a keleti és a nyugati partnerekkel a viszonyt.

Képviselőtársam, szerintem nem így van teljes mértékben, hiszen Magyarország 1990-ben amellelt döntött, hogy egy más típusú rendszert fog létrehozni, és ennek az orientációnak és aztán több népszavazásnak is az volt a végeredménye, hogy Magyarország az euroatlanti közösséghez tartozik. Erről kétszer is ki mondta a nép a véleményét. Sőt, a magyar külpolitikának hosszú időn keresztül egy olyan hármas prioritása volt, ami az euroatlanti, először integrációt, aztán a kapcsolatok mélyítését, a jószomszédi viszonyt és a határon túli magyarokról való gondoskodást helyezte fő prioritási területté.

Ezért én azt gondolom, az, hogy akik többet foglalkoznak a Kelettel, nem jelentheti azt, hogy kevesebbet foglalkoznak az Európai Unióval, vagy másképpen fogalmazva, ha kritizálják az Európai Uniót, akkor meg kéne hogy tegyék ezt a keleti partnerekkel is, hiszen azért magyarként az egy érdekes helyzet, hogy tudja, egyrészt amikor keresztényeket üldözik a törökök Szíria területén, akkor önök nem szólnak egy szót se, azt mondják, hogy ott ez rendben van, máshol nincs rendben, ha a keresztényeket üldözik vagy zavarják el a házaikból, de ha ez ott történik, és ezt törökökhöz köthető milíciák csinálják, akkor ez rendben van.

A másik, hogy érdekes módon amikor valami olyan történik, ami vagy Oroszország vagy Kína tekintetében, vagy éppen Törökország tekintetében kritikára, külpolitikai kritikára adna lehetőséget, akkor ezt kínosan kerülnek, hallgatnak róla, sőt adott esetben pont ezzel ellentétes lépéseket tesznek, miközben, ha az Európai Unióban történik valami, ami esetleg joggal vagy akár jogalap nélkül önöket zavarja, akkor rögtön az egész média arról szól a jobboldalon, hogy mit tett az Európai Unió, vagy éppen mit nem tett az Európai Unió.

(9.50)

Az meg külön érdekes dolog, hogy akkor sem tartotta fontosnak a kormány kifejezni a nemtetszését, amikor egy ország erőszakosan akar határokat megváltoztatni és azokon a határokon túl népességcserét végrehajtani. Csak azért kérdezem, mert ilyen történet már Magyarország esetében a történelmünk során, tehát magyar emberként ahhoz nem hozzászólni, hogy egy állam fogja magát és bevonul egy másik állam területére, és onnan elzavarja az ott lakó embereket, vagy adott esetben utána megpróbálja kicserélni az ott lakó lakosságot, azt gondolom, ez egészen biztosan a mi történelmünk alapján némi kritikára azért lehetőséget adott volna a kormány számára ebben a kérdéskörben.

Tehát azt mondanám - még egyszer, a gondolatot lezárva -, hogy bizony az egyensúly nem azt jelenti, hogy egyik oldalra folyamatosan nyalakodunk, a másik oldalra meg folyamatosan csak köpködünk, hanem akkor a kritikában is egyensúlyban kell mérni. Ettől függetlenül én ezzel az állítással így, ebben a formában nem értek egyet; úgy értek egyet, hogy van prioritása Magyarországnak, és a prioritásban az Európai Unió vagy éppen a NATO bőven megelőzi egyébként a keleti partnerségnek bármilyen országát, hiszen itt egy érdekközösségen túl egy értékközösséget is vállalt Magyarország, bár néha az embernek van persze kétsége, figyelve a miniszterelnök munkáját, hogy ezt az értékközösséget ő nem akarja-e kiterjeszteni Oroszország vagy éppen Törökország tekintetében.

Őn azt is mondta, hogy végre a külpolitika azzal foglalkozik, amivel kell, és azt csinálja, amit kell. Ez annyira sikeres, hogy önök nem mehetnek el például a Néppártnak az ülésére sem, a KDNP, ön mehet, Nacsa képviselő úr, de a fideszesek nem mehetnek, mert

éppen szégyenpadon ülnek, vagy éppen beállították magukat a sarokba, és kukoricán térdelnek, pont a miatt a kiváló külpolitika miatt, amire ön hivatkozott, hogy végre azt teszik, amit tenniük kell. Én úgy látom, hogy azért ezt a külpolitikát egy picit - és akkor most diplomatikusan fogalmazok - szofisztikáltabban látják nemcsak itt Magyarországon az ellenzék soraiból, hanem külhonban vagy külföldön is, és bizony nem egészen ez az érzése sem a magyar választópolgárok sokszor, sem pedig a külföldi partnereinknek, akikkel egyébként - ahogy az imént is mondtam - egy érdek- és értékközösséget is vállaltunk.

Én nagyon egyszerűen gondolom, hogy sok képviselőtársam, Demeter Márta is fölvetette, hogy vajon mi értelme van - vagy Mellár Tamás és Gurmai Zita is - ennek a Türk Tanácsnak, és mi az oka. Szerintem nagyon egyszerű az oka, hogy miért kerül Magyarországra ez a Türk Tanács: ez olyan egyszerű, hogy személyes üzleti érdek. Ez az egyetlen oka, ami miatt ez Magyarországra kerül, nem nemzetgazdasági, nem külpolitikai, nem nemzetbiztonsági érdek, egyszerűen személyes üzleti, gazdasági érdek, ez az, ami miatt idekerül Magyarországra ez a Türk Tanács, és éppen ezért nem is nemzeti érdek az, ami emögött meghúzódik elsősorban, és szerintem így is érdemes kezelni ezt a kérdést. Ha nem lennének a miniszterelnöknek erős üzleti kapcsolatai török üzletemberekkel, akkor valószínűleg fegyvert sem onnan vásárolnánk, és valószínűleg ennyire nem törekednénk arra, hogy a Türk Tanácsban megfigyelői státusszal rendelkezzünk vagy éppen hogy Magyarországra jöjjön adott esetben ez a tanács, ami még mindig jobb, mint korábban, amikor a történelem során jöttek a törökök turistaként a Várba. Tehát ennél biztos, hogy jobb ez a helyzet, mint ahogy az is jobb, hogy az oroszok most nem tankkal, hanem bankkal jönnek, ez is biztos, hogy sokkal jobb Magyarország számára.

Összességében pedig zárásként azt mondanám, hogy a mi megítélésünk szerint ezt a keleti kalandozást be kéne fejezni, és vissza kéne térni ahhoz a korábban egyébként konszenzusos külpolitikai irányvonalhoz, amelyik világos és egyértelmű prioritást ad az euroatlanti közösség országai számára, és adott esetben a saját elképzelhető nemzeti különutas érdekeinktől függetlenül is azért megpróbálni az Európai Unió szemüvegén vagy éppen a NATO szemüvegén keresztül rendezni ezeket a viszonyokat, tehát nem portyázni Keleten, hanem korrekten együttműködni Nyugaton. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak.

DR. ZSIGMOND BARNÁ PÁL (Fidesz): Milyenre? Kétpercesre vagy...

ELNÖK: Normál időkeretben.

DR. ZSIGMOND BARNÁ PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Röviden reagálnék az

ellenzéki képviselőtársaim észrevételére. A Jobbik képviseletében a képviselő asszony olyanokat mondott, hogy semmilyen gazdasági haszna nincs a Türk Tanáccsal, a Türk Tanács országaival való együttműködésnek.

Ismételném azt, hogy az elmúlt tíz évben a kereskedelmi forgalom a duplájára nőtt, és négy milliárd dollárról beszéltem, ahogy Mellár képviselőtársam is megidézte, de talán az elmúlt napok egyik fontos híre az, hogy a MOL bevásárolta magát az azeri ACG-olajmezőkbe és a BTC-vezetékbe, ami nagy magyar gazdasági siker, tehát mindenképpen van értelme a gazdasági együttműködésnek ezekkel az országokkal.

Én azt látom, hogy több képviselőtársam is értetlenkedett, hogy mit is jelent egy nemzetközi szervezet. Világos jogállás van a nemzetközi jogban, hogy mit jelent egy nemzetközi szervezet, mit jelent a mentesség; ez nem jelenti azt, hogy ne vonatkoznának a képviselet tagjaira a magyar törvények. Azonos ez a jogállás a külképviseletek jogállásával. Gurmai képviselő asszony több ízben is emlegette azt, hogy vannak külképviseletek, vannak nagykövetségek, tehát mi a különbség akkor egy képviseleti iroda és egy nagykövetség között. Jogállás tekintetében semmilyen különbség nincs, tehát ugyanolyan veszélyt jelent egy nagykövetség, ami itt működik évtizedek óta, mint amilyen veszélyt jelenthet - idézőjelben - ön szerint egy ilyen képviseleti iroda. Kötelesek betartani a képviseleti iroda munkatársai a magyar jogszabályokat, tehát semmilyen veszélyt nem jelenthetnek a magyar államra nézve.

Gurmai képviselőtársam egy galaktikus Orbán-fóbiát vázolt, nem is tudtam követni, mert antiszemitizmustól baltás gyilkosig, anyagi érdektől mindenféléről hallhattunk, de ezt már hallottuk, ahogy ön is hivatkozott rá néhány nappal ezelőtt, amikor a miniszterelnök urat kérdezte, tehát valószínűleg nehezen tudjuk meggyőzni arról, hogy miért is fontos a képviseleti iroda megnyitása. Amúgy pedig ez egy olyan jogszabály, amelynek a címe is azt mondja, hogy a székhely-megállapodás kihirdetéséről. Tehát nem hiszem, hogy itt helye van oldalakon keresztül indoklásnak, ami a tartalmáról szólna az együttműködésnek vagy a jogalapjáról, ez egy székhely-megállapodás kihirdetéséről szóló egyezmény, annak minden formai és tartalmi elemével együtt. Tehát ha valaki nem akarja érteni, akkor persze nem is fogja soha megérteni.

Egyszer azt mondta Gurmai képviselőtársam, hogy inkább nagyon foglalkoztatja a magyar közvéleményt, aztán azzal vádolt bennünket, hogy túl fontosnak tüntetjük fel ezt a relációt, tehát szerintem döntse el, hogy akkor melyik álláspontot képviseli. És senki nem sértegetett semmilyen népcsoportot Magyarországon, hanem a magyar érdeket képviselte a Türk Tanács országaival szemben a miniszterelnök úr is, amikor a kulturális és történelmi hagyományokról beszélt, és ennek a részleteit bontotta ki.

Én nem tudom követni azt, hogy hol sérül a magyar érdek, hiszen azt is mondta, hogy a magyar érdek sérül, én nem látok ilyen elemet ebben a megállapodásban, ez a magyar érdekről szól, arról szól, hogy

idehoztunk Budapestre egy másik fontos nemzetközi szervezetet, és ez az európai hídfőállása ennek a nemzetközi szervezetnek.

Demeter képviselő asszony pedig azt mondta, hogy volt egy hírszerzési konferencia Bakuban, és emiatt vizionált mindenféle összeesküvéseket, és hogy hírszerzők vannak ebben a képviseleti irodában. Valószínűleg balettkonferencia is volt Bakuban, de balettművész nem biztos, hogy van a képviseleti irodában (*Demeter Márta közbeszól.*), és információszivárogtatásról pont ön beszél, tehát azt gondolom, hogy mindenki felelősen mondjon véleményt egy adott jogszabály vonatkozásában. (*Ungár Péter és Demeter Márta közbeszól.*)

Mellár képviselőtársamnak pedig ismételten azt idézném, hogy komoly gazdasági haszna van az együttműködésnek, és a MOL legutóbbi üzlete nagyon szépen illusztrálja azt, hogy milyen fontos a gazdasági reláció ebben a dimenzióban. Köszönöm a szót. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót kétperces időkeretben Nacsa Lőrinc képviselő úrnak.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Rendkívül megtisztelő, hogy a felszólalásom Mesterházy Attilát egy kilencperces felszólalásra motiválta, azt ugyanakkor sajnálom, hogy egy kicsit szelektív a hallása a felszólalásommal kapcsolatban.

Az a pech, hogy ezt a mondatot pont leírtam, szó szerint azt mondtam, hogy játszhatjuk azt, hogy Európa mindenható és önállóan mindent meg tud oldani, ahogy az ellenzék állítja, de ez hazugság, és azt is elmondtam, hogy a Kelet-Nyugat-együttműködés egyensúlyban tartása és a Kelet-Nyugat közti híd szerepében elsőként a szövetségi rendszerünkben vagyunk, a NATO-ban és az Európai Unióban. Ezt is szó szerint elmondtam.

Az a helyzet, hogy ön 1990-től datálja ezt a szövetségi rendszert, én Szent Istvántól, aki a nyugati világhoz és a nyugati kereszténységhez kötött minket, de hát mások az időbeli távlatok, ez egyértelmű, értem én. Az különösen szórakoztató, hogy nekem címezi az Európai Néppárttal kapcsolatos kritikát, amikor tegnap este kilenckor értem haza Zágrábról az Európai Néppárt kongresszusáról, de ez egy másik kérdés.

Ami a kritikákat illeti: természetes, egyetértünk abban, hogy a partnereinknek, közelebbi és távoli partnereinknek is, ha olyat látunk, ami nem beavatkozás más ország belpolitikájába, mert azt mi sem tűrjük el, helyesen, és szerintem nekünk sem kell gyakorolni, hanem valamilyen nemzetközi jelenségre fel kell hívni a figyelmet vagy kritikával kell illetni valakit, az természetesen helyes.

(10.00)

Ugyanakkor azt is el kell mondani, hogy pont az, hogy az Európai Unió felé fogalmazzuk meg talán a legtöbb kritikát, pont azt jelenti, hogy ott a helyünk és

odatartozunk, mert az ember a saját családját szeretné a legjobbnak tudni és a legjobbnak vélni, és ön is talán többször rászól, mondjuk, a csúnya beszédért a saját gyerekére, mint a szomszéd gyerekére, mert talán jobban szeretné, hogy a saját gyereke legyen tisztességes, becsületes felnőtt, sokkal inkább érdekli a saját gyereke, mint a szomszéd gyereke.

Tehát a szövetségi rendszer egyértelmű, ezt elmondtam a felszólalásomban, szerintem ebben nincs köztünk vita, csak arra kérem, hogy amikor ezt mondom, akkor azt hallja meg. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Mesterházy Attila képviselő úrnak adom meg két percben a szót.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Mégiscsak jól hallottam *(Derűtség az ellenzéki pártok soraiban.)*, most még egyszer fölírtam, tehát mégiscsak azt mondta, hogy az Európai Uniót kritizálják többször, én meg azt mondtam, hogy egyenlő mértékkel meg egyenlő mércével kell osztani a kritikát is. Én azt gondolom, hogy nagyon sok olyan - úgy fogalmazott - nemzetközi jelenség volt az elmúlt hetekben, hónapokban és években, amely esetében lehetett volna megszólalnia a magyar kormánynak ilyen szempontból, miközben azt látjuk, hogy ezt nem tette meg semmilyen formában sem. Ilyenkor érdekes módon mindig azt mondják - amit ön is hivatkozott -, hogy nem kívánunk beleszólni, hogy más országon belül mi történik. Érdekes módon, amikor az Európai Unió tagállamaiban történik valami, oda azért beleszólnak, ha ők épp mondanak valamit.

Hál' istennek, az én gyerekeim nem beszélnek csúnyán, így nem kell rájuk szóljak, a szomszédomra meg valóban nem gondolnám, hogy rá kell szóljak. Egyébként nem önnek címeztem, hanem pont azt mondtam, hogy önök mehetnek a Néppárt kongresszusára, a fideszesek viszont nem, aminek viszont az eredője az, hogy olyan külpolitikát folytatnak, amelyet folytattak, és éppen azért akartam kiemelni az önök családját, ahogy ön fogalmazott, és nem pedig mást, mert az még jobban rámutat arra, hogy még a családjukban is önöket sarokba állították, vagy éppen - ha az ön szavajárását használnám - önökre szóltak, mert csúnyán beszélnek, és ezért bizony a fideszes képviselők nem is mehetek el erre a kongresszusra. Sőt, ha jól értettem Tusk, újonnan megválasztott elnök szavait, aki most a Néppártot fogja vezetni, egyenesen Orbán Viktornak is címzett üzenetet a nyitóbeszédében, és attól még, hogy nem tette oda, hogy és ezt Orbán Viktornak üzenem, magukon kívül mindenki értette, hogy ezt Orbán Viktornak üzeni éppen Tusk elnök úr. *(Dr. Zsigmond Barna Pál: Pont, hogy nem neki! - Derűtség a fideszes képviselők közt.)* Úgyhogy kíváncsian, nagy izgalommal várjuk egyébként, hogy majd január végén mi lesz a bölcs tanácsának a döntése, és vajon a Fidesz milyen formában nyerheti vissza a teljes jogú tagságát ott, ebben a közösségben.

És még egy mondat: a MOL-ra lehet hivatkozni, de valószínűleg a MOL akkor is bevásárolta volna magát ebbe az üzletbe, ha nincsen Türk Tanács Magyarországon, mert valószínűleg gazdasági és profitérdekeket követ, nem pedig azt, amit a Fidesz mond neki. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most normál időkeretben megadom a szót Ungár Péter képviselő úrnak.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Én csak annyiban szeretnék - és nagyon örülök, hogy itt van miniszter úr az elején - bekapcsolódni a vitába, hogy korábban már próbáltam többször a... *(Dr. Zsigmond Barna Pál közbeszól.)* Igen, ezért örülök. Próbáltam korábban a Külügyminisztériumtól megtudni, Menczer államtitkár úrtól is többször, hogy abban az esetben, ha az Ukrajnából érkező gázszállítás nem fog megvalósulni, és ezt már Budapesten is elmondta Putyin elnök úr, illetve azóta a Kreml szóvivője is mondta, hogy minden vitás kérdést kívánnak rendezni Ukrajnával, mielőtt megkötí a Naftogaz meg az orosz fél a gázszállítási szerződést, és ebből az következik, hogy valószínűleg jövőre a gáz Magyarországra való érkezése nem lesz kifogástalan, hogy egy eufemizmust használjak, erre mondta a kormányzat azt - és ezért kapcsolódik ez ehhez a törvényhez, hogy megérkeznek -, erre mondta a kormányzat azt, hogy a Török Áramlattal lehet majd ezt kiváltani.

Az lenne a kérdésem, hogy önök mire tervezik, hogy a Török Áramlat mikorra fog konkrétan a maga materiális valójában elkészülni. Illetve nem lehetséges-e az, hogy ez olyan lesz, mint amúgy - és most nem a miniszter urat szeretném egyáltalán ebben személyesen megbántani - a krki LNG-terminál, amiben aláírtak 47 memorandum of understandinget, szerintem azzal a papírral önmagában szigetelni lehetne, amit a krki LNG-terminál kapcsán aláírtak, és mégis az sem valósult meg -, tehát nem lehetséges-e, hogy ezek a gesztusok is üresek maradnak, amit ebbe az irányba teszünk, hiszen a Török Áramlat sem fog megvalósulni, és ugyanúgy az önök energiapolitikájának a következményeképp, ami miatt Oroszországtól függünk az Orbán-kormány 10. évében is a gázszállítás következtében. Tudom, hogy a földrajzi helyzetével Magyarországnak még Orbán Viktor sem tud mit kezdeni, ezzel tisztában vagyok, de ugyanakkor a tíz év alatt, főleg a 2008-2009-es gázválságot követően fel lehetne arra készülni, hogy ilyen események újra megtörténnek.

A gáztárolók vásárlása, illetve feltöltése egy pozitív lépés ebbe az irányba, meg a szlovák interkonnektor, de önmagában az, hogy megint Törökországtól, illetve Horvátországtól vagy Romániától függünk ebben a tekintetben, nem biztos, hogy a legkielégítőbb dolog, és én azt érzékelem ezzel a törvénnyel is, hogy gesztusokat kívánunk gyakorolni egy olyan hatalomnak, ami utána nem fogja viszonzni ezt a gesztust az-

zal, hogy a Török Áramlat megépül minden szempontból. Ha erről konkrét tájékoztatást tudna nyújtani, az nagyon jó lenne.

Képviselőtársamnak is reagálnék: én nagyon szeretem a balettot, sokat járok, Moszkvában is voltam legutoljára balettelőadáson, az egy nagyon szép dolog, de azért szerintem ön is belátja, hogy a balettnak relatíve kevesebb köze van ehhez a törvényhez, mint a hírszerzésnek. *(Korózs Lajos: De Bakunak sok van!)* Tehát én azért azt gondolom, hogy ez talán nem a legadekvátabb összehasonlítás volt a magyar politikatörténetben, amit itt ön mondott. Továbbmennék, nem vagyok benne teljesen biztos, hogy a magyar elhárítás, mondjuk, kellő számú olyan nyelvtudással rendelkező emberrel és olyan tudással rendelkező emberrel van megáldva, hogy egy megnövekedett török vagy régiós kockázatot tudjanak kezelni. Ha ön úgy fekszik le este, nyugodtan, hogy tudja, ezt a magyar elhárítás el fogja tudni látni, és nem jelent ez a magyar elhárításnak megnövekedett terhet vagy egyéb módot - amúgy remélem, a Nemzetbiztonsági bizottságban miniszter úr majd a meghallgatásán, ami a következő időszakban lesz, erről fog tudni zárt ülésen minket tájékoztatni -, örülnék, ha legalább ennek a veszélyforrását belátná a jobboldali politikai közösség.

Még annyit mondanék, hogy természetesen sokféle nagykövetség van, illetve egyéb diplomáciai intézmény vagy egyéb ezzel kapcsolatos intézmény, amelyek emberei, akik részt vesznek ennek a működésében, különböző jogosultságokat kapnak. Nagyon örülnék, ha olyan híreket hallanék a következő időszakban, kiegyensúlyozandó az orosz, illetve türk vonalat, ami mondjuk, nem tudom, kanadai, ausztrál befektetési bank, vagy valami olyan, ami ennek a hídszerepnek a másik pillérét is, amit Nacsa Lőrinc ilyen festőien fölfestett, megmutatná; tehát valami, ami esetleg nem egy olyan országból jön, ami mondjuk, nem tekinthető tradicionálisan Magyarország szövetségésének. Remélem, hogy ezt mind Törökországról és Oroszországról elmondhatom itt, és remélhetőleg, azért a fideszes képviselőtársaim is ezzel a finom állítással egyetértenek így a történelmi tekintetben.

Tehát olyan országoktól, amelyek inkább tekinthetők történelmi jellegűen Magyarország szövetségésének, ilyen országokból is érkeznek majd ilyen intézmények, és ilyen intézményekről is fogunk tudni hallani, és mondjuk, a türk és az orosz után nem feltétlenül, mondjuk, az észak-koreai fog következni vagy egyéb olyan ország, vagy valamilyen egyéb kínai intézmény, aminek a politikai berendezkedése ellen alakult a kormánytöbbség 1989-ben. Tehát alapvetően az lenne még a kérésem, hogy majd ezt a hídszeretpet egyensúlyozzák ki a következő időszakban. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Gurmai Zita képviselő asszonynak adom meg a szót.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Többen is beszéltek arról, külügyminiszter úr is, de egyébként maga a miniszterelnök úr is megismételte, hogy az elmúlt

tíz évben Magyarország megduplázta a Türk Tanács országaival folytatott kereskedelmét, és valóban elérte a négy milliárd amerikai dollárt. Viszont azt is hozzá kell tennem, és ezt szeretném megismételni, hogy a magyar külkereskedelem 2018-ban 204 milliárd eurót tett ki, ez gyakorlatilag 2 százalék, tehát azért ez nem az a... No, és a másik pedig az, hogy ráadásul mi voltunk azok, akik megnyitottuk 577 milliárd eurónyi hitelkerettel az Eximbanknál a szervezet országaival folytatott vállalkozói együttműködés finanszírozását, de arra már természetesen választ kaptam, hogy itt vannak egyéb elképzelések, és természetesen az, hogy jelenleg 705 ösztöndíjas hallgató tanul magyarországi egyetemeken a Türk Tanács országaiból, én ezt rendkívül fontosnak tartom, sőt, ha egyéb szándékok is vannak, akkor ezt szintén.

Viszont azért azt ne felejtjük el, hogy mit mondott miniszterelnök úr Bakuban október 15-én: „Mi azért csatlakoztunk megfigyelőként a Türk Tanácshoz, hogy ne csak kapjunk, hanem adjunk is.” - és engem továbbra is ez a kérdés izgat. „Amit mi, magyarok adhatunk ennek a tanácsnak, az a kapcsolódás Európához és az Európai Unióhoz. Ezért az elmúlt hónapokban mi létrehoztuk a Türk Tanács európai képviselőt, és az önk külügyminiszterével közösen föl-avattuk ezt Budapesten.” Erről is szó volt. „Ez egy állandó képviselet, de helyt ad gazdasági fórumoknak és kulturális eseményeknek is.” - úgyhogy jöhet a balett is. „Tisztelettel várjuk az önk delegáltjait, hogy minél hamarabb a munka megkezdődhessen, és köszönöm az elnök uraknak, hogy beleegyeztek a szék-hely-megállapodás mai aláírásába.”

(10.10)

Tehát én azt szeretném tényleg pontosítani, hogy ki és mikor kérte meg miniszterelnök urat, hogy közvetítsen az Európai Unióval, miért megy a miniszterelnök úr szembe az európai uniós szerződésekkel, amikor Bakuban a Türk Tanács ülésén arra tett ígéretet, hogy a magyar uniós biztos segíteni fogja Törökország és Azerbajdzsán uniós csatlakozását. Nagyon szeretném, ha erre kapnék választ. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most kétperces időkeretben megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Miniszter Úr! Örülnék annak, ha kormánypárti képviselőtársaim is tudnának bizonyos, egyébként tartalmi kérdésekre válaszolni, de nyilvánvalóan a választ elsősorban miniszter úrtól várom *(Szijjártó Péter: Néhány perc!)*, és ezért örülök, hogy most itt van ebben a vitában. Mondjuk, nyilván az jó lenne, ha önöknek is lenne információja ezekkel kapcsolatban. Ez az egyik dolog.

A másik dolog az, hogy látom, borzasztóan fájnak önöknek a tartalmi kérdések, de garantálhatom, hogy a jövőben is meg fogják kapni ugyanúgy a tartalmi kérdéseket. *(Szijjártó Péter: Várjuk!)* Mint például

azt jelen esetben - csak visszautalnék ezekre -, hogy lesz-e hírszerző-együttműködés, az Információs Hivatal részt vesz-e ebben, más országok piacra jutását miért kell segítenie az Eximbanknak, ahelyett, hogy a magyar cégek piacra jutását segítené, és hogy ténylegesen például egy üzbeisztáni nagykövetség működése védett, biztosított-e, hogy ez biztonságban megtörténhessen.

Engedjék meg, hogy egy utolsó mondatban reagáljak kifejezetten a Zsigmond képviselőtársam által felvetett fél mondatra. Ott pedig annyi a reakcióm, hogy igen, én beszélek róla, maguk meg csinálják. Köszönöm szépen. *(Nacsa Lőrinc: Azta!)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most két percben megadom a szót Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Csak nagyon röviden. Miniszter úrral is egyeztetve, a válaszokat a miniszter úr fogja megadni a képviselők nevében is.

Csak nagyon röviden reagálnék Ungár képviselőtársam felvetésére. Azt mondta, hogy a balett és a hírszerzés hasonlata a politikatörténet nem legizgalmasabb fejezetéhez tartozik. Majd kiderül, hogy milyen fejezetet nyit ez a hasonlat. De az semmiképpen nem tartozik a legelegánsabb fejezetei közé a politikatörténetnek, hogy ő nem vesz részt a miniszter úr felszólalása során a parlament ülésén, nincs itt a vezérszónoki felszólalásoknál, majd utána bejön és hozzászól. *(Demeter Márta: Itt volt és végighallgatta! - Ungár Péter: Itt ülünk ketten!)* Ez semmiképpen nem a legelegánsabb fejezet. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a vitában. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom, és megadom a szót Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úrnak.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Örülök, hogy lehetőségem adódik választ adni a vitában elhangzott kérdésekre.

Ha megengedik, az élménybeszámolókra, a science fictionre, a nyállal kapcsolatos kijelentésekre *(Ungár Péter: Milyen nyál?)*, a jóindulatú félreértelmezésekre, az elhibázott nemzetközi szervezetekre és földrajzi fogalmakra - bár legalább szigeteket nem kevertünk városokkal, ez sem kis dolog -, meg a mindenfajta „-hat”-ra, „-het”-re végződő feltételezésekre most nem reagálnék. Örülök, hogy tisztáztuk az árfolyamokat, a számokat. Tehát, ha megengedik, a tartalmi, a valóban feltett kérdésekre, valódi ügyekre szeretnék önöknek válaszokat adni.

Először is: a Nemzetközi Beruházási Bankkal kapcsolatban az ön képviselőtársa, Varga-Damm Andrea képviselő asszony engem interpellált, talán egy vagy két héttel ezelőtt, megadtam neki a teljes

körü választ a mentességekre és a kiváltságokra vonatkozólag, majd ő elfogadta a válaszomat, ön megmost itt tiltakozik az ellen, amit akkor elmondtam. A képviselőtársa elfogadta, ön tiltakozik. Azt gondolom, ez a frakciójuk belső ügye, ezt legyenek kedvesek egymással megvitatni, ha akarják.

Egy dolgot tudok ezzel kapcsolatban megint csak aláhúzni: hogy sem a Nemzetközi Beruházási Bank, sem a Türk Nyelvű Országok Együttműködési Tanácsa semmifajta extrajogosultságot nem kapott ahhoz képest, mint ami a Budapesten működő nemzetközi szervezetek székhely-megállapodásaiban szerepel. Ha önöknek szükségük van arra, hogy akár az ENSZ, akár más nemzetközi szervezetek Magyarországon működő központjainak székhely-megállapodásaira mi vonatkozik, akkor betekinthetnek ezekbe, nagyon szívesen adjuk a lehetőséget, megnézhetik, hogy semmi extra és addicionális pont nincs sem a Türk Tanáccsal, sem a Nemzetközi Beruházási Bankkal kötött megállapodásban. Minden a nemzetközi szten-derdeknek megfelel.

Szerintem Demeter Márta képviselő asszony nálam sokkal jobban tudja, mert a témában sokkal komolyabb szakértelemmel rendelkezik, mint én, hogy amikor Magyarországra érkezik egy-egy nemzetközi szervezet, vagy egy másik ország által akkreditálni kívánt diplomata vagy munkatárs, akkor az a magyar vonatkozó hatóságok és szervezetek - hogy is mondjam? - vizsgálatain minden esetben keresztülmegy, és amennyiben ezek a szervezetek nem találnak semmi olyan nyomot, jelet vagy utalást, amely esetében arra lehetne következtetni, hogy az adott személy a magyar nemzeti érdekekkel szembemenő tevékenységet fog folytatni Magyarországon, akkor megadják számára az akkreditációt, ha viszont találnak ilyen jelet, gyanúkat vagy utalásokat, akkor nyilvánvalóan más típusú döntés születik. Tehát ön nyilvánvalóan pontosan jól tudja, hogy akár a Türk Tanácshoz, akár a Nemzetközi Beruházási Bankhoz, akár bármely más nagykövetséghez, amely Magyarországon működik, érkező diplomaták és munkatársak esetében milyen eljárást folytatunk le, és ha annak az eljárásnak az a vége, az a meglátás, hogy különböző gyanúk vagy eshetőségek merülnek fel a magyar nemzetbiztonsági érdekekkel szembeni tevékenységre, akkor annak megfelelő döntés születik. Így van ez minden nemzetközi szervezet és nagykövetség esetében is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Többen is óriási, európai érdekekkel szembemenő szenzációként tálták itt, hogy a miniszterelnök azt mondta, hogy majd a magyar nemzetiségű biztos különös erőforrásokat vagy munkát fog arra fordítani, hogy Azerbajdzsán és a többi türk tanácsi ország Európával való együttműködését fejlessze. Most elárulok önöknek egy titkot. A bővítési és szomszédságpolitikai biztos folytatja a tárgyalásokat jelenleg Azerbajdzsánnal, Kirgizisztánnal és Üzbegisztánnal is az Európai Unióval 1996-ban, illetve 1999-ben megkötött partnerségi és együttműködési megállapodás modernizációjáról és széleskörűbbé tételéről. Tehát a bővítéspolitikával és a szomszédságpolitikával foglalkozó biztosnak ez a

feladata, ez a munkája. Tehát olyan nagy titokként ezt ne kezeljük már! Eddig Federica Mogherini munkatársaként Johannes Hahn, aki a főképviselői mellett ellátta a bővítéspolitikai és szomszédságpolitikai feladatokat, folytatta ezeket a tárgyalásokat. Amikor Federica Mogherini elnöklie a Külügyek Tanácsának ülését, a bővítéspolitikai biztos ül ott, mindig, amikor Azerbajdzsánnal való kapcsolatok fejlesztéséről tárgyaltunk, amikor Üzbegisztánnal való kapcsolatok fejlesztéséről tárgyaltunk, mikor a kirgizekkel való kapcsolatok fejlesztéséről tárgyaltunk. Ez a munkája. Tehát az, hogy majd a leendő európai uniós bővítéspolitikai és szomszédságpolitikai biztos ezekkel az országokkal fog tárgyalni, ez a munkája. Ezt, mondjuk, beállítani valami óriási szenzációként, ne haragudjanak, vagy az európai uniós működés nem ismeretére, vagy valami másfajta hiányosságra kell hogy utaljon a legnagyobb tisztelem mellett is.

Az energiaellátás kapcsán, tisztelt képviselő úr és tisztelt képviselő asszony, tudni kell, hogy néz ki Magyarország gázellátása. Magyarországra ma gáz érkezik Ukrajnán keresztül Oroszországból, érkezik gáz Ausztrián keresztül, érkezik gáz Szlovákiából. Így néz ki jelenleg a Magyarországra irányuló gázszállításokat lehetővé tevő interkonnektorok listája. Emellett megépítettük a Horvátországba vezető gázvezetékét, megépítettük az ahhoz szükséges kompresszorállomást, hogy tudjunk Horvátországba gázt szállítani. A horvátok az európai uniós és kétoldalú kötelezettségeik ellenére ezt eddig még nem tették meg, ugyanakkor jelenleg már folyamatban van annak a kompresszorállomásnak a kivitelezése, amelynek nyomán Horvátországból is lehet majd Magyarországra gázt szállítani. Jó pár éves csúszásban vannak. Ezt a magyar kormány hibájának felróni talán nem méltányos.

Átán 2010-ben, '11-ben átadtuk a magyar-román interkonnektort is, mindent megépítettünk magyar oldalon, megépítettük a kompresszorállomást is, mi tudunk Romániába gázt szállítani; a románok az európai uniós és kétoldalú kötelezettségeik ellenére azonban még mindig nem építették meg azt a kompresszorállomást, amelynek nyomán ők gázt szállíthatnak ide. Most van folyamatban ez a kivitelezés. Nemrégiben találkoztam az akkori román miniszterelnökkel, akivel Orbán Viktor átadta ezt az interkonnektort, és ő csodálkozott rá, hogy még nem vagyunk készen. Nincsenek készen, de ezt megint a magyar kormány hibájának felróni talán túlzás volna.

(10.20)

A krki LNG-terminál kapcsán a horvátok körülbelül tíz éve ígértek, hogy már mindjárt hozzáfognak az építkezéshez. Egyetlenegy memorandumot írtam velük alá; hogy azzal mennyit lehetne szigetelni, nem tudom, vagy két oldal volt, de nem vagyok a szakértője a szigetelési kérdéseknek. De a lényeg az, hogy a magyar kormány hibájának felróni azt, hogy a horvátok, dacára annak, hogy európai uniós forrást kaptak hozzá, még mindig nem építették meg az LNG-

termináljukat, az megint csak kicsit méltánytalan, azt gondolom. Az az érdekünk, hogy megépítsék az LNG-terminált, és szerintem nekünk az is érdekünk, hogy ebben az építkezésben mi tulajdonostársakként vehessünk részt, mert az egy stratégiai érdekünk, hogy ilyen stratégiai elemekben tulajdonrészünk legyen. Tárgyalunk erről is. A horvátok a tulajdonszerzés kérdését a kapacitáslekötéssel kötik össze, ami jelenleg még nem érdekünk, azonban, ha sikerül olyan külső forrást találni, mint például az esetlegesen a katarai LNG, amely a jelenleginél kedvezőbb áron érkezik meg Horvátországba, akkor már érdemes összekötni ezt a két kérdést. Ez napirenden van, tulajdonrész is lehet akkor vásárolni, és reméljük, akkor gyorsabban halad az építkezés.

Romániában van egy úgynevezett offshore mező, ezt Neptunnak hívják, a Fekete-tengeren, ott a gázmező-kitermelés jogát egy amerikai-osztrák konzorcium tudhatja magáénak, az ExxonMobil és az OMV. Az ExxonMobil és az OMV nem hozta meg a mai napig azt a szükséges beruházási döntést, amelynek nyomán elindíthatnák a kitermelést. Az OMV vezérigazgatójával, mikor legutóbb tárgyaltam, akkor azt mondta, hogy még a szükséges beruházási döntés után is legalább négy-öt évbe telne, mire gázt tudnának szállítható mennyiségben kitermelni; a románok által létrehozott szabályozási környezetre hivatkoznak. Tehát jelenleg úgy állunk, hogy Románia, Horvátország, az Egyesült Államok és Ausztria, illetve az ezen országokhoz kapcsolódó cégek nem hozták meg a döntéseiket, nem hajtották végre az európai uniós kötelezettségeiket: ezért mi a helyzet? Ezért mi a helyzet? Még mindig az orosz gázszállításoktól függünk.

Tehát az a kritika, hogy mi ne tettük volna meg a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy diverzifikálni tudjuk a gázforrásokat, azért méltánytalan, mert Magyarországon az összes infrastruktúrát megépítettük ehhez. És arról megint csak nem tehetünk, hogy miután megépül a magyar-szlovák interkonnektor, a Gazprom, ami egy orosz vállalat, ami a legnagyobb nyugat-európai cégekkel együtt építi az Északi Áramlat 2-t, érdekes módon, amikor a németeket, franciákat, olaszokat erről megkérdezzük: mi a válasz? Business issue. Akkor business issue, amikor meg az oroszokat kell kritizálni, meg szankciókat kell létrehozni, akkor meg persze politikai kérdés. Tehát a kettős mércének a minősített esetével állunk itt szemben. Tehát, tehát, tehát, miközben a németek, az olaszok meg a franciák építik az Északi Áramlat 2-t az oroszokkal, aközben a Gazprom lefoglalta a német-cseh meg a cseh-szlovák interkonnektorok kapacitását 2039-ig, le akarták foglalni a magyar-szlovákot is - melyik szabályozó hatóság ment ezzel szembe? A magyar. Tehát, mondjuk, ennyit arról, hogy ki kinek az érdekét szolgálja.

Egyébként pedig a magyar történelemben először fordul elő, hogy valamennyi gáztárolónk teljesen tele van. 6,44 milliárd köbméternyi gáz van betárolva ma a magyar gáztárolókba. Soha nem volt ilyen korábban! És mi már nem abban a helyzetben vagyunk, hogy a mostani téli ellátásról tárgyaljunk az oroszokkal, hanem a jövő téli ellátásról kell tárgyalnunk.

És tisztelt képviselő úr, hogy az ukrán tranzitmegállapodás megkötött-e vagy sem, ezt ma még senki sem tudja. Jelzem egyébként, hogy amikor Putyin elnök úr itt járt Budapesten október 30-án, a delegációk bemutatása előtt egy pillanatra félrehívták, majd láthatóan örömmel vett tudomásul valamifajta közlést a saját főtanácsadójától, és mikor megkérdeztük, hogy mi volt, tudja, mi volt az? Akkor közölték vele, hogy a dán hatóságok megengedték, hogy az Északi Áramlat 2 gázvezetékét a dán vizeken is megépítsék. Tehát ennyit arról egyébként, hogy a nyugat-európaiak hogyan állnak Oroszországhoz. Meg még annyit esetleg, hogy a tavalyi esztendőben a három kontinentális G7-es ország: Németország, Olaszország és Franciaország, tudják, hogyan alakították a kereskedelmi kapcsolataikat Oroszországgal? Tudják hogyan? A németek 56 százalékkal növelték, a franciák 40 százalékkal, az olaszok meg 37 százalékkal az Oroszországgal folytatott kereskedelmi kapcsolataikat.

Tehát elképesztő képmutatás van itt ebben a kérdésben, mert miközben az oroszokat kommunikációs szinten folyamatosan vádolják, aközben a kommunikációs szint alatt pedig óriási üzleteket kötnek, és önök meg azt mondják, hogy itt a Nemzetközi Beruházási Bankkal rossz lóra tettünk. Ezek a tények, önök ezekre kérdeztek.

Tehát, tisztelt képviselő úr, a Török Áramlattal kapcsolatban pedig az tudom önnek elmondani, hogy a Gazprom megépítette a vezetékét Törökországig, mind a két vezetékvezeték, elérték a török-bolgár határt, a bolgárok elkezdték az építkezést, az első 11 kilométeres szakaszt megépítették, építik a kompresszorállomást, a szerbek a szükséges 400 kilométerből 202 kilométert már megépítettek, megvan az építési engedély a maradék szakaszra is, a magyar határig tartó szakaszra. Mi a magunk részéről kiirtuk az úgynevezett open season, tehát kapacitáslekötési eljárást, 9,8 milliárd köbméteres éves szállításra, november 27-ig tart ennek a második fázisa, ami a nyilvános konzultáció, akkor kezdődik meg a kötelező ajánlatok beadásának az időtartama, és én azt gondolom, hogy ez az idei esztendő végéig véget is ér. Ezután körülbelül egy 15 kilométeres gázvezeték-építési beruházás jön, ami azért a magyar energiaberuházások történetében az öt legnagyobb közé nem tartozik bele, tehát nem lesz olyan nagyon bonyolult. 2021 októberére tesszük most azt az időpontot, amikor teljes kapacitásában a Török Áramlaton keresztül Magyarországra gázvezeték épülhet.

Demeter Márta képviselő asszony értetlenségének adott hangot az energiaszállítások tekintetében. Akkor megismételném azt, amit elmondtam az expo- zéban - de megértem, hogy nem volt itt, csak nem lát- tam, képviselőtársam erre felhívta a figyelmét, ezért nem hallhatta -: november végéig a TANAP, ez a transzantatóliai vezetéknek a rövidítése, tehát a transzantatóliai vezetékét november 30-án átadják. Ehhez kapcsolódik a transzadriai vezeték, így tehát a Shah Deniz 2 nevű azerbajdzsáni mező, amelyen a ki- termelést az elkövetkezendő időben duplázni szeret- nék és Európába kívánják eladni, elérhetővé válik

Délkelet-Európa, majd Közép-Európa számára is. Te- hát 2022-2023-tól, mikor a Shah Deniz-mezőn me- gnövelik a kitermelést, addigra létrejön a fizikai kap- csolat Közép-Európa és Azerbajdzsán között energia- szállítások tekintetében.

Szeretném önöket megnyugtatni afelől, hogy az Eximbank kizárólag a törvényben rögzített előírások- nak megfelelően finanszíroz ügyleteket, illetve beru- házásokat vagy szállításokat. Minden esetben 50 szá- zalékos magyar tartalomnak kell lennie. Örülök an- nak, hogy képviselő asszony felhozta a magyar vasúti- jármű-gyártó ipar történetének valaha volt legna- gyobb külföldi megrendelését: 1300 vasúti kocsi- t szállíthatunk Egyiptomba, 1 milliárd 70 millió dollá- ros értékben. Ehhez az Eximbank és az orosz export- hitel-biztosító adják a fedezetet, és egy magyar-orosz konzorcium fogja teljesíteni a szállítást.

Az elszigeteltségről csak annyit, hogy miniszter- elnök urat idén Donald Trump meghívta a Fehér Házba, járt Macron elnöknel négy szemközt egy hos- szú konzultáción, és itt volt nálunk a német kancellár. Ilyen elszigetelődést kívánok mindenkinek.

Ami a keleti nyitást, Koreát, Kínát, Japánt illeti, tisztelt képviselőtársaim, az idei esztendő első fél éve az első olyan fél év, amikor nem Németország az első számú beruházó Magyarországon, hanem a Koreai Köztársaság. És miért? Azért, mert az a régi dogma, amely szerint a tőke csak nyugatról áramlik keletre, keresve az olcsó munkaerőt, már régen megdőlt, és a távol-keletiek legalább olyan mértékben versenyké- pesek, mint a nyugatiak az új technológiák vonatko- zásában. Magyarországon építi fel a világ legnagyobb elektromos akkumulátorgyárát a Samsung Sdi, milli- árd euró fölötti beruházást hoz az SK Innovaton, és mellette betelepült a GY Yuasa, a Doosan, az Inzi Controls és a Shinheung, hogy csak néhány japán és koreai vállalatot soroljak fel, amelyekkel az elmúlt időszakokban állapotunk meg több milliárd euró be- ruházásról. Ennek eredményeképpen idén október végén megdőlt minden idők magyarországi beru- házási rekordja, ami a tavalyi évi volt egyébként, és ösz- szességében már október végén több beruházás érke- zett Magyarországra, mint tavaly egész évben. Ez, ha jól emlékszem, 1400 milliárd forintot tett ki összessé- gében. Tehát a keleti nyitást, azt gondolom, hogy in- nen lehet megérteni; persze értem, hogy van, aki an- nak szurkol, hogy ezek a nagyberuházások Szlováki- ába, Csehországba vagy Lengyelországba menjenek, de mi a magunk részéről inkább azért dolgozunk, hogy ide, Magyarországra érkezzenek.

Értem én azt is, hogy... (Korózs Lajos: A Mellár kérdezett közbe...) Hát, csak mert a képviselőtársaim kérdezték, és gondoltam, válaszolok. Elnézést ezért az udvariatlanságért, tisztelt képviselő úr - beszéljék meg egymás között -, hogy az önök által felvetett kér- désekre válaszoltam. Professzor uram, ha megengedi, azért mégiscsak szeretném arra kihasználni az időke- retet, amire gondolom; talán az ön kérdéseire is vála- szoltam, mert tisztáztuk, hogy milliárd meg dollár meg négy, és abban önnek igaza van, hogy ez 2 száza- léka a magyar kereskedelmi forgalomnak. Az meg

azért van, tisztelt képviselő úr, mert az elmúlt öt esztendőben minden év végén megdöntöttük az éppen aktuális exportrekordot. Ma már azon 35 ország közé tartozunk a világon, akik éves szinten 100 milliárd euró fölötti exportot tudnak előállítani. Most már az elmúlt két évben ez sikerült. Idén szeptember végén is volt egy 4 százalékos növekedésünk, tehát azt gondolom, az idén év végén is sikerülni fog. Világszinten 92.-ek vagyunk lakosságszám tekintetében, de a 34. legtöbb exportot tudjuk előállítani, ezért jár az elismerés minden munkát vállaló magyar embernek, és jár a dicséret minden Magyarországon beruházónak, hogy ezt lehetővé tették.

(10.30)

Szeretném elmondani még azt is, hogy egyébként 2010 óta - a képviselő asszony hozta fel ezt a dátumot - 23 milliárd euróval nőtt a magyar export - 23 milliárd euróval -, de nyilvánvalóan ezért meg dolgozni kell, hogy így legyen, tehát meg kell nézni, hogy a mi vetélytársaink, a riválisaink milyen állami segítséget nyújtanak a saját vállalkozásaiknak ahhoz, hogy a külpiacon érvényesülni tudjanak. Ha a magyar állam nem adna ilyen támogatást, akkor sajnos a magyar vállalkozások kevésbé lennének versenyképesek. Az eszközökön mindig lehet vitázni, ez nyilvánvaló, tehát ez teljesen legitim, de valamivel támogatni kell a magyar, alapvetően kis- és közepes vállalkozásokat, vagy azzal, hogy a külpiacon szervezünk nekik megjelenési lehetőséget, vagy azzal, hogy a Magyarországon működő nagyvállalatok beszállítói láncba segítünk nekik bekerülni, tehát közvetlenül vagy közvetve támogatni kell az ő exportpiacra lépéseiket, mert a vetélytársaikat mind támogatják a saját nemzeti kormányaik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha megengedik, akkor még szeretnék a Magyarországon működő központok tekintetében egy megnyugtató hírt mondani Ungár képviselő úrnak. A képviselő úr felvetette - jogosan -, hogy esetleg máshonnan érkeznek-e ilyen szolgáltatóközpontok. Két ilyenre hadd utaljak! A múlt héten írtam alá itt Budapesten az ENSZ terrorizmusellenes tevékenységért felelős főtitkárhelyettesével azt a megállapodást, amelynek értelmében a UNOCT vagyis az ENSZ terrorellenes irodájának a regionális központját itt hozzák létre Budapesten, meg is van, hogy ki a vezető, itt is volt már, már nézik a helyszínt, rekrutálják az embereket. Emellett pedig az ENSZ főtitkára tett egy javaslatot arra, hogy az ENSZ központi titkárságának funkcióit kiszervezzék „follow the sun” típusú diverzifikált helyszínekre. Négy helyszínre tett javaslatot, ezek nem alternatív helyszínek, hanem ez egy csomag: Szengjang, Montreal, Nairobi és Budapest a négy leendő helyszíne az ENSZ-titkárság kiszervezett működésének. Tehát higgye el, hogy nagyon komoly erőfeszítéseket teszek, teszünk azért, hogy minél több ilyen központ idejőjjön Magyarországra.

Ha megenged egy kis kitekintést, a gazdaságban a tavalyi esztendőben az autóiipar után a szolgáltatóközpontok szektora hozta a második legtöbb beruházást

Magyarországra, és ezek általában amerikai, illetve nyugat-európai vállalatok részéről érkeztek, akár a BlackRock, akár a GE, akár az IBM vagy a Nissan - amely éppen mondjuk távol-keleti - beruházását tudom itt önnek megemlíteni.

A titkosszolgálati együttműködés kapcsán, tisztelt képviselő asszony, szeretném mondani, hogy semmifajta hírszerzési lába vagy tevékenysége nincs a Türk Tanács budapesti irodájának, természetesen, ha bárki ilyenre akarná használni, akkor az a magyar hatóságok hálóján fennakadna, ilyenre egyelőre még nem került sor. Hogy van-e hírszerzési együttműködésünk más országokkal, arra meg azt mondom, hogy természetesen van. *(Demeter Márta közbeszól.)*

Törökország például - ezzel valószínűleg nem árulok el titkot - NATO-tagállam *(Demeter Márta közbeszól.)*, tehát hogy egy NATO-tagállammal folytatunk-e hírszerzési együttműködést, természetesen igen. Nem vagyunk részesei a Türk Tanács hírszerzési hálózatának vagy együttműködésének, és a budapesti irodának ehhez semmi köze, ott semmilyen hírszerzési tevékenység folytatására nem kerülhet majd sor.

Köszönöm az aggodását, a magyar külképviseletek biztonsága érdekében továbbra is minden dokumentumba biztosítom természetesen a betekintés lehetőségét az ön számára, és az ön által feltett kérdésekre is, ahogy ön azt írásban feltette, írásban fogok is válaszolni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Még annyit hadd mondjak el - a fegyvervásárlások tekintetében hangzott el Mesterházy Attilától egy felvetés, ha jól emlékszem, majd párttársai közvetítik neki a válaszat -, a fegyvervásárlásokról azt tudom önöknek elmondani, hogy az idei esztendőben a legnagyobb fegyverimportőr Németországból éppen Magyarország. Németországból, Franciaországból vásárolunk hadifelszereléseket. Törökországgal is kötöttünk egy ilyen megállapodást. Törökország a NATO második legnagyobb hadseregével rendelkező ország, önök a nyugatorientációt kérik tőlünk számon, a NATO mint a transzatlanti közösséget integráló biztonsági szervezet talán átmegy az önök ízlésküszöbén is ebben a tekintetben.

Nos tehát, száz szónak is egy a vége, tisztelt elnök úr, köszönöm a nagyvonalúságát, hogy megengedte, hogy minden kérdésre válaszolhassak, vagy legalábbis megpróbáljam. Arra kérem önöket, hogy támogassák a székhely-megállapodást, amelyet a türk nyelvű országok tanácsával kötöttünk, és szeretném még egyszer aláhúzni, hogy az Európai Unió valamennyi tagszággal folyamatos konzultációt folytat a kapcsolatok szorosabbra fűzése érdekében, tehát azt gondolom, hogy ebben a tekintetben egy újabb európai érdeket tudunk szolgálni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük a külügyminiszter úrnak ezt a jól kibővített *(Szijártó Péter: Elnézést, elnézést!)* viszonzválaszt. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következnek a **szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény, valamint az egyes törvények Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága Európai Unióból történő rendezetlen kilépése esetére szükséges módosításáról szóló 2019. évi XV. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8027. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót szintén Szijjártó Péter miniszter úrnak.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr, és még egyszer köszönöm az előbbi nagyvonalúságát, hogy megengedte, hogy teljeskörűen legalábbis megpróbáljak választ adni azokra a kérdésekre, amelyek felmerültek, természetesen nyitott vagyok a következő konzultációkra is.

Ehhez a napirendi ponthoz a következő szeretném elmondani, tisztelt képviselőtársaim. 2016 júniusában az Egyesült Királyság polgárai úgy döntöttek, hogy országuk lépjen ki az Európai Unióból, az idevezető okoknak a megtárgyalása természetesen nem ennek a napirendi pontnak a feladata, vagy legalábbis jelentős túlterjeszkedés lenne. Ezt követően az Egyesült Királyság kormánya 2017. március 29-én hivatalosan is bejelentette a szándékát az Európai Unióból történő kilépésre, majd pedig az európai uniós állam- és kormányfők 2018. november 25-én megállapodtak a kilépési megállapodás és a jövőbeni kapcsolatrendszerre vonatkozó politikai nyilatkozat brit kormány-nal közösen kialakított szövegéről.

Ezek után az Egyesült Királyság parlamentje többször is elutasította a kilépési megállapodást, majd miután új konzervatív kormány alakult Londonban Boris Johnson vezetésével, tartalmi változtatásokra tettek javaslatot a kilépési csomag egyes elemeinek tekintetében. Az Európai Tanács legutóbbi ülésén, amelyre október 17-én került sor, sikerült megállapodásra jutni több módosításról is, főleg a kilépési egyezmény észak-ír-ír jegyzőkönyvét és a politikai nyilatkozatot érintően.

Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar érdekek szempontjából kiemelt jelentősége van annak, hogy az állampolgári jogok védelmével kapcsolatos garanciák továbbra is változatlanok maradtak, és továbbra is érvényben vannak.

Tisztelt Képviselőtársaim! A brit választásokat követően az Európai Parlamentnek, illetve a brit parlamentnek kell majd ratifikálnia a kilépési megállapodást annak érdekében, hogy az később életbe lépessen. Az Európai Parlament elnökének nyilatkozata szerint a strasbourgi testület erre majd a londoni döntést követően kíván ugyebár sort keríteni.

Az Európai Tanács előbb idézett októberi ülését követően azért történt három további fejlemény,

amelyről szeretném önöket tájékoztatni. Először is az uniós tagállamok jóváhagyták azt a javaslatot, amely szerint a britek kilépésének időpontját most éppen 2020. január 31-éig halasztják el, az előrehozott választásokra már utaltam, illetőleg az Európai Parlament elnökének nyilatkozatára is utaltam az imént. Ebből is az látszik, hogy továbbra sincsen semmifajta garancia arra, hogy végül úgynevezett rendezett módon, magyarul: megállapodással zárulnak a kilépési tárgyalások, tehát továbbra is ugyanúgy van esély egy megállapodással lezárt brexitre, mint ahogy van esély egy úgynevezett no deal brexitre is.

Mi mindenesetre megkezdtük a felkészülést, sőt el is végeztük a no deal brexit esetére, ennek részeként pedig nyilvánvalóan kiemelt figyelmet fordítottunk arra, hogy az Egyesült Királyságban élő magyarok jogai semmilyen módon ne csorbuljanak, és ugyanígy ne sérüljenek az Egyesült Királyság azon állampolgárainak jogai, akik itt élnek Magyarországon. Ennek megfelelően a 2019. évi XV. törvény elfogadására sor került, és idén március 26-án megtörtént a kihirdetés is. Ez a jogszabály kedvezményes tartózkodási státusz megszerzésének lehetőségéről rendelkezik, illetve a viszonyosság elvének megfelelően került kialakításra is, figyelembe véve a brit kormányzat terveit.

(10.40)

A kedvezményes státusz megszerzésének előfeltétele ebben a törvényben úgy szerepel, hogy a brit állampolgárok a kilépés napjáig regisztráljanak a magyar hatóságok előtt, mégpedig a vonatkozó 2007. évi I. törvény alapján.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unióban érvényben lévő személyek szabad áramlása alapján Magyarországon egy regisztrációs rendszert működtetünk az itt tartózkodó uniós, ennek megfelelően brit állampolgárokra vonatkozóan is. Regisztrációs igazolást, valamint ötesztendőnyi tartózkodást követően állandó tartózkodási kártyát szerezhetnek a területünkön élő uniós állampolgárok, akik számára egyébként köteleességként van előírva notifikálni a jelenlétüket kilencven napot meghaladó magyarországi tartózkodás esetén. A brexitből fakadó törvényt módosítás ennek figyelembevételével történt.

A kilépés időpontjában a Magyarországon lakóhellyel rendelkező brit állampolgárok és családtagjaik nemzeti letelepedési engedély megszerzésére lesznek jogosultak háromesztendőnyi előzetes tartózkodást követően, a lakhatásra, a megélhetésre és az egészségügyi biztosításra vonatkozó feltételek vizsgálata nélkül. A vonatkozó kérelmet pedig legkésőbb a kilépési időpontot követő három évig lehet előterjeszteni.

A kedvezményes tartózkodási státusz megszerzésének az a feltétele, hogy a brit állampolgárok a kilépés időpontjáig regisztráljanak a magyar hatóságok előtt, amely egyébként a brexittől amúgy is teljesen független köteleesség. Az elmúlt időszakban számos Magyarországon élő brit állampolgár tett ennek eleget, az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság adatai alapján az

idei esztendő szeptember végéig Magyarország által kiadott regisztrációs igazolással 4951, állandó tartózkodási kártyával pedig 181 brit állampolgár rendelkezett.

Október 3-án, amikor Londonban jártam hivatalos külügyminiszteri látogatáson, az elszigeteltség egy másik jegyében (*Derűltég a kormánypárti padosorokban.*), akkor mind a brit külügyminiszter, mind pedig a brexitüggyért felelős miniszter azzal a kéréssel állt elő, hogy az esetleges rendezetlen brexit esetén ne csak a kilépés bekövetkezésének jelenleg előrejelzett időpontjáig, tehát várhatóan 2020. január 31-éig fogadjuk el, fogadják el a magyar hatóságok a brit állampolgárok kérelmeit, hanem biztosítsunk egy türelmi időt 2020. december 31-éig, tehát a következő esztendő végéig. Ezt a dátumot az indokolja, hogy az Egyesült Királyságba az uniós jog hatálya alatt érkező külföldiek, így a magyar állampolgárok is rendezetlen kilépés esetén 2020. december 31-éig regisztrálhatnak. Tehát a teljes mértékű viszonyosság létrehozása volt a britek kérése, amely, én azt gondolom, hogy teljes mértékben akceptálható.

Tisztelettel tájékoztatom a képviselőtársaimat arról, hogy a kormány képviselői, mármint a magyar kormány képviselői három alkalommal is tartottak úgynevezett town hall meetingeket a budapesti brit nagykövetség szervezésében, ahol tájékoztattuk a Magyarországon élő brit állampolgárokat a hazai tartózkodással kapcsolatos szabályok módosításáról.

Talán annyit megenged az elnök úr és a tisztelt képviselőtársaim is, hogy rövid ideig egy kis kitérőt tegyünk, és az Egyesült Királyságban élő magyarok helyzetéről annyit elmondjak, hogy azok a magyar állampolgárok, akik 2020. január 31-e előtt érkeznek az Egyesült Királyságba, megőrzik a jogaikat, és státuszuk tekintetében érdemi változás nem történik. Ezeknek a személyeknek egy online felületen kell majd regisztrálni magukat, és ötéves tartózkodás nyomán letelepedett jogállást - ezt settled statusnak mondják - vagy öt évnél rövidebb tartózkodás nyomán előzetes letelepedett jogállást - ez pedig pre-settled status néven fut - tudnak szerezni. A regisztrációs kötelezettség rendezett kilépés esetén is fennáll, ez esetben pedig 2021. június 30-áig lesz lehetőség a kérelmek beadására, no-deal esetén pedig 2020. december 31-éig. Tehát itt jön be a teljes szimmetria, illetve viszonyosság az itt most előttünk lévő törvényjavaslat tekintetében.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt elnök úr, a kormány tehát indokoltan tartja, hogy a brit kormány kérésének megfelelően 2020. január 31-éről 2020. december 31-ére módosítsuk azt a határidőt, amely tekintetében az itt élő brit állampolgárok a tartózkodási státuszuk megszerzésének alapjául szolgáló regisztrációt elvégezhetik.

Az itt önök elé terjesztett törvényjavaslat alapján a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény, valamint a rendezetlen brexit esetén szükséges nemzeti intézkedésekről szóló, idén elfogadott XV. törvény módosul ennek az említett cél-

nak megfelelően. Én azt gondolom, hogy ez a regisztrációs lehetőség, illetve annak meghosszabbítása megkönnyíti a hazánkban élő britek helyzetét, és nyilvánvalóan kedvez a kétoldalú kapcsolatok erősítésének, illetve minőségének is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország célja a brexittárgyalások során folyamatosan az volt, hogy ne állhasson elő olyan szituáció, amelynek nyomán akár minimálisan is sérülhetnek a magyar állampolgárok jogai az Egyesült Királyságban. Ezt a célkitűzésünket sikerült teljesíteni.

Fontos célkitűzésünk az is, hogy a magyar-brit kereskedelmi, beruházási és gazdasági kapcsolatok se sérüljenek. Érzékeltetésül jelzem, hogy az Egyesült Királyság hazánk 11. legfontosabb kereskedelmi partnere, 5,7 milliárd eurós kereskedelmi forgalmat bonyolítottunk le a tavalyi esztendőben. A brit vállalatok alkotják a 6. legnagyobb beruházói közösséget Magyarországon. Hazánkban körülbelül 55 ezer embert alkalmaz mintegy 800 brit tulajdonosi háttérrel rendelkező vállalkozás.

Az elmúlt négy esztendőben a beruházásösztönzéssel foglalkozó ügynökség 23 esetben állapodott meg brit beruházókkal, összesen 216 millió eurónyi magyarországi beruházásról, amelyek nyomán 4056 új munkahely jött létre hazánkban. Tájékoztatom önöket arról is, hogy a Tescoval, a GlaxoSmithKline-nal, az Unileverrel és a BT-vel is stratégiai együttműködési megállapodást kötött a magyar kormány, tehát négy brit tulajdonosi hátterű vállalattal van stratégiai együttműködésünk.

Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar-brit kapcsolatok minősége és az itt élő britek élete megkönnyítésének tekintetében szeretném önöket arra kérni, hogy toljuk ki a regisztrációs határidőt 2020. január 31-éről a jövő év december 31-ére. Kérem ehhez az önök támogatását és hozzájárulását. Köszönöm a türelmét, elnök úr. (*Taps a kormánypárti padosorokban.*)

ELNÖK: Köszönjük, miniszter úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Zsigmond Barna Pálnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy tekintettel az előttünk fekvő törvényjavaslat átlátható célkitűzéseire és a miniszter úr részletes előterjesztésére, csak röviden foglaljam össze önöknek frakciónk álláspontját.

A javaslat szabályozni kívánja, hogy a kilépést megelőzően a szabad mozgás és tartózkodás jogát élvező személyek a kilépést követően is folytathassák tartózkodásukat Magyarországon kedvezményes szabályozás keretében. Egyértelműen indokolt a meglévő szabályozás módosítása, hiszen jól láthatjuk az Egyesült Királyságban zajló eseményeket, és ezen jogszabály elfogadása esetén lehetővé tesszük, hogy a kilépést megelőzően Magyarországon élő egyesült ki-

rálásghelyi állampolgárok a regisztrációjuknak a kilépést követően is, 2020. december 31-ig eleget tehesenek, a teljesített regisztrációt pedig úgy kell majd tekinteni, mintha az a kilépés időpontjáig megtörtént volna. Ezáltal a kedvezményes letelepedésre is jogosultak lesznek, és a családtagjaik sem kerülnek kedvezőtlenebb helyzetbe.

Az előttünk fekvő javaslat értelmében a kilépést megelőzően Magyarországon élő egyesült királysághelyi állampolgárok és családtagjaik három év előzetes tartózkodást követően nemzeti letelepedési engedély megszerzésére lesznek jogosultak, a lakhatásra, megélhetésre, egészségügyi biztosításra és Magyarország érdekére vonatkozó feltételek vizsgálata nélkül, a nemzeti letelepedési engedély megszerzéséig pedig a korábban a szabad mozgás és tartózkodás szabályrendszere szerint kiadott okmányok birtokában élhetnek továbbra is a jogaikkal.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mint láthatjuk, a javaslat célja egyértelmű, a szükségessége szintén egyértelmű, így kérem, hogy szavazataikkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Bencsik Jánosnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

BENCSIK JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Egy kicsit déjà vu érzésem volt, amikor először végigolvastam ezt a törvényjavaslatot, hiszen egy hasonló tartalmú törvényjavaslatról már döntöttünk ennek a Háznak a falai között.

(10.50)

Akkor arról döntöttünk, hogy egy úgynevezett no deal brexit esetén is a lehető legnagyobb kedvezményt kaphassák meg mind a Magyarországon élő brit állampolgárok, mind az Egyesült Királyságban élő elszakított honfitársaink.

Ahogy a miniszteri expozéban is hallhattuk, a most tárgyalt törvényjavaslat fő célja, hogy a Magyarországon élő brit állampolgárok azután is hazánkban maradhassanak, hogy az Egyesült Királyság előbb vagy utóbb kilép az Európai Unióból. A javaslat fő eredménye, hogy a brit állampolgárok egészen 2020 végéig könnyített úton juthatnak letelepedési engedélyhez. Ez közel egy évvel hosszabb idő, mint amit Boris Johnson brit kormányfő legújabbban kilátásba helyezett a kilépési dátumhoz képest.

Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik Magyarországért mozgalom alapvetése, hogy támogatjuk minden olyan kedvezmény megadását az Egyesült Királyságnak, amely a viszonyosság elve alapján az ott élő és dolgozó magyar embereknek is kézzelfogható előnyökkel zár. Csak zárójelben jegyzem meg, hogy egyébként a nemzetiségi politikánkat is hasonló gondolat hatja át, tehát azt gondoljuk, hogy Magyarországnak minden olyan jogot biztosítania kell a területén élő nemzetiségeknek,

amelyeket hasonlóképp elvárunk a szomszédos országokban is az ott élő magyarság védelme érdekében, sőt talán még egy kicsit többet is.

Visszatérve a konkrét javaslatra: ha jól értem, a jogalkotó is hasonló elvet követett, hisz a hazánkban élő egyesült királysághelyi állampolgárokhoz hasonlóan a kint élő magyarok is 2020. december 31-ig regisztrálhatnak majd. Az viszont nem teljesen világos, és kérem miniszter urat, hogy erősítsen meg vagy cáfoljon, ugye, jól értjük azt, hogy nemcsak a 2020. december 31-i időpont vonatkozik a kint élőkre, hanem az a kitétel is, hogy ha már a kilépés előtt bejelentkeztek, akkor úgy veszik, mintha már a kilépés előtt is ott éltek volna, s ezáltal jogosultak lesznek letelepedési engedélyre és akár a brit állampolgárságra is, természetesen ha teljesítenek minden egyéb jogszabályi feltételt. Amennyiben ez valóban így van, akkor kijelenthetem, hogy ezen alapelv mentén a Jobbik támogatni fogja ezt a törvényjavaslatot. Ezzel együtt azonban szeretném majd felhívni a figyelmüket néhány további fontos nézőpontra is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Március óta elég sok víz lefolyt a Temzén, a britek megbuktatták a saját miniszterelnöküket, egy kétes kimenetelű előrehozott választást írtak ki, és a kilépési céldátum is egyre messzebbre kerül. Eközben a brit gazdaság és a brit valuta folyamatosan gyengül, és a nemzetközi befektetők sem szívesen viszik a pénzüket egy bizonytalan piaci környezetbe.

Azt gondolom, hogy mindez nagyon komoly figyelmeztetés számunkra is. Nagyon komoly figyelmeztetés annak, hogy hova vezethet a politikában a féligazságok súlykolása, az álhírgyártás és a tömegek manipulációja. Mert bármi lesz is a mostani brexit ságának a vége, azt látjuk, hogy a világ egyik legerősebb gazdasága most már sorozatban éli át az egymást követő válságokat. És e bizonytalan körülmények között él és dolgozik több százezer magyar honfitársunk, ott dolgoznak, alapítanak családot, vállalnak gyermekeket.

S ebben bizony, önöknek is, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, van felelősségük, méghozzá nem is kicsi. Önök ugyanis 2015 óta minden követ megmozgatnak annak érdekében, hogy ne születhessen európai megoldás a tömeges bevándorlásra. Ez a felelőtlen, az aktuálpolitikai célokat a külpolitikai szempontoknak alárendelő nézőpont vezetett el többek között a mostani helyzetig. Önök ahelyett, hogy részt vettek volna az Európai Unió jövőjéről szóló vitában, inkább teleplakátolták az országot azzal a hazugsággal, hogy mindenki Soros György embere, aki ezt a primitív propagandát súlykolja. Aki pedig elkövette azt a megbocsáthatatlan hibát, hogy saját véleménye volt, és ezt nem is félt elmondani, az rögtön hazaáruló lett.

Képviselőtársaim, értékes időt vesztegettünk el az elmúlt négy év során. Értékes éveket vesztegettünk el azzal, hogy az érdemi párbeszéd és az érdemi viták lefolytatása helyett az ellenzék és a kormánypártok egymást gypálták, és ez a hisztérikus hangulat foglyul ejtette nemcsak a magyar Országgyűlést, hanem egész Nyugat-Európát. Ennek a levét isszák most

nemcsak az Egyesült Királyságban élő magyarok, hanem minden európai cég és minden európai adófizető ember, hiszen a globális gazdaság mindannyiunkat összeköt. S ha már szóba kerültek a külföldre vándorolt magyarok, akkor azt is el kell mondanunk, hogy a többségük egyáltalán nem jókedvűből hagyta el a hazáját; nem kalandvágyból, mint ahogy azt a miniszterelnök mondta. Ezeknek az embereknek a többsége azért él most több mint ezer kilométerre a családjától és a barátaitól, mert itthon egyszerűen nem tudott egyről a kettőre jutni. A kényszer vezette őket, az alacsony munkabérek, a be nem jelentett munkahelyek, a bedőlő devizahitelek, a kiskirály módjára pöffeszkedő narancsbárók, a hangulat, a közélet bemocskolása, a közbeszéd, az állandó ellenségkeresés, az elvárt igazodási kényszer és az egészet átszövő, fojtogató urambátyám rendszer. Ez üldözte el innen ezeket az embereket, ez volt az elsődleges oka annak, hogy magyarok százezrei elhagyták ezt az országot.

S azt gondolom, hogy ebben mindannyiunknak felelősségünk van, nekünk is, az ellenzéknek, de leginkább önöknek, akik most a kormánypárti padosorban ülnek. Mert ha konszenzus van abban, és én azt gondolom, hogy a DK-t leszámítva konszenzus van abban, hogy a Kárpát-medencében élő magyarságot minden létező eszközünkkel segítenünk kell abban, hogy a szülőföldjén tudjon boldogulni, akkor ugyanez a nemzetpolitikai cél kell vezéreljen bennünket akkor, amikor azért dolgozunk, hogy a kényszerből a szülőföldjüket elhagyó és Nyugat-Európába vándorolt magyarok minél előbb haza tudjanak térni, az ő hazatérésüket minél előbb segítsük. Mert bármennyire is szeretnék, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, azt a tétovogó úrt, amit ezeknek az embereknek a hiánya okoz, nem fogják tudni betölteni ukrán, török és mongol vendégmunkásukkal, akármennyit telepítenek be belőlük, és akármennyire is tervezik az ő vállukra építeni az új Magyarországot. A külföldre vándorolt magyarok tudása, szorgalma, kreativitása és tenni akarása fájóan hiányzik ma ebből az országból. Fájóan hiányzik – és nemcsak a GDP-adatokból, hanem hiányzik az otthon melegéből, hiányzik a baráti ölelésekből, hiányzik a csonka osztálytalálkozókból, és hiányzik a nagymama sütis tálcája mellől.

De azt gondolom, talán még nem késő, hogy ezen a szomorú trenden változtassunk. De ahhoz, hogy ezen változtatni tudjunk, politikai akarat kell, ahhoz kell egy kormányzati szándék is. Ezért nagyon kérem önöket, hogy fontolják meg mindazt, amit elmondtam, és közösen tegyünk meg mindent annak érdekében, hogy a hazájuktól elszakadt, külföldre vándorolt magyarok visszatérését segítsük, hogy minél előbb újra ennek a közösségnek a részei lehessenek. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Juhász Hajnalkának, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt

Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Képviselőtársam az elvesztegetett időről beszélt. Ezzel kapcsolatban nemcsak az Egyesült Királyság számára a 2017. március 29. óta elvesztegetett időről beszélünk, hanem amikor képviselőtársaim az időkeretet olyanra használják fel, ami nem a témához kapcsolódik.

Mint képviselőtársaim előtt is ismert, az Európai Unióról szóló szerződés értelmében a kilépést elhatározó tagállammal az Európai Tanács által adott iránymutatások alapján az Unió tárgyalásokat folytat és megállapodást köt, amelyben az érintett államnak az Unióval való jövőbeli kapcsolataira tekintettel meghatározzák az illető állam kilépésének részletes szabályait. A kilépésről rendelkező megállapodás hiányában a tagállami bejelentéstől számított két év elteltével a szerződések az érintett államra többé nem alkalmazhatók, kivéve, ha az Európai Tanács az érintett tagállammal egyetértésben ennek a határidőnek a meghosszabbításáról egyhangúlag határoz.

Az Európai Unióról szóló szerződés 50. cikkelye szabályozza az Európai Unióból való kilépést. Ezen cikkely alkalmazásával folyik az Egyesült Királyság kilépése az Unióból, amelynek folyamata 2017. március 29-én indult el. Az idézett rendelkezés a tárgyalások lefolytatására kétéves határidőt ad. Ha ennyi idő alatt a tárgyalások nem vezetnek ratifikált megállapodáshoz, a kilépés részleteinek dokumentált meghatározása nélkül is sor kerülhet a tagállam Unióból való távozására. A kilépésre való felkészülés nemcsak az Európai Unió és a nemzeti hatóságok ügye, hanem a magánfeleket is érinti, különösen a kilépésről rendelkező megállapodás tartalmával kapcsolatos jelentős bizonytalanságokra tekintettel azon személyeket, akik a kilépés napján vagy azt követően kívánnak utazni az Egyesült Királyságból az Unióba, vagy egyesült királysági állampolgárként Magyarországon kívánnak tartózkodni. A kilépést követően is tájékoztatni kell a jogi következményekre, amelyeket figyelembe kell venni akkor, amikor az Egyesült Királyság harmadik országgá válik.

(11.00)

Ez hatással lesz az élet minden területére: az állampolgárok jogaira, a kereskedelemre és a pénzügyi folyamatokra. A brit kormány kifejezésre juttatta, hogy határozott célja minimalizálni a fennakadásokat, menedzselni az átmeneti időszakot. Jelen törvényjavaslat értelmében az Egyesült Királyság állampolgárára, valamint harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtagjára vonatkozó eljárásokban az Egyesült Királyság uniós tagságának megszűnésétől kezdődően indult eljárásokban az említett törvény rendelkezéseit kell alkalmazni. A törvényjavaslat megalkotásával kapcsolatban fontos kiemelni, hogy az Egyesült Királyságba az uniós jog hatálya alatt érkező és beutazó külföldiek, így a magyar állampolgárok is rendezetlen kilépés esetén 2020. december 31-éig regisztrálhatnak, igazolva azt, hogy a kilépést megelőzően is ebben az országban éltek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az ismertett törvényjavaslat rendelkezéseinek döntő többségét az egyes törvények Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága Európai Unióból történő rendezetlen kilépése esetére szükséges módosításáról szóló 2019. évi XV. törvény már eddig is tartalmazta, azonban a regisztrációra vonatkozó úgynevezett határidő, azaz 2020. december 31-éig jelen javaslatban való meghatározása megteremti annak a lehetőséget, hogy a kilépést megelőzően a szabad mozgás és tartózkodás jogát élvező személyek a kilépést követően is a kedvezményes szabályozásnak megfelelően tartózkodhatnak Magyarországon. Annyit szeretnék még hozzátenni, hogy én is azok közé tartozom, akik az Egyesült Királyságban is végeztek egyetemet, és mégis hazatértem és szolgálom a hazámat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Megadom a szót Mesterházy Attilának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Csak a jegyzőkönyv végett: én is Spanyolországban és Hollandiában is végeztem tanulmányokat, és én is hazajöttem. *(Derűtség.)*

De a viccet félretéve, az MSZP frakciója minden olyan kezdeményezést támogatni fog, ami egyrésztől vagy azt segíti, hogy hazatérjenek a magyar állampolgárok, a magyar családok külföldről, mert valóban az a legjobb, ha a megszerzett tudásukat itthon tudják hasznosítani - ehhez valóban azért bizonyos feltételeknek teljesülnie kell -, de a másik oldalról, ami konkrétan inkább a törvénytervezethez szóló megjegyzésem, az az, hogy természetesen az MSZP támogatja azt, hogy rendezett legyen az a helyzet, ami a kinti magyar állampolgárok tartózkodását segíti vagy elősegíti, úgyhogy ezt az előterjesztést az MSZP frakciója támogatni fogja. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megadom a szót Ungár Péternek, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

UNGÁR PÉTER, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Én nem szeretnék az egyetemi tanulmányaimról beszélni. *(Derűtség. - Közbeszólás az MSZP soraiból: Moszkvában végeztél, mi?)* Nagyon jó hely Moszkva.

Tehát az a helyzet, hogy az LMP frakciója is támogatja ezt a törvényjavaslatot. Én elmondanám, hogy nekem volt egy hasonló határozati javaslatom, ami egy ilyen törvényjavaslat kidolgozására szólította fel a kormányt másfél évvel ezelőtt, de nem szeretném a kormánynak semmilyen felelősségét ebben most jelen esetben megállapítani, mert az elmúlt másfél év brit eseményeit megfigyelve, én se tudtam már pontosan követni a helyzetet egy idő után, tehát ebben ilyen szempontú kritikát most kivételesen nem kívánok gyakorolni.

Miniszter úrtól viszont szeretnék kérdezni egy olyan részt, ami nem szorosan kapcsolódik ehhez a törvényhez, de nagyon fontos a kint élők számára, és örülök, hogy kormánybiztos vagy miniszteri biztos úr - ezt sose tudom pontosan, melyik, de itt ül... *(Jelzésre:)* Miniszteri biztos, elnézést! Az, hogy ugye, azt mondta a brit oktatási miniszter korábban, hogy azok az emberek, akik európai uniós helyzetük miatt a helyiekkel megegyező tandíjfeltételekkel... - ez Skócia esetében tandíjmentességet jelent, Anglia esetében meg ugyanakkora tandíjat, mint amekkorát a helyiek fizetnek, és nem számítanak nemzetközi diákoknak. Azok, akik így kezdenek egy első évet, ők így tudják befejezni az egyetemen kimenő rendszerben a tanulmányaikat. Hogy ez így lesz-e, mert ebben utána voltak ellentétes álláspontok a brit kormányon belül, ez az egyik.

A másik pedig: azok a kutatási, illetve tudományos együttműködések, amik nem egyetemi képzések, de utána ilyen posztdoktori, illetve egyéb, orvosi tekintetében több ilyen van Magyarország részvételével is, ami Nagy-Britanniában van helyileg, ami európai uniós finanszírozású, illetve szervezésű, ezek fognak-e tudni folyni, illetve, hogy ezeket a tudományfinanszírozási kérdéseket hogy érintené egy ilyen no deal brexit. Ebből adódóan az egész egyetemi szféra kapcsán, illetve az akkreditációs kérdések is fölmerülnek ez ügyben. Tehát ha erre valamit tudna válaszolni, azt megköszöném. Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalásokra van lehetőség. Megadom a szót Nunkovics Tibor képviselő úrnak.

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem szeretnék szakmailag belemenni, hiszen Bencsik János képviselőtársam már elmondta, hogy a Jobbik támogatni fogja ezt a javaslatot, azonban volt itt egy olyan felszólalás, amit azért nem tudok szó nélkül hagyni, Juhász Hajnalka részéről, aki elmondta, hogy ő is külföldön tanult, és mégis hazatért.

Ez mind nagyon szép, csak az a helyzet, hogy a jelenleg külföldön tartózkodó magyarok jelentős része, teszem azt, 99 százaléka nem isibe ment külföldre, vagy nem azért ment külföldre, hogy isibe járjon, hanem azért ment külföldre, hogy dolgozni tudjon, és hogy meg tudjon élni, mert itthon nem tud. És lehet röhögni, Nacsa képviselőtársam, csak szeretném önt megkérdezni, hogy önnek hány rokona él külföldön. Hány rokona él külföldön? Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A válasz máris érkezik: Nacsa Lőrinc képviselő úré a szó. *(Derűtség a kormánypártok soraiban.)*

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Ha megengedi, mégse erre a kérdésre válaszolnék *(Korózs Lajos: Már terel!)*, hanem

Bencsik képviselő úr felszólalására szeretnék egy-két dolgot reagálni a jegyzőkönyv kedvéért.

Tehát az, hogy azt mondja egy jobbikos képviselő 2019-ben a parlamentben, hogy Magyarország volt az az ország, aki Európán belül akadályozta volna a tömeges bevándorlás megállítását (*Dr. Varga-Damm Andrea: Nem ezt mondta!*), azért ez mégiscsak felháborító és teljesen abszurd. Képviselő Úr! Ebben a témában önök voltak azok, akik akadályozták a tömeges bevándorlás megakadályozását, amikor nem szavazták meg az alaptörvény-módosítást, pedig egyébként korábban megígérték. Önök voltak az a párt, akiknek igazodási kényszere van - pedig ezzel vádol bennünket - most már Gyurcsány Ferenc felé, igazodási kényszere van a baloldal felé.

Azt gondolom, hogy még egy mondatra kitérnék. Ön azt állította, hogy az elvándorlás miatt Magyarországból, a magyar családokból, a háztartásokból hiányzik a tudás, hiányzik a szeretet, hiányzik a munkakedv. Szeretném visszautasítani a magyar munkavállalók nevében azt, hogy innen hiányozna a tudás vagy hiányozna a hazaszeretet, ez teljes képtelenség. Nyilvánvalóan azok is szeretik a hazájukat, akik nem itthon dolgoznak, de megkérdőjelezni azt, hogy munkakedv vagy hazaszeretet van azokban, akik itthon dolgoznak, azt visszautasítom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megadom két percben a hozzászólás lehetőségét Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Csak nagyon röviden szeretném megköszönni az ellenzéknek a nagyon konstruktív hozzáállást, a Jobbik kivételével.

Jakab Péter úrnak pedig nehezen tudtuk követni itt a gondolatmenetét... (*Bencsik János: Ő nincs itt! - Derűltég a Jobbik soraiban.*) Bocsnát, Bencsik képviselő úr, elnézést kérek. Rendszeresen sumákol a Jobbik bevándorlás kérdésében. Nem csodálkozom azon, hogy nehezen találják meg önmagukat, hiszen szövetségben, együttműködésben dolgoznak azzal a Demokratikus Koalícióval (*Dr. Steinmetz Ádám: Ez központilag ki van adva?*), amely nyíltan támogatja az illegális migrációt. Ahogy a nemzetpolitika vonatkozásában is látom, hogy zavar mutatkozik a gépezetben, hiszen azzal a Momentummal kötöttek önök szövetséget, indultak együtt az önkormányzati választásokon, amelyik 30 éves konszenzust rúgott fel a nemzetpolitika vonatkozásában.

Igen nehéz lehet önöknek elmagyarázni a választóiknak, hogy pontosan mit is követnek nemzetpolitikában. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük. Kétperces hozzászólásra Ungár Péternek adom meg a szót.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Én csak arra szeretném kérni igen tisztelt képviselőtársaimat, hogy ezeket a Fidesz-KDNP-közleményeket, ha az MTI OS-be tudnák beadni, nem pedig egy olyan

törvény vitáján elővenni, ahol szerintem egy alapvetően konstruktív párbeszéd indult el a kint élő magyarok helyzetéről, és olyan embereket, akik... (*A kormánypartok sora felé:*) Ne tessék mutogatni, az ön szavaiért ön felel. (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Ne mutogassál! - A Jobbik padsorai felé:*) Tehát az ő szavaiért ő felel, mindenki a saját szájából távozó szavakért felel, ez a keresztény civilizáció alapja. Úgyhogy ne tessék mutogatni, ne mondjon el Fidesz-közleményeket, és ne gyurcsányozzon egy szakmai vitában! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Bencsik János képviselő úrnak adom meg a szót normál időkeretben.

BENCSIK JÁNOS (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Juhász Hajnalka képviselő asszony nem értette, hogy miért hozom ide az Egyesült Királyságban élő magyarok helyzetét, amikor ez nem illik a tárgyhoz. Szerintem a tárgyhoz illik. Ami nem illik a tárgyhoz, az az, amit Zsigmond és Nacsa képviselő urak az önkormányzati választásról és a belpolitikáról előadtak. Erre is nagyon szívesen válaszolok majd egy másik törvény vitájakor.

(11.10)

De inkább visszatérnék arra, hogy az előző törvény vitájakor Nacsa Lőrinc képviselőtársam azt mondta, hogy szerencsére leírta ezt a mondatot, ezért meg tudja ismételni, hogy ne másítsák meg a szavait. Ugyanígy fogok most én is eljárni. Azt mondtam a felszólalásomban, hogy „önök 2015 óta minden követ megmozgatnak, hogy a tömeges bevándorlás kezelésére ne szülessen európai megoldás”. Ezeket a szavaimat tartom, mert önök mindvégig abban voltak érdekeltek, hogy közös európai megoldás ne születhessen a bevándorlásra, hiszen akkor elvették volna az élet annak a belpolitikai propagandának, amire az egész politikai kommunikációjukat az elmúlt négy évben építették. Ezért nem támogattak több olyan törvényt, határozatot, statútumot, ami azt támogatta volna, hogy az Európai Unió határain kívül tudjanak ez ellen az európai országok fellépni. (*Jelzésre:*) De ez pontosan így volt!

Az meg, hogy a Jobbik nem fogalmaz világosan vagy dupla beszédet folytat, szeretném önöket figyelmeztetni vagy emlékeztetni arra a tényre, hogy ha a Jobbik a szavazataival nem járul hozzá 2015-ben, amikor önök elvesztették a kétharmadukat, akkor nem tudtak volna katonákat vezényelni a déli határhoz. Ezt azért tudták megtenni, mert a jobbikos képviselők ezt támogatták. Ez nekünk magától értetődő volt, hogy támogattuk, de önök efelett nagyvonalúan átsiklanak, és mindent megtesznek annak érdekében, hogy ezt a hamis narratívát lenyomják az emberek torkán és rájuk erőltsék. De tudjuk, hogy ez nem igaz, erről a parlamenti jegyzőkönyvek és a parlamenti szavazások árulkodnak.

Végezetül pedig: amikor én arról beszéltem, hogy a magyar emberek százezreinek a külföldre kényszerülését az ő tudásuk, szorgalmuk, kreativitásuk hiányzik Magyarországról, akkor ezzel nem azt mondtam, hogy akik itt maradtak, azokban ez nincs meg. Hát, annyival kevesebb tudás, kreativitás, szorgalom és tenni akarás van, amennyi magyar ember ezt a tudását más országokban hasznosítja. Az ő munkája, termelő ereje nem itt hasznosul, de ez csak az egyik része, mert azért, hogy családok szakadnak szét, azért, hogy generációsan szakad meg, és hogy már nemcsak az életerős középkorú férfiak vándorolnak tömegével Nyugat-Európába, hanem a nagymama és a nagypapa is a legtöbb helyen, egész családok, az egy olyan folyamatot, egy olyan demográfiai katasztrófát idéz elő, amelyre egyszer majd a választ meg kell adni, és az összes, egyébként nagyon jó és hasznos családpolitikai intézkedés, amelyet a kormány az elmúlt években foganatosított, ezt nem tudja ellensúlyozni.

Úgyhogy azt szeretném kérni, hogy ezt vegyék figyelembe, és még egyszer visszautasítom azt a feltételezést, hogy én bármilyen kontextusban dehonesztáló jelzőkkel illettem volna az itthon maradó állampolgárokat. Nagyon komoly bátorság kell ahhoz, hogy valaki el tudja hagyni a szülőföldjét, hogy gyakorlatilag gyökerek nélkül egy új országban tudjon karriert, megélhetést építeni, de az igazi kalandvágy meg ahhoz kell, hogy valaki itthon maradjon, és itthon próbáljon megélni. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Bizony! Így van!)* Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kétperces hozzászólásra megadom a szót Mellár Tamás képviselő úrnak.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Elnézést, muszáj volt hozzászólnom Nacsa képviselőtársam megjegyzéséhez. Lássunk világosan! A statisztikai adatok azt mutatják, hogy a magyar termelékenység kevesebb mint fele az európai uniós átlagtermelékenységnek. Dinamikájában tekintve ezt a kérdést, ha 2010-hez képest a magyar GDP 23 százalékkal növekedett '18-ra, és ehhez képest a foglalkoztatás pedig 20 százalékkal növekedett, akkor tessék kiszámítani, hogy a termelékenység mennyivel nőtt. Tehát ennyit arról egyébként, hogy nálunk az itthon foglalkoztatott embereknek milyen hatékonysága van. Ebből persze nem következik az egyébként, hogy a magyar emberek, az itthon maradt magyar emberek tehetségtelenek lennének vagy nem jól képzettek, hanem csak az következik, hogy ők egy nagyon rossz, rosszul szervezett gazdasági rendszerben tevékenykednek, mert egy ember tényleges teljesítményét az adja meg, az mutatja meg, hogy milyen termelési rendszerben, milyen termelési láncban vesz részt.

Ugyanezek az emberek, akik rákényszerültek, hogy elmenjenek külföldre, és ez már 600-800 ezer, vagy talán már egymillió fő is, láss csodát, abból az

következik egyébként, hogy ők ott egy igen magas termelékenységi szintet képesek teljesíteni. Miért? Pontosan amiatt, és pontosan azért, mert ott jól szervezett termelési rendszerek vannak. Tehát azt gondolom, hogy ezt nagyon fontos lenne mindenképpen fejben tartani. Ezt nem fogja pótolni az a 250 ezer ember, akit vendégmunkásként itt fű alatt behoztak, miközben a migránsellenesség csúcsra van járva. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt.

Így az általános vitát lezárom, és megadom a szót Szijjártó Péter miniszter úrnak.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha megengedik, akkor ismételtelen az érdemi elemekre szeretnék reagálni, megköszönve valamennyi ellenzéki pártnak - a kormánypártok mellett - a támogatást ehhez a törvényjavaslathoz. Ha megengedi Nunkovics képviselő úr, pusztán jóindulatból, az ön által itt elővezetett személyeskedés mindenfajta átvétele nélkül szeretném önnek elmondani, hogy az a kérdésfeltevés, hogy hány rokona él külföldön, lehet, hogy így jó poénnak tűnik, de lehet, hogy felnyit olyan sebeket, amelyeket nem biztos, hogy fel akarja nyitni. Nekem élnek nagyon közeli rokonaim külföldön. És tudja, hogy miért? *(Nunkovics Tibor: Nekem is! Szerintem több!)* Tudja, hogy miért? Nem akarok itt versenybe belemenni, mert nem tudjuk. De tudja, hogy miért? Sosem költözték el onnan, ahol éltek, tudja? Soha nem költözték el onnan, ahol éltek, és mégis külföldön élnek, és én álltam sorban a komáromi Duna-hídon órákon keresztül gyerekként, hogy átjussak hozzájuk.

Tehát hogy kinek hány rokona él külföldön, szerintem ennek a felvetése... *(Nunkovics Tibor: Nem erről volt szó miniszter úr, nem erről a kategóriáról.)* Azért mondom, ennek az általános... *(Nunkovics Tibor: Nem erről a kategóriáról van szó!)* Nem specifikált, hogy milyen kategóriáról beszél a tisztelt képviselő úr. Jó szándékkal szerettem volna csak felhívni az ön figyelmét arra *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*, hogy nem biztos, hogy az ilyen típusú személyeskedés nem nyit meg olyan sebeket, amelyeket nem érdemes felnyitni, de nem akarok én erről vitatkozni, tisztelt képviselő úr. Ha nem így értette *(Nunkovics Tibor: Nem így!)*, akkor azt hiszem, mindannyian örülhetünk neki.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tehát ami a tömeges bevándorlás és az arra adott európai választ illeti, Bencsik képviselő úrnak igaza van, mert mi valóban nem akartuk azt, hogy létrejöjjön az az európai döntés, amely Brüsszel szerint az európai megoldás lenne a migrációra. A brüsszeli döntés a migráció menedzseléséről és a migráció inspirálásáról szól, és a brüsszeli migrációs politika egy biztatás az embereknek arra, hogy útnak induljanak és eljőjenek Euró-

pába. Mi valóban vállaltan... - ön által helyesen mondott, már úgy értem, hogy jogos, hogy ezt mondta, hiszen nem kívántunk része lenni ennek az európai politikai döntésnek, és ez így lesz a jövőben is.

Semmilyen olyan európai politika meghozatalához nem fogjuk a nevünket vagy a támogatásunkat adni, amelynek nyomán Európába biztonsági kockázatot jelentő módon további migrációs hullámok indulnak. A kötelező kvóta állandó napirenden tartása, az olasz kikötők megnyitása, a migrációellenes országok folyamatos kritizálása nem más, mint újabb migrációs hullámok megindítására alkalmas nyilatkozatok, illetve döntések vagy legalábbis azoknak az előkészülete. Tehát mi részt vettünk egy vitában, önnek ebben igaza van. Óriási vita volt, és van is Európában a tömeges migráció kérdéséről, és mi a mainstreammel szembemenve - ebben is igaza van - azt az álláspontot képviseljük, hogy Európába csak legálisan érkező embereket szabad beengedni, és Európába nem jöhetnek be illegális bevándorlók, semmilyen indokkal nem jöhetnek be illegális bevándorlók. A határainkat meg kell védeni, és kizárólag nemzeti kompetencia alapján lehessen arról dönteni, hogy ki kit enged be a saját országába, meg ki kivel akar együtt élni. Ez egy óriási vita, és ebben a vitában mi ki fogunk tartani. Tehát semmilyen kötelező letelepítési kvóta alkalmazásához nem fogunk hozzájárulni. A határvédelemnek kell lenni az első számú szempontnak. Minden országnak joga van eldönteni, hogy kit enged be, és kivel él együtt, és a segítséget kell oda vinni, ahol a baj van, és nem a bajt kell idehozni.

Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném önnek vagy önöknek elmondani, hogy a törökök az idei esztendőben eddig, egészen pontosan október végéig 350 ezer illegális határátlépési szándékról tudósítottak, 350 ezerről. Ez 80 ezerrel több, mint 2017 egész évében. A Nyugat-Balkánon 100 ezer illegális bevándorló torlódott fel, akik napi szinten jelentenek biztonsági kockázatot az ott élő emberek számára, akik már önmaguk köreiben is őrzőjáratokat szerveznek annak érdekében, hogy biztosítsák a saját biztonságukat, illetve testi épségüket. Tehát ez a típusú európai politika nem megoldás. Mi továbbra is azt gondoljuk, hogy minden egyes európai nemzetnek joga van ahhoz, hogy megőrizze a nemzeti identitását, megőrizze a történelmi, vallási, illetőleg kulturális örökségét.

(11.20)

Ha ebben együtt tudunk működni, az jó; ha nem, a kormány akkor is megtesz majd mindent ennek érdekében. Szokott itt lenni, most jóindulattal félreértésnek nevezném, realisan pedig nyilvánvalóan politikai félrevezetésnek - ez most itt nem hangzott el, csak szeretném zárójelbe tenni: most nem hangzott el, már többször elhangzott -, amikor is az Európai Unión belüli országok közötti személyek szabad áramlását összekeverik a migrációs kérdésekkel. A kettőnek semmi köze nincsen egymáshoz.

A külföldön élő, tanuló, munkát vállaló magyarokkal kapcsolatban pedig csak szeretném önöket

emlékeztetni arra, hogy van itt a parlamentben egy olyan párt, amely úgy kampányolt az európai uniós tagságunk mellett, hogy lehet Bécsben kávézót nyitni, meg nem tudom én, hol tanulni, meg hova elmenni az Európai Unióban. Van itt olyan párt, nem is működünk vele együtt, szeretném jelezni, de a helyzet az az, hogy az, hogy ma magyar állampolgárok külföldön munkát vállalnak, meg minden más európai uniós ország polgára az Európai Unión belül munkát vállal, kihasználva a személyek szabad áramlását, az egy olyan jelenség, amivel együtt kell élnünk az elkövetkezendő esztendőben is. Ennek a mértéke a kérdés, abban önnek igaza van. És ezzel kapcsolatban szeretném önöknek a figyelmét kellő tisztelettel felhívni arra, hogy a tavalyi esztendő volt az első olyan év, amikor többen tértek vissza Magyarországra, mint ahányan elhagyták Magyarországot munkavállalási szempontból, és ez egy tény, és remélem, hogy ennek örülnek. *(Közbeszólások a kormányzó pártok padsoraiból, köztük: Így van.)* Nem akarom ezt most politikai síkra terelni, ez egy számbeli tény.

Azt szeretném önnek elmondani, szeretnék önöknek beszámolni arról, ha már lehetőségem van rá, hogy ez nemcsak úgy van, hanem ezért tenni kell, hogy így legyen. Tehát mi például a magunk részéről minden esetben azokon a nagykövetéseken, amelyek hatáskörében vagy földrajzi felügyeleti területén sok magyar él és dolgozik, folyamatosan állásbörzét tartunk nagy magyarországi beruházókkal közösen. Hogy például mondjak önöknek egy példát, amikor a BlackRock eldöntötte 2017-ben, amelyik a világ legnagyobb pénzügyialap-kezelője egyébként, hogy Budapesten hozza létre a globális innovációs központját - ennyit a magyar gazdaság hozzáadott értékéről -, akkor szerveztünk közös állásbörzét a londoni nagykövetésen. Egy órán belül több mint száz, Londonban vagy az Egyesült Királyságban dolgozó magyar adta be a jelentkezését, hogy a BlackRock budapesti központjában dolgozhasson, és meg kell nézni egyébként, hogy ezeknek a nagy szolgáltatóközpontoknak a munkatársai között hány százalék az, aki már hazatért magyar fiatal. Én azért dolgozom, tisztelt képviselő úr, és remélem, hogy ehhez az önök támogatását is magaménak tudhatom, hogy ez az arány folyamatosan egyre magasabb legyen.

Mert annak majd nyoma kell hogy legyen, hogy kilenc esztendő alatt az átlagfizetés 70 százalékkal nőtt. Annak is nyoma kell hogy legyen, hogy amíg 2017 végén a Magyarországra érkezett új beruházások által létrehozott munkahelyen az átlagbér 304 ezer forint volt, addig, tisztelt képviselő úr, idén október 31-én meg 456 ezer forint. Tehát 50 százalékos növekedés kicsit több mint másfél esztendő alatt, ez egyrészt adódik az általános bérnövekedési trendből, de adódik abból is, hogy az ideérkező munkahelyek hozzáadott értéke, technológiai színvonala, kutatás-fejlesztési tartalma már egészen más ligában játszik, mint akár csak másfél esztendővel ezelőtt is. És nyilván ezeknek a következtében állhatott elő az a tény, hogy a tavalyi esztendőben már többen jöttek haza, mint ahányan elhagyták az országot.

Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar gazdaság termelékenységére vonatkozóan most nyilvánvalóan - egykori közgazós diákként - udvariasság és helytelen is lenne a bátorságot venni magamnak, hogy professzor úrral vitatkozzak, ezért csak illő tisztelettel néhány adatot szeretnék a professzor úr figyelmébe ajánlani. Talán abban egyetérthetünk, hogy egy gazdaság termelékenységének, hatékonyságának és nemzetközi versenyképességének jó mérőszáma az, hogy mennyit tud exportálni, vagyis hogy milyen versenyképes tud lenni a nemzetközi piacokon. Ha ebben esetleg egyetértünk, akkor érdemes megnézni, hogy ez Magyarországon hogy néz ki.

Magyarországon az export és a GDP aránya 84,9 százalék. Ezzel az Európai Unióban a hatodik helyen állunk, de mind az öt előttünk álló ország, illetve gazdaság kisebb, mint a mienk, tehát a nevező kisebb, ennélfogva aztán a számláló jelentősége megnő. A 84,9 százalék szerintem egy egészen kivételes termelékenységre és nemzetközi versenyképésre világít rá, mint ahogyan az is nyilvánvalóan a termelékenységünket meg a versenyképességünket kell hogy mutassa szerintem, hogy a közvetlenül külföldről érkező működőtőke-befektetések és a GDP aránya egész Közép-Európában itt nálunk a legmagasabb.

És nyilvánvalóan az is valamifajta versenyképességi mutató kell hogy legyen, hogy az elmúlt öt évet mind úgy zártuk, hogy megdöntöttük a nemzetgazdasági beruházási rekordot, és énszerintem BMW-, Audi-, Mercedes-, BlackRock-, Continental-, Thermo Fisher-beruházásokat nem lehet abba a kategóriába sorolni, amelyek elmennének egy versenyképtelen vagy alacsony termelékenységet mutató országba. Ezért én - ha megengedi, nem használnám a vitába szállás kifejezést, még egyszer, egy professzorral az ember ne vitázzon a saját szakterületén - csak azt akarom mondani, hogy ezek a mérőszámok, legalábbis ezeknek a tendenciája azt mutatja, hogy a magyar gazdaság európai és globális összehasonlításban is egyértelműen javul, mert szerintem a világ 92. legnagyobb lakosságával nem tudnánk a világ 34. legnagyobb exportteljesítményét előállítani, ha nem lenne termelékeny és hatékony a magyar gazdaság.

Abban önnek igaza van, hogy a Magyarországról származó export előállításában jelentős része van a külföldi tulajdonú vállalatoknak, de ezeknél... *(Dr. Mellár Tamás közbeszól.)* Igen, igen, ezt mondom, hogy igaza van, nem kell érvelni, mert igaza van, de ezeknek a külföldi tulajdonú vállalatoknál meg 95 százalékban magyar emberek dolgoznak. Tehát a magyar emberek teljesítményéből áll elő ez az exportteljesítmény, a külföldi tőke megjelenése nyomán természetesen, én ezt nem vitatom.

Viszont, ha még megengedik, Ungár képviselő úr kérdésére a következőt szeretném tisztelettel mondani: az egyetemi tanulmányaikat az Egyesült Királyságban a brexit előtt megkezdő, uniós állampolgársággal rendelkező hallgatók jogai nem változnak rendezetlen kilépés esetén sem. A megkezdett tanulmányok tandíjai nem változnak, tehát azok változatlanok, és ugyanannyit kell fizetniük - Skócia esetében

meg nem kell, azt helyesen mondta -, mint a brit hallgatóknak, és a tandíjak a brit kormány képviselőinek eddigi nyilatkozatai alapján, amit most még félve mondok ki, mert most még van éppen hivatalban brit kormány, de december 12-én meg ki tudja, hogy milyen brit kormány lesz hivatalban, szóval, az eddig ismert nyilatkozatok alapján a '19-20-as tanévben vagy azt követően sem változnak.

Nehéz megmondani, hogy az oktatási és tudományos együttműködés hogy fog alakulni egy jelenleg nem ismert összetételű kormánnyal, ugyanakkor azt tudom önnek mondani, hogy a brit gazdaság számára eddig is komoly bevételi forrást jelentettek ezek az oktatási és tudományos együttműködések, amelyekre ön jogosan utalt, így ha most racionálisan közelítünk a kérdéshez, ami persze nem mindig a helyes feltevés, akkor azt tudom önöknek mondani, hogy egy brexit esetén sem tűnik úgy, mintha érdeke lenne az Egyesült Királyságnak ezeknek a programoknak a bármilyen típusú nehezítése. De azt tudom önnek mondani, hogy egyrészt hálás vagyok önnek, hogy felhozta ezt a témát, erre külön fogunk figyelni, és a következő brit kormány hivatalba lépése után ezt majd a leendő külügyminiszter, illetve leendő oktatási miniszter kollégákkal természetesen meg fogjuk vitatni, és majd megpróbálom úgy alakítani a dolgokat, hogy az a magyar hallgatók számára a lehető legkedvezőbbben alakuljon.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönjük a támogatást ehhez a törvényjavaslatához, amely, azt gondolom, még egyszer, hogy a magyar és a brit nemzeti érdekeket is egyformán szolgálja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok, szörványos taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, miniszter úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig volt lehetőség.

Most soron következik „**Az egyrészlől az Európai Unió és tagállamai, másrészlől a Vietnámi Szocialista Köztársaság közötti beruházásvédelmi megállapodás kihirdetéséről**” szövegű törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/7686. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés. Elsőként megadom a szót szintén Szijjártó Péter miniszter úrnak.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Ismételten tisztelt Képviselőtársaim! Itt a mai viták során már beszélhetünk a világgazdasági változásokról, amelyek nyomán talán nem túlzás kijelenteni sem azt, hogy egy új világrend állt elő, sem azt, hogy egy új világgazdasági korszakba léptünk be.

A lényeg az, hogy az Európai Unió ebben a helyzetben régiókon túlmutató együttműködésre törekszik a világ azon feltörekvő térségeivel, ahonnan az elkövetkezendő időszakokban a növekedés forrása érkezik.

(11.30)

Az Európai Unió számos távol-keleti országgal folytat szabadkereskedelmi megállapodásokra irányuló tárgyalásokat. Ezen tárgyalások során sajnos általános megfigyelésként lehet mondani, hogy borzasztóan lassan haladnak, holott Magyarországnak éppen az lenne az érdeke, hogy a világgazdaság minél nyitottabb, minél szabadabb legyen, minél kevesebb bürokratikus vagy gazdasági típusú, vámjellegű, nem vámjellegű akadály terhelje a kereskedelmet. Itt megint csak az előző, a professzor úr által felhozottakra, elmondott tényre szeretném felhívni a figyelmet, hogy egy olyan országnak az érdeke, mint a miénk, nem lehet más, mint hogy a világgazdaságban a lehető legkevesebb akadály álljon az egymással kereskedni vagy együttműködni kívánó országok, illetve gazdaságok útjában.

Az önök előtt fekvő törvényjavaslat egy egészen új elemmel egészíti ki a Magyarország mint az Európai Unió tagállama és Vietnam közötti gazdasági kapcsolatoknak a jogszabályi kereteit. Ennek a kihirdetésre váró jogszabálynak, illetve a megállapodásnak az a célja, hogy az Európai Unió tagállamai és Vietnam közötti gazdasági és azon belül is beruházási kapcsolatok új jogi garanciákat kapjanak, a vietnami beruházási környezet biztonságosabb körülményeket biztosítson az Európai Unióból érkező beruházók számára.

Ez a megállapodás, ha a magyar szempontokat vizsgáljuk, tehát biztosítja azt, hogy a Vietnamba települő magyar beruházók beruházásai jogbiztonságban, illetve védelemben részesülnek, emellett pedig tartalmaz pontokat a vietnami vállalatok Európai Unió területén történő beruházásainak ösztönzése vonatkozásában. Vietnam az Európai Unió külgazdasági stratégiájának egy fontos célországa.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unió külgazdasági stratégiájának egyik legfontosabb eleme az, hogy támogatják az Európai Unióhoz tartozó országokból érkező vállalatok beruházásait a távol-keleti térségben annak érdekében, hogy az ott megtermelt haszon aztán az Európai Unióba visszajutva az európai gazdaságot erősítse. Beruházásvédelmi megállapodásokkal segíti az Európai Unió a gazdasági jelenlétet a délkelet-ázsiai térségben. Az Európai Uniónak ez már a második olyan megállapodása, amelyet térségbeli országgal köt a szabadkereskedelemtől, az elsőt Szingapúrral kötötte meg az Európai Unió.

A Vietnammal kötött szabadkereskedelmi megállapodás az Európai Uniónak azért is fontos, mert az egész délkelet-ázsiai térségre, ahogy azt ők mondják, ASEAN-régióra történő ajtónyitás is lehet, különös tekintettel arra, hogy az Európai Unió jelenleg Malajziával, Thaifölddel, a Fülöp-szigetekkel és Indonéziával is folytat olyan megbeszéléseket - vagy éppen ezek befagyott állapotban vannak -, amelyek nyomán ezzel a térséggel egy aktívabb kereskedelem, illetve gazdasági együttműködés tud létrejönni. Az Európai Unió második legnagyobb kereskedelmi partnere Vietnam ebben a térségben Szingapúr után.

Szeretném önöket tájékoztatni arról is, hogy a megállapodásnak a legfőbb rendeltetése az, hogy az Európai Unióból, illetve a Vietnamból származó beruházások védelme megfelelő jogi garanciákkal legyen körbebástyázva egymás országaiban, illetve egymás területén is, és különösen fontos ez esetlegesen az állammal szemben felmerülő jogviták korrekt és pártatlan rendezése tekintetében is. A magyar beruházók és a beruházásaik tehát ennek az európai uniós megállapodásnak köszönhetően nemzetközi jogi védelemre számíthatnak esetleges vitáik rendezése során.

Tisztelt Képviselőtársaim! A beruházásvédelmi megállapodás értelmében az egyes országok kölcsönösen létrehozott beruházásait a letelepedéstől számítva illeti meg a védelem. A megállapodás 4 fejezetből és 13 mellékletből áll, tartalmazza a tisztességes és méltányos elbánásra vonatkozó normákat és a megkülönböztetés elleni rendelkezéseket, tartalmazza a közvetlen és közvetett kisajátításra vonatkozó szabályokat, tartalmazza az állandó elsőfokú bírósági és fellebbezési fórum létrehozására vonatkozó szabályokat, amelyek egyébként a felek által kinevezett tagokból állnak, és tartalmazza a szigorúan vett megfelelést a választott bírók függetlenségére való tekintettel. A feddhetetlenséget és az etikus magatartást a megállapodásban foglalt kötelező magatartási kódex biztosítja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ennek az Európai Unió által megkötött beruházásvédelmi megállapodásnak azért is van komoly jelentősége Magyarország szempontjából, mert jelenleg több magyar vállalat is hajt végre beruházásokat Vietnamban. Még 2008-ban a szocialista kormány kötött egy kötöttségély-hitelmegállapodást Vietnammal, amelynek értelmében 20 millió euró értékben víztisztítási, illetve elektronikus népszerűségi-nyilvántartási projekteket hajtottak végre magyar vállalatok, 20 millió euró értékben összesen; aztán 2016-ban került aláírásra egy újabb kötöttségély-hitelmegállapodás, amelynek nyomán egy onkológiai kórházat építenek magyar cégek Vietnamban 60 millió euró értékben; és jelenleg végrehajtás alatt áll egy 440 millió dolláros kötöttségély-hitelprogram, amelynek keretében magyar vállalatok vizsgálódási, egészségügyi és az elektronikus közigazgatás kiépítésére vonatkozó beruházásokat hajtanak végre Vietnamban. Tehát van egy jelentős magyar vállalati jelenlét, a magyar külgazdasági stratégiának az egyik távol-keleti, illetve délkelet-ázsiai fókuszpontja éppen ezért Vietnam, ezért is volt fontos számunkra, hogy az Európai Unió ezt a beruházásvédelmi megállapodást megkösse, és ez a beruházásvédelmi megállapodás jelent segítséget a magyar vállalatok vietnami tevékenységéhez is a jogbiztonság szempontjából. Ezért arra kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy a magyar külgazdasági törekvések és a Vietnamban működő magyar vállalatok támogatása érdekében fogadja majd el ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, miniszter úr. Most a vezérnöki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom

a szót Zsigmond Barna Pálnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország keleti kapcsolataiban Vietnam kiemelt partnerország; hangsúlyozom Mellár Tamás képviselőtársamnak is, hogy nemcsak a türk relációban, hanem íme, egyéb más relációkban is érdekelték vagyunk.

Az elmúlt években fokozatosan kialakult egy színes, többdimenziós és modern együttműködés országaink között, amelynek további fejlesztésében elkötelezett mind a vietnami, mind a magyar fél.

Figyelemre méltó Vietnam látványos gazdasági és társadalmi fejlődése, ami nagymértékben az ország kormánya kiegyensúlyozott és pragmatikus politikájának köszönhető. Partnerünk gazdasági növekedésének éves üteme tartósan 6 százalék felett van, és gazdasági értelemben már az egyik legnyitottabb ázsiai országgá vált, ahol a külkereskedelem a GDP közel 200 százalékát (*sic!*) teszi ki. Vietnam külkereskedelmi mérlege 2018-ban 21,3 milliárd dollár többlettel zárt. Megemlítendő még, hogy a vietnami bruttó nemzeti össztermék 7,1 százalékkal növekedett a vietnami állami statisztikai hivatal adatai szerint.

Magyarország a kezdetektől fogva konstans módon támogatta a Vietnammal kitárgyalt szabadkereskedelmi és beruházásvédelmi megállapodások mielőbbi aláírását és megkötését. A beruházásvédelmi megállapodás kedvező feltételeket kínál és további ösztönzést ad majd a kétoldalú kereskedelmi és beruházási kapcsolataink kölcsönösen előnyös fejlesztéséhez, és érdemi gazdasági hozadékot biztosít mind Magyarországnak, mind Vietnam számára.

Jelen nemzetközi szerződés története 2012 júniusában kezdődött, amikor is az Európai Unió és Vietnam között megindultak a kétoldalú szabadkereskedelmi megállapodásról szóló tárgyalások. A tárgyalások hivatalos lezárásának bejelentésére 2015. december 2-án került sor. Döntés született arról is, hogy a megállapodást ketté bontják egy kizárólagos uniós hatáskörbe tartozó szabadkereskedelmi megállapodásra és egy, a tagállamokkal megosztott hatáskörű, területeket is lefedő beruházásvédelmi megállapodásra. A szabadkereskedelmi megállapodás és beruházásvédelmi megállapodás létrehozásának célja a felek közötti gazdasági kapcsolatok fejlesztése, elősegítése, különösen az egymás területén megvalósuló beruházási tevékenység feltételeinek kedvezőbbé, biztonságosabbá tételével és így a beruházások ösztönzésével.

A beruházásvédelmi megállapodás modern beruházásvédelmi szabályokat tartalmaz, amelyek az új beruházási bírósági rendszeren keresztül lesznek végrehajthatók, és biztosítja, hogy mindkét fél kormánya a megállapodással összhangban megalkothassa az állampolgárai érdekeit figyelembe vevő jogszabályokat.

Az Európai Unió és Vietnam közötti szabadkereskedelmi és beruházásvédelmi megállapodás aláírá-

sára 2019. június 30-án került sor Hanoi-ban. A beruházásvédelmi megállapodás elfogadása hosszabb időt vesz majd igénybe, tekintve, hogy az összes tagállamnak ratifikálnia kell a megállapodást, hogy az uniós szinten is hatályba léphessen.

A beruházásvédelmi megállapodás Magyarország részéről történő aláírására az ahhoz szükséges jogi felhatalmazás megszerzését követően, 2019. július 26-án került sor Brüsszelben.

(11.40)

A hatálybalépést követően a megállapodás tehát lehetőséget nyújt a kereskedelem növelésére, illetve a munkahelyek és a növekedés támogatására mindkét fél számára. A Fidesz részéről támogatjuk tehát a beruházásvédelmi megállapodás elfogadását, tekintettel Vietnam dinamikus bővülő gazdaságára és a hagyományosan fejlett magyar-vietnami külgazdasági kapcsolatokra. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Varga-Damm Andreának, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VARGA-DAMM ANDREA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő T/7686. számú törvényjavaslat Vietnam és az Európai Unió közötti beruházásvédelmi szabályok rendelkezéseit tartalmazza. 2012. június 26-án kötött az Európai Unió Vietnam Szocialista Köztársasággal átfogó partnerségi és együttműködésről szóló keretmegállapodást, majd 2019. június 26-án került sor az Európai Unió és Vietnam közti szabadkereskedelmi megállapodás aláírására. Vietnam és Magyarország viszonya már a szocialista rendszerben is meglehetősen szoros volt, mégis valójában mindazt az utat, amelyet Vietnam a mai napig bejárt, inkább Nyugat-Európának és az észak-amerikai vállalatoknak köszönheti.

Ennek a beruházásvédelmi megállapodásnak a célja, hogy növeljék az életszínvonalat és előmozdítsák a gazdasági növekedést. Vietnam fejlődése az elmúlt évtizedekben hihetetlenül, elképesztően magas volt, Vietnament ma már Kelet-Ázsia XXI. századi kis-tigrisének nevezik. 1960-1980 között Vietnam a világ húsz legszegényebb országa közé tartozott, akkor évente az egy főre jutó GDP mindössze 450 dollár volt. Rengeteg vállalat, tízezer vállalat a fejlett nyugati világból telepedett meg Vietnamban, természetesen alapvetően az ottani olcsó munkaerőre építve gazdasági tevékenységét. Megjegyzem, ezzel azért a nyugat-európai és észak-amerikai országok meglehetősen cserben hagyták saját polgáraikat, hiszen az olcsó munkaerő érdekében kiexportált gazdasági szervezetek a hazai országok polgárainak munkahely elvesztésével járt.

Vietnam exportja már évente több mint 220 milliárd dollárt tesz ki, gyakorlatilag öt év alatt Vietnam

megkészszerelte ezt a teljesítményét. Egyúttal Vietnambot nevezik a leginkább globalizált országnak, tekintettel arra, hogy az export-import volumenét a GDP-vel elosztva, Vietnam nemzetközi kereskedelmi teljesítménye 2017-ben már megkészszerelte az ország által előállított bruttó nemzeti összterméket. Ez olyan mértékű volumenváltozás, s a többi országhoz képest olyan kiugró teljesítmény, amit gyakorlatilag az elmúlt több száz év gazdaságtörténetében sem lehet megtalálni. 1990-ben Vietnamban az egy főre jutó GDP 1500 dollár volt, napjainkban pedig már 6500 dollár. Az 1990-es években Vietnamban a lakosság 70 százaléka élt mélyszegénységben, 2016-ra pedig már csak 10 százalék. Összehasonlítva hazánkkal: 1990-ben nálunk 12,8 százalék volt a szegények aránya, és az elmúlt évtizedekben volt azért kiugróan magas is, de 2018-ban még mindig 15 százalék, azaz ők ilyen óriási javulást tudtak elérni, míg nálunk tulajdonképpen a harminc év némi romlást is okozott.

Ma már azt lehet mondani, hogy egy ilyen beruházásvédelmi megállapodás az Unió és például Vietnam között, már nem elsősorban Vietnam érdeke, hanem sokkal inkább az Európai Unió érdeke. Európa és Ázsia között a gazdasági fejlődést illetően elég nagy helycsere történt. Ha bárki elmegy Ázsia bármely fejlődő országába, akkor azt látja, hogy növekednek a toronyházak, elképesztő mennyiségű gazdasági tényező telepedik meg, az országok polgárainak életszínvonalja rohamosan nő. Az előbb fideszes képviselőtársam által felemlített gazdaságfejlesztés-növekedés felülmúlja az európaiat. Úgyhogy el kell Európának gondolkodnia azon, hogy a kiexportált gazdasági tényezők segítségével azok az országok óriási fejlődést tudtak elérni, úgyhogy most már nem ott tartunk, hogy Ázsiának Európa a minta, hanem Európának Ázsia a minta. Ezt a következtetést azért kell levonnunk, mert amíg mi az európai mindenhatóság gondolköréből építjük fel a jövőnket, akár társadalmi, akár gazdasági kérdésben, akkor sajnos zsákutcába jutunk, mert azt is el lehet mondani, hogy az ázsiai országok ugyan a globalizált világ miatt fejlődést értek el, de soha nem vesztették el nemzeti identitásukat (*Szijjártó Péter bólogat.*), soha nem adják fel az elveiket, és nagyon ügyesen, az egész világot felhasználják arra, hogy az ő gazdasági teljesítményük és életszínvonaluk emelkedjen. Úgyhogy nekünk jó, ha tanulunk tőlük, és soha, de soha ne nézzük le őket!

Természetesen a Jobbik frakciója támogatja ezt a beruházásvédelmi megállapodást, és azt szeretném kérni, különösen politikustársaimat, hogy az ilyen mintákat a mindennapi tevékenységükben, politikai hitvallásukban és politikai következtetéseikben nagyon erősen vegyék figyelembe. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Nacsa Lórincknek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LÓRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Nagyon sok mindenben egyetérttek, amit Varga-Damm Andrea képviselőtársam az előzőekben elmondott, teljesen egyetértünk, hogy van mit tanulnunk ezektől az országoktól, és mindig a kölcsönös tisztelet hangján és nem a kioktatás hangján kell velük beszélni. (*Dr. Varga-Damm Andrea: Senkivel se!*) Senkivel se, ez igaz minden országra. Sokszor ezért nem értettük a Jobbik kritikáját a keleti nyitás stratégiája és politikája iránt, hiszen az pontosan arról szól (*Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól*), pontosan arról szól, hogy egyenrangú partnerekként kezeljük ezeket az országokat, amilyen tapasztalatot ott tudunk szerezni és átültetjük, azt idehozzuk Magyarországra, a magyar cégeknek piacot szerezünk ezekben az országokban, és ezáltal mindig a kölcsönös tisztelet hangján elindulhasson az együttműködés. Pontosan erről szól a keleti nyitás politikája, és a keleti nyitás politikájának elvi alapja pontosan azokon az elveken nyugszik, amit képviselő asszony is itt, a Ház előtt elmondott, úgyhogy szerintem ebben egyetértünk, és ez helyesen van így.

Mi a KDNP-frakció részéről támogatjuk, hogy az Európai Unió 28 tagállama egyetértésének eredményeképpen létrejött EU-Vietnam közötti beruházásvédelmi megállapodás törvénybe legyen iktatva. Fontosnak tartjuk, hogy európai uniós országként kiszámítható, számos jogi biztosítékkal garantált, biztonságos módon alakíthatjuk beruházásainkat, gazdasági kapcsolatainkat Vietnammal. A megállapodás célja az Unió és Vietnam közötti gazdasági kapcsolatok fejlesztése, elősegítése, melynek hangsúlyos eleme a beruházásösztönzés. A megállapodásnak köszönhetően a Vietnamban tervezett beruházási tevékenységek kedvezőbb feltételek között, biztonságosabb, kiszámíthatóbb módon kerülhetnek megvalósításra.

A megállapodás meghatározza a beruházás fogalmát, megfogalmazza a kedvező beruházási feltételek megteremtésének szükségességét. A megállapodás egyik legfőbb rendeltetése, hogy a felek beruházói számára biztosítottak legyenek a beruházásaik védelmét jelentő jogi garanciális elemek. A beruházók számára különösen fontos az esetlegesen, akár az állammal szemben is felmerülő jogviták korrekt, pártatlan, választott bíraskodás mellett történő rendezése. Ez a megállapodás, azt gondoljuk, hogy ösztönző hatású lehet a magyar beruházások számára Vietnamban, valamint a vietnami beruházások számára itt, Magyarországon.

Magyarország számára ez a beruházásvédelmi megállapodás, ahogy ezt korábban is elmondtam, különösen illeszkedik külgazdasági és külpolitikai céljainkhoz, valamint a keleti nyitás stratégiánkhoz. Azt gondolom, hogy óriási verseny van a világban, az európai országok között is a gyorsan fejlődő ázsiai országok piaciért, a velük való gazdasági és kereskedelmi kapcsolatokért. Magyarország és Vietnam között a gazdasági kapcsolatok dinamikusan erősödnek. Vietnam gazdasági szempontból mára az egyik legnyitottabb ázsiai országgá vált, amely kiváló üzleti lehetőséget biztosít a tőkeerős magyar vállalkozások számára.

(11.50)

Ahogy képviselő asszony is említette, a különböző nemzetközi előrejelzések azt mutatják, hogy a következő 30 évben Vietnam lesz a világ egyik leggyorsabban növekvő gazdasága. A magyar-vietnami kétoldalú kereskedelmi forgalom tekintetében a 2012. évtől kezdődően folyamatos növekedés tapasztalható. 2017-ben a kétoldalú kereskedelmi forgalmunk 357 millió dollárt tett ki, amely 78,9 százalékos növekedést jelent az előző évhez, 2016-hoz képest. Magyarország 2016-ban megindított mintegy 500 millió eurós kötött segélyhitelprogramot, melynek köszönhetően olyan fontos helyeken tudunk részt venni a modern, dinamikusan fejlődő vietnami gazdaságban, mint a vízgazdálkodás, a mezőgazdaság, az egészségügy vagy az oktatás.

Mi támogatjuk a magyar kormány nyitási politikáját Vietnam felé, amelyet a tavalyi évben a stratégiai partnerség szintjére is sikerült emelni. Fontos tehát, hogy folyamatosan erősítsük és elmélyítsük kapcsolatainkat Vietnammal, ugyanis Vietnam sikere és gyors gazdasági fejlődése miatt óriási a verseny Vietnámért.

A világ legnagyobb országai is szövetségre törekednek Vietnammal, kiváló példa erre az előttünk álló megállapodás, amely azt bizonyítja, hogy Európa is felismerte a Vietnamban rejlő lehetőségeket és megkötötte gazdasági kapcsolatokat ösztönző beruházás-védelmi megállapodását, aminek a magyar kormány az elejétől fogva nagy támogatója volt.

Magyarország a kulturális kapcsolatok területén is jelentős együttműködést ért el Vietnammal az utóbbi években. 2020-ban magyar kulturális és közösségi központ nyílik Hanoiban, a magyar-vietnami diplomáciai kapcsolatok felvételének 70. évfordulóján. Magyarország kétszáz vietnami diák számára biztosít ösztöndíjat a magyar egyetemeken való tanuláshoz. Büszkéek vagyunk arra is, hogy az elmúlt évtizedekben Magyarországon mintegy háromezer vietnami hallgató végzett. Ez azt is bizonyítja, hogy a magyar felsőoktatás színvonalas és versenyképes, ami iránt a világ minden táján van kereslet. A megállapodás kihirdetését pedig támogatjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Mesterházy Attilának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nem akarnám szaporítani a szót, hiszen Varga-Damm Andrea képviselőtársam nagyon részletesen és pontosan elmondta a törvény lényegét és az indoklást is amellet, hogy miért érdemes támogatni ezt. Úgyhogy csatlakoznék az ő hozzászólásához *(Nacsa Lőrinc: És a miénkhez?)*, egyben azt is bejelentem, hogy az MSZP frakciója támogatja ezt a kezdeményezést. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces hozzászólásra

jelentkezett Varga-Damm Andrea képviselő asszony. Öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Csak Nacsa Lőrinc képviselőtársamnak szeretnék válaszolni. A keleti nyitás és a vietnami nép és gazdaság támogatása nem ugyanaz. Egyrészt Vietnam délkeleten van, tehát az nem kelet. Ezt csak geográfiai okból szeretném ismertetni.

A másik pedig, hogy a keleti nyitással kapcsolatban, ha figyelte az elmúlt évek vitáját, az arról szól, hogy szuverenitásunkat soha nem szolgáltatathatjuk ki, a keleti nyitásban meglévő motívumok azonban elég erőteljesen azt sugározták számunkra, hogy bizony, nagyon sok olyan kérdésben is nyitottak vagyunk - hangsúlyozottan nem délkelet-ázsiai országok felé, hanem a szovjet utódállamok és részben Kína és Oroszország felé -, ami soha nem lépheti át azt a határvonalat, amellyel túlságosan is saját politikai utunkat és esetlegesen sérthetlenségünket és szuverenitásunkat veszélyeztetheti. Nincs a kettőnek egymáshoz köze. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Kérdésem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megadom a viszonzó válasz lehetőségét. *(Szijjártó Péter nemet int.)* Jelzi is miniszter úr, hogy nem kíván ehhez az egyértelmű vitához hozzászólni, igazából nem is vita volt. Úgyhogy tovább is lépünk. Csütörtökön 16 óráig van lehetőség benyújtani a módosító javaslatokat.

Soron következik **„A Magyarország Kormánya és Montenegró Kormánya között a Magyar Népköztársaság/Magyar Köztársaság és a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság/Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság/Jugoszláv Szövetségi Köztársaság/Szerbia és Montenegró között létrejött kétoldalú nemzetközi szerződésekből való államutódlásról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről”** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. Az előterjesztés T/7688. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót szintén Szijjártó Péter miniszter úrnak.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Jugoszlávia felbomlását követően a volt jugoszláv tagállamok sorban nyerték el, illetve jelentették be a függetlenségüket. Első volt Szlovénia és Horvátország 1991. június 25-én, őket követte Macedónia még ugyanabban az esztendőben, majd a bosnyákok 1992-ben. A két, függetlenségét be nem jelentő egykori tagköztársaság, Szerbia és Montenegró pedig 1992. április 27-én hivatalosan is megalakította az immár csak két tagköztársaságból álló Jugoszláv Szövetségi Köztársaságot,

amely aztán 2003. február 4-én átalakult Szerbia és Montenegró államszövetségévé. Végül 2006. június 3-án egy sikeres népszavazást követően Montenegró is kikiáltotta a függetlenségét, és ezáltal a kéttagú államszövetség is megszűnt létezni. Majd Montenegró még ugyanúgy 2006-ban, június 28-án az ENSZ 192. tagállamává vált, azóta pedig tudjuk, hogy az Európai Unió tagjelöltje, illetve 2017-től a NATO 29. tagországa.

A Jugoszláv Szövetségi Köztársaság felbomlását követően Magyarországnak és minden más országnak természetesen tisztázni kellett a korábban Jugoszláviával, a volt jugoszláv tagköztársaságokkal megkötött szerződések további sorsát, mely szerződéseket tartanak érvényben, mely szerződéseket léptetik ki a hatályukból. Korábban Magyarországnak ezt a kérdést Horvátországgal, Szlovéniával, ma már az Észak-Macedón Köztársasággal, illetve Bosznia és Hercegovinával is sikerült rendezni, azonban Montenegróval ennek a kérdésnek a végére korábban még nem tudunk pontot tenni. Így tehát szükségessé vált a megkötött nemzetközi szerződésekben való államutódlás tisztázása.

2006 óta zajlottak erről tárgyalások, több szakértői forduló követően 2019. február 28-án, tehát az idei esztendő telének végén le tudtuk zárni a harmadik tárgyalási fordulót is, és rögzítettük a kétoldalú relációban hatályban maradó vagy hatályát megszüntetendő nemzetközi szerződések listáját. Végül az idei esztendőben, szeptember 25-én az ENSZ Közgyűlésének időszaka alatt, New Yorkban aláírtuk a kétoldalú megállapodást, amely tiszta és áttekinthető helyzetet teremtett. Természetesen ez a jegyzőkönyv fontos a magyar-montenegrói kétoldalú kapcsolatok alakításában, a kétoldalú kapcsolatrendszerrel egyébként csak pozitív jelzőkkel lehet beszélni. Magyarország mindig is támogatta Montenegró csatlakozását a NATO-hoz, a csatlakozást közvetlenül megelőzően a NATO kontakt nagykövetsége is a magyar volt, és támogatjuk természetesen a montenegróiak európai uniós integrációs törekvéseit. Szégyennek tartjuk, hogy most már gyakorlatilag több mint egy éve nem nyitja meg az Európai Unió azt a tárgyalási fejezetet, amely az utolsó, a versenyjog lenne a csatlakozási tárgyalások során. Azt gondoljuk, hogy több mint egy év elég kellett volna hogy legyen ahhoz, hogy egyetlen újabb csatlakozási tárgyalási fejezetet meg lehessen nyitni.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Egyébként a Montenegróval való politikai együttműködésünk minősége visszaköszön a kereskedelem és a gazdasági együttműködés tekintetében is. A tavalyi esztendőben 27 százalékkal tudtuk növelni a két ország közötti kereskedelmi forgalmat, amely 92,8 millió euróra növekedett. Az idei esztendő első nyolc hónapjában is már meghaladtuk a 70 millió eurót, amely egy 14 százalékos időszakos összehasonlítás növekedést jelent. A magyar vállalatok beruházásaik során kifejezetten szívesen választják Montenegrót beruházási helyszínként. Például azt elmondhatjuk,

hogy a legnagyobb magyar bank a legnagyobb bank Montenegróban is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a jegyzőkönyv nemzetközi szerződésnek minősül, így a hatályban lévő törvények értelmében az Országgyűlésnek kell róla döntést hozni. Ezért tisztelettel arra kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt a javaslatot, amelynek nyomán áttekinthető, tiszta helyzet áll elő Montenegró és Magyarország szerződéses kapcsolataiban Jugoszlávia felbomlását követően most már jó néhány évtizeddel. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. Elnök úr, köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm önöket. Vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Zsigmond Barna Pál képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. ZSIGMOND BARNÁ PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Az egykori Jugoszlávia felbomlása után a Szerbia és Montenegró által alkotott államközösség is 2006. június 3-án megszűnt, amikor is Montenegró a sikeres népszavazást követően kikiáltotta önállóságát. Az európai uniós csatlakozást illetően Montenegró 2010-ben kapott tagjelölti státuszt. A csatlakozási tárgyalások 2012 júniusában kezdődtek meg, de nagyon lassan haladnak, és Montenegró elégedetlen a bővítési politika ütemével.

(12.00)

Véleményük szerint az Unió bővítéssel kapcsolatos hezitáló álláspontja miatt a nyugat-balkáni régióban egyre erőteljesebben jelennek meg más politikai orientációjú érdekek. Mindezeketől függetlenül egyelőre jelentős társadalmi támogatottság mellett eltökéltek a megkezdett integrációs folyamatok továbbvitelére, és ebben számítanak Magyarország további támogatására. A tárgyalási folyamatot 2023-ig szeretnék lezárni.

A jelen nemzetközi szerződés célja, hogy tiszta és áttekinthető helyzetet teremtsen az országaink közötti nemzetközi szerződések viszonylatában. A már korábban kivált tagállamokkal kötött, államutódlásról szóló jegyzőkönyvekhez hasonlóan fontos, hogy a montenegrói féllel is szülessen egy ilyen megállapodás. A jegyzőkönyv tartalmazza a hatályban tartandó nemzetközi szerződések listáját, valamint hatályon kívül helyez számos idejéltűlt szerződést, megoldva a korábban kialakult jogbizonytalanságot.

A bilaterális nemzetközi szerződések - a teljesség igénye nélkül - olyan közös ügyeket rendeznek, mint a tehergépjárművel végzett áru fuvarozás, az autóbusszal végzett nemzetközi személyfuvarozás, a kölcsönös jogsegélyről szóló szerződés vagy a vám eljárás szabályozása. Tisztelettel kérem képviselőtársaim támogatását a jogszabályhoz. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Steinmetz Ádám képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. STEINMETZ ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Az előttünk fekvő jegyzőkönyvet Magyarország Kormánya és Montenegró kormánya 2019. szeptember 25. napján New Yorkban írta alá a Magyar Népköztársaság, illetve a Magyar Köztársaság, valamint a volt Jugoszlávia és Szerbia-Montenegró által megkötött nemzetközi szerződések folytonossága tárgyában. A jegyzőkönyv kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés, tehát önök, kedves képviselőtársaim, adnak felhatalmazást, és ez a most előttünk fekvő T/7688. számú törvényjavaslat elfogadásával kerül kihirdetésre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mint az Interparlamentáris Unió magyar-montenegrói baráti csoportjának elnöke szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy Montenegró utolsó tagköztársaságként egy sikeres népszavazást követően 2006. június 3-án lépett ki az államszövetségből, és vált függetlenné. Montenegró mára már az ENSZ és a NATO tagja, és reményeik szerint hamarosan az Európai Unió tagjai közé sorolhatjuk, és ott köszönhetjük őket is.

Ahogy a miniszter úr az imént elmondta, jó a két ország, Montenegró és Magyarország közötti kapcsolat, aminek szívből örülök, és egyúttal megragadom az alkalmat arra, hogy megkérjem a miniszter urat, mindent kövessen el annak érdekében, hogy a nyugat-balkáni országok, közöttük pedig Montenegró is mihamarabb tudjon csatlakozni az Európai Unióhoz. *(Szijártó Péter bólogat.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Montenegróval, mint hallhattuk, kiterjedt gazdasági, kereskedelmi kapcsolataink vannak. Így, ebben a formában nem hangzott el, de itt szeretném rögzíteni azt, hogy a magyar működő tőke is jelentős a balkáni országban. Erre is tekintettel szükséges a két ország közötti kétoldalú nemzetközi szerződéses viszony rendezése, hogy egy párat említsek, mint például a nemzetközi áru fuvarozást, a nemzetközi személyszállítást szabályozó szerződés vagy a kölcsönös jogsegélyről és a kettős adóztatás elkerüléséről szóló szerződés rendezése, és, tisztelt képviselőtársaim, mindezekre tekintettel én javasolni fogom a Jobbik frakciójának, hogy a törvényjavaslatot támogassák majd.

Végezetül pedig egy pár kérdést szeretnék feltenni a tisztelt miniszter úrnak, és kérem, hogy válaszoljon. Miniszter úr, miért kellett 13 évet várni a jegyzőkönyv elkészítésére és kihirdetésére? Melyik országnak felróható, hogy a 2006-ban függetlenné vált Montenegróval csak mostanra sikerült a nemzetközi szerződéses kapcsolatainkat rendezni? És az államutódlás kérdésében miért nem volt eddig áttekinthető, tiszta a szerződési rendszer a két ország között? Remélem, fogok majd választ kapni ezekre. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! A magyar-montenegrói kapcsolatok stabilak, kiegyensúlyozottak, amit csak tovább erősít az előttünk álló jegyzőkönyv, amellyel számos kétoldalú, fontos nemzetközi szerződést - amelyet még korábban Jugoszláviával kötöttünk - hatályban lévőnek ismer el Magyarország is és Montenegró is. A két ország kapcsolatát semmilyen nehézség nem terheli, az elmúlt években csupa pozitív változás következett be a kétoldalú kapcsolatainkat tekintve. Ez az együttműködés kifejezetten felhajtóerőt ad a két ország kapcsolatai számára. Gazdasági együttműködésünk egyre erősebb Montenegróval, Magyarország az 5 százalékos gazdasági növekedésének köszönhetően immár befektetőként is részt tud venni külföldön. Magyarországról komoly beruházások mentek Montenegróba az elmúlt időszakban, ahol szívesen látják a magyar tőkét, és azt, hogy Magyarország szerepet játsszon a montenegrói gazdaság modernizálásában.

Mi, magyarok történelmi sorsközösségből elvi és stratégiai alapon is támogattuk és támogatjuk Montenegró euroatlanti integrációját. A NATO- és az EU-tagság a záloga a Balkán békéjének, és a békés balkáni viszonyok nélkül nem beszélhetünk Európa biztonságáról sem. Nagy öröm számunkra, hogy Montenegró immár a NATO tagja lett, ez a lépés jelentősen hozzájárul a Balkán stabilitásához is. A következő lépés az európai uniós tagság lenne a balkáni ország számára, mi tragikusnak és érthetetlennek tartjuk, hogy az Európai Unió idén úgy döntött, hogy nem indítja meg a csatlakozási tárgyalásokat Albániával és Észak-Macedóniával. Ezt nagy hibának és rossz döntésnek tartjuk, mint ahogy az is felháborító és rossz megközelítés, ahogy az Európai Unió Szerbiával vagy Montenegróval bánik. Brüsszel itt csak időt húz, különböző kitalált okokra hivatkozva késlelteti Szerbia és például Montenegró csatlakozását is, ami a régió békéjét és stabilitását veszélyezteti. Véleményünk szerint ezért fel kell gyorsítani a tárgyalásokat a nyugat-balkáni országokkal, az Európai Uniónak még 2025 előtt legalább Szerbiát és Montenegrót be kellene fogadnia az Európai Unióba.

Meggyőződésünk szerint a balkáni országok felvétele nem egy kihívás, nem egy teher az Európai Unió számára, hanem egy nagy lehetőség. Nem szabad folyamatosan kitolni a csatlakozásuk dátumát, különben ezek az országok más, alternatív integrációs lehetőség után néznek, és az Európai Unió szavahihe-tősége is devalválódik. Az európai és magyar biztonság szempontjából is kívánatos lenne Szerbia és Montenegró mielőbbi EU-s tagsága annak érdekében, hogy minél délebbre toljuk az Európai Unió határát. Így már sokkal korábban meg lehetne állítani a migrációt, és nem alakulnának ki kaotikus állapotú migránstáborok a Balkánon.

Kapcsolatunk Montenegróval a kultúra és a turizmus területén is folyamatosan erősödik. Montenegró egyre népszerűbb helyszín a magyar turisták körében is, Montenegró kis mérete ellenére nagy érdeklődésnek örvend a magyarok körében, így a kulturális, a turisztikai, a gazdasági és a politikai kapcsolatok is stabilak, erősek. Így nyilvánvalóan a jegyzőkönyv kihirdetését támogatjuk, és mi is arra kérjük a miniszter urat az eddigiekhez hasonlóan, hogy mindent tegyen meg Montenegró európai uniós integrációja érdekében és a Nyugat-Balkán euroatlanti integrációjáért. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Mesterházy Attila képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó, képviselő úr.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm, tisztelt elnök úr. Szeretném előrebecsátani, hogy az MSZP frakciója is támogatja ezt az előterjesztést. A miniszter úr egyetlen észrevételére vagy egyetlen mondatára szeretnék ráerősíteni, amit egyébként képviselőtársaim is szóba hoztak már, ez a Nyugat-Balkán kérdése. Én azt gondolom, hogy az Európai Unió részéről - és ebben inkább csak jelezném az egyetértésemet itt a magyar parlamentben - a Nyugat-Balkánnal kapcsolatos európai uniós döntés egy téves, hibás döntés, és én is azt gondolom, hogy Magyarországnak elemi érdeke, elemi nemzeti érdeke az, hogy a Nyugat-Balkán minél gyorsabban csatlakozhasson az Európai Unióhoz. Bízom benne, hogy a most megválasztandó magyar biztos is ezt a nézetet osztja, és ez irányú tevékenységet fog folytatni.

Egészen biztosan Montenegró egyike azoknak az országoknak, amelyeknek az európai uniós csatlakozása talán a legzökkenőmentesebb lehetne, hiszen - ahogy Nacsa Lőrinc képviselőtársam is jelezte - egy NATO-tagországról beszélünk. Úgyhogy ebben a tekintetben a saját magam kapcsolatrendszerével én is megpróbálok azért lobbizni, vagy olyan tájékoztatást adni különböző külföldi kollégáknak, amellyel talán ezt, ezeket a döntéseket meg lehet változtatni, és felgyorsítani ezt a folyamatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Megkérdem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki a vitában felszólalni. *(Senki nem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

A miniszter úr már be is jelentkezett a zárszóra, erre megadom a szót neki. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

(12.10)

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt

Képviselőtársaim! Köszönjük a törvényjavaslat támogatása iránt tett kijelentéseiket.

Steinmetz képviselő úrnak és Mesterházy képviselő úrnak, de a kormánypárti képviselőknek is szeretném elmondani, hogy természetesen a magyar külpolitika egyik fókuszában marad az Európai Unió bővítése. Mi azt gondoljuk, hogy az Európai Unió bővítési politikája az egyik legfontosabb európai politika. Talán mi, akik itt élünk a térségben és közvetlenül határosak, szomszédosak vagyunk a Nyugat-Balkánnal, jobban értjük, mint a nyugat-európai barátaink ennek a térségnek a jelentőségét biztonsági, gazdasági és politikai szempontból is.

Talán mi jobban értjük a nyugat-európai barátainknál azt a jelenséget is, hogy miért nem szabad ilyen természetesnek vagy garantálnak tekinteni azt, hogy a nyugat-balkáni országok közvéleménye természetesen európai vagy euroatlanti párti. Tehát azért, hogy ez így maradjon, a jövőben dolgozni kell. Szerintem az az európai uniós politika, amely a biztatás helyett a kioktatás és az állandó hiányosságok keresésén alapul, helytelen ebben a tekintetben, mert én annak a veszélyét látom itt felsejleni a horizonton, hogy ha túl sokáig várunk a pozitív visszajelzésekkel, akkor ezekben az országokban a közvélemény, az emberek fel fogják tenni azt a kérdést az éppen aktuális kormánynak, hogy: de miért vállaltok ennyi kompromisszumot; biztos, hogy jó irányba megyünk, miközben semmifajta pozitív visszajelzést, semmifajta biztatást nem kapunk?

Szerintem ezt a szituációt el kellene kerülni, merthogy Szerbia is belépett az Eurázsiai Gazdasági Unióba, ami az ő szempontjuk szerint teljes mértékben érthető lépés, érthető döntés. Mondjuk, ebből később még az Európai Unió is profitálhat, mert minél több olyan ország van, amely mind az Eurázsiai Gazdasági Unióban, mind az Európai Unióban érdekelt, annál könnyebben jöhet létre egy kelet-nyugati együttműködés, ami nekünk, magyaroknak nemzetgazdasági és nemzetbiztonsági érdekünk is.

De a lényeg az, hogy az Európai Uniónak igenis dolgoznia kell azért, hogy az európai gondolatosság, az európai integráció támogatottsága a Nyugat-Balkánon fennmaradjon. Egy kicsit hasonló ez a nemtörődomség érzése ahhoz, mint amit a brexit kapcsán, a brexitről szóló népszavazást megelőző időszakban tanúsított az Európai Bizottság, amikor elképzelni sem tudták azt Brüsszelben, hogy Angliában majd az európai uniós tagság ellen fognak szavazni az emberek.

Tehát én azt gondolom, hogy egy kicsit hátrább kéne lépni ebből a szerepből, amelyben az Európai Bizottság jelenleg van, és szerintem ebből a szempontból is jó hír, hogy a bővítés a magyar biztoshoz kerül. Hiszen végre egy olyan ország jelöltje lesz a bővítési és szomszédosságpolitikáért felelős biztos, amely ezt a területet prioritásként kezeli.

Én azt gondolom, hogy még az idejé esztendőben meg kellene nyitni az utolsó tárgyalási fejezetet a montenegróiakkal. Hogyha a finn barátaink a jogállami kioktatáson túl majd egy picivel tovább látnak, és ráérnek mással is foglalkozni, akkor például mondjuk ezt

az utolsó tárgyalási fejezetet meg is nyithatnák. Elvileg december 10-ére tervezzük a következő kormányközi tárgyalási fordulót, ha nem mondják le a finn barátaink, mert más dolguk lesz. Tehát reméljük, hogy ide is tudnak megfelelő erőforrásokat allokálni, és más fontos kérdések mellett majd ezzel is fog törődni a finn elnökség.

Én azt gondolom, hogy a szerbek csatlakozási folyamata legalább olyan fontos, mint a montenegróiaké. Azt is egy rossz döntésnek tartom, megmondom önöknek őszintén, hogy az Általános Ügyek Tanácsa, majd az Európai Tanács sem tudott döntést hozni arról, hogy az észak-macedónokkal és az albánokkal kezdjük el a csatlakozási tárgyalásokat. Tehát ha nincs pozitív visszajelzés, akkor előbb-utóbb az elkötelezettség tekintetében olyan kihívásokkal szembesülhetünk, amelyekkel azért nem nagyon szeretnénk szembesülni.

A képviselő úr teljesen jogosan hozta fel az eltelt időszakot. Ha megengedi, nem akarván kibújni a felelősség alól, a saját időszakomról tudok nyilatkozni önnek. Tehát amikor a hivatalba lépésem után elkezdtem áttekinteni a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos helyzetet, akkor például azt a szerintem legitim kérdést tettem föl a minisztériumban dolgozó kollégáknak, hogy az hogy lehet, hogy egy külügyminiszter, személytől függetlenül, aláír egy megállapodást, majd mondjuk, néhány hónap múlva rákérdez, hogy mi van azzal a megállapodással, és még mindig nincs benyújtva a parlamentnek ratifikációra.

Tehát azt az egyszerű kérdést tettem föl, hogy vajon mi fontosabb dolga van annál az ezzel foglalkozó kollégáknak a minisztériumban, mint hogy a külügyminiszter által vagy a kormány bármely tagja által aláírt nemzetközi szerződést ratifikációra benyújtsa, ami nem a legbonyolultabb közigazgatási feladatok közé tartozik. Ennek nyomán aztán jó néhány, hogy is mondjam, frissítés is történt a minisztérium állományában, és azt a szabályt hoztam, hogy a kormány által aláírt megállapodást a delegáció hazaérkezését követően - mert haza kell hozni a corpust - öt napon belül be kell nyújtani az Országgyűlésnek ratifikációra.

Ami meg itt, ebben a konkrét esetben volt, egyszer egy montenegrói látogatás előtt a felkészítő anyagban érzektem némi bizonytalanságot a kétoldalú szerződések tekintetében. Ennek kapcsán kértem az illetékes kollégát, hogy szolgáljon valami magyarázattal, és akkor vált ez világossá, hogy az államutódlásból fakadóan a montenegróiakkal nem végezték el korábban ezt a munkát a Külügyminisztérium korábbi alkalmazottai és vezetői. Ezért aztán azonnal azt az utasítást adtam, hogy akkor ebbe gyorsan vágjunk bele. 2017 januárjában volt az első szakmai egyeztetés a montenegróiakkal, azt követően pedig 2018 decemberében, és ezután tudtuk lezárni a szöveget. Tehát 2017 januárjától, ahogy a montenegróiak ebbe időt meg energiát fektettek, úgy tudtunk előre menni ezzel a megállapodással.

Úgyhogy abszolút egyetértek önnel, én magam is felhábordva vettem tudomásul, hogy vannak olyan

emberek külügyminisztériumi alkalmazásban, akiknek valami fontosabb dolguk van annál, mint hogy öt nap alatt egy ratifikációs előterjesztést meg tudjanak írni. Azoktól mind meg is váltunk, szeretném jelezni, és most újabban érdekes módon sikerül ezt a metódust tiszteletben tartani.

Úgyhogy ezért került így most ide ez a megállapodás. Tehát 2017 januárjában vettük fel a fonalat, azóta meg ennyi ideig tartott. Az én ízlésemmel még ez is ellentétes, de mivel itt két tárgyaló fél ült az asztalnál, ezért a másik félért nem tudok felelősséget vállalni. Mindenesetre köszönöm ezeknek a kérdéseknek a felvetését, és köszönöm a pártok által jelzett előzetes támogatási szándékot. *(Taps a kormánypártok és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Ház! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön, azaz tegnap 16 óráig volt lehetőség.

Most soron következik **az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Mexikói Egyesült Államok között létrejött gazdasági partnerségi, politikai koordinációs és együttműködési megállapodáshoz, a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevételre céljából készült harmadik kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8001. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiük számára elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Megadom a szót Szijjártó Péter miniszter úrnak, külgazdasági és külügyminiszternek, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, miniszter úr!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Az ön által hibátlanul idézett hosszú nevű, az Európai Unió és Mexikó közötti együttműködésről létrejött megállapodást 1997 végén írták alá Brüsszelben, majd ezt követően 2000 októberében lépett hatályba, és mivel nemcsak gazdasági együttműködési kérdéseket rendez, hanem az élet szinte minden területéről szóló kérdések benne foglaltatnak, ezért ezt a megállapodást általában EU-Mexikó globális megállapodásként is szokták emlegetni.

Sok idő eltelt 2000 óta, és a világban lezajlott változások, valamint a kétoldalú kapcsolatoknak tulajdonított jelentőség növekedése miatt hat esztendővel ezelőtt, 2013-ban az Európai Unió és a karibi, közép-amerikai országok csúcstalálkozóján arról született döntés, hogy ezt a globális megállapodást az Európai Unió és Mexikó között modernizálni fogjuk és ki fogjuk terjeszteni elsősorban az állat- és növényegészségügyi intézkedések, a nem vámjellegű kereskedelmi akadályok terén, valamint új területekkel is bővíteni kívánjuk ezt az együttműködést, mint például a beruházásvédelemmel, amely típusú kérdést az előbb már Vietnam kapcsán meg tudtunk vitatni.

Az EU-Mexikó globális megállapodást eddig három kiegészítő jegyzőkönyvvel módosították, mindháromra, mint ahogy a jelenlegire is azért volt szükség, mert az Európai Unió tagországainak száma növekedett.

(12.20)

Az első kiegészítő jegyzőkönyv megalkotására éppen akkor volt szükség, amikor Magyarország és a közép-európai országok csatlakoztak az Európai Unióhoz, így az első kiegészítő jegyzőkönyv 2005. február 1-jén lépett hatályba. A második kiegészítő jegyzőkönyv megalkotására azért volt szükség, mert a románok és a bolgárok is csatlakoztak az Európai Unióhoz. Ez a második módosítás 2008. február 1-jétől hatályos, amelyet - csak hogy visszautaljak Steinmetz képviselő úr előbbi jogos elégedetlenségére - 2011-ben sikerült a magyar Országgyűlésnek kihirdetni, tehát három éven keresztül birkózott ezzel a kiegészítő jegyzőkönyvvel az Országgyűlés. Most azért ennél egy picivel jobban állunk. Bár a helyzet úgy néz ki, hogy 2011-ben történt a harmadik kiegészítő jegyzőkönyv megalkotása Horvátország csatlakozását követően, ezt a jegyzőkönyvet viszont 2018. november 26-án írták alá Brüsszelben, tehát a korábbi három és féléves ratifikációs folyamatot most sikerül egyévesre leszorítani. Azért még mindig van hova fejlődni, ez azt mutatja. A lényeg azonban az, hogy Mexikó még ezt követően kívánja majd ratifikálni ezt a megoldást.

Mexikó egyébként Brazíliával együtt Magyarország legfontosabb partnerei közé tartozik az amerikai kontinensen, sőt az Egyesült Államok után Mexikó a legjelentősebb kereskedelmi partnerünk Amerikában. Széles körű szerződéses kapcsolatrendszerünk van. A kereskedelmi forgalmunk a tavalyi esztendőben már meghaladta az 1 milliárd eurót, ebből a magyar export 876 millió eurót tett ki, ami világosan mutatja, hogy nagyon kedvező számunkra a kétoldalú kereskedelem. Van stratégiai partnerünk is Mexikóból, hiszen a NEMAK járműipari vállalat mexikói tulajdonosi háttérrel rendelkezik. Mexikóban a magyar vállalatok is elkezdtek beruházási lehetőségek iránt érdeklődni. Hogy segítjük őket, az Eximbanknál nyitottunk számukra egy hitelkeretet. S a problémamentes gazdasági együttműködésünknek jó alapot biztosít az oktatási együttműködésünk. Negyven ösztöndíjas helyet biztosítunk minden évben mexikói hallgatóknak magyarországi egyetemeken, ma ebből 38-at használnak ki; 94 jelentkező volt. Emellett szintén fontos közös pont a két ország külpolitikájában a keresztény közösségekre irányuló figyelem, az ő megvédésük.

Tisztelt Elnök Úr! Tehát arra kérem az Országgyűlést, hogy hasonlóan az első két kiegészítő jegyzőkönyvhöz, a Horvátország EU-csatlakozása miatt szükségessé váló harmadik kiegészítő jegyzőkönyvet is hagyja jóvá az EU és Mexikó globális együttműködési megállapodásának tekintetében. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások következiknek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Zsigmond Barna Pál képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Magyarországnak mindig is fontos törekvése volt a rendszerváltás után, hogy a tengerentúli országokkal szoros partneri és baráti kapcsolatokat alakíthasson ki, amelyek a kölcsönös tiszteleten és megértésen nyugszanak. Bő húsz évvel ezelőtt, 1997-ben az Európai Unió akkori 15 tagállama és a Mexikói Egyesült Államok aláírta a gazdasági partnerségi, politikai koordinációs és együttműködési megállapodást, amely 2000. október 1-jén hatályba lépett a 15 európai állam és Mexikó között. A folyamatos bővülés miatt, ahogy az elhangzott, azonban időről időre szükség van a megállapodás frissítésére. Így van ez most Horvátország esetében is.

Engedjék meg nekem, hogy ennek kapcsán kicsit reflektáljak a latin-amerikai országokkal kialakított kapcsolatrendszerünk folyamatos fejlődésére. A mai globalizált világunkban minden kölcsönösen előnyös, pragmatikus és pontos jogi keretbe foglalt együttműködés üdvözlendő hazánk számára. Ha már Mexikóról van szó, mindenképpen említést érdemel például - ahogy miniszter úr is említette - a nagy sikerű Stipendium Hungaricum program, amelynek keretében mexikói egyetemisták tucatjai ismerték meg hazánk kultúráját. Emellett további szoros kereskedelmi, gazdasági és kulturális kapcsolatokat ápolunk az országgal.

Tagadhatatlan ugyanakkor sajnós, hogy a latin-amerikai térség jelenleg kihívásokkal küzd. Ilyenek a tüntetések Chile fővárosában, Santiagóban, vagy ilyen a Venezuelában kialakult válsághelyzet. Minden egyes ilyen helyzet egy destabilizáló tényezőt jelent az egész régió számára, ezért különösen fontos, hogy az Európai Unió és tagállamai jelen legyenek a térségben. Jelen kell lennünk akár gazdasági partnerségi együttműködés, akár egyéb közös projektek formájában, hogy a térségre érdemi befolyást tudjunk gyakorolni. Jelen kell lennünk, hogy az európai értékeket közvetíteni tudjuk. Bármilyen mostani és jövőbeni kihívás esetén csakis akkor lesz az Uniónak lehetősége tényleges segítséget nyújtani, ha már előzetesen felállítottunk egy szoros együttműködési rendszert a két kontinens között.

Tisztelt Képviselőtársak! A Latin-Amerikával kialakított kapcsolatrendszer építése mindig is fontos gazdasági és politikai célkitűzésként szerepelt országunk és az Unió külpolitikájában. Kérem, támogassuk tehát kormányunk és a többi uniós tagállam ezen kölcsönösen előnyös kapcsolatokért végzett munkáját, és kérem támogatásukat az előterjesztés vonatkozásában. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel kérem Mesterházy Attila képviselő urat, hogy

bár nem ő következne, de tegye lehetővé, hogy az egy kormánypárti, egy ellenzéki felszólalásnak megfelelően most mégis önt szólítsam. Parancsoljon! Mesterházy Attila képviselő urat illeti a szó.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Csak azért lassítok, hogy esetleg beérkezzenek a többiek is. Alapvetően sok mindent nem mondtam volna a mostani törvényjavaslatához. Mint ahogy az ilyen típusú javaslatokat eddig is mindig támogattuk, természetesen ezt is támogatni fogjuk. Az MSZP frakciója így döntött. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, és még egyszer elnézést kérek, hogy soron kívül szólítottam, de objektív akadályok követelték ezt tőlem. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Természetesen, ahogy a többiek is elmondták, a törvényjavaslat elfogadását a mi frakciónk is támogatja.

Mexikó egy fontos partner. Nagy jelentőséget tulajdonítunk az egész Latin-Amerikával való együttműködésre. A világgazdasági és világgazdasági változások nyomán is a latin-amerikai térség jelentősége folyamatosan nő, és Magyarország mint egy exportorientált gazdaság ezt felismerte, ezért indította meg a déli nyitás stratégiáját. A kereskedelmi forgalom további növelése a célunk. Több fontos magyar cég fontos szereplője a mexikói gazdaságnak, s ahogy hallottuk, már mexikói cég is szerepel a kormány stratégiai partnerei között.

Én egy külön pontra hívnám fel a figyelmet a magyar-mexikói kapcsolatokban, amit fontosnak tartok. A 2017-es borzasztó földrengés nyomán számos pusztulás, pusztítás keletkezett az épített örökségben Mexikó területén, és a magyar kormány és Magyarország fölajánlotta a segítségét abban, hogy két templomot - amelyek közül az egyik Mexikóváros belvárosában található, másrészt egy vidéki templomot - felújítsunk magyar adófizetői pénzből. Azt gondolom, hogy nagyon fontos gesztus ez. Az idei és a jövő évi költségvetés tartalmazza azt a segítséget, amelynek a részleteiről miniszter úr írt alá megállapodást Mexikó kulturális miniszterével. Magyarország ilyen módon is kifejezte a borzasztó földrengés után a szolidaritását, illetve azt, hogy mindkét országnak fontosak a keresztyény gyökerei, a keresztyény kultúra. Különösen igaz ez akkor, amikor az egyik ilyen felújítandó templomban magyar mesterek által készített színes ólomüveg szerepel, és magyar szentek is szerepelnek ezen az üvegen. Azt gondolom, ez jó alkalom, hogy nemcsak gazdasági szempontból mélyítsük el a kapcsolatunkat Mexikóval, hanem egyfajta kulturális módon, a keresztyény kultúrán keresztül, a közös örökségünkön keresztül is együtt tudunk működni. Én ezt kiemelt jelentőségűnek tartom. Még ha ennek a nagy

megállapodásnak a keretében ez csak részletkérdésnek is tűnik is, fontosnak tartottam megemlíteni.

A törvényjavaslatot természetesen támogatjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e ebben a vitában valaki még felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Tisztelettel kérdezem miniszter urat, hogy kíván-e zárszót mondani. *(Szijjártó Péter: Köszönöm, nem.)* Nem kíván. Köszönöm szépen.

Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására ez esetben is tegnap 16 óráig volt lehetőség.

Soron következik **„A Magyarország Kormánya és a Bahreini Királyság Kormánya között a diploma-, szolgálati és különleges útlevéllel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló Megállapodás kihirdetéséről”** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8002. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Most megadom a szót Szijjártó Péter külügyügyi és külügyminiszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, miniszter úr!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külügyügyi és külügyminiszter, a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Bahreini Királysággal megkötött megállapodásunknak az a célja, hogy biztosítsuk a magyar és a bahreini diploma-, szolgálati és különleges útlevelek birtokosai számára a vízummentes utazást és a legfeljebb 90 napi vízummentes tartózkodást Magyarországon, illetve a Bahreini Királyság területén. Az állami vezetők, a hivatalos célból utazó képviselők, diplomaták és köztisztviselők részére biztosított vízummentesség nyilvánvalóan nagymértékben tudja segíteni a két ország közötti politikai, gazdasági és kulturális kapcsolatok szorosabbra fűzését.

(12.30)

Jelentősen megkönnyíti a kapcsolattartást minden együttműködési területen. A vízummentességi megállapodással elkerülhetővé válik az előzetes vízumügyintézésrel járó idővesztés és az ezzel kapcsolatos adminisztrációs teher. A két ország az aláírással természetesen vállalja azt is, hogy ezen útlevelek birtokosai az adott ország területén érvényes valamennyi jogszabályt és előírást tiszteletben tartják.

A megállapodást idén szeptember 27-én az ENSZ Közgyűlésen írtuk alá bahreini kollégámmal, tehát itt ebből már látszik, hogy a ratifikációs folyamatok felgyorsítására vonatkozó miniszteri utasítást sikerült tiszteletben tartani. A részleges vízummentességi megállapodás 11 cikkből áll. A diplomáciai, illetve a konzuli képviselők, valamint a nemzetközi szervezetekhez

akkreditált képviselők tagjai, valamint a velük közös háztartásban élő családtagok számára természetesen továbbra is előírás, hogy a beutazásukat megelőzően vízumot, majd pedig azt követően tartózkodási engedélyt kell beszerezni a fogadó államtól.

Az egyezmény rendelkezik a személyi, területi és időbeli hatályról, rendelkezik a vízummentes beutazást biztosító útlevelek érvényességére vonatkozó szabályokról, rendelkezik a beutazás megtagadásának lehetőségéről, a megállapodás felfüggesztésének a lehetőségéről, valamint az alkalmazás során esetlegesen felmerülő viták rendezésének módjáról.

Tájékoztatom önöket, hogy magyar, arab és angol nyelven történt az aláírás, de itt a jogszabályban a magyar és az angol nyelvű szöveg jóváhagyását kérem önöktől. A magyart, szerintem evidens, hogy miért, az angolt pedig azért, mert a szerződésben az van kikötve, hogy viták esetén az irányadó példány az angol nyelvű szerződés, ezért, ha esetlegesen viták merülnek fel, akkor helyes, ha ezt a szöveget is ratifikálnak tudjuk.

Tisztelettel kérem az Országgyűlést, hogy ezt a javaslatot támogathatja szíveskedjen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Vezérszónoki felszólalások következnek, a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka, Zsigmond Barna Pál képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Miniszter Úr! A magyar-bahreini diplomáciai kapcsolatok közel három évtizedes múltra tekintenek vissza. A két ország között egy kiegyensúlyozott, komolyabb politikai konfliktusoktól mentes kétoldalú kapcsolatról beszélhetünk. Ezt jelzi többek között a bahreini király 2019. április 22-i budapesti látogatása is, amelynek során köztársasági elnök úrral is találkozott.

Miután 1971-ben visszanyerte függetlenségét a britektől, az országot elsősorban olajkészletei tették fel a nemzetközi politikai térképre. Azóta szerencsére sikeresen diverzifikálta a gazdaságát, megmenekülve ezzel az olajfüggőség csapdájából. Napjainkra Bahrein a régió egyik legfontosabb pénzügyi és turisztikai központjává nőtte ki magát.

Jól alakulnak kétoldalú gazdasági kapcsolataink, de a kapcsolatok kiegyensúlyozottságát azonban nemcsak a kereskedelmi mutatók vonatkozásában lehet tetten érni, hanem egy sor konkrét megállapodás, gazdasági együttműködés és szerződés is mutatja, hogy a diplomáciai kapcsolatok zökkenőmentessége mennyire fontos.

2011-ben országaink aláírták a kétoldalú politikai konzultációra vonatkozó egyezményt. Ezt követte 2014-ben a gazdasági és technikai együttműködésről szóló egyetértési megállapodás, amely két évvel később hatályba is lépett. 2016-ban került sor egy kétoldalú légügyi megállapodásra is. A sort pedig most a diplomata-, szolgálati és különleges útlevéllal

rendelkező állampolgárok vízummentességéről szóló megállapodás követi.

Tisztelt Képviselőtársak! A Fidesz-frakció támogatja a megállapodás kihirdetését, Bahrein egy gazdaságilag és politikailag is kifejezetten fontos és feltörekvő szereplő a nemzetközi politikában. Azt hiszem, csak nyerhetünk azzal, hogy hozzájárulunk a két ország közötti diplomácia hatékonyabbá és egyszerűbbé tételéhez. Köszönöm a figyelmet és a szót. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Mesterházy Attila képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP frakciója támogatja az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem miniszter urat, kíván-e zárszót mondani. *(Szijjártó Péter jelzésére:)* Nem kíván. Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására, mint az előző esetekben is, tegnap 16 óráig volt lehetőség.

Következik a **Magyarország Kormánya és a Bolgár Köztársaság Kormánya között a Bolgár Köztársaság budapesti diplomáciai képviselőinek ingatlanszükségleteit illető kérdések rendezéséről szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8012. számon ismerhető meg a Ház hálózatán valamennyiünk számára.

Most megadom a szót Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország és Bulgária 1980-ban és 1981-ben is írt alá egy-egy megállapodást, mégpedig arról, hogy a Magyarországon akkreditált bolgár diplomaták, akik részben a nagykövetség, részben pedig a kereskedelmi képviselőket kötelekében dolgoztak, milyen ingatlanelhelyezésben részesülnek. Ezen megállapodások értelmében a Bolgár Népköztársaság kormánya tartós használati jogot szerzett több, a magyar állam tulajdonát képező budai telek fölött. Aztán azokra saját költségükön lakóházakat építettek, amelyek a megállapodások értelmében a bolgárok saját tulajdonát képezik.

Ezt követően a megállapodások által érintett egyes telkek esetében az ingatlan-nyilvántartásba az egykori Külügyminisztérium Diplomáciai Testületet Ellátó Igazgatósága jogutódlásra hivatkozva a CD

Hungary nevű ingatlanforgalmazó és -szolgáltató rt. került tulajdonosként bejegyzésre, ezzel egy időben pedig a magyar állam földterületre vonatkozó tulajdonjoga, valamint a Bolgár Népköztársaság kormányának földterületre vonatkozó tartós használati joga és a felépítményekre vonatkozó tulajdonjoga is törésre került. Ezt a helyzetet nyilvánvalóan orvosolni kellett. Nemcsak azért, de többek között azért is, merthogy az amúgy remek kétoldalú viszonyban ez volt általában az egyetlen nyitott kérdés. Mind a bolgárok, mind mi szeretnénk volna ezt a lehető leghamarabb megnyugtatóan lezárni, annál is inkább, hogy Bulgáriával szoros partnerek és szövetségesek vagyunk politikai és gazdasági kérdésekben egyaránt, sőt, ugye, Bulgária is egy olyan ország hozzánk hasonlóan, amely nem csatlakozott az ENSZ globális migrációs kompaktjához.

A lényeg az tehát, hogy ezt a nyitott kérdést minél előbb szeretnénk volna elrendezni, és sikerült is egy olyan megállapodást kötni, amely az előbb említett 1980-as és 1981-es megállapodások helyébe lép. A Magyarország Kormánya és a Bolgár Köztársaság Kormánya között a Bolgár Köztársaság budapesti diplomáciai képviseleteinek ingatlanszükségeit illető kérdések rendezéséről szóló megállapodást végül idén áprilisban Washingtonban írtuk alá a külügyminiszter-kollégával. A bolgár fél a megállapodás értelmében megszerzi az önök által is ismert megállapodás 1. cikkében feltüntetett földterületeknek a tulajdonjogát, valamint kompenzációt fizetünk a bolgároknak az önök által ismert megállapodás 2. cikkében feltüntetett ingatlanokon fennálló jogok után.

Ez a megállapodás tehát, ami az aláírás tényéből is látszik, mindkét fél számára megnyugtatóan rendezti a diplomáciai célú ingatlanok kezelésének kérdését, ezért tisztelettel arra kérem az Országgyűlést, hogy támogassa ezt az előterjesztést is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Zsigmond Barna Pál képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! A magyar-bolgár diplomáciai kapcsolatok hosszú múltra tekintenek vissza. Ezen nem is lehet meglepődni, hiszen a két ország sorsának alakulásában rendkívül sok párhuzam rejlik. Ma a két ország között komplex, több-rétű kapcsolatrendszer áll fenn: összeköt minket egyrészt az európai uniós tagság, másrészt mindkét ország tagja a NATO-nak, tehát a két ország közötti kapcsolatnak nagyon komoly védelem- és biztonságpolitikai implikációi is vannak. Közel 40 évvel ezelőtt még mindkét ország a szovjet keleti blokk részét képezte. Ilyen körülmények között ültek le egymással 1980. december 6-án a Magyar Népköztársaság és a Bolgár Népköztársaság képviselői annak céljából,

hogy a bolgár nagykövetség alkalmazottainak átadott földterületeket tartós használatba adják és az építés feltételeit rendezzék.

(12.40)

Az itt aláírt megállapodás azonban, mint tudjuk, hagyott maga után rendezetlen ügyeket, amit rendezni szükséges. A részleteket miniszter úr ismertette. A Fidesz-frakció támogatja, hogy a megállapodás révén mielőbb rendeződjenek ezek a kérdések, tovább emelve ezzel a magyar-bolgár baráti kapcsolatok minőségét. Minden ilyen jellegű egyezményre egyúttal befektetésként is lehet tekinteni. Bulgária előreláthatóan a jövőben is fontos szövetségesünk marad az európai politika színpadán. Hiszen őket is ugyanúgy sújtják az egyes nyugati tagállamok olyan lépései, mint a balkáni bővítés megakadályozása, a bevándorlás feltétlen pártolása és a kohéziós támogatások kilátásba helyezett csökkentése.

Ezekben az ügyekben a két ország együtt küzd az igazságtalan kelet-nyugati törésvonal ellen, a valódi európai egységért. Meg kell mutatnunk a világnak, hogy Közép-Kelet-Európa nem másodrangú az Unióban. Elemi érdekünk tehát az összetartozás, a szoros diplomáciai kapcsolatok megtartása és további ápolása. Ezért a Fidesz-frakció üdvözlöi és támogatja ezt az egyezményt, amely hozzájárul a magyar-bolgár diplomáciai kapcsolatok zökkenőmentes működéséhez. Köszönöm a figyelmet és a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Bencsik János képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

BENCSIK JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon nagy elégedettséggel követjük figyelemmel azokat a virágzó bolgár-magyar kapcsolatokat, amelyek az elmúlt években tovább erősödtek. Örülünk, hogy fejlődnek a két ország közötti gazdasági, kereskedelmi és kulturális kapcsolatok, amit bizonyít, hogy az elmúlt években ünnepelte fennállásának századik évfordulóját a magyarországi bolgár iskola és a templom.

Az Interparlamentáris Unió Magyar-Bolgár Tagozatának alelnökeként külön büszkeséggel tölt el, hogy az itt élő mintegy hatezer bolgár származású, magyar állampolgárságú honfitársunk második hazájaként tekint Magyarországra, és az a fajta nemzetiségpolitika, nemzetiségi intézményrendszer, amelyet Magyarország számukra nyújt, általában pozitív példaként, hivatkozási alapként merül fel, amikor a világban élő bolgárok anyanyelvi, kulturális lehetőségeiről van szó. Ezt az egyébként is pozitív kapcsolatot erősíti az, hogy a magyar állam külön ösztöndíjrendszerrel támogatja a hazánkban tanuló, felsőoktatási tanulmányokat végző bolgár diákokat, valamint a 2016-ban meghozott magyar-bolgár barátság napja is, amelyet október 19-én ünneplünk.

A két országot egyébként nemcsak a több mint ezeréves közös történelem és a különböző kulturális kapcsolatok kötik össze, hanem, ahogy itt a reggeli órákban elhangzott Szijjártó Péter miniszter úrtól, közös energetikai érdekek is. Arra számítunk, hogy a délről érkező gázellátás kiépítése miatt Bulgária a következő időszakban is egy kulcsszereplője lesz ennek a térségnek.

Végezetül néhány gazdasági adat ezt igazolandó: 2008 óta működik a Magyar-Bolgár Gazdasági Kamara, amely annak idején a bolgár nagykövetség támogatásával jött létre, és a magyar-bolgár kapcsolatok fejlesztését hivatott támogatni. 2018-ban a magyar-bolgár kereskedelmi kapcsolat meghaladta a másfél milliárd eurót. Bulgáriában a magyar vállalatok, a magyar cégek alkotják a nyolcadik legjelentősebb gazdasági csoportot az országban, és talán ebbe a trendbe vagy sorba illeszkedik, hogy 2016 óta újra van közvetlen repülőjárat Szófia és Budapest között.

Végezetül annyit szeretnék mondani, hogy a Jobbik természetesen támogatni fogja ezt a javaslatot. Néhány perccel ezelőtt kaptam a hírt, hogy a 2020-as Európa-bajnokság pótszelejtezőjében Bulgáriát kapta Magyarország, ami azt jelenti, hogy Szófiában kell majd megverni a bolgár nemzeti válogatottat ahhoz, hogy itthon tudjuk fogadni az Izland-Románia meccs győztesét. Nagyon bízom benne, hogy bármi is lesz ennek a meccsnek a kimenetele, nem fogja megterhelni a bolgár-magyar kapcsolatokat. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Úgy gondolom, valamennyien bízhatunk ebben. A bizalom hal meg utoljára. *(Derültség.)* Megadom a szót az MSZP képviselőcsoportjából Mesterházy Attila úrnak, aki az MSZP vezérszónoka. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban a reláció fontosságáról is lehetne hosszasan beszélni, de ezt megtette jobbikos képviselőtársam, úgyhogy erre én most külön nem térnék ki, inkább csak annyit jeleznék a jegyzőkönyv végén, hogy mi is támogatjuk természetesen ezt az előterjesztést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki a vitában felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdézem miniszter urat, hogy kíván-e zárószót mondani. *(Jelzésre:)* Nem kíván. Köszönöm szépen.

Tájékoztatom tisztelt képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására tegnap 16 óráig volt lehetőség.

Tisztelt Ház! Soron következik a **Versenyképesebb Magyarországért program egyes adóintézkedéseinek megvalósítását szolgáló törvé-**

nyek módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8015. számon ismerhető meg valamennyiünk számára a Ház informatikai hálózatán. Elsőként megadom a szót Izer Norbert államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, ön é a szó.

IZER NORBERT pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! A kormány november 12-én nyújtotta be az Országgyűléshez az előttünk fekvő törvényjavaslatot, mely a „Versenyképesebb Magyarországért” program egyes adóintézkedéseinek megvalósítását szolgálja. A tervet szervesen illeszkedik a kormány adópolitikájába, melynek fókuszában az adócsökkentések és az adóegyszerűsítések állnak. Emellett a javaslat fokozza a vállalkozói szektor versenyképességét, hozzájárulva ahhoz, hogy a magyar gazdasági növekedés az uniós átlagot legalább 2 százalékponttal meghaladja a jövőben is.

Tisztelt Országgyűlés! Jövőre a cégek továbbra is az Európai Unió legalacsonyabb - 9 százalékos mértékű - társasági adójával számolhatnak, a gyermeket nevelő, legalísan dolgozó szülőknél pedig 380 milliárd forintot hagy a családi kedvezmény révén a kormány. Ez az eddigi legmagasabb összeg, amelyből 25 milliárd forint a négy- vagy többgyermekes anyákat illeti meg. Ezt a legalább négygyermekes anyák adómentességét biztosító javaslatot az Országgyűlés már tavasszal elfogadta, éppúgy, mint a szálláshely-szolgáltatás áfacsökkentésére vonatkozó javaslatot is. Tehát az adócsökkentések folytatódnak 2020-ban is.

Sokakat, főleg idősebb honfitársainkat érintheti az a most javasolt új szabály, amely a 2020. január 1-jét követő időszakra is meghosszabbítaná azon kedvezmény adómentes biztosításának a lehetőségét, amelyet a villamosenergia-iparban, az erdőgazdálkodásban, illetve a bányászatban dolgozó vagy onnan nyugdíjba vonult magánszemélyek kaphatnak áramdíjkedvezmény, tűzifajuttatás, illetve szénjándékos formájában. Fontos megjegyezni, hogy ilyen kedvezményben jelenleg már csak azok részesülhetnek, akik a jogosultságot 2009. december 31-éig megszerezték, ezen időpontot követően már nem volt lehetőség új jogszerzésre, az említett juttatások adómentes biztosítására. A jogszabályi környezet változása a most javasolt intézkedés nélkül azt eredményezte volna, hogy az érintetteknek a jövőben adókötelezettsége keletkezne a kedvezmény miatt. Ezt orvosolja az előttünk fekvő javaslat.

Az egyre alacsonyabb adókon túl a versenyképességet a stabil és kiszámítható adórendszer tudja hatékonyan támogatni. A stabilitás és kiszámíthatóság jegyében a társasági adó rendszerét - melynek jelentős szerepe van abban, hogy Magyarország idén is benne van a tíz legjobb befektetési célországban - a most tárgyalt törvényjavaslat érdemben nem érinti. A tervetben szereplő módosítások az uniós jogharmonizációs

kötelezettség teljesítését és a jogszabály belső koherenciáját szolgálják.

A személyi jövedelemadó rendszere az EU-ban is példaértékű családtámogatási kedvezményekkel, alacsony és könnyen alkalmazható egykulcsos adómértékével ugyancsak stabil és kiszámítható, így a jelenlegi tervezet csak jogharmonizációs változtatásokat tartalmaz, lényegi módosítások az szja keretében nem történnek.

Tisztelt Képviselők! Folytatódnak a gazdaságösztönző, adóegyszerűsítő intézkedések is. Talán nem túlzás azt állítani, hogy korszakos jelentőségű változások szerepelnek a most tárgyalt törvényjavaslatban. A törvényjavaslat három olyan módosítást is tartalmaz, amelyek a gazdaság fehéritésén túl jelentősen termentesítik a vállalkozásokat. A magánszemélyek helyett immár három éve az adóhivatal dolgozik, minden polgárt mentesítettünk a legbonyolultabb adóadminisztrációs kötelezettségtől, az szja-bevallástól.

A most tárgyalt törvényjavaslat megteremtí a felteteleket ahhoz, hogy 2021 tavaszától már a vállalkozások áfabevallási tervezetét is az adóhivatal készítse el.

A törvényjavaslat két ütemben bővíti a számlákról teljesítendő online adatszolgáltatási kötelezettséget. 2020. július 1-jétől az adatszolgáltatási kötelezettség értékhatar nélkül minden olyan számlára vonatkozna, amelyet belföldi adóalanyok belföldön teljesített ügyletről állítanak ki, 2021. január 1-jétől pedig a nem adóalanyoknak kibocsátott számlákról is adatot kellene szolgáltatni. Mindezekkel összhangban 2020. július 1-jétől 15 napról 8 napra csökkenne a számlák kiállítására nyitva álló határidő.

A törvényjavaslat szerint egyes, eddig csak számviteli bizonylattal kísért áfamentes ügyletekről ezentúl az áfatörvény szerinti nyugtát, számlát kell majd kibocsátani. Ebbe a körbe tartozik például a nem közszolgáltató által végzett humánegészségügyi ellátás, a fogorvosi ellátás, a felnőttképzés és a továbbképzések is.

(12.50)

Amellett, hogy az intézkedések az egyik legsúlyosabb adminisztrációs terhüktől szabadítják meg a vállalkozókat, korszaktólást jelentenek a feketegazdaság elleni küzdelemben is. Az adóelkerülés lehetősége ezzel minden ügylet esetén a minimálisra csökken, amely a tisztességes vállalkozások védelme mellett komoly bevételeket is hozhat a költségvetés számára. Szakmai becslések szerint az online számlázás egy év alatt 200-250 milliárd forintot pluszbevételt hozott a költségvetés számára. A Pénzügyminisztérium számításai szerint tízmilliárdokban mérhető eredményt hozhat a rendszer kiterjesztése. A most tárgyalt törvényjavaslat egyik sajátossága pedig az, hogy minden egyes gazdaságfehéritő intézkedés legalább három célt szolgál: a költségvetési bevételek növelése, a tisztességes vállalkozások védelme és az áfabevallás adóhivatal általi elkészíthetősége. Az a javaslat, amely szerint az adóhatóság tájékoztathatja a munkavállalókat, ha a foglalkoztatásukkal kapcsolatban a munkál-

tatónál adóelkerülést állapít meg, egyszerre egy esz-köz a feketefoglalkoztatással szembeni fellépéshez és az érintett munkavállaló érdekeinek védelméhez is. A munkavállaló ugyanis sok esetben nem rendelkezik arra vonatkozó információval, hogy a munkáltatója nem vagy esetleg alacsonyabb munkaidővel, adott esetben alacsonyabb munkabérral jelentette be, mint amiben a munkavállalóval valójában megállapodott. A módosítás egyebek mellett ezt az információhiányt szünteti meg.

Tisztelt Ház! Visszatérve a törvényjavaslat számos egyszerűsítő, a vállalkozások bürokratikus terheit csökkentő javaslataihoz, jelentős adminisztrációcsökkentéssel számolhatnak az alkoholos étrend-kiegészítők gyártói, forgalmazói is, jövőre ugyanis ezek a termékek adózott alkohol felhasználásával jövedéki típusú engedély nélkül előállíthatóvá és forgalmazhatóvá válnak.

Az adóegyszerűsítésekkel a csoportos társaságiadó-alanyok is jobban járnak jövőre. A könnyebb jogalkalmazást segítve a módosítás lehetővé teszi, hogy a tevékenységét év közben kezdő adózó a bejelentkezéssel egyidejűleg csoportos társaságiadó-alanyhoz is csatlakozhasson.

Magyarország uniós kötelezettségének eleget téve lehetővé tette a behajthatatlan követelésekre jutó áfa kontrollált módon történő érvényesítését. A javaslat következtében a lekérdező felület egyszerűbbé válik, és egyszerűbbé válik az adózók számára a nagy összegű követelések beazonosítása és kategorizálása.

A gazdaságvédelmi akcióterv adóegyszerűsítést biztosító, sarkalatos pontjának a végrehajtását is segíti a jelen törvényjavaslat. Az adók száma jövőre tovább csökken; amellett, hogy a négy egyéni járulék egy járulékba, a társadalombiztosítási járulékba olvad össze, megszűnik az egyszerűsített vállalkozói adó, más néven az eva is. A javaslat ezért az evatörvény hatályon kívül helyezése miatt ír elő az áfaalanyok számára 2020. január 15-i határidővel az adóhatóság felé az áfával kapcsolatos nyilatkozattételi kötelezettséget. Ennek keretében választhatnak például az érintett adóalanyok akár áfa alanyi mentességet is.

Tisztelt Ház! Az állami érdekkörbe tartozó felsőoktatási intézmények egységes adójogi megítélése érdekében a helyi adók hatálya alá nem tartozó adóalanyok köre kiegészül az állam által alapított vagyonkezelő alapítvány fenntartásában álló, közhasznú szervezetként működő felsőoktatási intézménnyel. Mindemmellett az illetéktörvény kiegészül a vagyonkezelő alapítvány vagyonkezelésével összefüggő illetékszabályokkal. Miután a vagyonkezelő alapítvány struktúráját és funkcióját tekintve rendkívül hasonlít a bizalmi vagyonkezeléshez, ezért illetékjogi megítélése is azonos lesz ennek a két jogintézménynek.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló törvény tekintetében a módosítások az elektronikus ügyintézés teljes meghonosításának következő lépcsőjét célozzák. Ezen túl a módosítás megszünteti a területi szerveknél a vezetői-ügyintézői illetményekben tapasztalt jelenleg fennálló aránytalanságokat.

A számviteli törvény módosítását elsősorban a tavaszi ülészakon elfogadott társasági jogi, cégjogi és adójogi szabályok indokolják. 2019. október 1-jével módosult az egyes jogi személyek átalakulásáról, egyesüléséről, szétválásáról szóló törvény, amely módosítás szerint a vagyonomlélet-tervezeteket csak akkor kell könyvvizsgálóval ellenőriztetni, ha az átalakuló jogi személy az éves beszámolója tekintetében is kötelezett könyvvizsgálatra.

További, számvittel összefüggő módosítása az átalakulási törvénynek az az előírás, amely az átalakulás időpontjáról rendelkezik. Az átalakulási törvény szerint a jogelőd jogi személy törlésének és a jogutód jogi személy bejegyzésének a hatálya nem eshet azonos napra. Ennek megfelelően az átalakulás időpontja a jogelőd cég törlésének a napja, a jogutód pedig a jogelőd törlésének napját követő nappal jön majd létre. A számviteli törvény javasolt módosításai ezeket a változásokat vezetik át a számviteli törvényen.

Módosult a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló törvény is. A módosítás szerint a cég a változásbejegyzési kérelemben - a jegyzett tőke leszállítását kivéve - meghatározhatja a cégadatai változásának az időpontját. E változást szintén szükséges átvezetni a számviteli törvény kapcsolódó előírásain, melyre javaslatot tesz a törvényjavaslat. Szintén a cégjogi szabályokkal függ össze az a javaslat is, amely a veszteség pótlásához már nem szükséges pótbefizetés közvetlen eredménytartalék javára történő számviteli elszámolását teszi lehetővé, amennyiben annak visszafizetéséről a tulajdonos lemond. A versenyképességi célkitűzésekkel összhangban az adminisztrációs terhek csökkentését eredményezi az a javaslat, amely a kis értékű eszközök egy összegű terv szerinti értékcsökkenési leírására vonatkozó értékhatárt 100 ezer forintról 200 ezer forintra emeli. A jelenlegi értékhatár közel 15 éve változatlan, így az emelést a szükséges valorizáció is indokolja.

A könyvvizsgálattal kapcsolatos javaslatok az uniós kötelezettségeknek való megfelelést szolgálják. A törvényjavaslat az Európai Unió könyvvizsgálatra vonatkozó irányelvvel összhangban kibővíti a minőség-ellenőrzéssel összefüggésben alkalmazható szankciók körét. Az új szankció alapján a Magyar Könyvvizsgálói Kamara a honlapján, a közfelügyeleti hatóság pedig az egységes kormányzati portálon közzéteheti a minőség-ellenőrzési eljárással összefüggésben a felelős személy nevét, valamint a jogsértés tényét, annak tartalmát, súlyosságát és időtartamát. A javaslat azt is kimondja, hogy e közzétételi kötelezettség időtartama öt év. Emellett a törvényjavaslat kiegészítő rendelkezéseket tartalmaz a közfelügyeleti hatóság által lefolytatott hatósági eljárások tekintetében alkalmazandó adatkezelési és nyilvántartási szabályokra vonatkozóan is. A törvényjavaslat a közfelügyeleti hatóság által lefolytatott hatósági eljárásokban a jövőre nézve kötelezővé teszi az elektronikus ügyintézés, összhangban az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló törvény rendelkezéseivel.

Tisztelt Képviselők! Az önök előtt lévő törvényjavaslat - a kormány által elfogadott családvédelmi és gazdaságvédelmi akcióterv céljával összhangban - segíti megőrizni az elmúlt években elért eredményeket, valamint biztosítja a további, az európai uniós átlagot meghaladó gazdasági növekedést, és illeszkedik a kormány adócsökkentő és adóegyszerűsítő politikájába is, ezért kérem, hogy szíveskedjenek azt támogatni és elfogadni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Ovádi Péter képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

OVÁDI PÉTER, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Bizonyára sokan emlékeznek még arra az időszakra, amikor bármilyen adóintézkedés egyből félelmet és idegeskedést okozott az embereknek, mert ezek rendszerint a terhek növekedését és a felesleges adminisztrációt hozták el az életünkbe. A szocialista időszakban, ha volt is adócsökkentés, abban nem volt sok köszönet, hiszen az elhíresült áfacsökkenés csak a választásokig tartott, utána szépen visszaemelték. Szerencsére ma már a gazdaság jó teljesítőképességének köszönhetően az adótörvények kapcsán már nem arról vitatkozunk, hogy kinek és mennyivel növekednek a befizetései, hanem arról, hogy kinek és mennyivel csökkennek. Most egy olyan javaslatot nyújtott be a kormány, amely alapvetően a versenyképességet kívánja javítani. A kormány egyértelmű célja egy olyan, nemzetközileg is versenyképes adókörnyezet megteremtése, amely idevonzza a tőkét, továbbá elősegíti a már itt lévő vállalkozások újbóli befektetéseit. A magyar gazdaságpolitika másik kimondott célja, hogy az elvonás mértéke akkora legyen, amely nem ösztönöz trükközésre, hanem hogy fizessék be az adót. Az adóbeszedés hatékonyságát pedig maximalizálni kell annak érdekében, hogy a fekete- és szürkegazdaság kihéredése javuljon.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A most benyújtott javaslatcsomag rengeteg apró módosítást tartalmaz, amely mindegyikére nem térnék ki, hanem csak a legfontosabbakat szeretném ezek közül kiemelni és azokról néhány szót ejteni.

Az első ilyen: a kormány egy korábbi döntése értelmében az eva megszűnik, így ezzel kapcsolatosan az alábbi változtatások indokoltak. Az evaadóalanyok a jövő évtől az általános forgalmi adó alanyává válnak, így az adóalanyoknak az áfajogi státuszukról legkésőbb 2020. január 15-ig nyilatkozniuk kell. Lehetőségük van például alanyi adómentességet vagy pénzforgalmi elszámolást választaniuk. Nyilatkozat hiányában az adóalanyoknak az áfatörvény általános szabályai szerint kell eljárniuk. A kijavításikérelem-választásra jogosító szabályok kiegészülnek a megszűnő evaadóalanyisággal kapcsolatos választás kijavításának lehetőségével.

A 2020. évtől a számlakiállításra nyitva álló határidő 15 napról 8 napra csökken.

Változások az online adatszolgáltatási kötelezettség szabályaiban: 2020. július 1-jétől az adatszolgáltatási kötelezettség értékhatár nélkül kiterjed minden olyan belföldön teljesített ügyletről kibocsátott számlára, ahol a megrendelő belföldi adóalany.

(13.00)

Így például az alanyi adómentességet választó adóalanyoknak is kell az általuk kibocsátott számlákról adatot szolgáltatniuk. Befogadott számlák esetén számlánként értékhatár nélkül kell adatot szolgáltatni azokról a belföldi, felszámított adót tartalmazó számlákról, melyek alapján a vevő adóelvonási jogot gyakorol.

Az új szabályokra vonatkozóan a törvénytervezet átmeneti rendelkezéseket tartalmaz. 2021-től a nem adóalanyok részére kibocsátott számlákról, illetve a Közösségen belüli adómentes termékértékesítésről is online adatszolgáltatási kötelezettség terheli a számlakibocsátót. Az online adatszolgáltatási kötelezettség kiterjesztésével összhangban a számla kötelező adótartalmi elemei is változni fognak. Ennek bevezetése két lépcsőben történne. Először 2020. július 1-jétől a számlán kötelező lesz feltüntetni a vevő adószámának, illetve a csoportos adóalanyok esetén csoportazonosító számának első nyolc számjegyét, feltéve, ha a kiállított számláról online adatszolgáltatást kell teljesítenie a számlakibocsátónak. Második lépcsőben 2021. január 1-jétől a benyújtott javaslat kiterjeszti az adatszolgáltatási kötelezettséget minden olyan belföldi teljesítésű, helyi ügyletről kiállított számlára, amelynek kibocsátására, kiállítására az áfatörvény rendelkezéseit kell alkalmazni. Ez azt jelenti, hogy ettől az időponttól kezdődően az adatszolgáltatási kötelezettség kiterjed a nem adóalanyok, így például magánszemélyek részére kibocsátott számlákra, valamint az adóalany részére Közösségen belüli adómentes termékértékesítésről kibocsátott számlára is. Fontosnak tartom kiemelni, hogy a jogalkotó a két lépcsőben történő bevezetéssel kellő felkészülési időt biztosít a gazdasági szereplőknek az új változtatásokra.

2020-tól a számlakiállítási kötelezettség kiterjed az egyes tárgyi adómentes tevékenységekre is. Jelenleg tárgyi adómentes értékesítők, szolgáltatók mentesültek a számlakiállítási kötelezettség alól, feltéve, ha számla helyett számviteli bizonylatot állítanak ki. E változás kapcsán jövő évtől például tárgyi mentes oktatási tevékenységet végzőknek, a beépített és beépítetlen ingatlan adómentesen értékesítőknek is kötelező lesz számlát kiállítaniuk.

Az adminisztrációs terhek csökkenését eredményezi a kis értékű eszközök, vagyoni értékű szellemi termékek, tárgyi eszközök egyösszegű, terv szerinti értékcsökkenési leírására vonatkozó értékhatár száz ezer forintról kétszáz ezer forintra történő emelése.

Tisztelt Ház! Úgy vélem, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat számos olyan adóintézkedést tartal-

maz, amely csökkenti a vállalkozások adminisztrációját, és ezzel valójában fokozni fogja Magyarország versenyképességét. Ezért kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák az indítványt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

*(Tordai Bencét a jegyzői székben
dr. Lukács László György váltja fel.)*

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kissé nyugodtabban fogok neki ennek a vitának, mint az egy-két nappal ezelőtti, éjszakába, majd másnapra nyúló, országgyűlési törvény módosításáról szólóknak, ahol egyértelműen egy diktatórikus csomag jött be. Most úgy érzem, hogy ebben a vitában gazdasági kérdésekben azért bizonyos alapvető tételek tekintetében talán még egyet is érthetünk. Tegyük erre egy kísérletet, de ne vegyék sértésnek tőlem azt a rendszerkritikát, amit minden ilyen esetben megfogalmaznak, és ettől nem vagyok eltántorítható akkor sem, ha az előterjesztőkön látom azért a jó szándékot bizonyos gazdasági kérdésekben, és elismeréssel adózom ennek a jó szándéknak.

Szeretném leszögezni, hogy nem a kisvállalati adó kulcsának mérséklésével fogok vitatkozni, hiszen nyilvánvaló módon az értelmes adómérsékléseket nemcsak én, de a Jobbik frakciója is minden egyes alkalommal támogatta, még azt is támogattuk, ahol azért kötözködnivalónk volt, említsünk meg egy ilyen: a társasági adó kulcsának drámai mértékű csökkentése, amely a multivételeket kedvezményezte, a magyar mikro-, kis és közepes méretű vállalkozásoknál pedig nagyjából 1 százalékpont csökkenést csapódott le, valóban egy igazságtalan lépés volt, és hiányzik a mai napig a költségvetés bevételi oldaláról az a több száz milliárdos tömeg, amit a multivételek kellene hogy társasági adó formájában befizessenek. Azt kell mondjam, talán államtitkár úr véleménye is el tud bennünket igazítani ez ügyben, hogy a kormány álláspontja változott-e a multivételek közteherviselése kérdésében.

Államtitkár úr, megvizsgáltuk többször ezeket a cégeket, ugyanazt a top 12 multivételeget, amely a régió országaiban jellemzően működik, hasonló profillal, hasonló tevékenységi körrel. Azt találta egy nemzetközi kutatóintézet is, hogy Csehországban ezek a top multivételek nagyjából 18,5 százalékpont közterhet vállalnak. Magyarországon ugyanez az arány messze 1 százalék alatti. Még egyszer mondom: hasonló profilú cégekről van szó, hasonló területeken. Értem én, hogy vannak regionális különbségek, és értem én, hogy Magyarország mindenkorai kormánya versenyezni próbál egyrészt az idehozott beruházásokért, tőkéért, legújabbban az ukrán és keleti munkaerőért - ez is egyfajta lokális verseny lett, amit a lengye-

lekkel folytat most éppen Magyarország jelenlegi kormányának -, de ez a 18,5 százalék versus 1 százalék alatti közteherviselés egy olyan ordító különbséget mutat, ami rendszerszintű problémákra világít rá. Konkrét kérdésem van tehát: tervezik-e azt, hogy a közteherviselés irányába mozdítják el ezt a rendszert? Én nem adóemelésre biztatom önöket, de legalább az egyoldalú és indokolatlanul odaadott kedvezménytömeg mikéntjét, hogyanját gondolják át, hogy van-e értelme ezeket a multicégek az adókedvezményeken túl további kérdésekben is kedvezményezni.

Mint említettem, hogy a kisvállalati adó kulcsának mérséklését egyáltalán nem vitatom, támogatom. Azt is látjuk, hogy ez nagyjából 5 milliárd forintot jelenthet a piaci becslések szerint, tehát a magyar vállalkozások nem ettől lesznek feltökésítve, nem ettől fogják meghódítani a világpiacot vagy akár a régió piacait, de azt is látjuk, hogy ebben a javaslatcsomagban rengeteg nagyon messzire nyúló javaslat találtatik.

Az, hogy egy teherrel olvad össze a nyugdíjjárulék, az egészségbiztosítási járulék és a munkaerőpiaci járulék, önmagában maximum szerencsétlen, mert korábban, amíg a nyugdíjjárulékot nyugdíjjáruléknak hívták, és nagyjából triviálisnak vettük, hogy arra fogja fordítani a mindenkori költségvetést megszávozó többség, amire azt eredetileg szánták, talán ezen ellátórendszer biztosított mivolta egy kicsit erősebb alapon nyugodott, mint most.

Azt is látjuk, államtitkár úr, hogy a nyugdíjrendszernek egy-két éve van addig a pontig, amíg a költségvetésnek direkte vagy közvetett módon, de bele kell szállnia ebbe. Demográfiai okokból és elkerülhetetlen okokból rövidesen eljutunk oda, hogy ezt a nyugdíjrendszert még akkor is ki kell pótolni száz-, illetve ezermilliárdokkal, ha ez a kormány szándékának megfelelően tovább emeli a nyugdíjkorhatárt vagy akár hozzányúl a frissnyugdíjasok illetményének a számítási módszertanához. Lengyelországban, más-hol pontosan azzal próbálkoznak, hogy nem a korábbi nyugdíjösszegeket nyirbálják meg, hanem az újonnan nyugdíjba vonulók számítási módszertanának megváltoztatásával lényegében csökkentik a most nyugdíjba vonulók járulékait, juttatásait, és a korhatárral való trükközés szintén tetten érhető.

Itt tehát arra kell választ adnia a kormánynak, hogy a nyugdíjrendszer fenntarthatósága tekintetében milyen közép-, illetve hosszú távú kilátásai vannak. Én nem tartok a nyugdíjrendszer azonnali összeomlásától semmilyen körülmények között sem, csak hát oda juthatunk, hogy olyan alacsonyak lesznek a nyugdíjak vagy olyan magas a korhatár, hogy egy tipikus élethelyzetben lévő magyar férfiember számára már nem lesz perspektíva az élete végén a nyugodt nyugdíjas évekre való tervezés vagy az azzal való számolás, hiszen a statisztikák szerint mindössze 4-5 olyan évre számíthat, amit relatíve egészségben tölt el nyugdíjasként, a további évek vagy a betegségről szólnak, vagy már nem erről a földi létről, sajnálatos módon. Ez is megérne egy külön vitát, hozzáteszem.

Azt is látjuk ugyanakkor, hogy a dolgozó nyugdíjasok tekintetében itt azért fontos változtatást kíván

eszközölni ez a javaslat. A minden dolgozó nyugdíjast megillető járulégmentesség tekintetében nagyjából egy 20 milliárd forintosra tervezett korrekció mutatható ki, és azt is látjuk, hogy a gyermekek után járó családi adókedvezmény tekintetében nagyon sokszor hivatkozik a kormány arra, hogy bizony demográfiai célokat is szolgál, és azt látom, hogy sem ebből a csomagból, sem annak az említett csomagnak a többi eleméből nem derül ki, hogy milyen módon érne el mindezt a kormányzat, s azt látjuk, hogy összességében, amelyekről beszélni szoktak, tehát családtámogatás, a versenyképesebb Magyarországról történő gazdasági beavatkozások, családi adókedvezmények rendszere - ezek a hivatkozások, amelyeket most idézek -, összességében nem tudták elérni a kívánt célt.

Képviselőtársaimhoz fordulok: igen, nemcsak erről a javaslatról fogok beszélni, mert rendszerben próbálom azt a rendszerkritikát megfogalmazni, amivel szerintem a kormány adós. A legfontosabb az lenne, hogy ezek a demográfiai célok legalább minimális szinten megjelenjenek a mutatószámokban. Most ott tartunk, hogy az összes releváns demográfiai mutató zuhan, esik, csökken, és én nem az élve születések számát fogom számonkérni önökön - ez nem lenne korrektség és nem lenne szakmai -, de mondjuk, a termékenység arányszám újból történő csökkenését már számonkérem. Ez egyértelműen mutatja, hogy a csak forintokra épülő támogatási szisztéma, ami jellemzően a felső középosztálytól fölfelé hat, nem volt képes beváltatni a célját, nem hozta el azt az eredményt, amire számítottak.

(13.10)

Akkor beszéljünk arról a rendszerről, amibe most önök belenyúlnak, mint említettem, az egyik oldalon egy nagyjából 5 milliárdos korrekcióval, a másik oldalon - azért szeretném elmondani - az éva megszüntetésével és kivezetésével egyfajta bizonytalanságot is behoznak ebbe a rendszerbe. Hiszen a kataról tudjuk, hogy még változni fog a közeljövőben, az nem tekinthető véglegesnek jelen pillanatban, és az a több mint 16 ezer évás, akinek december 31-ével döntést kell hozni arról, hogy milyen adózási forma szerint folytatja pályafutását, ezt a döntést nem feltétlenül tudja meghozni úgy, hogy a katarának a végleges feltételrendszere nem ismeretes. A számok, amelyek előtttem vannak, pont ezt mutatják, idén szeptemberi állapot szerint 17,5 ezren tartoztak az éva alá, most 16 600 évást találunk.

Ez azt jelenti, hogy két hónap alatt nagyságrendileg 900 vállalkozás tudta eldönteni azt, hogy melyik forma szerint folytassa, és van még 16 600, miközben a december 31. rohamosan közeledik, és azt látjuk, hogy a feltételrendszer tisztázatlan mivoltából kifolyólag nem feltétlenül tudják eldönteni azt, hogy merre tovább. Ezen is segíthetne ez a javaslat, ha vagy azt jelentené ki, hogy a kata feltételrendszere ilyen marad, mint amilyen, vagy pedig behozná azokat a változtatásokat, amelyeket szeretne véglegesíteni.

Azt is látnunk kell, hogy amin leginkább nem változtat sem ez a javaslat, sem a kormány gazdaságpolitikája, az a hazai fizetésekre rakódó adók, járulékok szintje, ami még mindig azért a világ élvonalában található. Az egy számjegyű szja talán tudna ezen a statisztikai elmozduláson segíteni - hogy milyen gazdaságpolitikai változásokat idézne elő, az egy másik kérdés -, de Varga Mihály miniszter úr egyértelműen deklarálta, hogy 2021-ig nem terveznek egy számjegyű szja-t.

Mint mondtam, a másik kérdés a társasági adó kulcsának a milyensége, pontosabban, a multicégekkel való elbánás egésze. Én azzal is elégedett lennék, ha ezt az indokolatlan kedvezménytömeget, amit Magyarország Kormánya és a korábbi kormányok kitaláltak ezen cégek számára, legalább átgondolnák. Hiszen aki minimális szinten ismeri ezen multicégek döntéseit, befektetési logikáját, nagyon jól tudja, hogy az orbáni modell egész egyszerűen nem működik náluk. Tehát az, hogy kimegy Szaúd-Arábiába egy ország miniszterelnöke, és elmondja, hogy itt kellőképpen alacsonyok a munkabérek, valamint szerinte kellőképpen rugalmas a munka törvénykönyve, ez két olyan faktor, amely érdekli a multicégeket, de az, hogy egy gyártósor idekerül vagy sem, elsősorban nem ezek alapján fog eldőlni. Sokkal fontosabb lenne azt a kiszámítható jogi környezetet és hátteret megteremteni, amely ezeket a cégeket egyébként őszintén érdekelné, és ha egy 5-10 éves perspektívában egy vállalható klímát tudnának kapni, szerezni, akkor higgyék el, hogy negyedik, ötödik faktor lenne az, hogy a magyar munkabérek alacsonyak legyenek, mert ez a kormány szándéka, illetve az, hogy a munka törvénykönyve rugalmas legyen - szerintem ne legyen. Még egyszer mondom, ezen multik cégei esetében negyedik, ötödik döntési tényezőik érdekében feláldozni magyar emberek egészségét vagy a bérszínvonalat alacsonyan tartani álláspontom szerint történelmi bűn.

Kivándorlási statisztikákról ne kezdjünk el itt vitatkozni, mert van a kormánynak egy saját statisztikája. Ebben azt vizionálja, hogy már megfordult a migrációs egyenleg, és többen jönnek haza a Kánaánba, mint ahányan kényszerből távoznak innen. Én ezzel tudnék egyébként statisztikai alapon is vitatkozni, hiszen nagyon kevés olyan magyar állampolgár van, aki úgy vándorol külföldre, hogy bemegy a hivatalba, közli, hogy itt a taj-kártyám, felszámolom a biztosítási jogviszonyomat, felszámolom a lakcímemet, elvágom minden családi kötelekemet, kivándorlok, tessék, itt vagyok a statisztikában. Viszonylag kevesen vannak ilyenek azokhoz képest, akik pár évre tervezik a távozást, vagy adott esetben az itteni korábbi devizahitelüket az ottani magasabb bérből igyekeznek törleszteni - lehet, hogy ez már forinthatóvá változott, de a tartozástömeg megmaradt -, ők viszont nem jelennek meg a KSH ilyen irányú statisztikáiban.

Éppen ezért mondom, hogy a teljes gazdaság- és adópolitika átgondolásra lenne érdemes álláspontom szerint. Az ilyen kozmetikai jellegű és javító javaslatokat én egyébként támogatni tudom és támogatni fogom, még akkor is, ha némi bizonytalanságot érzek az eva és a kata körül, de azt kell hogy mondjam, hogy a

rendszerkritikát nemcsak hogy nem fogja megúszni ez a kormány, egészen addig kell hogy hallgassa, amíg nem mer hozzájárulni ezekhez a kényes kérdésekhez, és a kulcsterület számomra a multicégekkel történő elbánás. Szükség van az ő tevékenységükre a magyar piacon, de minden ilyen tevékenységre a közteherviselésnek megfelelő módon van szükség. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Csárdi Antal képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Nehéz megértenünk, hogy az előttünk fekvő, versenyképesség javításáról szóló törvénytervezet végül is milyen célt szolgál igazándiból a kormány lázálmainak követésén kívül.

Igaz, azt már az elmúlt kilenc évben megszokhattuk önöktől, hogy amit gazdaságpolitika címszó alatt végeznek, az nem más, mint a magyar szegények és a középosztály teljes körű ellehetetlenítése, a gazdagok kitömése az ingyenpénzzel, amit az önök által sokat szidott Európai Uniótól kapott pluszpénzekből finanszíroznak. Arról azonban már nem beszélnek, hogy ez a gazdasági növekedés a legkevésbé sem az önök érdeme. Amit önök tesznek, az a gazdaságunk irreális túlfeszítése, hogy még nagyobb növekedést préseljünk ki a gépezetből, és ezért nem rettennek vissza a rabszolgatörvény elfogadásától sem, ezért veszik semmibe a környezetvédelmi szempontokat, és ezért hozzák ide elének ezt a versenyképesség-javítónak csúfolt, vérlázító és elhibázott intézkedéscsomagot. A miniszterelnök lázalmát ugyanis minden körülmények között érvényre kell juttatni. Ez pedig nem más, mint az európai uniós növekedést messze meghaladó magyar gazdasági teljesítmény. Csakhogy az, hogy a miniszterelnök bemondja, hogy mennyi lesz a gazdasági növekedés, és akkor, ugye, az annyi is lesz, már 30 éve sem működött, kedves képviselőtársaim.

Önök verik a mellüket, mert a gazdasági növekedésünk kiemelkedően magas, és a reálbérek emelkednek. De arról nem beszélnek, hogy ehhez a maguk teljesítményének semmi köze nincs, mert ezeket az eredményeket nem önöknek köszönhetjük. Gazdaságunk szépen növekedne akkor is, ha nem önök ülnének a bársonyszékekben, tessék csak megnézni a régiós adatokat. De önöknek a nagy növekedés nem elég, még nagyobb akarnak, ezért túlfeszítik a gazdaságot, kizsigerelik a magyar munkavállalókat, és kiszolgáltatják őket a külföldi nagyvállalatoknak. Tesznek a társadalom fenntarthatósági kérdéseire. Jól lehet látni, ha a magyar gazdaságpolitikát, társadalompolitikát párhuzamosan vizsgáljuk, hogy gyakorlatilag szemben áll ez a két terület egymással, gyakorlatilag egy olyan harcot, versenyt vívnak, ami jelen állás szerint az önök kormánya alatt azt az eredményt fogja hozni, hogy a társadalompolitika lesz a vesztes fél ebben.

Mit is köszönhetünk önöknek? - mert van ilyen is, én ezt nem akarom letagadni. Az árak egyre gyorsabb

emelkedését, ami egyébként Európában példátlan; a rabszolgatörvényt; a túlórákat; a lezüllesztett egészségügyet és oktatást, ami - ha esetleg nem tudnák - egyáltalán nem javítja a versenyképességünket; és a magyar fizetőeszköz soha nem látott elértéktelenedését. Ezt mind önöknek köszönhetjük. A 74 éves magyar forintot úgy vágta haza, ahogy még a magyar gazdaságtörténet ilyen nem láthatott. Ezeket is mind önöknek köszönhetjük, és akkor még nem beszéltem Paks II.-ről, amit orosz hitelből építenék, rendkívül rossz kondíciók mellett, nem beszéltem még a megújuló energiaforrások napról napra egyre olcsóbb előállíthatóságának az észre nem vételéről, és hogy összefoglaljam, nem beszéltem még arról, hogy önök az oktatás, az egészségügy, a fenntartható erőforrások elengedése miatt felélik a jövőnket.

Önök azt feltételezik, hogy semmi más nem legitimálja már az önök kormányzását, mint a növekvő bérek. Egyelőre még nem zavarja a választókat, hogy a növekvő fizetéseiket egyébként gyakorlatilag elviszi az áremelkedés, és elviszi a rendkívül gyenge magyar forint-euró árfolyam.

Én azt gondolom, hogy ha egyszer elfogy a lendület és a béremelkedés megáll, a munkanélküliség pedig újra megemelkedik, akkor az önök kormányzása nagyon gyorsan véget fog érni, és önök ezzel tisztában is vannak, ezt pedig nem engedhetik meg maguknak, mert akkor jövőnk mi, és majd elszámoltatjuk önöket. *(A Fidesz padsorai felé:)* Igen, kedves képviselőtársam.

Gyakorlatilag szétverték az oktatást, szétverték az egészségügyet, ami egyébként visszaköszön azokból a termelékenységi mutatókból, amelyek - hogy is fogalmazzak? - a béka popója alatt vannak.

(13.20)

Én azt gondolom, hogy statisztikát már kiválóan tudnak csinálni, ebben világszínvonalú, amit önök csinálnak, de pontosan tudjuk mi itt, ebben a Házban, hogy az önök statisztikáinak hinni nem lehet.

Varga Mihály azt állítja, hogy a gazdasági lassulás Magyarországra is begyűrűzhet, ez egyébként egybeesik az elemzői konszenzussal is, a GDP növekedése az idei 5 százalékos körüli szintről 3 százalékos körüli lassulhat. A jegybank elnöke ezzel szemben azt állítja, hogy Varga Mihály a levegőbe beszél, amikor lassulást vizionál, hiszen a Magyar Nemzeti Bank elnöke szerint a magyar gazdasági növekedés annyira bebetonozott, hogy arra a nemzetközi lassulás semmilyen hatást nem gyakorol majd, Magyarország pedig egy sziget a lassuló Európában. Ez egy érdekes szembenállás, azt gondolom, és érdemes erre egy iránymutatást, magyarázatot adni egy ilyen versenyképességet javítani szándékozó csomag esetében, hogy akkor most kinek van igaza, Varga Mihálynak vagy Matolcsy Györgynek, mert a kettő egyszerre nem tud teljesülni, azért ezt lássuk be.

Orbán Viktor, mindenesetre úgy tűnik, jobban hisz Varga Mihálynak, hiszen ideengedi kerülni ezt a lassulást kompenzálni hivatott törvénytervezetet, de

azt kell mondjam, annak örülünk, hogy a saját lázálmaik közepette, valamint a felfújt mesterséges növekedés mellett is legalább a kormány észrevette, hogy a magyar növekedés mértékét nem Felcsúton meg a Várban döntik el, ha már a jegybank elnöke ezt nem tudja belátni. Önök gyakorlatilag bevallották, hogy gazdaságunk pont annyira kitétt, mint 2010-ben volt, amikor önök átvették a kormányrudat. Ezen önök kilenc év alatt semmit nem tudtak változtatni, még mindig a tőkeerős multik akarától függ az, hogy itthon miképp alakulnak a fizetések, a munkahelyek és úgy nagyjából minden gazdasági mutató.

A jelenlegi versenyképtelenségi törvény ebben a formájában ennek ellenére teljesen indokolatlan, bizonyos szempontból későn jött, más szempontból túl korán. Vannak ugyan pozitív elemei, és ezt nem is akarom elhallgatni, mint például az adóadminisztrációs könnyítések, bár itt azért hozzátenném, hogy a bürokrácia mértéke hazánkban még mindig botrányosan magas, és erre a törvénytervezet elemei csak elhanyagolható mértékű segítséget nyújtanak. Jó intézkedésnek tartjuk a munkásszállókra vonatkozó részt, bár pontosan tudjuk, hogy ennek a kifutása mi lesz, azt majd csak a jövő dönti el. Pontosán tudjuk, hogy olyan kockázatokkal nézünk szembe ennek az elemnek a kapcsán, aminek a kifutását ma még nem láthatjuk.

A fejlesztésiadó-kedvezmény szintén pozitív dolog, bár azt gondolom, hogy ha nem csak az állami pénzen felhízalt vállalatok fejlesztéseit fejlik meg újabb állami milliárdokkal, akkor lesz ez igazán sikertörténet. Reméljük, a valódi értékteremtő, piaci alapon működő magyar vállalatok is profitálnak majd belőle, és nemcsak az eddig már jól kistafirungolt haveri cégek. Jó irány, hogy megemelik a kutatás-fejlesztésre fordítható összegeket, de szerintem az, hogy csak 32 milliárddal, az konkrétan azt jelenti, hogy halottnak a csók; rendkívül kicsi a mérték. Az áfa-visszatérítés a kistelepeken szintén egy jó gondolat, a probléma csak az az, hogy a fiatal, tehetséges magyarok a városokba özönlenek, ahol az önök túlzó gazdaságpolitikája miatt egyszerre rémálommá vált a lakhatása ezeknek a fiataloknak, és azt látjuk, hogy önök ezeket az embereket semmilyen módon nem támogatják a lakásszerzésben, mert a CSOK erre nem ad választ. Ennyire nem ismerik önök a magyar valóságot!

A szálláshelyek forgalmát terhelő adókulcsot 5 százalékra csökkentik. Ezzel kapcsolatban mindenféle képpen, azt gondolom, hogy érdemes beszélnünk a maguk társadalompolitikájáról, mert a maguk társadalompolitikája egy bővített mondatban úgy írható le, hogy ha elmész egy étterembe megvacsorázni, vagy elmész nyaralni egy hotelba, akkor ez a két tevékenység 5 százalékos adóterheléssel sújtott. Abban az esetben viszont, ha te péntek délután kimész a piacra, és veszel 3 kiló krumplit, 2 kiló sárgarépát, veszel 1 kiló babot, ezt 27 százalékos adóterheléssel sújtott. Tehát az éttermi étkezésnél háromszoros terheléssel kell hogy szembenézzon, ami nem jelent más, kedves államtitkár úr, mint hogy önök szemérmetlenül még

mindig a legfelső középosztály és a felső tízezer érdekeit képviselik, és a legnagyobb probléma azzal van, hogy ezt mind az alacsonyabb jövedelműekkel szemben. (Z. Kárpát Dániel: *Ez a neoliberalizmus!*) Igen, ezt hívják szintiszta neoliberalizmusnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy ugyanakkor értjük is ezt az irányt, hiszen a társadalompolitikájukat tökéletesen kiszolgálja, és azt is tudjuk, hogy Mészáros Lőrincnek pedig vannak olyan érdekeltségei, amik ezzel sokat nyernek. Gondoljunk csak a Balatonra! (Korózs Lajos közbeszól.) Így van! Gondoljunk csak a Balatonra, próbáljon meg egy olyan szálláshelyen megszállni, ami nem a kormányhoz nagyon közeli vállalkozóknak az érdekeltsége. Nem fog sikerülni, kedves képviselőtársam!

Érdemes megnézni az európai országok gazdálkodását. A felelős kormányzatok nullás, sőt pozitív egyenlegű költségvetést tudnak felmutatni a gazdasági növekedésben bővelkedő esztendőknél. A magyar kormány is beszélt ugyan nullás költségvetésről, de ennek a közelébe sem kerültünk. Mit látunk helyette? Látunk helyette látványberuházásokat, 190 milliárd forintból épült stadionokat, és azt látjuk, hogy történelmi példákkal összhangban a magyar autoriter vezetés a látványberuházásban látja megtestesülni, igazolni a maga gazdasági teljesítményét. Volt már ilyen, azt gondolom, mindannyian tanultunk történelmet, és nem is csak a XX. századi történelmet érdemes ebben a kérdésben átvizsgálni.

És hogy miért mondtam azt, hogy az emberek kárára válik ez a módosítás, arra a legjobb példa a szocho csökkentése. Ebből a magyar munkavállalók semmit nem fognak megérezni majd rövid távon, hosszú távon pedig azt érezhetik, hogy az egészségügy még a jelenlegi szintnél is jobban leépül, már ha ez egyáltalán lehetséges, a nyugdíjrendszer pedig helyrehozhatatlanul az összeomlás határára kerül. Ezt nem látják? Tényleg azt várják, hogy a szocho csökkentése itt új munkahelyeket fog teremteni?! Feszés a munkaerőpiac, tisztelt képviselőtársaim. A szocho csökkentésének két következménye lesz: a munkaadó nagyvállalatok nevetve lenyelik majd az így keletkező többletprofitot, a szociális ellátásokra fordítható összeg pedig tovább csökken. És erre megint azt tudom mondani, hogy ez megint nem egy új elem az önök gazdaságpolitikájában, kedves képviselőtársaim.

Azt gondolom, hogy ki fogok futni az időből, ezért engedjék meg, hogy egy mondattal vagy egy bővített mondattal zárjam a vezérszónoki feladataimat. Önök versenyképességet szeretnének növelni, miközben elfelejtik, hogy egy gazdaság versenyképességét semmi sem segíti jobban, mint négy tényező: minőségi oktatás, szociális biztonság, korrupciómentes, hatékony közigazgatás és a külpolitikai, diplomáciai stabilitás. Önök ebből a négy tételből gyakorlatilag semmit nem tudnak hozni. A magyar kormány megítélése a nemzetközi porondon rémes, és nem megyek bele ennél jobban a részletekbe. Ha annyit mondok, hogy korrupciómentes, hatékony közigazgatás, akkor bármelyik választópolgár kint a buszmegállóban röhögőgörcsöt kap, és mindannyian látjuk, hogy az oktatás teljes

lezüllesztése sajnos már túl van a zeniten, tehát lehet azt mondani, hogy a legnagyobb kárt már sikerült elérni, és sajnos szociális biztonságról az önök kormányzása alatt még viccként sem lehet beszélni.

Úgyhogy azt gondolom, hogy ezt a négy elemet kellene hogy erősítsék, annak érdekében, hogy Magyarország és Magyarország gazdasága versenyképes lehessen, és ebben az esetben nagyon szívesen és jó szívvel tudnánk támogatni az ideérkező, ezt építendő vagy ezt segítő törvényjavaslatokat, de amíg nem ez történik, addig a mi támogatásunkat sajnos nem tudjuk biztosítani. Köszönöm szépen a szót. (*Taps az el- lenzéki padsorokban.*)

(13.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Mesterházy Attila képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Előre szeretném bocsátani, hogy az MSZP frakciója nem fogja támogatni ezt a javaslatsomagot, ezt azért nem fogjuk támogatni, mert ami a törvény nevében szerepel, azt a célt nem szolgálja. Valóban van benne számos olyan kedvező lépés, amivel ilyen salátatörvény-szerű lett tulajdonképpen ez a mostani javaslat is, tehát egy kicsit nagyobb lett a füstje, mint a lángja, hiszen ma a címe: „A Versenyképesebb Magyarorszá- gért program egyes adóintézkedéseinek megvalósítá- sát szolgáló törvények módosításáról” azért többre engedett következtetni, mint ami a végén belekerült ebbe a törvényi szabályozásba. Én csak egy példát hadd emeljek ki, amely - hogy mondjam? - a verseny- képeség szempontjából egészen biztosan kardinális, ez a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi törvény módosítása, amely tulajdonképpen annyit tartalmaz alapvetően, hogy a kormány-tisztviselő- lőkre és a pénzügyőrökre vonatkozó egységes eljárást vezessen be, illetőleg hogy módosul az illetménytábla is. Igazából úgy nehezen belátni azt, hogy ez egy hat- talmas lépés lenne Magyarország versenyképessége fejlesztésének az irányába.

Azt látjuk, hogy nagyon sokat beszél a kormány a versenyképesség javításáról, és ahogy itt valaki már az előttem szólók közül, talán éppen Csárdi képviselőtár- sam utalt is rá, bizony komoly vita bontakozik ki a Ma- gyar Nemzeti Bank elnöke és Varga Mihály pénzügy- miniszter között. Korábban is lehetett hallani, hogy komoly ellentét feszül a két fideszes gazdaságpolitikus között, de most az elmúlt hetekben-hónapokban ennek nagyon nyilvános jelét is adták, hiszen különböző újsá- gok hasábjain vagy éppen konferenciákon üzentek egy- másnak, hogy ki mit gondol a magyar gazdaságpolitika üdvözítő jövőbeli irányairól, és ezek bizony 180 fokban ellentétes irányok voltak. Csak a legutóbbit hadd ajánl- jam a figyelmükbe, ez az euróval kapcsolatos véle- mény: Matolcsy úr valamilyen kipcsek valutát szeretne

bevezetni, ezzel szemben Varga Mihály talán egy racinálisabb megközelítést alkalmaz, amikor az euróról értekeznek, és az ezzel kapcsolatos álláspontját fogalmazza meg.

A Magyar Nemzeti Bank egy pár hónappal ezelőtt megfogalmazott egy ilyen versenyképességi programcsomagot, ha jól emlékszem, annak volt vagy 330 pontja. Hogy kellően önkritikus legyenek: nekünk is volt a kormányunk idején nagyon sok ilyen pontunk, olyan pontunk, volt nekünk 45, 56 pontunk, sok minden; abból egyébként annyit meg lehetett tanulni, hogy teljesen felesleges ilyen számosságban mérni a lépéseket, sokkal jobb az, hogyha akár apró lépésekkel is, de konkrétan elindulunk ebbe az irányba.

En többször megkérdezem a pénzügyminiszter urat, hiszen a Költségvetési bizottságnak is a tagja vagyok, hogy Magyarország versenyképességével kapcsolatban mit gondol. Bevallom őszintén, ahogy az idő haladt előre, úgy lett egyre irreálisabb a pénzügyminiszter úrnak az álláspontja ez ügyben, hiszen az egy évvel ezelőtti meghallgatásán még ő maga is elismerte, hogy vannak komoly gondok a magyar vállalati szféra versenyképességével kapcsolatban, aztán a következő időszakban - valószínűleg odaért hozzá is a politikai utasítás - már arról beszélt, hogy semmilyen probléma nincsen a magyar cégek gazdasági versenyképességével és teljesítőképességével. Ez vagy azt jelenti, hogy egy év alatt megoldották, vagy azt jelenti, hogy szóltak neki, hogy ne beszéljen már olyat, ami egyébként reális, de esetleg nem felel meg a politikai kommunikációs igényeknek.

En azt látom - cégvezetőkkel, kis- és nagyobb vállalkozókkal is beszélve, és erről Mellár professzor úr biztos részletesebben fog majd beszélni -, hogy bizony komoly gond van Magyarországon ezzel a versenyképességgel. En egy aspektusra hadd hívjam fel a figyelmüket! Nagyon sokszor üdvözíteni szoktuk - sokszor joggal - az európai uniós forrásokat, de ahogy látjuk, a Magyarországon alkalmazott uniós támogatási metodika révén egyre lustábbak lesznek vagy egyre kevésbé kezdeményezőek lesznek a magyar cégek, hiszen sokkal egyszerűbb megkapni egy EU-s támogatást, és abból valamilyen projektet elindítani, mint azon gondolkodni, hogy a szabadpiaci verseny keretei között hogyan lehet akár forrásokhoz jutni, és hogyan lehet akár ezáltal előrelépni. Tehát van ezeknek az európai uniós forrásoknak a sok áldásos aspektusuk mellett egy negatív hatása is, hogy egy picit úgy elkényelmesednek a magyar cégek, és úgy vannak vele, hogy sokkal egyszerűbb az uniós forrásokra ráhajtani, különösen akkor, hogyha ehhez politikai kapcsolatot is igénybe tudnak venni, így a verseny sokkal kisebb, és talán innentől kezdve érthető, hogy az innovációs képessége és a versenyképessége is alacsonyabb ezeknek a cégeknek, hogyha a nemzetközi piacokra kellene hogy kilépjünk.

Éppen ezért a különböző mutatók is azt jelzik, hogy Magyarország pont az innováció, az intézményi háttér és az intézményi szolgáltatás minőségének a területén, illetőleg az üzleti dinamika területén van leginkább lemaradva. Ezek mind-mind összefüggnek

akár azzal a kérdéssel is, amiről az imént LMP-s képviselőtársam beszélt, hogy bizony az oktatás minősége jelentős mértékben meghatározza a versenyképességünket is.

Éppen ezért tehát mi inkább azt mondjuk, inkább úgy látjuk, hogy Magyarországon nemhogy a versenyképesség javítása irányába teszünk óriási lépéseket, hanem sokkal inkább egy versenytorzító hatás érvényesül Magyarországon, ebbe beleértem azt is, hogy talán az Európai Unión belül nincs több olyan ország, ahol a politika ilyen mértékben rátelepedne a gazdaságra, és ilyen mértékben az állami akaratot érvényesítenék, és ez bizony komoly nehézségeket okoz; mint az is, hogy nagyon alacsony a magyar cégeknek, nem multinacionális cégeknek az exportképessége is, és nem nagyon látjuk azt, hogy hogyan tudnak szintet ugrani, szintet lépni a kis- és középvállalkozók, hogy hogyan tudnak adott esetben állami támogatással, európai uniós támogatással minőségi előrelépést, ugrást elérni, és ezáltal adott esetben nemzetközi piacokra is kijutni.

Ebből kifolyólag mi azt gondoljuk, hogy a kormány nem tesz eleget annak, hogy a versenyképességünk javuljon. Nem elégséges az, hogy valóban esetleg több forrás áll rendelkezésre az Európai Unió részéről a kis- és középvállalkozói szektor támogatására vagy éppen gazdaságfejlesztési projektekre, ennél sokkal többet kellene tenni, és azt gondolom, hogy Magyarországnak a hosszú távú érdeke, nemzeti érdeke is azt kívánná, hogy sok területen, de azt gondolom, ezen a területen is érdemes volna egy nemzeti minimumot kialakítani, amelyben minden politikai párt egyet tud érteni, hiszen az egyik évről a másikra nem lehet jelentősen növelni egy ország gazdasági vagy üzleti szférájának a versenyképességét.

Érdemes tehát ebben hosszú távon egyetértésre jutni, és olyan intézkedéseket behozni ide a Ház elé, amelyekben a politikai pártok hosszú távon egyet tudnak érteni. Egyébként erre volt korábban példa, ezt a gyakorlatot önök felrúgták 2010 után. Korábban számos olyan terület volt, például az energetika területe, ahol, még emlékszem rá, sok alkalommal 99 meg 96 százalékos többséggel mentek át a parlamentben a különböző kormányzati javaslatok, ami annak volt köszönhető, hogy az akkori kormány leült az ellenzéki szakpolitikussal, és megtárgyalták a kihívásokat és az arra adandó lehetséges válaszokat.

Úgyhogy én arra biztatnám az államtitkár urat, hogy azt az üzenetet mindenféleképpen vigye el magával, hogy egyrészt az ellenzékben van nyitottság arra, hogy hozzájáruljunk és segítsünk a saját eszköztárunkkal abban, hogy ezeket a célokat el tudjuk érni, de ehhez az kell, hogy ne csak egy-egy ilyen parlamenti törvényjavaslat beterjesztése kapcsán tudjunk ezekről a kérdésekről beszélni, hanem bizony a különböző frakciók szakpolitikussait kérdezzék meg, milyen lépéseket tartanának helyesnek és jónak valóban abból a szempontból, hogy egy versenyképesebb Magyarországot tudjunk létrehozni.

Még egyszer: azzal zárnám a bevezető expozét, amivel kezdtem, hogy mivel ezeknek a céloknak ez a

törvényjavaslat nem felel meg, és mivel tulajdonképpen sokkal inkább egy ilyen salátatörvény lett belőle, mint valóban a versenyképességet vagy a versenyképesebb Magyarországot szolgáló program, annak javítását célzó intézkedéscsomag, ezért az MSZP-frakció nem fogja támogatni ezt a javaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik és a Párbeszéd sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoka Mellár Tamás képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, oné a szó.

(13.40)

DR. MELLÁR TAMÁS, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Én is mindjárt a címmel kezdem, mert nekem is azzal van bajom.

A cím az azt ígéri, hogy versenyképesebb Magyarorszáért program egyes adóintézkedéseinek megvalósítása és a többi, és a többi, és ehhez képest egyébként valójában, ha áttekintjük ezt az anyagot, akkor azt látjuk, hogy az egész arról szól, hogy az eva kivetésével kapcsolatos salátatörvény és még egy-két ilyen kapcsolt dolog. Tehát a versenyképességgel kapcsolatosan nincs is róla sok dolog, amit egyébként én teljesen helyénvalónak gondolok, mert a tanulmányaim során arra a konklúzióra jutottam - de nemcsak én, hanem a közgazdasági szakma is -, hogy adócsökkentéssel nem lehet tartós versenyképesség-növekedést elérni *(Dr. Varga-Damm Andrea: Így van!)*, tehát ez benne van a tananyagokban.

Hogyha önök nem hisznek nekem vagy a tananyagoknak, akkor esetleg tekintsék át, mondjuk, a legversenyképesebb országok rangsorát, nézzék meg az első tíz helyet, és akkor azt fogják majd látni, hogy ott olyan országok vannak, mint Svédország, Dánia, Finnország. Hogyha megnézik, hogy náluk milyen adók vannak, akkor azt is látják, hogy bizony ezekben az országokban igen magas adók vannak, sőt lehet mondani, hogy a legmagasabb adók ezekben az országokban vannak. Mert a versenyképesség nem attól függ. És a kormányzat és a kormánypárti képviselők mindig nagy örömmünnepet ülnék, amikor arról beszélnek, hogy a társasági adó 9 százalék, és hogy ez mennyire jó és hogy milyen sok tőkét hoz ide.

De hát, kérem szépen, mit jelent az, hogy a társasági adó 9 százalék? Az azt jelenti, hogy a külföldi tőke, amelyik idejön Magyarországra, annak a számára elég alacsony, kis hozzáadottérték-tartalmat előállítani, hiszen abból tudja megteremteni, megtermelni ezt az alacsony adót. Hogyha őt magasabb adóval sújtják, akkor rákényszerülne arra, hogy magasabb hozzáadottérték-tartalmú termékeket állítson elő *(Dr. Varga-Damm Andrea: Így van!)*, ami viszont azt jelentené, hogy ekkor növekedne a versenyképesség és növekedne az általános termelékenység. Nem véletlen, hogy a magyar termelékenység az európai uniós átlagnak 40 százalékát éri el.

Hasonlóan el lehet mondani az szja-val kapcsolatosan is, hogy az az egykulcsos szja, amelyik az alacsony jövedelműeket is ugyanúgy 15 százalékkal sújtja, mint a magas jövedelműeket, ez azt jelenti egyébként, hogy az alacsony jövedelműeket túlzottan terheli, és ebből következően számukra a felzárkózás, az esélyegyenlőség megteremtését nem biztosítja. Márpedig azok az országok, azok a gazdaságok, amelyek valóban versenyképesek, azok nem azért versenyképesek, mert az elit 3 százalék, a legfelső 3 százalék az nagyon-nagyon okos - jelentem, ez Magyarországon is nagyon okos, örülünk neki, büszkék vagyunk rá -, hanem az alatta lévő 30-40 százalék az, amelyik magas szinten tud produkálni és tud tömegtermékeket előállítani, magas színvonalú, magas hozzáadottérték-tartalmú, de versenyképes termékeket előállítani. Ehhez viszont arra van szükség, hogy ezek a társadalmi csoportok ne csússzanak le, tehát hogy legyen egy erős középosztályuk, ahhoz pedig egy egészen másfajta adózásra lenne szükség.

Én azt gondolom tehát, hogy ha mi valóban a versenyképességről gondolkodunk, és szeretnénk azt, hogy az adózás ebben szerepet játsszon, akkor az egész adórendszernek a szerkezetét kellene átalakítani és átgondolni, annak érdekében, hogy valóban előre tudjunk lépni. De erről egyébként itt ebben egyáltalán nincs szó.

Az, amit mégiscsak pozitívumként lehet mondani, az az eva kivetésével kapcsolatos. Valószínűsítés, vélelem, és végül is elképzelhető, hogy meg fog történni az, hogy a gazdaság kifehéritésében ez egy lépés lesz, az adminisztratív terhek csökkenésében, ez kétségkívül elképzelhető. Ugyanakkor viszont azért, ahogy már képviselőtársam is mondta, ez bizony problémát fog majd jelenteni és bizonytalanságot, hogy akkor az adózók vajon mit választanak ehelyett. Illetve a másik az, hogy vajon a NAV megfelelően felkészült lesz-e arra, hogy ezt a számára viszont megnövekedett adminisztrációt képes lesz-e majd megfelelően ellátni. Ez a dolognak a másik oldala.

Aztán van még egy elem, amelyiket akár pozitívumként is lehet kezelni - de én a normativitás híve vagyok, és azt gondolom, hogy nem -, hogy a Budapesti Corvinus Egyetem egy olyan státuszt fog itt elérni kivételként, hogy a helyi adók rá nem fognak vonatkozni. Már olvastam az erre vonatkozó mondatokat, amelyek próbálják ezt megindokolni, de valójában nem igazán értettem és nem igazán látom ennek a tényleges indokoltságát.

Azt gondolom, hogy ez most egy olyan kivétel vagy egy olyan mézesmadzag akar lenni, amelyik majd a későbbiekben hozzá akar járulni ahhoz, hogy ezen a területen is ez a dolog folyjon és menjen; ami egyébként szintén a versenyképesség ellen fog szólni, mert, ahogy látható, a Corvinus Egyetemből egy elit egyetemet akarnak létrehozni, és ez nyilvánvalóan megint csak abba az irányba mutat, hogy nem lesz egy erős középosztály, és ebből következően nem lesz egy versenyképes magyar gazdaság.

Tehát mindezeket alapul véve és figyelembe véve a Párbeszéd-frakció nem tudja támogatni ezt a

törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség kettőperces felszólalásokra. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mivel úgy látszik a felszólalók, bejelentkezők száma alapján, hogy azért egy hosszabb vitára készülhetünk, bátran kapacitálom arra az államtitkár urat, hogy vegyen részt a reakciók tekintetében már most ebben a vitában, ne csak a zárszóban, főleg azért, mert egy korrekt diskurzus alakul ki közöttünk, bizottságitag-társam is egy kiváló hozzáállást tanúsít ezen vita során. Használjuk ki ezeket a kegyelmi pillanatokat, nagyon kevés ilyen van a Ház életében.

Az államtitkár úrnak szegezném azt a kérdést, hogy végeztek-e ilyen irányú számításokat, hogy az ebben a csomagban szereplő kedvezménytömeget a másik oldalról mennyire képes erodálni a forint korábbinál sokkal gyengébb árfolyamából adódó gazdasági hullám vagy hullámverés. Én megvédem az államtitkár urat minden olyan ellenzéki vádtól, amely adott esetben a forint gyenge árfolyamáért kizárólag Magyarország Kormányát tenné felelőssé. Én nem teszem ezt, szakmaiatlannak tartom azt mondani, hogy egy nemzeti valuta árfolyamáért kizárólag a regnáló kormány felelne, szerintem örülség lenne ezt komolyan, szélesebb körben terjeszteni.

Azt is látjuk, hogy rengeteg begyűrűző nemzetközi gazdasági folyamat befolyásolja mindezeket, de azt is láthatjuk, hogy bőven van közvetlen, illetve sokkal inkább közvetett lehetősége Magyarország Kormányának hatni abba az irányba, hogy ne maradjon tudatosan gyenge sávban a forint, hiszen a miniszterelnök úr évekkal ezelőtt azzal érvelt, hogy az exportáló magyar cégek számára milyen jó ez a forintárfolyam.

A helyzet az, hogy az exportáló cégek között elvétve találhatunk sikeres, a külpiacra termelő magyar, mondjuk, közepes méretű vállalkozásokat, jellemző módon az említett multik érdekeinek a kiszolgálásáról van szó. Nem az zavar feltétlen, államtitkár úr, hogy egy ilyen iPhone-ért 30-40 ezer forinttal többet fizetünk a mostani gyengébb árfolyam miatt *(Felmutat egy mobiltelefont.)*, mint a korábbi években, sokkal inkább zavar az, hogy már az alapvető élelmiszerek köréből sem sikerül kizárni az importtermékeket. Tehát a magyar lakosság fizeti meg jelen pillanatban is az indokolatlanul gyenge árfolyam árát. Van-e tervük ezzel kapcsolatban tehát? Köszönöm. *(Taps az Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra a Jobbik képviselőcsoportjából Varga-Damm Andrea képviselő asszony következik. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Megúsztta volna a kormánypárt és a kormány is, hogyha nem ezt a címet adja ennek a törvényjavaslatnak, mert akkor lehet, hogy nem nézem meg annyira, és akkor nem szólok fel.

A legnagyobb öröm az ma a Házban, hogy Nacsa Lőrinc képviselőtársunk nincs itt, mert a következő mondataimra biztos, hogy azt reagálta volna, fölállna és azt mondaná, hogy akkor kihirdethetjük, hogy az ellenzék adót akar emelni. Így szokta. *(Korózs Lajos tapsol.)* Ugye, így szokta csinálni? De most megúsztuk ezt, mert nincs itt *(Korózs Lajos: Visszajön!)*, és reményeink szerint pedig az államtitkár úr visszahívja, hogy hiányoljuk itt. Az államtitkár úr pedig esetleg ilyenfajta politikai utakra nem téved.

Tehát a versenyképesség mint cím: azt gondoltam, hogy majd olyan szabályokat fogok benne látni, amely egyértelműen valamifajta, nem az oligarchákat, illetőleg a multinacionális cégeket, hanem inkább a középosztályt támogatná intézkedésekkel.

(13.50)

Az meglehetősen sajtóságos, hogy egyszerűen egy adórendszeri változtatáscsomagnak versenyképesség lenne a címe, mert én azt gondoltam, hogy például versenyképességet lehet növelni bizonyos olyan szubvenciók juttatásával, amelyek például eddig nem jelentek meg a kormány gazdaságpolitikájában. Ezt a címet inkább adhatták volna a nem oly rég, az elmúlt napokban tárgyalt azon törvénycsomagnak, amiben például a Magyar Fejlesztési Banknak a kisvállalkozók felé való nyitásáról volt szó, mert az inkább a versenyképességet javítja. A versenyképességet - Mellár tanár úr elmondta itt - önmagában adózással nem lehet növelni, mert a versenyképesség akkor jelenik meg, amikor nagyobb hozzáadott érték jelenik meg például a feldolgozóiparban, és akkor annak az eredményével már visszacsapódhatnak a társadalomba azok az előnyök, amelyek aztán szépen emelik a társadalom életszínvonalát és hazánk teljességének versenyképességét.

Két elemet emelnék ki ebből a jogszabálycsomagból. Az egyik a magánalapítványok, a vagyionkezelő alapítványok megjelenése a jogrendszerben, illetőleg annak az adótörvényekbe való adaptálása. Önmagában már ennek az egész magánalapítványi rendszernek a megjelenése, azzal együtt, hogy egyértelmű, hogy a nyugati világban ez már nagyon régóta használt intézmény, de Magyarországon egy ilyen polarizált társadalomban, ilyen óriási szegény rétegek mellett és ilyen elég szűkös gazdag réteg megjelenése után pillanatokkal nem volt elegáns a társadalom felé ezt a fajta intézményt így létrehozni. Még az a szerencsénk, hogy a nép nem nagyon tud róla, de hát ilyen manipulált médiarendszerben nem is csoda. Tehát önmagában, amikor versenyképességet írok, és például abban a magánalapítvány adózási adaptációja is szerepel, akkor mindjárt azt tudjuk mondani, hogy igen, az oligarchacsaládok versenyképességét mindenképpen javítani fogja, csak

akkor esetleg a címben erre érdemes lett volna utalni, merthogy ezek a magánalapítványok vagy ezek a vagyongazdálkodó alapítványok elég rendszeresen az adóoptimalizálás érdekében működnek mindenütt a világon, illetőleg az öröklési rendszer anomáliáinak kikerülésére. Ily módon elegánsabb lett volna a kormánytól, ha a társadalmat a versenyképesség címe mellett nem a magánalapítványoknak az adóoptimalizálási jogszabályába vezette volna be.

A másik összefüggés pedig: állandóan mondjuk, hogy a társasági adó 9 százaléka tulajdonképpen semmi más nem szolgál, mint a nagyvállalatok támogatását. Én ezt a kérdést szeretném szembeállítani a még mindig 27 százalékos áfával. Nagyon kedvesen mondta Ovádi Péter képviselőtársam, hogy amikor a szocialisták adót akartak csökkenteni, akkor mindig több lett a teher. Hát, azért ők 25 százalék fölé soha nem vitték az áfát, és nem volt nagy dolog '90-ben (*sic!*) azt az iszonyatos költségvetési hiányt, illetőleg a gazdasági válság utáni pénzügyi viszonyokat vagy a makrogazdasági és költségvetési viszonyokat helyre rakni a magánnyugdíjvagyon lenyúlásával, illetőleg a 27 százalékos áfa bevezetésével. Az lett volna a csoda, ha nem javulnak a mutatók.

Ezzel kapcsolatban számokat mutatok, pont azért, hogy körülbelül értsük. Ha egy már családi adókedvezményt igénybe venni nem tudó dolgozónak bruttó 200 ezer forint a jövedelme, akkor abból az adóival, járulékaival és a vásárlása eredményeként generált adókkal, járulékokkal és illetékekkel 100 ezer forintot ad minden hónapban a költségvetésnek. 200 ezer bruttóból 100 ezret ad. Iszonyatos! Ha nem csinál mást, csak megnézi egy nagyvállalat bevételeit, és azt, hogy a legvégén tőle mennyi... - jaj, megjött Nacsa Lőrinc képviselőtársam, halleluja, halleluja!, most már legalább lesz reakció, hogy adót akarok emelni -, tehát az a lényeg, hogy ha semmi más nem teszünk, csak megnézzük egy nagyvállalat bevételeit és az összes terhére jelentkező mindenféle adót és járulékot, biztos, hogy nem egy 50 százalékos eredmény jön ki. Azt azért látni kell, hogy a társadalom óriási nagy létszáma és a gazdasági élet jelentősen szűkebb emberlétszáma megítélése adózási szempontból Magyarországon olyan óriási törés, amit nem lehet tovább a kormánynak sem vinni-húzni. Most még lehet, hogy van egy nagyon szép számú gazdasági emelkedési szám, és ez úgy elfed minden alatta fekvő problémát, de ha egyszer elkezd esetleg csökkenni, és megjelenik újra akár a munkanélküliségi mutatók romlása, akár megjelenik az, hogy már az az olcsó munkaerő, amit behoztak tízezerszámra, nem fog olyan olcsó pénzért dolgozni, na, akkor meg fogjuk nézni, hogy mi lesz ennek a következménye.

Nemrég, pár órával ezelőtt tárgyaltuk Vietnam beruházásvédelmi egyezményét az Európai Unióval, és akkor elég sok adat elhangzott a felszólalók részéről, köztük részemről is. Akkor egy nagyon fontos tényadat hangzott el, hogy míg 1990-ben a vietnami társadalom 70 százaléka mélyszegénységben élt, 2018-ra ez már csak 10 százalék az iszonyatos gazdasági fejlődés eredményeként. Magyarországon a

'90-es 13 százalék először megnőtt, aztán még csak 15 százalékra ment vissza. Nézzük meg tehát, hogy nálunk romlott a szegénységi mutató. Tízezer nyugati vállalat telepedett meg a hatvanas évektől Vietnámban, amelyek ezt az óriási gazdasági teljesítményt generálják, de képzeljék el, hogy 10 százalékos az áfa, az alapvető élelmiszerek áfája 5 százalékos, a luxustermékek áfája - most Vietnámról beszélek - elmeget 70 százalékig, és ami a legfontosabb, a társasági adó 20 százalék. Tehát nem igaz az a törvényszerűség, hogy ha a társasági adót levisszük ilyen alacsony szintre, akkor az bármifajta GDP-emelkedést, termelékenységnövekedést, versenyképesség-növekedést generál. Az előbb Mellár tanár úr számtalan országot hozott ide, de ő régebbi, civilizált, régóta erős gazdaságú országokat hozott ide, én meg most idehoztam az új XXI. századi kistigris mint példát.

Ezzel csak azt akarom mondani, és kérem a kormány képviselőit, hogy kezdjenek el az unortodox gondolkodásból esetlegesen az ortodox gondolkodás felé visszamenni, s igenis gyűjtsék be azokat a nemzetközi tapasztalatokat, akár nyugatról, akár keletről, ami bizony erről fogja meggyőzni önöket. S el kell kezdeni nálunk is a multikkal tárgyalni, mert nem fogják tudni ezt a társadalomtörzítőt, a társadalom szétszakadását erősítő viszonyrendszert fönntartani a 9 százalékos társasági adóval és a 27 százalékos áfával. Ez a kettő nagyon-nagyon segít a társadalom polarizációját nemhogy fenntartani, hanem mélyíteni. Én azt gondolom, hogy el kellene kezdeni egy koherens, komplett adórendszer-átalakítási elképzelést kialakítani, ami összvolumenében nem növeli az adót. Egyes szegmensekben igen, mert nekik többet kell fizetni, mert magasabb a jövedelmezőségük, ahol pedig nagyon alacsony a jövedelmezőség, ott kell elkezdni adót csökkenteni, mert a társadalom erejét vissza kell építeni a versenyképes, vásárlóértékben erősebb társadalommá. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most kettőperces felszólalások következnek. Elsőnek Magyar Zoltán képviselő úrnak adok szót, a Jobbik képviselőcsoportjából.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Én most abszolút laikusként szeretnék csak egy konkrét kérdést feltenni ez alatt a két perc alatt, hiszen nem az én területem a jelenleg tárgyalt törvény. Azonban a fogadóórámom felmerült egy kérdés, ami éppen idevág, és ennek kapcsán átfutottam a csomagot, és nem találtam benne választ.

Egy új ház vagy lakás építése esetén eddig nagyjából két választási lehetősége volt egy állampolgárnak, vagy az 5 százalékos csökkentett, kedvezményezett áfát tartalmazó megoldást választotta, vagy pedig maradt a 27 százalékos csomagban, és akkor egyfajta áfa-visszaigénylés keretében 5 millió forintot vissza tudott igényelni utólag. Mindkét lehetőség megszűnik december 1-jével. Az 5 százalékos áfát választóknak

némi kiutat adott a kormány azzal, hogy a határidőt kitolták bizonyos feltételek megléte esetén, azonban a másik változatot választók, azaz az 5 millió forintos áfa-visszaigénylést választók körében ez a lehetőség nem jelent még meg.

(14.00)

Így fennáll egyfajta bizonytalanság és mindenképpen egy különbségtétel az állampolgárok között, aszerint, hogy melyik módszert választották. Erre a konkrét kérdésre szeretnék egy megnyugtató választ kapni, hogy lesz-e rájuk vonatkozóan is valamiféle határidő-kitolás, hogy ezt a lehetőséget ki tudják használni legalább abban az esetben, ha mondjuk, már meglévő építési engedéllyel rendelkeznek, vagy egyéb feltételek megléte esetén, vagy megmarad ez a sajnálatos különbségtétel. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő kétperces felszólaló Kovács Sándor képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Időközben megjött Nacsa képviselőtársam, de csak két gondolatot szerettem volna képviselő asszonynak üzeni Eger, Mirkóczki Ádám és az adóemelés témájában. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Jaj, az kicsit más!)* Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Z. Kárpát Dániel: Ez olyan jó kis vita volt! Miért kellett lerontanod?)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces felszólalásra Nacsa Lőrinc képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ha már Varga-Damm Andrea képviselőtársam megidézett, amikor még csak a garázsban voltam, de aztán ideértem *(Zaj a Jobbik padsoraiból. - Z. Kárpát Dániel: Lehet, hogy jógázott is! - Az elnök csenget.)*, akkor megragadom az alkalmat, hogy elmondjam, hogy a Jobbik adóemelését akar. Mert ezt várta tőlem.

De ami ennél sokkal fontosabb *(Z. Kárpát Dániel: Most jöjjön valami szakmai!)*, hogy az ön felszólalásából hiányzott *(sic!)* azok az európai uniós megállapítások és statisztikák, amelyek a szegénységi mutatókkal kapcsolatban *(Z. Kárpát Dániel: Hiányoztak! Mert több van belőle.)* az elmúlt időszakban megjelentek *(Dr. Varga-Damm Andrea: Az elején elmondtam!)*, például az, hogy egymillióval csökkent a társadalmi kirekesztettség vagy szegénység kockázatának kitétek köre az elmúlt évben. Ennél is nagyobb százalékos arányban csökkent a gyermekek között, tehát a 18 év alattiak körében. *(Z. Kárpát Dániel: Saját mérés? - Az elnök megkocogtatja poharát.)* Képviselő úr, csak hogy legyen miről beszélni. Az Európai Unió azt is megállapította, hogy az általános szegénységi helyzet is

sokat javult az elmúlt, legfőképpen az elmúlt hat évben, tehát csak 2013-2019 között.

Többször szót ejtettünk erről például a Népjléti bizottságban is Korózs elnök úr vezetésével, és ezek az eredmények. Én értem, hogy jól hangzik, hogy önök állandóan növekvő szegénységgel riogatják az embereket *(Dr. Varga-Damm Andrea: Nem!)*, és lassan 15 vagy 16-18 millió szegénynél tartunk Magyarországon. Én értem, hogy önöknek ez politikailag kifizetődő, de a számok azt mutatják, hogy folyamatosan csökken a szegénység, folyamatosan csökken a szegénységnek kitétek száma. Nem azt mondom, hogy bárminek is a végére értünk, nem azt mondom, hogy bármennyire is az út végén lennénk és befejeztük volna, hanem azt, hogy nagyon-nagyon nagy eredményt értünk el a szegénység csökkentésében, és tovább kell ezt folytatni. Remélem, hogy önök is támogatni fogják az ezzel kapcsolatos intézkedéseket, ahogy eddig sokszor nem tették meg. Párszor megtették, a korrektség kedvéért hozzátartozik, de remélem, hogy a jövőben talán az eddigiéknél is nagyobb arányban fogják ezeket a döntéseinket támogatni, amelyeknek egyébként az egyik nagyon alapvető eleme a folyamatos adócsökkentés. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ugyancsak kétperces felszólalásra Mellár Tamás képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon!

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Szeretnék válaszolni képviselőtársamnak az előző felszólalására.

Ebben a házban már többször elhangzott ez a magyar csoda, hogy a szegénység, a szegények száma - hogy, hogy nem - egyik évről a másikra egymillió fővel csökkent. *(Nacsa Lőrinc: Hat év alatt!)* Na, ilyen nagy ugrások egyébként csak a gimnasztikában vannak, a statisztikában, illetve a társadalmi folyamatokban nem nagyon. Miről van szó? Arról, hogy módosult a szegénység fogalma, illetve az a módszertan, amely alapján a felvétel készült. A korábbi időszakban az volt benne, hogy vajon az adott háztartás képes-e arra, hogy egy nagyobb összegű megtakarítást eszközöljön, és erre egyébként nagyon sokan azt válaszolták, hogy nem. Aztán történt egy váltás, amely után azt írták, hogy 70 ezer forintot tudnának-e megtakarítani, hogy egy váratlan kiadást fedezzenek vele. Ekkor egy egészen más válasz jött.

Egy ilyen szituációban, amikor ez a felvétel megváltozik, akkor vagy ezt jelezni kell és nem lehet összehasonlítani a korábbiakkal, vagy pedig úgynevezett Janus-évet kell beiktatni, amikor a Janus-év azt jelenti, hogy az adott esztendőben a hagyományos módon és az új módszerrel is megteszik a felvételt, és a kettő közötti különbség alapján egy láncviszonyszámot képeznek, és ez alapján az egész adatsort homogénné teszik. Sajnálatos módon azonban a KSH ezt nem tette meg. Amikor a KSH-nál látogatást tettünk, rákérdeztünk a KSH elnökénél, és sajnálatos módon ez nem történt meg. Ebből következően ez, amit önök

mondanak, hogy ilyen látványos módon csökkent a szegénység, nem felel meg a valóságnak, nem felel meg a statisztikai adatoknak. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Bár engem mindenkinek a véleménye érdekel, azért az utóbbi kormánypárti hozzászólások erősen rontottak azon a kegyelmipillanat-érzeten, ami itt előtte ebben a teremben megvolt, hiszen bizony, azért alapgondolatokban egyet tudtunk érteni a jelen lévő kormánypárti képviselőtársakkal is. Főleg ezt a kétpercest nem tudtam mire vélni, képviselőtársam, Egert és Mirkóczki Ádámot hozza ide. Hát, legyen szíves...! Mielőtt bárkinek... *(Kovács Sándor: Az első dolga volt az adóemelés!)* Most én beszélek, aztán ön majd gombot nyom, és utána ön is beszél, ne gágogjon bele! Most én beszélek.

ELNÖK: Kovács képviselő úr, majd adok szót, ha kér!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): *(Kovács Sándor telefonál.)* A helyzet az, hogy mielőtt ön ilyen stílusú szemrehányást tesz, gondolja végig, talán a telefonbeszélgetés közben is tud rá figyelni, hogy mit tett az ön kormánya, akinek a megbízásából itt ül.

Emlékezetes, hogy a balliberális kormányzatok elképesztő áfaemelését is produkáltak, nem feltétlen lett ennek jó eredménye, mert csökkentést ígértek sokszor, és emelés lett a vége. Aztán 2010-ben jött egy Fidesz-kormány, és a 25 százalékra emelt áfával mit csinált, képviselőtársam? Amikor bekiabál, gondolja már végig, mit csináltak önök az áfával! A gyermeknevelési cikkek 25 százalékos áfájával ön mit csinált a szavazatával? Felemelte 27 százalékra! Hazudtak, nem csökkentették vissza, ahogy kellett volna. Nem emelték fel? Nem 27 százalék? Önök emelték 27 százalékra a korábbi 25 százalékot! Milyen alapon tesz szemrehányást egy három hete megválasztott polgármesternek? Miközben ezermilliárdokkal véreztetik ki a magyar családokat a 27 százalékos, világrekorder áfával. Gondolja ezt végig, mielőtt megszólal ebben a kérdésben!

A szegénység csökkenése, növekedése, terebélyesedése kapcsán én nem akarok itt most vitát nyitni, nem ennek a napirendnek a tárgya, ezt a beszélgetést mi sokszor lefolytattuk, le is fogjuk folytatni. Viszont ha már nemzetközi statisztikák, ám legyen, nem szerettem volna, de a táskámban mindig van egy ilyen tartalékcsoomag. *(Nacs Lőrinc felmutatja a telefonját.)* Ott meg a telefon. Nagyon jó, akkor lesz miről beszélgetnünk.

OECD. A Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet felmérése szerint a foglalkoztatást terhelő adók Magyarország tekintetében a tagországok

között még mindig a hatodik legmagasabb szinten állnak, tehát brutális, kiemelkedően magas szinten. Nem vitatom el, hogy az adók tekintetében egy 1,1 százalékpontos csökkenés volt kimutatható az utóbbi időben, csak hogy ez még mindig 45 százalékos, és ha megvizsgálják ezeket az adatsorokat, akkor azt látjuk, hogy az OECD-tagállamokban csak a belga, a német, az olasz, a francia és az osztrák dolgozókat sújtják magasabb tehertétellel, mint a magyarokat. Egészen elképesztően kiugró ez az arány. Az OECD-tagállamokban az átlagérték 36,1 százalékos, ami bizony 9 százalékponttal alacsonyabb a magyar terheknél. Tehát amikor adócsökkentések kormányáról beszélnek, gondolják végig képviselőtársaim, hogy nagyjából 9 százalékkal adóztatják jobban az említett munkavállalókat, mint ami a jellemző ezen országok közösségében, és a fogyasztást is brutálisan adóztatják a 27 százalékos áfával. Odáig sem jutottunk el kilenc év alatt, hogy legalább a gyermeknevelési cikkek tekintetében tegyenek némi engedelményt, hiszen közös demográfiai célokat artikulálunk. Ugye, minden épeszű ember azt szeretné, hogy a magyar reprodukció végre helyreálljon, vagy végre beszélhessünk róla egyáltalán, hiszen most a mutatószámok sajnos újabb csökkenést mutatnak.

Azt is látnunk kell, hogy az OECD tekintetében a vizsgált országokban az egykeresős, ámde kétgyermekes... *(Dr. Varga-Damm Andrea tüsszent.)* - egészségére, képviselőtársam! -, az egykeresős kétgyermekes családok esetében az adóterhelés átlaga 26,6 százalék volt az összes OECD-országban, Magyarországon 30 százalék fölötti ugyanez az adóterhelés. Tehát a két gyermeket nevelő családokat, nagyon nehéz helyzetbe jutott, akár mozaikcsaládban élő, egykeresős közösségeket sokkal jobban adóztatják, mint az OECD-országokban jellemző. Éppen ezért mondom azt, hogy mielőtt bármilyen kritikát fogalmaznak meg egy helyi önkormányzat első lépéseivel kapcsolatban, gondolják végig, hogy hova jutott egy évtized alatt hazánk, és hova juthatott volna, ha ezeket a fékeket, ballasztokat nem rakják bele ebbe a rendszerbe.

Azt is látjuk, hogy vannak persze gesztusértékű és általam is támogatott változtatások, ilyen például a négygyermekes nők teljes adómentessége. A problémám ezzel, hogy itt volt egy eredeti fideszes ígéret. Képviselőtársam, most kritizáljanak majd! Miről szólt az eredeti ígéret? Visszakereshető: háromgyermekes édesanyák teljes adómentességét ígérték önök. Nem én találtam ki, bár támogatom, ha behozzák, bármikor megszavazom.

(14.10)

Csak a helyzet az, hogy megnézték, hogy ezt hány ember tudná igénybe venni, és egy 100 ezer fölötti számot tetszetek találni, és arra gondoltak, hogy hát, ennek a költségvetési vonzása azért egy kicsit húzóssabb lenne, mondjuk azt, hogy négygyerekesek élvezhetik a teljes adómentességet, itt már csak egy nagyságrendileg 30 ezer honfitársunkat találták. Közülük

is alig több mint a fele mutatható ki érdemi bejelentett munkahelyen, és azért egy olyan hölgy vagy édesanya, aki hazánk számára a legfontosabb, leggyönyörűbb szolgálatot vállalja, négy gyermek felnevelését, gondoljanak bele: vélhetőleg vezérigazgatói állásban dolgozik egy multicégnél, vagy egy pénzügyi cég vezetője? Remélem, hogy vannak ilyenek, mégis élek a gyanúperrel, hogy nem ez a jellemző. Tehát azt látom, hogy gesztusértékkel elfogadhatjuk ezt az adómentességet négygyermekeseknél, de talán inkább nyitni kéne a szélesebb társadalmi merítés felé, akkor lehetne demográfiai célokról is beszélni.

Adócsökkentések kormánya - beszélgessünk erről egy kicsit, mert szeretném, ha reagálnának is rá képviselőtársaim, mert itt azért komoly számokkal kell vitatkozni. Az EU egészét nézve ugyanis - szintén OECD-vizsgálat - a beszedett adók összegét is érdemes megnézni, uniós szinten 2018-ban az összáradóbevételek mértéke 3,6 százalékkal emelkedett egyetlen év alatt. Magyarországon 2018-ban pedig azt látjuk, hogy csak a középmezőny elején vagyunk, tehát adócsökkentések tekintetében egyáltalán nem tűnünk ki, viszont a bevételek tekintetében 7,5 százalékos növekedéssel számolhatunk, nagyjából egy dupla akkora növekedéssel, mint amennyi pluszádot szedtek be a további OECD- vagy uniós nyugati tagországok.

Tehát a beszedett adók tekintetében viszont a legérdekesebb az, ha megnézzük a 2010-2018 közötti, vagyis a Fidesz-kormányzások alatti változást. Itt a beszedett adóbevételek 58 százalékkal nőttek. Az EU-átlag eközben 30 százalék volt. Tehát nagyjából egy dupla értéket találunk, és önmagában ezt betudni annak, hogy hú, de nagyon hasít a magyar gazdaság, és emiatt mennyivel több adót fizetnek be a cégek, hát, azért nem működik, mert a magyar gazdaság hasítása jellemzően az idehozott, kedvezményezett multihálózatoknak köszönhető, akik viszont az adófizetésből már nem veszik ki a részüket olyan előszeretettel, főleg, miután egy számszámjegyző, rekordalacsony társasági adót kaptak szintén ettől a kormánytól. Tehát pont önök cáfolják meg a saját mantrájukat, miszerint úgy pörögne a gazdaság, hogy annyival több az adóbefizetés. A helyzet az, hogy nem; nem feltétlen a társasági adó növekménye áll a folyamatok mögött, hanem jellemzően a fogyasztást terhelő adók, a magyar lakosságot élesen, legalacsonyabb és legnehezebb helyzetben lévő szegmensében is sújtó adók.

És azért gondolják végig adócsökkentések kormányaként, hogy egy tipikus élethelyzetben lévő magyar fiatalal mit tettek! Egyrészt a gyermeknevelési cikkek, alapvető élelmiszerek áfatartalmát akkor is növelték 27 százalékra, hogyha az alapvető élelmiszerek közül egy-kettőnek az áfatartalmából engedtek később. Tehát, ahol volt helyettesítő termék, ott láthattuk, hogy árcsökkenésbe a legritkább esetekben torkollott mindez.

Megtették közben a magyar fiatalokkal, hogy a lakáscélú előtakarékoskossági állami lábát megszüntették, és nem raktak a helyére semmit. Tehát nagyon sokan, akik, mondjuk a CSOK önrészét összeszedték LTP-vel, Fundamentával, eyebeekkel, most semmilyen

előtakarékoskodási támogatott lehetőséggel nem bírnak. Én egy legitim vitaalapnak tartom, államtitkár úr, hogy a Fundamenta tevékenységét és másokét meg kellett vizsgálni, mert én sem szeretném, hogy valaki állami támogatással üzleteljen saját termékek helyett, nem ezt gondolom erről a cégről, de azért voltak aggályaim nekem is, tehát mindenképp legitim vitaalap erről tárgyalni. De megszüntetni pár nap alatt, és semmit nem rakni a helyébe, egész egyszerűen mérenylet a magyar fiatalok, magyar jövő ellen.

Munkásszállók tekintetében ellenzéki képviselőtársaimmal is kis vitában állok. Nem tudom elfogadni gazdasági, mobilitási észérvek okán sem azt, hogy százezrével importáljanak ide idegen munkaerőt, egyelőre csak rotációs jelleggel, 90 naponként forgatva. De amikor megjelennek az első cirill betűs feliratok az úgynevezett munkásszállókon, aztán megjelennek a környékbeli kis közértekben, boltokban, akkor előttem azért felsejlenek a korábbi török, úgynevezett vendégmunkásokat érintő képsorok néhány évtizeddel korábbról és egy kicsit odébből, de a végeredmény ismeretes. Nem szeretném Magyarországon ugyanezt. Amikor pedig már fiatalok számára egyfajta bérlakásprogramként adja elő Tállai államtitkár úr azt, hogy bizony itt a munkásszállók bővítése mennyire profi dolog a magyar fiatalok számára, hát, akkor az ember komolyan elgondolkozik.

A forintárfolyam tekintetében azért érdemi kérdéseket tettünk fel. Még egyszer mondom, nemcsak az iPhone esetében egy 30-40 ezer forintos plusz zavar engem, amit az indokolatlanul alacsony árfolyam miatt kifizetünk, hanem, mondjuk azok a tények, hogy az alapvető élelmiszerek tekintetében sem kerülhető el a pluszterhek megfizetése. Ily módon az alacsony forintárfolyamot az a magyar lakosság fizeti meg, amelyet önök retorikailag kedvezményezni szeretnének ilyen-olyan adócsökkentésekkel. De mint említettük, a beszedett adótömeg elképesztően növekedett, ezt nem a céges világnak köszönhetik jellemzően, hanem a fogyasztást terhelő adóknak, és eközben a másik oldalon pedig kedvezmények tömegét vették el az érintettektől, hogy a minimálbér megadóztatását ne is említsük. Ez egy külön vitát érdemelne. De annyira egyáltalán nem fehér és nem világos a kép, mint ahogy önök lefestették. Az adóemelések tekintetében a kritikákat illetően pedig mértéktartásra kérek mindenkit ebben a Házban. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces felszólalások következnek. Elsőnek Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak adok szót. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nacsa Lőrinc képviselőtársamnak mondanám, hogy mikor még a garázsban volt, akkor beszéltem arról, hogy a rendszerváltáskor 12,8 százalékos mélyszegénységben élő társadalmi csoportunk volt, aztán persze 20 százalék fölé ment, és 15 százaléknál

tartunk '18-ban. Tehát pont arról beszéltem, hogy még mindig 15 százaléknál tartunk, még ha egyébként egy csökkenő tendencia után is.

Kovács Sándor képviselőtársamnak még azt mondanám: ön mondta Egert, én mondom Veszprémet. Itt fideszes önkormányzat van, idegenforgalmi-adó-emelés, parkolási díj 30 százalékos emelése, közétkeztetés 10 százalékos emelése, és még sorolhatnám tovább, mert az elmúlt év decemberében eladósította magát a város egy helyi busz megteremtésével. Akkor 600 millióról volt szó, most már 1,6 milliárdnál tartanak, ki tudja, mi lesz a vége, és ezt a nagy-nagy tévedést - mármint nem a buszbevezetést, hanem annak anyagi kondícióit - próbálják a lakosságon Veszprémben fideszes vezetés mellett begyűjteni. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kovács Sándor képviselő úr következik ugyancsak kétperces felszólalásra.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szerettem volna tükrözni, hogy ami összetartozik, előbb-utóbb össze is nő. Kilencedik éve hallgatjuk, hogy az a fajta gazdaságpolitika, amit a kormány folytat, már holnap csődbe viszi ezt az országot, és érdekes módon a gazdasági növekedést, Európa legnagyobb gazdasági növekedését érte el az ország. Ez az idén, azt hiszem, 152 milliárd forint pluszt jelent, amely a magyar lakosságnak a költségvetés módosításával további kedvezményeket fog biztosítani.

Visszautalnék, hogy önök azok, és bármennyire akarják lefesteríteni magukat, hogy semmi közük nincs azokhoz a koalíciós megállapodásokhoz vagy együttműködésekhez, ahol a régi, Gyurcsány Ferenc által vezetett fővárosba *(sic!)* és egyéb városokba visszacsempészett emberekkel együtt dolgoznak az adó-emelésen. Hogy ez milyen politikai hozadékot fog hozni, az az önök dolga, nekem az a dolgom, hogy felhívom a választópolgárok figyelmét az önök sunyiságára, önöknek az a dolga, hogy felhívják a figyelmet az önök által a kormány rossz gazdasági intézkedéseknek vélt intézkedéseire. Mi nyugodtan vagyunk, mert az intézkedések a magyar emberek érdekeit szolgálják. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rendes felszólalásra Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az igazamba vetett hitet csak megerősíti az, hogy a felálló kormányparti képviselőtársaim nem mertek beszélni a gyermeknevelési cikkek 27 százalékos áfatartalmáról. Nem mertek magyarázatot sem keresni arra, hogy a beszédett adótömeg 2010-2018 között 58 százalékkal nőtt, miközben az EU-átlag 30 százalék. És még egyszer mondom, ezt nem lehet a gazdaság úgynevezett hasítására fogni, hiszen a társaságiadó-bevételek pont az önök adócsökkentése miatt

drámaian csökkentek, tehát ezt a magyar emberek fizették be jellemzően a brutálisan magas áfaterhek és a fogyasztást terhelő adók tekintetében.

Ha már adócsökkentések kormányáról beszélnek, magyarázzák meg, hogy miért nőtt több mint másfélszeresére a beszédett adótömeg. Tehát nagyon fontos lenne erre is magyarázatot adni. De hogy az egyik vágyuknak adjak egy kis alapot, és kérem, hogy használják fel ezt nyugodtan sajtótájékoztatókon, Facebook-posztokban, egy kis ingyenreklámnak mindig nagyon örülünk: a Jobbik egyfajta adóemelés azért mindenképpen támogatna. Szeretném a jegyzőkönyv kedvéért is és az önök munkáját is segítőként ezt megjegyezni: van nekünk egy „Mi várunk” nevű otthonteremtési és bérlakásépítési programunk, amely főprofilszerűen bérlakások építésével, üresen álló ingatlan-tömegnek az újra lakhatóvá tételével foglalkozik, és itt bizony egy új adófajtát el tudunk képzelni. Ez pedig egy mindenféle külföldi, tehát idegen ingatlanfelvásárlási hajlandóságát illető különadó lenne.

(14.20)

Tehát amikor egy olyan tranzakció történik, hogy egy belvárosi, jó helyen lévő, magyar tulajdonban lévő ingatlan külföldi befektetőhöz kerül, akkor bizony egy egyszeri, a tranzakciót érintő különadó kivetését elképzelhetőnek tartjuk. Mindezt, ha nem is feltétlenül lehet ezt költségvetési soron megoldani, de pántlikázott módon tennénk, oly módon, hogy a bevételt kizárólag bérlakások építésére fordítanánk magyar fiatalok számára. Továbbá, hogy egy adókedvezményt is említsek ugyanebből a programból, teljes adómentességet biztosítanánk azok számára, akik 30 év alatti magyar állampolgárságú, illetve hallgatói jogviszonnyal rendelkező honfitársunk számára adják ki az ingatlanukat. Nyilvánvalóan ezt a kiadást tehessék meg adómentesen.

Ily módon azt kell hogy mondjam, a „Mi várunk” program nyitott egyfajta különadó kivetésére, de olyan tranzakciókra, amelyek nemhogy nem szolgálják a magyar haza érdekét, de inkább csak ártnak annak e tekintetben. *(Sic!)* Nem feltétlenül ez lenne a helyzet, ha a kormányzat észrevette volna az elszabadult albérletárakat, beavatkozott volna a budapesti ingatlanpiacon. Nem tette, éppen ezért kényszerülünk arra, hogy ilyen, nem éppen motivátornak nevezhető eszközökkel próbáljuk visszaszorítani a külföldi felvásárlásokat, és egy kicsit ösztönözzük, bátorítsuk a magyarokat.

Tehát ha a Jobbik adóemelési szándékait emlegetik egy sajtótájékoztatón történő szerepléskor, kérem, hogy a „Mi várunk” programot emlegessék, mert ebben valóban van egy darab, egyféle adóbevezetési szándék. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt a vitát tovább folytatnánk, tisztelettel felhívom a figyelmüket, hogy a vita a T/8015. számú előterjesztésről folyik, úgyhogy kérem, mindenki

lehetőleg erre korlátozza a hozzászólását. Kettőperces hozzászólásra Nacsa Lőrinc képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Csak hogy szintén a jegyzőkönyv kedvéért tegyünk helyre egypár dolgot: az adóbevétel növekedésének első és legeslegfontosabb oka a gazdaság fehérítése, az online pénztárgépek, az online számlázás és egyébként az olyan, addig korábban be nem hajtott adónak a beszédese, jogos adónak a beszedése, ez irgalmatlan mértékű adóbevétel-növekedést eredményezett. Hál' istennek, hogy ez az adó, amelynek jogos helye a költségvetésben lenne, befolyik most már, és nem a feketegazdaságot erősíti. Szerintem ebben a célban egyetérthetünk, és a legeslegjelentősebb szelete az adónövekedésnek ez.

Egyébként az ágazati különadók is növelték, de ha ön pontosan emlékszik, akkor pontosan tudja, hogy számos alapvető élelmiszer áfája csökkent, és nyilvánvalóan még egy dolog erősíti az adóbevételeket, a fogyasztás erősödése, a fogyasztás növekedése, amit a nagymértékű bérnövekedés tett lehetővé, hogy a fogyasztás is növekedjen. Ezekből áll össze az a szelvény, amit ön egyszerűen csak az Európai Unió legnagyobb adóbevétel-növekedésének hív, az a gazdaság fehérítése és a fogyasztás növekedése elsősorban, illetve még pár ágazati különadó. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ugyancsak kettőperces felszólalásra Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Végre vitázunk. A helyzet az, hogy az a kihéredés, amit egyébként az elektronikusan beköztött számláknak tulajdonít képviselőtársam, egy általam üdvözölt folyamat, tehát én azt támogatom. A legoptimistább kormányzati becslés is nagyjából egy 1000 és 1500 milliárdos nagyságrend közé lövi be ennek a bevételét, azt a növekményt, amit ez okozhatott az említett évek alatt.

Én viszont azt látom a költségvetésben, hogy csak az áfajellegű bevételi várakozások és a megvalósult bevételek több mint a dupláját teszik ki mindennek. Válaszoljon arra, képviselőtársam, hogy 25-ről miért növelték 27 százalékra a gyermeknevelési cikkek áfáját! Demográfiai célokról beszélnek, miért teszik meg azt a gyermekvállalás előtt vagy után álló magyarokkal, hogy az ő szigorú értelemben kizárólag a gyermekneveléshez használatos cikkek adótarthat is emelték? Tehát a családbarát kormány a családok évében, előtte, utána hogy tehetette meg, hogy a gyermekvállalással összefüggő cikkek adóját emelte? Milyen gesztus ez a magyar jövő számára? Milyen üzenet ez azon magyar fiatalok számára, akikről most demográfiai csodát várnak, és sajnálatos módon az összes demográfiai mutatónk csökkenésnek indult?

Ez az igazi katasztrófa, sokkal fontosabb a nemzetgazdasági anomáliák ilyen vagy olyan megítélésénél. És igen, azt várná el a magyar történelem és a magyarság érdeke, hogy most mindenki egy kicsit magába szálljon, megvizsgálja azt, hogy hol tud hatni a demográfiai folyamatok tekintetében pozitívan, Magyarország Kormánya pedig azonnal benyújtsa a gyermeknevelési cikkek áfájának durva, radikális csökkentéséről szóló javaslatát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki még a vitában felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Izer Norbert államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, államtitkár úr, oné a szó.

IZER NORBERT pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Nem lesz könnyű válaszolni a felvetésekre időrendi sorrendben, mert nagyon sok azonos téma merült fel, úgyhogy megpróbálom inkább egy picit logikai sorrendben összeszedni a válaszaimat.

Először is azt gondolom, hogy ami a legtipikusabb visszajelzés volt, és gyakorlatilag három-négy képviselő is felvetette, a törvényjavaslat címadása. Hadd köszönjem meg, hogy akkor ezt tisztába tudom tenni, ugyanis úgy érzem, van egy kis félreértés itt az anyag tartalma kapcsán.

A magyar kormány idén nyáron elfogadott egy versenyképességi programot, melynek nagyon sok területet érintő eleme volt: egészségügy, oktatás, foglalkoztatás, közszféra, digitalizáció és adózás, tehát adózás volt az egyik elem a sok elemből. Ez egy versenyképességi hosszú távú program volt. Ennek a kifutása a következő néhány évben várható, tehát nem egy rövid távú programról beszélünk, hanem egy hosszú távú intézkedési tervről. Emellett idén nyáron elfogadásra került egy gazdaságvédelmi akcióterv, ami nevéből is kifolyólag akcióterv, 13+1 konkrét javaslatot tartalmazott, melyek egyébként többségükben meg is valósultak már, és egyébként a következő napirendi pontban egy következő pont megvalósítására teszünk javaslatot. Tehát ez az akcióterv az, ami konkrét határozott lépéseket tervez megtenni a közeljövőben, hogy a versenyképességünket növelje.

A jelen törvényjavaslat a versenyképességi csomagnak az adórészére vonatkozik, tehát messze nem a versenyképességi program összes elemét kívánja számbavenni, hanem azokat a pontokat szeretné megvalósítani, amelyekre eddig nem került sor. A legtipikusabb eleme ennek a pontnak az adóegyszerűsítés, az, hogy az adóhatóság el tudja végezni a vállalkozások adóbevallásainak az elkészítését is. Tehát erre próbál meg fókuszálni ez a csomag, tehát a versenyképességi programnak az adóintézkedései közül azokat, amelyeket nem valósított meg.

Szintén egy nagyon fontos összefüggés, és gyakorlatilag azt gondolom, Csárdi képviselő után majd nem minden képviselő belefutott ebbe a kommentbe, hogy elkezdték felsorolni a gazdaságvédelmi akcióterv megvalósult elemeit. Ez a csomag nem erről szól. Köszönettel vettem, hogy egyébként felsorolásra kerültek a szálláshelyáfa, a K+F, a munkásszállás adókedvezményei, amiket adtunk a gazdaságvédelmi akciótervben, azokat néhány hónappal ezelőtt elfogadta a parlament, tehát megvalósult adóintézkedésekről beszélünk. Ez a csomag, amiről ma vitázunk, nem az a csomag, ami a gazdaságvédelmi akciótervben szerepelt, ezért örülök, hogy egy picit helyre tudtuk tenni, hogy ez a versenyképességi program egy pontjának és azon belül is az adóadminisztráció-csökkenés elősegítését szolgálja.

Z. Kárpát Dániel képviselő úr viszonylag sok kommentet, megjegyzést fűzött az adópolitikához, gazdaságpolitikához. Én is hadd csatlakozzam ahhoz a vitához, hogy a gazdaságpolitikai eredményeket most minden szám egyértelműen alátámasztja. Azt hiszem, nem egy időszerű vita ezt folytatni, hogy vajon jó irányba ment-e a magyar gazdaságpolitika, és jó irányba ment-e a magyar adópolitika, mert azt gondolom, vitán felül áll, hogy egyébként fantasztikus eredményeket tudtunk elérni gazdaságpolitikában is és adópolitikában is.

Szintén megdöbbenéssel hallottam Z. Kárpát képviselő úrnak azt a kérdését, hogy miért van ilyen magas adóbevétel, és olyan, mintha ez nem lenne egy vágyott cél, ugyanakkor több képviselő még mindig adóemeléseket próbál meg sugallni, hogy esetleg még több adót kellene kivetni. Azt gondolom, egyértelműen le kell szögeznünk, hogy az adóbevételek beszedésének hatékonysága rendkívüli mértékben javult Magyarországon. Egyetértve Nacsa képviselő úrral, fehéredés az a forrás, amit keresünk, tehát a fehéredés a válasz arra, hogy miért tudunk ilyen magas összegű adóbevételeket beszédni. Ez ad egyébként mozgásteret arra, hogy csökkentsük az adókat.

Szintén nagyon sok javaslat érkezett az adórendszer rendszerszintű átalakítására. Azt gondolom, hogy éppen ebben vagyunk, tehát most folyik egy adórendszer-átalakítás. Az elmúlt, gyakorlatilag 6-8 év erről szól, hogy átalakítottuk a magyar adórendszert, és a fogyasztási, forgalmi típusú adók súlyát próbáljuk ösztönözni a magyar adórendszerben. Ez tipikusan az áfa és a jövedéki adó, és a jövedelemadókat próbáljuk meg drasztikusan csökkenteni, szja, társasági adó és a többi, és a munkát terhelő adókat és járulékokat fogjuk a jövőben is folyamatosan csökkenteni.

(14.30)

Azt gondolom, hogy ez a vita olyan szempontból eldőlt, hogy egy jó irányt követtünk ebben a hat évben. Minden mutató azt mutatja, hogy így sokkal hatékonyabban és sokkal erőteljesebben tudunk egyébként támogatni rászorulókat is, sokkal erőteljesebben tudunk beszédni adókat, tehát fehéredik a gazdaság,

nem tudják az adózók, a család adózók kikerülni az adózást.

Azt gondolom, hogy ez az a recept, amit legalábbis itt, Kelet-Közép-Európában követni kell. Lehet, hogy vannak olyan országok, ahol egyébként sokkal erőteljesebben lehet jövedelmet adóztatni. Azt gondolom, hogy nekünk figyelembe kell venni a régiós adottságokat is. Ha megnézik a társasági adó szintjét például, jól látszódik - ugye, első vagyunk ebben a rangsorban, ez nem is kérdés, de a régiós országok mind ott vannak egyébként 15 százalék alatti tartományban. Tehát az egész régióra jellemző az, hogy egy versenyképes jövedelemadóztatást folytatunk, és egyébként Nyugat-Európában, tipikusan Franciaországban, Németországban, ott jellemző az, hogy 25 százalék fölötti, illetve 30 százalékos adókat vetnek ki a vállalkozásokra, ami egyébként globális szinten egy óriási versenyhátrányt jelent az egész Európai Uniónak. Tehát azt látni kell, hogy harmadik országok, tehát ázsiai és amerikai vállalatok messze nem ilyen adóterheléssel találkoznak.

Szintén kicsit szeretném helyre tenni, hogy Z. Kárpát Dániel reagált a négy járulékból egy járulékra olvasztásra is. Az sem ebben a csomagban szerepel, azt a következő napirendben fogjuk megtárgyalni. Szívesen veszem ott is a kommenteket.

Szintén megpróbálok most egy pár konkrétabb kérdésre reagálni. Az eva kivezetése kapcsán a bizonytalanság. Itt hadd erősítsem meg, hogy minden eddiginél szélesebb körű tájékoztatást adtunk Pénzügyminisztérium és NAV együttesen az evásoknak. Egy talán forradalminak mondható kalkulátort készítettünk, amiben gyakorlatilag forintra pontosan meg tudják nézni az evások, hogy melyik típusú adózáásban milyen adóterheléssel számolhatnak, tehát a katát érdemes-e választani, a kivát, vagy az szja-t, vagy a társasági adót, tehát amelyik éppen az élethelyzetére a legjobban alkalmazható. Azt gondolom, hogy minden segítséget megadunk ezeknek a vállalkozásoknak.

A kata kapcsán pedig, ha felmerült esetleg bármi bizonytalanság, azt kell mondjam, ha valaki egy evás vállalkozásból egy katás vállalkozó szeretne lenni, semmilyen bizonytalansággal nem kell számolnia, semmilyen szigorítást nem tervezünk erre a körre. Ami van bizonytalanság, és amit, azt látjuk, hogy az iparkamarák is szorgalmaznak, az az, hogy ha valaki munkaviszonyból megy át katás vállalkozásba, jó eséllyel a munkaadója kényszeríti ebbe a helyzetbe, ezeket az élethelyzeteket kell megnéznünk sokkal szigorúbban és szorosabban. Ez nem fogja befolyásolni az evásokat. Tehát az evások nyugodtan választhatják a katát, ha azt gondolják, hogy számukra az a legkedvezőbb adónem.

A forint árfolyama kapcsán, azt gondolom, én csak egy fél percig időznék ezen a kérdésen. A kormánynak továbbra sincsen árfolyamcélja. Z. Kárpát Dániel azt jelezte, hogy az ebben a csomagban adott kedvezmények összege hogy fog gyakorlatilag értékéből veszíteni az infláció miatt. Itt is hadd pontosítsak, hogy ebben a csomagban nincsen kedvezmény. Tehát ez az előttünk fekvő csomag nem egy adócsökkentő,

több száz vagy több tíz milliárd bevételkiesést okozó csomag, hiszen ezeket elfogadtuk tavasszal. Tehát az a kormány politikája, hogy amikor a költségvetést összeállítja, akkor dönt az érdemi adómódosításokról is, pont azért, hogy a költségvetés hitelessége ne sérüljön. Tehát ebben a módosító csomagban nincsenek olyan adóintézkedések, melyeknek a költségvetésre érdemi hatása lenne, tehát ezért nem tudom ezt a kérdést megválaszolni.

Az OECD kapcsán, amit a képviselő úr felhozott mintapéldaként, ezt tavaly is megvitattuk, akkor is mondtam, hogy egy hibás elemzés, tehát szakmailag egy megalapozatlan elemzés. Kizárólag a társasági adót nézni, szakmailag valóban egy kicsit nem túl megalapozott állítás a tanulmány részéről, hiszen Magyarországon az iparüzési adó gyakorlatilag kétszer akkora terhet jelent a vállalkozásoknak, mint a társasági adó. Tehát mi minden fórumnál mondjuk, hogy valóban, a társasági adó a legversenyképesebb adómérték az Európai Unióban, de nekünk van egy helyi önkormányzatok által kivethető másik típusú, szintén a vállalkozásokat terhelő adó. Ha ezt a kettőt egyébként együtt nézzük, sokkal cizelláltabb képet kapunk, mint ha csak a társasági adó által beszédett bevételeket nézzük.

Szintén az OECD-tanulmányra hadd reagáljak, hogy amikor egy OECD-s tanulmány általában a magyar adórendszert vizsgálja, soha nem vizsgálja a kedvezmények rendszerét. A magyar rendszer rendkívül széles körű kedvezményeket ad, csak az szja-ban 380 milliárd forintot adunk a gyermekes családoknak, és szochokedvezményként is majdnem 80-100 milliárd közötti összeg van évente ott hagyva a gazdaság szereplőinél, szintén a foglalkoztatást támogató kedvezményként. Ezeket a kedvezményeket, a szochokedvezményt nem tudja az OECD-rendszer figyelembe venni. Tehát egy olyan állapotot tükröz, mintha nem lennének Magyarországon nagyon célzott és nagyon hatékony adóösztrönyök, holott egyébként vannak.

Ahogy mondtam Csárdi képviselő úr kérdésére reagálva, ugye, amiket ő felsorolt témák, azok egy néhány hónappal ezelőtt elfogadott jogszabályban történtek, de örülök, hogy ismét rá tudtuk terelni a figyelmet a gazdaságvédelmi akciótervre, amelynek minden adós eleme meg fog valósulni a következő napirendi pontban szereplő járulék-egybevonás után. Tehát az adós lépések már megvalósultak. Szintén szeretnék ráerősíteni, hogy a gazdasági növekedésben igenis nagyon erőteljes hatása vagy szerepe van a kormánynak, hiszen az uniós források szintén szerepet játszanak ebben, de talán a legkisebb mértékben. Egyértelmű, hogy a gazdaságpolitika és a belső motorok, tehát a belső fogyasztás az, amely ezt az 5 százalékos gazdasági növekedést támogatja. Azt gondolom, hogy ezt nem lehet elvitatni, hogy ebben a gazdaságpolitikának és az adópolitikának nagyon erőteljes hatása van.

Egy szintén érdekes következtetésre jutott Csárdi képviselő úr azzal, hogy ha feszes a munkaerőpiac, akkor a cégek majd lenyelik a szochocsökkentést. Azt gondolom, hogy közgazdasági logikából ez semmi esetre sem vezethető le, ellenben a fordítottja igen: ha

feszes a munkaerőpiac, akkor a munkáltatónak mindent meg kell tennie azért, hogy a munkabéreket egyre magasabbra emelje, és ez meg is történt egyébként. A szochocsökkentéssel párhuzamosan történt egy elég jelentős minimálbér-emelés, és a minimálbér-emelés a múltban is mindig azt okozta, hogy a minimálbér környékén, azokban a bérkategóriákban megemelkedett a bér nyilvánvalóan. Viszont most, hogy a munkaerőpiac feszes, az látszódik, hogy a minimálbértől jóval távolabbi bérkategóriáknál, tehát 400-500-600 ezer forintos béreknél is jelentősen megugrottak a bérek, tehát a munkaerőpiac feszesége pontosan azt jelenti, hogy a munkáltatóknak mindent meg kell tenni azért, hogy ki tudják gazdálkodni ezeket a járulékokat, illetve hogy béremelésre kell fordítaniuk a meglévő forrásaikat, hiszen elvándorol akkor tőle a munkaerő. Azt gondolom tehát, hogy pont a fordítottja igaz annak, amit a képviselő úr említett.

Mesterházy képviselő úr szintén a versenyképességi program nevét kritizálta; azt gondolom, hogy erre választ adtam.

Mellár képviselő úr is szintén a feszes munkaerőpiac kapcsán említette, hogy úgy működik a feszes munkaerőpiacon a rendszer, hogy lenyelik a cégek a szochocsökkentést; illetve a képviselő úr még azt jelezte, ha jól emlékszem, hogy ha adóemeléssel sanyargatjuk a cégeket, akkor ők magasabb termelékenységűre vannak szorítva, és ezáltal magasabb lesz az egész gazdaság termelékenysége. Azt gondolom, hogy mi egy más utat választottunk, nem társasági adóval kívánjuk a cégeket sanyargatni és egyéb adókkal, hanem azt mondjuk, hogy magasabb béreket fizessenek a cégek. Ezt egyébként maga a piac is kikényszeríti, ugye, feszes munkaerőpiac következtében. Azt gondolom, hogy ha igaz az a hatásmechanizmus, amit ön gondol, hogy ha magasabb a cég terhe, akkor magasabb lesz a termelékenysége, akkor ez igaz kell legyen a magasabb bérek esetében is. Tehát mi a magasabb béreket támogatjuk, a munkáltatók fizessenek versenyképes, magas béreket a munkavállalóknak, és ez alapján legyen egyébként egyre magasabb termelékenység és egyre magasabb GDP-növekedés.

Az egykulcsos adó is sokszor kritikát kapott itt a mai vitában. Azt gondolom, azt is nehéz elvitatni egyébként az egykulcsos adó kapcsán, hogy munkánálátot növel, tehát van egy kör, akit behúz a munkaerőpiacra, és szintén egy olyan sajátosság, amit Kelet-Közép-Európában, azt gondolom, hogy nem szabad elfelejteni, hogy jelentősen fehérit az egykulcsos adórendszer. Progresszív adórendszerrel nagyon gyönyörűen látszódnak a torlódások, hogy bizonyos limiteknél vagy szinteknél nagyon feltorlódnak az egyes jövedelmek. Tehát ha van több kulcs, akkor mindig lesz egyébként olyan kör, aki arra van ösztönözve, hogy vagy visszafogja a teljesítményét, vagy esetleg szürke módot válasszon. A magyar rendszer tiszta, arányos, és azt gondolom, hogy az eddigi tapasztalatok beváltották a hozzáfűzött reményeket.

Magyar Zoltán képviselő úr számára szeretném jelezni, hogy nagyon aktuális a kérdése, de nem ebben

a csomagban kell megtalálni a választ, mert nem adó-intézkedés. De azért aktuális, mert tegnap lett kihirdetve az a rendelet, ami egyébként lehetőséget ad erre az áfa-visszatérítésre. Tehát ez nem egy adóintézkedés, ez egy állami forrásból kapott támogatás, és lesz lehetőség ennek január 1-jétől a további használatára. Január 1-jével lép hatályba, de tegnap egyébként a Közlönyben megjelent ez a rendelet. Úgyhogy ebben megnyugtató választ tudok adni. *(Magyar Zoltán: Köszönöm.)*

Szerintem egy utolsó pontra nem reagáltam még. Nagyon sokszor elhangzott Z. Kárpát képviselő úr szájából a gyermekek neveléséhez kapcsolódó cikkek áfakulcsa. Azt gondolom, hogy ezt a vitát is lefolytattuk többször, hogy európai uniós kötelezettség miatt nem lehet kedvezményes áfakulcsot használni erre a termékkörre.

(14.40)

Tehát az általános kulcsot kell használni erre a termékkörre is, ami Magyarországon 27 százalék, ami egyébként az adórendszer átalakításának a következménye. Tehát azt gondolom, hogy ettől a kormánytól elvitatni, hogy a családokat próbálja támogatni, én azt gondolom, hogy nem lehet. Ha meg lehetett volna, azt gondolom, már megtettük volna. Uniós kötelezettség miatt nem tudjuk ezt az áfakulcsot csökkenteni. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok leadására tegnap 16 óráig volt lehetőség.

Most soron következik a **társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8021. számon mindenki számára elérhető a Ház informatikai hálózatán.

Most megadom a szót Izer Norbert úrnak, a Pénzügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

IZER NORBERT pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! A kormány gazdaságpolitikájának egyik legfontosabb eszköze az a jogszabályi keretrendszer, amelyet a törvényalkotás során létrehozunk. A gazdasági jogszabályokat ezért, ahogyan a gazdaságpolitikát is, úgy kell alakítanunk, hogy az lehetővé tegye gazdaságunk minél gyorsabb fejlődését, és ennek révén a magyar emberek boldogulását. Ez napjainkban, amikor egyszerre kell számolnunk a világgazdasági folyamatok lassulásával, a nemzetközi politikai helyzet gyors változásaival és az egyre nagyobb sebességre kapcsolódó digitális átalakulással, határozott, gyors, ugyanakkor körültekintő intézkedéseket igényel, olyan intézkedéseket, amelyek azt segítik, hogy a magyar gazdaság

fejlődésének kiemelkedő üteme, amelyért az elmúlt években vállalkozásaink, az emberek és a kormány is megdolgozott, fenn tudjon maradni.

A KSH harmadik negyedévi növekedési adatai szerint a magyar gazdaság teljesítménye éves alapon 5 százalékkal bővült. Ha az idei első háromnegyed évet nézzük, akkor ennél is jobban, 5,1 százalékkal erősödött a magyar gazdaság, vagyis a negatív várakozások ellenére is fenntartotta kiemelkedő teljesítményét. Jól látható azonban az is, hogy tennünk kell azért, hogy a gazdaságunk továbbra is felzárkózást jelentő ütemben tudjon növekedni. Ez a gyakorlatban a vállalatok, vállalkozások gazdálkodási környezetének további javítását, a beruházások ösztönzését és a hazai vállalatok versenyképességének és termelékenységének emelkedését segítő kormányzati lépéseket jelent. Ezért fogadta el és hajtja végre a kormány a versenyképességi programot és a gazdaságvédelmi akciótervet. Ez utóbbiban 13+1 pontban foglaltuk össze azokat a lépéseket, amelyeket mielőbb meg kell tennünk a magyar vállalkozások folyamatos fejlődése érdekében.

Ezek közül az adócsökkentéseket érintő pontokat már megvalósítottuk, a szociális hozzájárulási adó már idén július 1-jétől csökkent, a kisvállalati adó mértéke pedig január 1-jétől fog csökkenni 1 százalékponttal. A gazdaságvédelmi akcióterv adórendszer egyszerűsítő pontjának célja pedig az, hogy a bürokratikus terhek csökkentésével a gazdálkodók például az adminisztrációra fordított idő csökkentésével komoly kiadásoktól mentesüljenek. Ezért az önk előtt lévő javaslatban a jobb átláthatóság érdekében egy törvényben foglaltuk össze a járulék szabályozásra vonatkozó összes rendelkezést, emellett olyan egyszerűsítésekre és módosításokra teszünk javaslatot, amelyek kedvezőbbé, egyszerűbbé és átláthatóbbá teszik a járulékfizetéssel kapcsolatos eljárásokat.

A legfontosabb változásokat kiemelném. Az eddigi négy járulék helyett egyetlen járulékot kell a munkavállalók után fizetni, azaz egységesítjük a jövedelmeket terhelő járulékokat. Mentessítjük a nyugdíjas munkavállalókat a járulékfizetési kötelezettség alól, kedvezőbbé tesszük a gyermeket nevelők számára a járulék-kedvezmény igénybevételét, pontosítjuk az egészségügyi szolgáltatási járulékra vonatkozó szabályokat, és javaslatot teszünk olyan módosításokra, amelyek a járulékrendszer működését igazságosabbá teszik, kiszűrik a rendszerből a potyautasokat.

Szeretném hangsúlyozni, hogy a most tárgyalt javaslat egy egyszerűsítési folyamat újabb elemét jelenti, hiszen tavaly az egészségügyi hozzájárulás - más néven eho - beolvasztása történt meg a szociális hozzájárulási adóba.

Az új, egységes járulékot, azaz a társadalombiztosítási járulékot 18,5 százalékból javasoljuk meghatározni. Ez megegyezik a jelenleg hatályos négy járulék összegével. Fontos kiemelni, hogy valamennyi társadalombiztosítási kötelezettség, mint például a befizetési és bevallási kötelezettség is egyszerűsödik a javaslat által. Ez több mint 325 ezer munkáltatónál jelent majd érdemi időmegtakarítást.

Az adórendszer jelentős egyszerűsítésén túl ez a lépés biztosítja azt is, hogy 2020. július 1-je után munkaerőpiaci ellátásokra való jogosultságot szerezhessenek az őstermelők, illetve a megbízási jogviszonyban dolgozók is. Az új, egységes járulék járulékcsoökkentést is jelent a vállalkozások számára, mivel az új járulékot a minimálbér után kell majd megfizetni az egyéni és társas vállalkozásoknak. Jelenleg ugyanis az egészségbiztosítási és munkaerőpiaci járulékot legalább a minimálbér másfélszerese után fizetik az egyéni és társas vállalkozók, így az új szabály évi 7,5 milliárd forint megtakarítást jelenthet számukra.

Jelentős járulékcsoökkentést jelent, hogy július 1-jétől minden dolgozó nyugdíjast megillet majd a járulégmentesség. Ez általánosságban 14 százalékos jövedelemnövekedést jelent az érintettek többsége számára. Már az idei évtől járulék- és szociális hozzájárulásiadó-mentesen lehet foglalkoztatni azt a munka törvénykönyve szerinti munkavállalót, aki saját jogú nyugdíjasként minősül. Ezt a járulégmentességet terjesztené ki a törvényjavaslat minden keresőtevékenységre, amelyet nyugdíjas személy végez.

A törvényjavaslat értelmében a foglalkoztatót sem terhelné szociális hozzájárulásiadó-fizetési kötelezettség, ha saját jogú nyugdíjas személyt foglalkoztat, vagyis 2020. július 1-jétől a keresőtevékenységet folytató nyugdíjas jövedelmét csak 15 százalék szja terhelné, ami 13,5 milliárd forint megtakarítást jelent az érintett magánszemélyeknél és további 6 milliárd forintot hagy a munkáltatóknál.

A nyugdíjas egyéni vállalkozók pedig a jelenleg fizetendő 10 százalékos mértékű nyugdíjjárulék és egészségügyi szolgáltatási járulék megfizetése alól fognak mentesülni. Az intézkedés 7 milliárd forintot hagy az érintett 36 ezer társas vállalkozónál, illetve 25 ezer egyéni vállalkozónál.

Tisztelt Országgyűlés! Az adócsökkentéssel a gyermekes családok is számolhatnak, mivel még kedvezőbbé válik a gyermekek után járó családi kedvezmény igénybevétele. Jelenleg a 1,5 százalékos mértékű munkaerőpiaci járulékból nem lehet levonni ezt a kedvezményt, de a törvény e szakaszának hatálybalépését követően már a teljes 18,5 százalékos társadalombiztosítási járulék terhére érvényesíthető lesz ez a családi kedvezmény. Ezzel az intézkedéssel további 1 milliárd forintot hagyunk a családok kasszájában, és azt gondolom, hogy ez a módosítás méltó folytatása annak a politikának, amit egyébként az adórendszer átalakítása során a családok érdekében megtettünk.

Új jogintézmény is megjelenik a törvényjavaslatban, amely lehetővé teszi, hogy az adók és járulékok esetében egységes, ötéves általános elévülési idő bizonyos esetekben figyelmen kívül hagyható legyen. Ennek oka, hogy a nyugellátás megállapítása és a járulékfizetés teljesítése között igen hosszú idő, esetenként 20, akár 40 év is eltelhet, így ezeknek az ügyeknek az esetében az általános ötéves elévülési idő túlságosan rövid.

Emellett a törvényjavaslat az egészségügyi szolgáltatási járulék fizetésével kapcsolatban a korábbiaknál pontosabb szabályokat tartalmaz. Ezt a tételes

járulékot annak a belföldi személynek kell fizetnie, aki nem biztosított és egészségügyi szolgáltatásra más jogcímen sem jogosult. A szabályok felülvizsgálatát a nagy számban előforduló visszaélések indokolják. Így a jogértelmezési viták elkerülése, illetve a potyautas-magatartás kiküszöbölése érdekében a törvényjavaslat pontosítja e tételes összegű fizetési kötelezettség kezdetét, amely az utolsó egészségügyi szolgáltatásra való jogosultságot követő nap lehet. A szabályozás alapján ettől eltérő naptól bejelentkezni ebbe a rendszerbe nem lehet.

Az új szabályozás szerint a járulékfizetés nem teljesítése esetén, amennyiben a tartozás összege meghaladja a havi járuléktétel háromszorosát, a taj az egészségügyi szolgáltatás igénybevétele kapcsán érvénytelené válna, és térítésmentesen nem lehetne ellátást igénybe venni mindaddig, míg a tartozás kiegyenlítése meg nem történik. Hangsúlyozni kívánom ugyanakkor, hogy ezek a módosítások nem érintik többek között azokat a biztosított embereket, akik munkaviszonyuk alapján válnak jogosulttá az ellátásokra, nem érintik azokat, akik gyermekeket nevelnek, nem érintik a kiskorúakat, sem azokat, akik szociális alapon jogosultak egészségügyi szolgáltatásra, és nem érinti a sürgősségi ellátásra való jogosultságot sem.

Az egészségügyi ellátás igénybevételevel kapcsolatos visszaélések indokolják azt a módosítást is, miszerint a munkaviszonyban álló biztosítottak minősülők esetében a járulékot legalább a minimálbér 30 százaléka után meg kell fizetni. Egy egyszerű szám példával élve ez a jövő évben azt jelenti, hogy a 161 ezer forintos minimálbérrel számolva a társadalombiztosítási járulék alapja nem lehet kevesebb, mint 48 300 forint, azaz a befizetett társadalombiztosítási járulék összege legalább 8936 forint lesz. Ezzel összhangban kerül meghatározásra a szociális hozzájárulási adó alapja, azaz ilyen esetekben a szociális hozzájárulási adót is legalább a minimálbér 30 százaléka után kell megfizetni.

Fontos kiemelni e szabályváltozással kapcsolatban azt, hogy ezt a szabályt nem kell alkalmazni arra, aki anyasági ellátás - mint például gyes, gyed, gyet - vagy ápolási díj mellett végez munkát, továbbá nappali tagozatos tanuló, hallgató és szakképzésben részt vevő személy esetén sem. A kormány ezzel kedvez a gyermeknevelési ellátás, valamint a nappali tagozatos tanulmányok folytatása mellett részmunkaidőben munkát vállalók számára.

Tisztelt Országgyűlés! Összefoglalóan a törvényjavaslat olyan intézkedéseket tartalmaz, amelyek több esetben járulékteher-csökkenést jelentenek, mérséklik az adóadminisztrációt, és egyszerűbben követhető szabályok révén segítik az érintett piaci szereplők és állami szervek mindennapi jogalkalmazását. Ezért kérem, hogy a törvényjavaslatot támogatni és elfogadni szíveskedjenek.

Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások

következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezér-szónoka Kovács Sándor képviselő úr. Parancsoljon, önre a szó.

(14.50)

KOVÁCS SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat jelentős változásokat tartalmaz a jelenleg hatályos járulékszabályozáshoz képest. A törvényjavaslatnak köszönhetően egy törvényi szintű szabályozásban újragondolásra, újraszabályozásra kerül sor. Ez a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint a szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény és az ennek végrehajtásáról szóló 195/1997. (XI. 5.) kormányrendelet.

Azért volt szükség a szabályozás módosítására, hogy a szétterjedt szabályozást egységes törvényi szintű szabályrendszerben leegyszerűsítsük. Így egységes elvek mentén lesz kialakítható a járulékszabályozási rendszer.

A törvényjavaslat értelmében egy járuléknembe olvad össze a 10 százalékos mértékű nyugdíjjárulék, a 4 százalékos mértékű természetbeni egészségbiztosítási, a 3 százalékos pénzbeli egészségbiztosítási és az 1,5 százalékos munkaerőpiaci járulék. A biztosított által fizetett járulék új neve társadalombiztosítási járulék, e néven kerül bevezetésre. Mértéke a jelenlegi egyéni járulékok mértékével megegyezően összesen 18,5 százalék lesz. A járulékok összevonásának köszönhetően jelentős adóadminisztrációsterher-csökkentés valósul meg, mivel több számlára történő járulékfizetés helyett egy számlára történik a járulékok befizetése.

A törvényjavaslat alapján jelenleg a munka törvénykönyve szerint alkalmazott munkavállalókra már irányadó mentesség kerül kiterjesztésre. Így további keresőtevékenység esetében nem merül fel járulékfizetési kötelezettség, ha azt nyugdíjas személy végzi, például közalkalmazotti, kormánytisztviselői, egyéni vagy társasvállalkozó megbízási jogviszony alapján.

A törvényjavaslat szerint a saját jogú nyugdíjas személy keresőtevékenysége esetén szociális hozzájárulásiadó-fizetési kötelezettség sem merül fel.

A törvényjavaslat továbbá tartalmazza, hogy a nyugdíjjárulékokkal kapcsolatos ügyben a jelenlegi, általánosan adókra és járulékokra egyaránt érvényes ötéves elévülési idő bizonyos esetkörökben ne legyen alkalmazható, hiszen a nyugellátás megállapítása és a járulékfizetés teljesítése között általában akár 20-40 év is eltelik, így az ötéves elévülési idő túlságosan rövid ezen ügyek tekintetében.

A törvényjavaslat továbbá csökkenti a szolgálati idő és a nyugdíjalapot képező jövedelem szerzése, valamint a kizárólag szolgálati idő szerzése céljából kötött megállapodás esetén fizetendő nyugdíjjárulék mértékét, melynek mértéke így a szociális hozzájárulási adó 2019. július 1-jével 19,5 százalékról 17,5 szá-

zalékra történő mérséklésével összhangban az indokolt 24 százalékról 22 százalékra csökkenne, mivel a megállapodás alapján fizetendő nyugdíjjárulék az egyéni járulék - azaz a 10 százalékos nyugdíjjárulék - és a szociális hozzájárulási adóból a nyugellátási alapot megillető százalékos arányából tevődik össze.

A jelenleg hatályos jogszabályok szerint az egyes jogviszonyok, tevékenységek esetében eltérő szabályok alapján történik az egyéni járulék megfizetése.

A keresőtevékenységet terhelő egységes járulék bevezetése céljából a törvényjavaslat változásokat kezdeményez, úgymint a felszolgálati díj, illetve borra való tekintetében: az egységes 18,5 százalékos mértékű járulékteher lenne a felszolgálati díjon a korábbi 15 százalékos nyugdíjjárulék helyett; továbbra sem terhelné ezt a keresetet személyi jövedelemadó és szociális hozzájárulási adó.

Az őstermelők esetében az egységes 18,5 százalékos járulékkulcs egésze terhelné a személyi kört, amely így 1,5 százalékos járulékteher-növekedést és munkaerőpiaci ellátásokra való jogosultságot is jelentene egyben, így a 10 százalékos nyugdíj és a 7 százalékos egészségbiztosítási járulékok összevonásával.

Kistermelőknél a járulékalapot az egységes járulékkulcs egésze terhelné - jelenleg csak 10 százalékos nyugdíj- és 4 százalékos természetbeni egészségbiztosítási járulék-fizetési kötelezettség merül fel -, amely e személyi kör esetében 4,5 százalékos tehernövekedést jelent, ugyanakkor ezzel összhangban jogosultságot szereznek pénzbeli és munkaerőpiaci ellátásokra is.

Munkavégzésre irányuló egyéb jogviszony szerint, például megbízási jogviszonynál: az egységes 18,5 százalékos járulékfizetési kötelezettség terhelné a jövőben a keresőtevékenységből származó járulékalapot.

Az egyéni, illetve társasvállalkozókat illetően a törvényjavaslat jelentős egyszerűsítést indítványoz azzal, hogy a járulékfizetési kötelezettséget legalább a minimálbérhez köti, így egységesíti a járulékalapot a biztosított egyéni, illetve társasvállalkozóknál.

A hatályos szabályok alapján az egyéni, illetve társasvállalkozók az átalányban megállapított jövedelem és a vállalkozói kivét után fizetnek járulékot, de a járulékokat minimum a következők szerint kell megfizetniük: a nyugdíjjárulékot a mindenkori minimálbér 100 százaléka, az egészségbiztosítási és munkaerőpiaci járulékot a minimálbér 150 százaléka, a szociális hozzájárulási adót a minimálbér 112,5 százaléka után.

A törvényjavaslat továbbá pontosabb fizetési kötelezettséget előíró szabályokat rögzít az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetés kapcsán. Így a már említett fizetési kötelezettség kezdete az utolsó egészségügyi szolgáltatásra való jogosultságot követő nap, ettől eltérő naptól bejelentkezni nem lehet, továbbá az ellátásra való jogosultságot nem a járulékfizetésre kötelezettség, hanem a járulék tényleges megfizetése alapozza meg.

A járulékfizetés nem teljesítése esetén a TAJ - az egészségügyi szolgáltatás igénybevétele kapcsán - érvénytelenné válna, és térítésmentesen nem lehetne

ellátást igénybe venni mindaddig, amíg e tartozás kiegyenlítése meg nem történik. Természetesen ezen változások nem érintik a sürgősségi ellátást, amelyre továbbra is mindenki jogosult lesz.

Az egészségügyi ellátásra való jogosultság érdekében kötött megállapodás során tapasztalt visszaélés-szerű magatartások megakadályozására a megállapodás megkötésekor egészségügyi állapot-felmérés lenne kötelező azzal a céllal, hogy a már meglévő egészségkárosodás, betegség kezelésére ne lehessen megállapodást kötni. Jellemzően ideérkező külföldiek kötnék ilyen megállapodásokat, hogy a magyar egészségügyi ellátórendszer ellátásait igénybe vehessék.

A törvényjavaslat a további visszaélések megakadályozására, valamint az egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés minimumjárulék megfizetéséhez kötése céljából bevezeti a munkaviszony esetében szükséges minimum járulékalapot.

Az új szabályozásban a munkaviszonyban álló biztosítottak minősülők esetében a járulékot továbbra is a ténylegesen megszerzett, személyi jövedelemadóról szóló törvény alapján összevont alapba tartozó, önálló és nem önálló tevékenységből származó adóelőleg-alapot képező jövedelem után kell megfizetni azzal, hogy a járulékok alapja nem lehet megfizetesebb, mint a minimálbér 30 százaléka. Ezzel összhangban kerül meghatározásra a szociális hozzájárulási adó alapja, azaz ilyen esetben a szociális hozzájárulási adót is legalább a minimálbér 30 százaléka után kell megfizetni.

A törvényjavaslat kezdeményezi, hogy a járulékalap és a szociális hozzájárulási adó-alap kiszélesedjen, tekintettel arra, hogy jelentős különbség mutatkozik egy Magyarországról kiküldött munkavállaló járulékfizetési kötelezettsége és egy belföldön foglalkoztatott munkavállaló járulékfizetése között. A járulékalap szélesítésének oka, hogy e személyi kör Magyarországon marad biztosított, és ellátást is itt vesznek igénybe, de a személyijövedelemadó-fizetési kötelezettséget más államban teljesítik, és ezért szükséges az arányos közteherviselés, továbbá fontos, hogy így a pénzügyi ellátások, illetve a majdani nyugellátás összege is emelkedik esetükben.

Végezetül a törvényjavaslatnak köszönhetően növekedne a családi járulékkedvezmény összege is. Az egységes járulék bevezetéséből adódik, hogy a családi járulékkedvezményt ettől fogva nem 17 százalék erejéig lehet érvényesíteni - jelenleg a munkaerőpiaci járulékból nem lehet érvényesíteni a kedvezményt -, hanem 18,5 százalékig, azaz a társadalombiztosítási járulék erejéig, az új elnevezés szerint, ezzel 1,5 százalékkal nő az érvényesíthető összeg, amely további egymilliárd forintot hagy a gyermeket nevelő családoknál.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy mind ezek tükrében támogassák a javaslatot. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti pad-sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Lukács László György képviselő úr, az

Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, jegyző úr, öné a szó.

(15.00)

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azokat a részeket nem kívánom megismételni, amelyek a vezérszónoki kör legelején, az előterjesztői felszólalásban, illetve fideszes képviselőtársunk által elhangzottak, azt röviden tényleg érdemes leszögezni, hogy ez egy két jogszabály összegyűréséből, összevonásából keletkező törvényjavaslat, amely előttünk van, és lényegében a négy járulékfajtának az összeolvadása az egyik fő eleme, ez az adminisztráció szempontjából valóban könnyítést tud és könnyítést fog jelenteni.

Szintén csak gyors felsorolás szintjén érdemel említést, hogy a fizetendő nyugdíjjáruléknak a mértéke, 10 százalék, a havi 7710 forintos egészségügyi szolgáltatási járulék összege, ezek, bár itt soroljuk a vitában, de leírva ez furán fog a jövő számára hangozni, illetve tűnni, azonban azok, akik ezt nap mint nap vagy akár heti szinten vagy havi szinten akár vállalkozóként, könyvelőként nézik, nekik nagyon is fontos számok, illetve fontos adatok ezek, mert az ő életük általában ekörül forog, illetve erre kíváncsiak, hogy hónapról hónapra mennyi kell fizetni, vagy milyen terhek várhatóak egy-egy vállalkozásnál, vagy éppen adott esetben a könyvelőnek milyen számokkal kell számolnia.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ami inkább érdekes - és én azokra a kritikai megjegyzésekre térnék rá, amelyek magának a törvényjavaslatnak az olvasásakor felmerültek bennem -, hogy itt viszonylag új dolgokkal, illetve új terminológiával is kísérletezik a jogszabály, de azért távol állunk attól, hogy itt a társadalombiztosítási járuléknak mint tb-járuléknak, mint a régi nosztalgia szerint befizetett tb-nek a régi fénye megjöjjön. Én úgy gondolom, hogy a rendszerváltozás után elég alaposan erodálódott magának a társadalombiztosításnak mint szónak, mint szociális gondoskodási formának a mivolta, maga a szó használata is, valahol ebből kellene majd visszanyerni valakit, hogy ha valaki azt mondja, hogy a tb-met fizetem, az ismét valamilyen jobb, illetve pozitívabb tartalmú lehessen. Talán az adminisztráció csökkentése és az átláthatósága, tehát itt az összeolvadása a különböző járulékfajtáknak ebbe az irányba mehet, talán mindenki egy kicsit jobban meg tudja érteni, még hogyha nem is járatos a járuléktípusoknak a megkülönböztetésében, de jobban meg tudja érteni, hogy mégis miért vannak le a munkabéréből, illetve az elvégzett munka után járó jövedelméből, és az milyen célra kerül felhasználásra.

Talán közelebb kerül az a nagyon elvonatkozott idea, ami a társadalombiztosítási gondoskodás és

a befizetett járulék között van, ennek a kettőnek a csökkentése és a közelebb hozása az emberek fejében talán azért is lenne szükséges, mert akkor mindenki értené, hogy mire kell befizetni a járulékot, és cserébe mit fog kapni.

Ha ezt a logikát folytatjuk tovább, az, hogy egy arányosság álljon össze az emberek fejében, hogy a befizetett járulékaikért milyen szolgáltatást kap, akkor egy nagyon régi hiányosságról is beszélni kell, ez pedig az egyéni számláknak a kérdése, amit sokan egyéni számlának mondanak, de valamifajta nyomon követhetőségnek a kérdése. Ez nemcsak a nyugdíj szempontjából, de mint egészségpolitikus azt gondolom, az egészségügyi ellátás szempontjából is igazán fontos lehetne, hiszen nagyon nagy részben az emberek nem tudják felmérni annak nemcsak a volumenét, hanem annak a költségeit sem, amilyen szolgáltatást vesznek igénybe a kórházban. Nagyon kevesen gondolják azt, hogy egy-egy, manapság már nagyon korszerű és nagyon gyakran igénybe vett, mondjuk, diagnosztikai eljárásnak mekkora költsége van valójában akár hogyha a piacon kellene megvásárolni, vagy akár amennyit az állam finanszíroz az intézmény számára.

Éppen ezért lenne fontos, hogy legyen és lehessen lehetőség arra, hogy az emberek, a munkavállalók folyamatosan, akár napi szinten tudják követni, hogy az ő egyes járulékszámolóikon vagy az egyes, általuk befizetett összeg mekkora összegre rúg, mekkora biztonságot ad, mert ugye, ez mögöttes a lényeg, hogy mekkora biztonságot ad a jövőre nézve akár a nyugdíjellátás szempontjából, akár az egészségügyi ellátás szempontjából, hiszen a társadalombiztosításban mint szép magyar szóban benne van maga a „biztonság” szó is, és éppen ezért ez egy szociális biztonság, nem azt mondom, hogy az illúzióját, mert az nagyon rossz, hanem a valós élményét teremtené meg az emberek számára.

Az egyéni számlák ezért kerülnek mindig az érdeklődés középpontjába, ezért van diskurzus róluk, mert az emberek szeretnék azt látni, hogy mindazért, amit ők befizetnek, legyen az akár mennyire magas vagy alacsony összeg - és itt vitatkozhatunk azon, hogy a magyar elvonás alacsonynak vagy magasnak tekinthető, de az emberek bármilyen fajta elvonási mértéket meg tudnak érteni, hogyha látják, hogy -, cserébe mit kapnak érte. Például a magánnyugdíjak éppen ezért voltak valamilyen szinten átláthatóbbak vagy jobban kezelhetőek, mert az ember valójában látta azt, hogy azzal az összeggel, amit befizet, mi történik, és milyen gazdálkodás folyik vele. Úgyhogy mint egészségpolitikus azt tudom önöknek mondani, hogy igazán fontos lenne akár az egyéni számlák mihamarabbi bevezetése, pontosan azért, mert egy tájékozottságot, egy tudatosságot adna a későbbi betegeknek, de egyébként munkavállalóknak, sőt hordozható és csoportosítható, magával vihető lenne.

Én tudok róla, hogy a gazdasági szakma, illetve az egészséggazdasági és más műhelyek gondolkodnak azon, hogy miként lehetne a társadalombiztosításon belül az egészségügynek a finanszírozását személyhez ragadóan, és nem az ellátáshoz csoportosíthatóan,

hanem személy szerint, egy emberhez csoportosíthatóan egyes területekre átvihetővé tenni, hogy nagyon egyszerűen mondjam: hogy miként lehetne elérni azt, hogy a pénz a beteget akként kövesse, hogy nem egy intézménybe megy, hanem a beteget követi, és abba az intézménybe viszi a beteg a pénzét, ahol azt az ellátást, azt a szolgáltatást jó minőségben, hatékonyan igénybe tudja venni, és akkor a finanszírozás nem ömlesztve megy egy-egy intézményhez például az egészségügyben, hanem azokhoz az intézményekhez, azokhoz az orvosi teamekhez vagy osztályokhoz, amelyek jó minőségben, hatékonyan és megfelelően tudják ellátni a munkájukat. Erre - és ez most nyilván nem ennek a törvényjavaslatnak a szűken vett vitája - tágan értelmezetten a társadalombiztosítási törvénynek is választ kell adnia, hogy miként lesz mögöttes egy olyan rendszer, amely követhető, átlátható és hordozható, tehát tényleg a leghatékonyabban felhasználható rendszert jelenti.

Az ellátórendszer finanszírozhatósági problémájánál pedig azt jegyeztem le magamnak, hogy az a megosztás a járulék vonatkozásában, hogy melyik kerül az E-alapba, és melyik a nyugdíjalapba, hogy hova mekkora százalék megy, az lényegében most már teljesen mindegy például az E-alap szempontjából, ugyanis az egészségügyi ellátásainknak a nagyon nagy részét már nem az ebből a járulékból befolyó összegekből finanszírozzuk, hanem túlnyomórészt adóbevételekből. Ez egy tervezhetőségi, ez egy biztonsági kérdést vet fel: mennyire tervezhető a mindenkori költségvetés, és mennyire tervezhető az egészségügyi ellátásnak a biztonsága aszerint, hogy egy jól tervezhető járulék helyett egy viszonylag nehezebben tervezhető adóbevételről beszélünk, és mindig adóval és adóbevételekkel kell kipótolni az egészségügyi ellátásra vonatkozó kasszarészt. Ez tehát mindenképpen egy jövőbeli kérdés lesz, hogy hol találja meg, vagy megtalálja-e egyáltalán a helyét az E-alap vagy az E-alapnak a járulékokból táplálkozó része, mert mint látjuk, azoknak a beérkező forrása most már a többihez képest nem azt mondom, hogy elenyészően kicsi, de lényegesen kisebb, és lassan veszíti a súlyát.

Fontos kérdés, hogy a tervezhetőség szempontjából mindaz, amit adó- és járulékcsoökkentés - és itt járulékcsoökkentésről tudunk beszélni főként - kapcsán, mindaz, amit ezen a téren tervez a kormány, ami a gazdaság élénkítésére és a gazdaságvédelemre vonatkozik, vajon fogja-e segíteni Magyarországot a válság során, mert az ugye egyre nyilvánvalóbb, most már egyre többen mondják, és a kormányzati kommunikációban is megjelent, tehát valószínűleg komolyan kell venni; hogy fog-e például ez a mostani törvényjavaslat olyan helyzetet teremteni, amely a magyar gazdaság kitettségét valamilyen módon csökkenti vagy védi abban a nem várt, de most már lassan következő esetben, amikor a német gazdaság vagy a nyugat-európai gazdaság hatásai átgyűrűznek, vagy egy olyan nem várt esetben, amit a gazdasági háborúk, Kína, Egyesült Államok és egyes nagy cégeknek a háborúi jelentenek, mert sokan azt tartják, hogy ezek lesznek a következő világgazdasági válságnak a fókuszpontjai, ezek az úgynevezett

trade-warok, amelyek akár különböző nagyvállalatok vagy egyes államok között fognak létrejönni; ez a mostani törvényjavaslat mennyire fogja segíteni például, hogy a magyar gazdaság nagyjából egyenesben maradjon, és ne legyen egy visszaesés. Hiszen azt jól látjuk, hogy ebben az esetben - és itt távol álljon tőlem, hogy én magasabb járulékot, magasabb adót szeretnék, de azt jól látjuk - egyre jobban lefelé tendáló adó, illetve járulék egy jövőbeli, mondjuk, még több munkavállaló kiesése esetén prognosztizált helyzetben egy még hatványozottan nagyobb lyukat tud ütni a gazdaságnak a bevételi oldalán vagy a költségvetés bevételi oldalán, úgyhogy szerintem ezeket át kell átgondolni.

(15.10)

Értjük a kormánynak a törekvéseit, nyilvánvalóan az adócsökkentés, járulékcsökkentés támogatható, adóemelésre vélhetően semmilyen szükség nincs.

Viszont, mondom, a túloldalon én például nem látom azokat a garanciákat, ami akár a nyugdíjasokra vonatkozóan a hosszú távú biztonságnak vagy akár az egészségügyi ellátások finanszírozhatósága biztonságának a megteremtését célozza. Az adminisztráció csökkentése nagyon fontos, és nagyon jó út az is, hogy a potyautasok, ami az egészségügyi ellátásnak talán az egyik legnagyobb problémája, a potyautasok lehetőségeinek vagy a számának a szűkítése.

Azt azért hozzá kell tenni, hogy itt nagyon nehéz a potyautasi kört úgy és helyesen megítélni, hogy azok a honfitársaink, akik esetleg külföldön dolgoznak, külföldön keresik a mindennapi betevőt, de a magyar egészségügyben tervezik az ellátásukat, de valójában Magyarországra hazatermelnek a családnak, tehát hogyha gond van, akkor, ha úgy tetszik, ők valójában itt vannak és nem az ideiglenes állomáshelyükön, munkahelyükön külföldön, ők miként tudnak nem kárvalottjai lenni a mostani szigorításnak. Ezt kell majd valahogy megoldani, mert nagyon sokan járhatnak úgy a külföldön dolgozó magyarok közül, hogy ripsz-ropsz és mindenfajta értesítés nélkül akár potyautassá válhatnak, illetve kieshetnek az ellátásból. Itt ez általában a tajszámnak a különböző színkódú jelzése lesz, de a mostani törvénymódosítás szerint, hogyha jól értelmezem, nem ez lesz az első számú tiltó szabály számukra, hanem gyakorlatilag a tajszámukat fogják elveszíteni ilyen esetben. Tehát gyakorlatilag az ellátást, mire odamennek, egy nemlétező tajszámmal szeretnék majd igénybe venni.

Tehát a cél jó, a potyautasok nagy és számmal is jól mérhető kárt okoznak a költségvetésnek, az egészségügyi ellátásoknál a kórházaknak és egészségügyi ellátóknak, amelynek nagyobb része egyébként kórházi adósságban is megjelenik, így ezt csökkenteni kell. Viszont figyelni kell Magyarországnak arra a speciális helyzetére, hogy számottevő a külföldi munkából, külföldön élő, nem azt mondom, hogy emigrációban élő, hanem külföldön élő és külföldön dolgozó honfitársunk, akiknek pont nagyon sok kára származhat abból, hogy potyautasként fogja őket a rendszer

azonosítani, holott az eredeti szándékuk soha nem volt az. Tehát a potyautasi státuszban mindig feltételezi az ember, hogy szándékosság van mögötte, hogy potyautasként veszi a rendszert igénybe; ők nem könnyelműségből, hanem inkább kényszerűségből juthatnak ebbe a státuszba.

Így összességében azt tudom mondani önöknek, képviselőtársaim, hogy minden, ami adminisztrációcsökkentés, minden, ami járulékcsökkentés, természetesen támogatható. Azonban nagyon oda kell figyelni, hogy az elkövetkezendő nehéz időszakokban milyen irányba lépünk. Egy ennél hosszabb távú célra is figyelni kell, ez pedig például az egészségügyi kaszuszának a fenntarthatósága, az egészségügyi szolgáltatásnak a fenntarthatósága, amire szerintem remek válasz lenne az, hogy mind a nyugdíj-, mind az egészségügyi befizetéseinket, amelyet járulékkal teljesítünk, azoknak egy számontartható, szemmel követhető domainben lenne a helye, azaz egyéni számlán lenne a helye.

Ezeket kívántam elmondani. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Én is köszöntöm újból képviselőtársaimat.

Most megadom a szót Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, hogy a most előttünk fekvő törvényjavaslat kapcsán egyrészt az államtitkár úr, másrészt fideszes képviselőtársunk, Kovács Sándor igen bőven beszélt a pontos és technikai változásokról.

Én két téma köré csoportosítanám, vagy két részt emelnék ki, amely számomra ebből a törvényjavaslatból fontos vagy amelyről szeretnék beszélni.

Az egyik az, hogy szerintem minden olyan törekvést, törvényjavaslatot és kormányzati szándékot támogatni kell, ami valamiféleképpen a vállalkozások vagy az állampolgárok életét és adminisztrációját egyszerűsíti. Tehát ez az egyik része. Így például az egyéni járulékok összeolvasztása és az adminisztrációnak a lecsökkentése több alkalommal is, az, azt gondolom, egyrészt növeli a versenyképességet. Itt Lukács képviselő úrra utalnék, hogy bár volt nyáron egy gazdaságvédelmi akcióterv, és most a kormány bejelentése alapján tudjuk, hogy lesz a jövő év első negyedévében egy második gazdaságvédelmi akcióterv, nyilvánvalóan a sok kis döntés, például most a járulékokról szóló törvények módosítása sokszor pici gazdaságvédelmi javaslatként vagy a nagyobb akciótervek farvizén, ha lehet így fogalmazni, segíti az ország versenyképességét és a vállalkozásoknak a versenyképességét.

Tehát az első téma vagy köszönet, ami itt a kormány felé megfogalmazódik, hogy, államtitkár úr, mi ezeket a javaslatokat nemcsak hogy szeretjük, hanem várjuk is, és ez az állampolgári igény jelentkezik több helyen, hogy a vállalkozások adminisztrációját és az emberek bürokratikus terheit folyamatosan próbáljuk

meg lépésről lépésre csökkenteni. Ezt nyilván nem lehet egy óriási, minden területet átölelő bürokráciacsökkentésben megvalósítani, hanem lépésről lépésre kell. Itt most a vállalkozások adminisztratív terheinek a csökkentése számomra egy nagyon-nagyon pozitív lépés, változás, és ebbe az irányba kell mindig továbbmenni, és a következő lépéseket is majd a jövőben megtenni.

Tehát itt a 18,5 százalékos egységes társadalombiztosítási járulékról beszélek, a járulékok összevonásáról, ennek a mértékének a kijelöléséről. Azt gondolom, hogy ez pontosan követhető, az emberek a saját fizetésüket, járulékaikat, adójukat átlátható módon tudják majd ellenőrizni. Sokszor szembesülünk azzal, hogy egy fizetési papíron olyan tételek szerepelnek, amit az állampolgárok nem mindig értenek, nem mindig tudják hova kapcsolni, hogy az pontosan hova megy, ezért ennek az egyszerűsítése üdvözlendő.

Ehhez kapcsolódik a családi adókedvezmény és családi járulékkedvezmény érvényesítése. 2010-ben elfogadtuk a családi adórendszer bevezetését, a családi típusú adórendszert. Azt gondolom, hogy ez nagyon-nagyon helyes lépés volt. Ezt az is igazolja, hogy a családi adókedvezményt a jogosultak közel 98 százaléka veszi igénybe, tehát elképesztően magas az igénybe vevőknek a száma, akik egyébként jogosultak rá.

Azt is ki kell hangsúlyozni, hogy most azzal, hogy további másfél százalékban lehet majd érvényesíteni a járulékokból a családi adókedvezmény összegét, ez például két minimálbért kereső szülő esetében havi négyezer forint lehet. Egymilliárd forintot fog ott hagyni ez a döntés a családoknál, további egymilliárd forintot az eddigi családi adókedvezményhez képest.

Úgyhogy azt gondolom, hogy pont itt az előző napirendi pontnál is a társadalmi egyenlőtlenségekről, szegénységről beszéltünk, pontosan az alacsonyabb keresetűek számára ez egy óriási segítség lesz, hogy egyébként éves szinten 40-50 ezer forintot is jelent majd nekik ez a lépés egy átlagos, mondjuk, háromgyerekes család esetében, ha mind a két szülő minimálbért keres.

A 10 százalékos nyugdíjjárulékról beszéltek már a képviselőtársaim. Itt egy lépés nem hangzott el, az egyházi személyek után fizetendő járulék. Ezt is üdvözljük, hogy az egyházi szolgálatot teljesítő és egyházi szolgálati viszonyban álló egyházi személyek után 10 százalékos nyugdíjjárulékot kell majd fizetni a jövőben. Azt gondolom, hogy ez is kifejezi irányukban a társadalom megbecsülését, és azt a munkát, amit végeznek, az ez irányú társadalmi köszönetet vagy megbecsülést. Ez egy helyes döntés.

Egy első lépés tehát a bürokráciacsökkentés, a második lépés pedig a járulékcsoökkentés és a munkavállalók és a családok segítése, illetve különböző korosztályok vagy társadalmi csoportok segítése. Ilyenek például a nyugdíjasok, hiszen a javaslat szerint a nyugdíj melletti munkavégzés valamennyi formájának meglenne a járulékmentessége, ami, azt gondolom, szintén egy üdvözlendő lépés. Helyesen egyébként, jobbikos képviselőtársam utalt rá, teljesen egyetérték azzal, hogy az egészségügyben a petyautasoknak a kiszűrése,

illetve az egészségügyi tajrendszerben a szigorítás mindenféleképpen egy olyan üdvözlendő dolog, ami sok, egyébként a társadalombiztosítását becsülettel fizető állampolgárnak jelent valamiféle könnyebbséget, előnyt. Hiszen akár a sorra kerülésben, akár a várakozási időben, akár a flott ellátásban teljesen előnyt kell hogy élvezzenek nyilvánvalóan azok, akik egyébként rendszeresen, becsületesen befizetik az ehhez szükséges járulékokat. Tehát itt a szigorítás minden esetben indokolt és szerintem szükséges is.

A különböző járulékszabály-változásokat az őstermelőknél, kistermelőknél vagy akár a borraivalóval, felszolgálási díjjal kapcsolatban a képviselőtársaim már említették. Mi ezekkel a módosításokkal egyetértünk, mint ahogy az egész törvényjavaslattal is. Hiszen azt gondolom, hogy akár járulékcsoökkentésről beszélünk, akár bürokráciacsökkentésről, mind a kettő olyan lépés, ami egy nagyon fontos lépés, már nem az első lépés, de én arra kérem az államtitkár urat, hogy ne is az utolsó lépés legyen ebben a sorban, hanem ezt folytassuk tovább a magyar munkavállalók miatt, a magyar családok miatt és a magyar cégek adminisztrációs terheinek csökkentése érdekében.

A KDNP támogatja a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorból.)*

(15.20)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Korózs Lajosnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

KORÓZS LAJOS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Éppen itt a szomszédommal beszélgetve a napirend előterjesztése kapcsán megjegyeztem, hogy politikai pályafutásom egésze leírható a társadalombiztosítási alrendszer teljes átalakulásával, a kezdetektől a végéig. Hiszen annak idején, amikor még a rendszerváltás után hatpárti volt a magyar parlament, konszenzus, egyetértés volt abban, hogy a társadalombiztosítás két ágát önállósággal kell ellátni, hogy annak legyen önkormányzata, sőt továbbmegyek, a volt szakszervezeti vagyomból még vagyonnal is elláttuk, itt a Parlament falai között törvényt alkottuk róla. Aztán az önkormányzás mellett még önálló ellenőrző testülete is volt a társadalombiztosításnak, a nyugdíjágának és az egészségpénztárnak is. Ehhez képest meglehetősen nagy átalakuláson ment át.

Ma már azt látom, hogy fölösleges is ilyen jelzöt használni rá, hogy társadalombiztosítás. Ez a költségvetés egy fejezete lett, és a költségvetési törvény egy fejezetéből az vezethető le számomra, hogy teljesen fiskalizálták az ellátórendszert, és az Államkincstárba beolvasztva megszűnt a társadalombiztosítás; a nyugdíj-igazgatóság, ha szabad ezt mondanom, egy minisztériumi főosztály szintjére degradálódott. Nagyon bajnak tartom, hogy a szakértői apparátus legjobbjai itt hagyták a szakmát, és meglehetősen sok problémával, borzasztó határidőkkel működik sajnos

a rendszer, ahogy az én információim erről szólnak. Ez az egyik dolog.

A másik, amit szeretnék előrebocsátani, hogy azokkal az intézkedésekkel, amelyek a praktikum oldaláról, az informatikai fejlesztések oldaláról közelít, amit az államtitkár is mondott, én azzal a legmesszebbmenőkig egyet tudok érteni. Remélem, hogy az államigazgatás digitalizációja, az informatikai rendszerek összeérnek, és egyre precízebbé tudnak válni, és remélem, hogy ezen a két területen, a nyugdíjbiztosítás és az egészségbiztosítás területén is ezt a digitális tudást a lehető legjobban tudják majd konvertálni.

A tartalmi részekre rátérve: a törvény teljesen újraírja a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultokról, valamint e szolgáltatások fedezéséről szóló 1997. évi XXX. törvényt. A törvény a céljáról és az alapelveiről szóló részben is szinte szóról szóra ugyanazt tartalmazza, igaz, az öngondoskodás és a magánnyugdíjrendszerhez való kapcsolódás kimaradt az új törvényből.

Akik régebben parlamenti képviselők, azok tudják, hogy én nem voltam annak idején olyan eszevesztett nagy híve a magánnyugdíjpénztári rendszer bevezetésének, ámde amikor bevezetésre került, akkor részemről is kívánatos volt az, hogy az transzparens legyen, hogy ott legyen egyéni számla, hiszen egy tökefedezeti rendszerről van szó. S maga a tökefedezeti rendszer meg is követeli azt, hogy hónapról hónapra követni lehessen azt, hogy a befizetett járulékok éppen hol tartanak, a befektetések hogy térültek meg, s a többi, s a többi, s a többi. Nagyon sajnálom, hogy ilyen gyalázatos véget ért ez az egész. Ma tudomásom szerint mintegy 60-61 ezer magánnyugdíjpénztári tag van. Kérem szépen, ott van egyéni számla, ott lehet követni, hogy mennyi befizetés történt, annak mennyi a hozama, et cetera, et cetera.

Amiről már évek óta beszélnek, Matolcsy György megszarolta a magánnyugdíjpénztári tagokat, és azt mondta, hogy nem fog állami nyugdíjat kapni az, aki a magánnyugdíjpénztárban marad - mert beszéljünk világosan, ez egy zsarolás volt! Igaz, hogy ebből később visszakoztak. Amikor én aznap vagy másnap egy nyilvános műsorban azt mondtam, hogy semmi baj, veszem elő a telefonom, megrendelem a repülőjegyet, és megyek Strasbourgba, mert biztos, hogy a gatyájukból is ki fogom perelni őket, akkor utána ebből visszakoztak. Nem biztos, hogy azért, mert én Strasbourggal megfenyegettem őket, de mindenestre azt mondták, hogy mégis fog járni állami nyugdíj annak, aki a magánnyugdíjpénztárban marad. Csakhogy akkor összesen 106 ezren gondoltuk úgy, hogy maradunk, az összes többi pedig visszalépett. Na kérem, ott volt egyéni számla. Amit itt ígértek, hogy majd lesz egyéni számla, de nemcsak hogy egyéni számla lesz, ami nyomon követhető, hanem még örökölheto is lesz -, emlékezzenek vissza képviselőtársaim -, ebből az égvilágon semmi nem valósult meg, mert amire önök hivatkoznak, hogy egyéni számla, az egy nyilvántartási rendszer. De azt most is tudjuk. Amikor valaki megszületik, tajszámot kap, van egy anyakönyve, az adatait rögzítik, ha van járulékfizetés,

azt bevezetik, és kész. Nincs ebben az égvilágon semmi ördögösség, az egy nyilvántartási rendszer.

Ha végigvesszük a fogalmakat, ahogy ábécésorban berakták, de hát ezen túl is újként szerepel közöttük a tanulmányokat folytató tanuló, a hallgató, a tanulmányok szüneteltetése időtartamának meghatározása. Ugyanakkor alapvető változás, hogy a biztosítottak felsorolása úgy kezdődik, hogy a biztosított a kiegészítő tevékenységet nem folytató személynek nem minősülő, et cetera, et cetera, nem folytatom tovább, és ez alá került mindenki a felsorolásban. A fogalmak között meghatározzák, hogy ki számít kiegészítő tevékenységet folytatónak. Zárójelet nyitok: itt azokról van szó, azok a nyugdíjasok számítanak annak, akik a 6. §-ban felsorolt valamilyen jogviszonyban keresőtevékenységet folytatnak. Felmerül a kérdés, legalábbis bennem mindenképp, hogy akkor ők miként válnak biztosítottá. Ráadásul a baleseti ellátásra jogosultak köréből kiveszik a kiegészítő tevékenységet folytató személyeket. Érdekes az indoklásban az a mondat, hogy az új szabályozás immáron teljes mértékben mentesíti a saját jogú nyugellátásban részesülő személyek keresőtevékenységét a biztosítás (sic!) és a járulékfizetés alól. Megint zárójelet kell nyitnom. Ennek hiányában biztosítási kötelezettséget, illetve járulékfizetést eredményezne, valójában így a dolgozó nyugdíjasok biztosítása sem stimmel teljesen.

Egy apró baki, s ezt is meg kell hogy jegyezzem. A felsorolások között benne felejtették a Független Rendészeti Panasztestületet, de hallottuk a híradásokból, hogy ezt egy jó héttel ezelőtt gyakorlatilag megszüntették, mert egy másik törvényjavaslattal kiírták a létező intézmények sorából. Továbbra is megmarad az a furcsa logika, hogy vannak biztosítottak, akik értelemszerűen jogosultak egészségügyi ellátásokra, és vannak azok, akik nem számítanak biztosítottoknak, de legalább baleseti ellátásra vagy egészségügyi szolgáltatásra jogosulttá válnak a törvény alapján. Erre Kovács képviselőtársam az előbb már utalt.

Nincs magyarázat viszont arra, hogy miért tartja meg az új törvény ezt a logikát, mert nem az alapján válik szét, hogy dolgozik valaki vagy sem, ráadásul a nyugdíjas, a kisgyermeket nevelő is dolgozhat az adott ellátása mellett. Miért lehet például, hogy a közérdekű nyugdíjas-szövetkezet tagja biztosított, de a közérdekű munkát végző meg nem biztosított? Vagy hogy az álláskereső támogatásban részesülő biztosított, de a csetben, a gyedben - s a többi, s a többi, vannak még ellátási formák - részesülők meg nem? Vagy miért lehet külön pont a biztosítottak között a köztársasági elnök saját jogú nyugdíjasnak nem minősülő házastársa arra az időre, amelyre fennálló biztosítással járó jogviszonyában a biztosítása szünetel, vagy nem rendelkezik más biztosítással járó jogviszonnyal, miközben a sima nyugdíjas „csak” az egészségügyi szolgáltatásra jogosultak között van felsorolva? Eleve hogy lehet biztosított az, akinek szünetel a biztosítása? Egyébként a köztársasági elnök hozzátartozójára vonatkozó rendelkezés eddig is szerepelt a törvényben, csak azt máshol könyvelték be.

Az egészségügyi szolgáltatásra jogosultak felsorolásánál megtartja a törvény azt a logikátlan sorrendet, ami a hatályosban is szerepel. Nem világos, hogy miért külön pont a gyed, és miért van egy másik pontban a gyod, a gyet, az ápolási díj és az időskorúak járadéka. Legalább ezt is összefésülhették volna véleményem szerint.

Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Arra nem akarok kitérni, hogy a százalékos arányok hogyan alakulnak át és melyik alap hány százalékot fog kapni, hiszen államtitkár úr ezeket részletezte, és azt hiszem, hogy ez mindenki számára érthető. Viszont van még egy dolog, amit szeretnék szóba hozni, és ez a járulékalapot képező jövedelem. Az átláthatóság kedvéért ez külön paragrafusban került szabályozásra.

(15.30)

Itt számomra nem világos, hogy az alapbérnél meghatározott szint, a legalább előző év júliusi átlagkereset kire és hogyan vonatkozik. Külön kiemeli az indokolás, hogy a 6. §, azt hiszem, (1) bekezdésének a) pontja szerinti biztosítási jogviszony esetén a társadalombiztosítási járulékot legalább a minimálbér 30 százaléka után meg kell fizetni - ezt így értem -, amely kötelezettség alól mentesülni csak az egyes, a törvényjavaslatban taxatív felsorolt esetekben van lehetőség. A családi járulékkedvezmény szabályozása annyival lesz kedvezőbb, hogy a mostani munkaerőpiaci járulékra ez a másfél százalék járulékkedvezmény is kiterjed majd, erre utalt az államtitkár úr is.

A korábbi szabályozással egyezően továbbra is lehetőség van megállapodást kötni a társadalombiztosítási ellátásra, erre is utaltak itt, a 24 százalékhoz képest 22 százalékra. Kitérnek arra, hogy itt egy állapotfelmérést kell végezni akkor, ha valaki ezt a szolgáltatást meg akarja vásárolni. Az számomra persze kérdés, hogy ez mennyi embert és kiket érint. Tanulmányozva a múlt hónapban itt a zárszámadási törvényt, én arra a következtetésre jutottam, hogy ez néhány száz embert érinthet, hiszen az E-alapban a megállapodás alapján fizetők járuléka, úgy emlékszem, ilyen 285,4 millió forintot tett ki, mármint a zárszámadási törvény kapcsán.

A nyugdíjtörvény egyik fontos módosítása, hogy hatályon kívül helyezik a 83/B. §-t, amely a korhatár előtti nyugdíjakra vonatkozó keresetkorlát eltörlését jelenti. Öröm az örömben, hogy a korhatár előtti ellátásban, szolgálati járandóságban, táncművészeti életjáradékban és átmeneti bányászjáradékban részesülőknél fennmarad, miközben emlékszünk rá, hogy a bányászoknál tették lehetővé éppár évvel ezelőtt, hogy eltérjenek az addigi szabályozástól, és egyéni mérlegelés alapján eltérhessenek, a nyugdíjbiztosítás főigazgatója adhatott felmentést a keresetkorlát alkalmazásától. Itt az új szabályozásban csak a „Nők 40”-nel elmenteknek lesz lehetőségük ezt érvényesíteni.

Képviselőtársaim! Arra kitérek, hogy bár az igazgatás rendszerében én nagyon sok problémát látok, azt meg kell hogy jegyezzem, hogy az elmúlt három

évtizedben, de azt megelőzően is a nyilvántartási rendszer a magyar társadalombiztosítás rendszerében meglehetősen jó volt, viszont most kétségeink vannak efelől. Félek attól, hogy a most itt egy csövön befizetett járulékok - amelyek egyébként már most nagyjából a járulékjellegüket elveszítik, mert adóként hajtják be, és adóként is viselkednek - a szolgálati idő nyilvántartása mellett nem lesznek transzparenssek, és nem lehet visszakövetkeztetni majd az induló nyugdíjak megállapításánál, illetve a határozat meghozatalánál.

Végezetül két keresetlen mondatot mondanék arra nézvést, hogy a potyautasokat ki kívánják szűrni a rendszerből. Én ezt a legmesszebbmenőig tudom üdvözölni, ugyanakkor, államtitkár úr, megjegyzem, hogy ugyan nem idetartozik szorosan, de potyautasnak minősítem azt az úgynevezett ukrán inváziót, amely az északkeleti határunkon van. Én nem hallomásból tájékozodom, nem újságcikkekben, én a két szememmel láttam, én ott több települést felkerestem, több polgármesterrel, háziórvossal, postamesterrel beszéltem: falvak tömkelegében mutatják meg így az ingatlanokat, hogy melyek az ukrános házak.

Tévedés ne essék, én most nem a határon túli magyarokról beszélek, hanem azokról a seftesekről, akik a magyar ellátórendszer hiányosságait kihasználva vagy az ellenőrzési rendszerünket kihasználva élőködnek a magyar társadalombiztosításon és a magyar társadalmon. Tehát itt nemcsak nyugdíjért jönnek ma már százával és ezrével, hanem jönnek az álláskeresői támogatásért, az anyasági ellátásért, az egészségügyi ellátásért. Mindenki tudja, hogy Kisvárdán emberek élnek abból, hogy gyakorlatilag orosz tolmácsként alkalmaznak a kórházakban őket a kliensek - nem a kórház alkalmazza őket, hanem a kliensek -, akik egy szót nem beszélnek magyarul, magyar felmenőik soha az életben nem voltak, nem magyar állampolgárok, mégis igénybe veszik az egészségügyi ellátást. Beszéltem olyan polgármesterrel, aki közmunkát ajánlott fel egy ukrán fiatalembernek a településén, és ő elutasította, mert azt mondta, hogy most intézte el Vásárosnaményban az álláskeresői támogatását, és ő egyébként feketén dolgozik Szlovákiában. Minden ellátást igénybe vesznek Magyarországon. Azért mondom, csak azért hoztam ezt szóba, mert ezzel is foglalkozni kell, igaz, nem ennek a törvénynek a hatálya alá tartozó kérdésről van szó. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Mellár Tamásnak, a Párbeszéd képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. MELLÁR TAMÁS, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Igyekezem nagyon rövid lenni, annál is inkább megtehetem ezt, hiszen az előttem szólók nagyon sok mindent elmondtak, és ezeket nem kívánom ismételni. Van egy nagyon fontos eleme ennek az egész törvénytervezetnek, törvényjavaslatnak, ami meghatározó jellegű, egy elvi kérdés, és amivel én egyáltalán nem tudok egyetérteni.

Hadd kezdjem látszólag nagyon messziről! Én azon kevesek közé tartozom, akik itt 2010 végén vagy 2011 elején üdvözölték a Fidesznek azt az elhatározását, hogy megszünteti a magánnyugdíjpénztárakat. Azért gondoltam akkor azt, mert ez a tőkefedezeti rendszer, illetve az, hogy itt ilyen külföldi pénzügyi cégek jönnek be, és kvázi monopolhelyzetben gyűjtenek nyugdíjjárulékot, kifejezetten rossz volt, hibás volt, komoly visszaélésekre adott lehetőséget. Akkor én azt vártam és azt hittem, hogy a megszüntetésből következően egy államosítás fog végbemenni, és ez a 3000 milliárdos magánnyugdíjpénztár bekerül az állami nyugdíjrendszerbe, és létrejön az, amit ígértek önök, hogy egy névleges egyéni számlarendszer kerül kialakításra, és ott jóváírásra kerülnek ezek a befizetések. Ezt én nagyon üdvözöltem volna, kiegészítve egyébként azzal, hogy az egészségügyi rendszerben is ezt kellett volna tenni.

Tehát teljesen egyetértek Lukács László György jobbikos képviselőtársammal, hogy valóban erre lett volna szükség, hogy egy névleges egyéni számla legyen mind a nyugdíjbefizetések, mind az egészségügyi befizetések vonatkozásában, hogy az egyének számára világos legyen az, hogy ők mit fizetnek be, és ennek megfelelően ki lehetett volna alakítani egy olyan nyugdíj-, illetve egy olyan ellátási rendszert, amely valamilyen mértékben és módon reflektál ezekre a befizetésekre. Így tulajdonképpen megmaradhatott volna egy társadalmi biztonság és egy társadalmi méltányosság, hiszen egy egész országnyi kockázatközösség alakulhatott volna ki, ugyanakkor az érdekeltség is megteremtődött volna, hiszen az emberek számára világos és nyilvánvaló üzenet lett volna, hogy minél nagyobb a nyugdíjszámlám, illetve az egészségügyi számlám, annál nagyobb biztonságban vagyok, annál inkább tarthatok számot arra, hogy majd én megfelelő ellátást fogok kapni. Na most, ehhez képest egyáltalán nem történt meg ez a második része, a magánnyugdíjpénztári pénzek szórén-szálán eltűntek, valahol vannak, és az egyéni számlás rendszer egyáltalán nem került kialakításra.

És ez a mostani intézkedés - amely látszólag úgy néz ki, hogy az adminisztrációs terheket csökkenti, és gondoskodik a potyautas-problémáról, tehát hogy ilyen legyen, négy helyett csak egy járulék van, különféle kedvezmények vannak benne -, úgy tűnik, egy előrelépés, holott irányát tekintve megítélésem szerint kifejezetten visszalépés. Ahogy Korózs Lajos kollégám is említette, így egyre inkább megszűnik az a kapcsolat, az a valójában meglévő kapcsolat, amelyik a járulék és a járadék között egyáltalán megteremthető lenne, most már csak logikailag, hiszen a törvényi rendelkezések miatt ezt adóként szedik be, tehát már nincs egy ilyen járulék-járadék típusú egyeztetés az egész rendszerben. Így most már tulajdonképpen ez teljes egészében meg is fog szűnni, bár egyébként magában a törvénytervezetben benne van, hogy egy ségesen beszedik, és akkor utána szétrakják 54 százalékos és 37 százalékos arányban.

De ezt ki tudja ellenőrizni? Ez hogyan fog látszani? Sokkal világosabb és nyilvánvalóbb lenne, ha

negyedévenként vagy félévenként minden egyes polgár kapna egy számlát, amelyen ott van, hogy a nyugdíjszámlája és az egészségügyi számlája tulajdonképpen hogy is néz ki, milyen állapotban van, mi most éppen a neki megfelelő egyenleg.

(15.40)

Tehát míg eddig azt gondoltuk, hogy a nyugdíjaknál az a helyzet, hogy járna-járna az a nyugdíj, de hát nem jut, most a kormány egy olyan intézkedést hoz, amiből már azt sem lehet megállapítani, hogy mi az, ami járna. Félreértés ne essék, én az egyéni számlás rendszerrel nem azt kérem számon, hogy amit mi befizettünk, azt kamatos kamattal kapjuk vissza. Ezt nyilvánvalóan soha nem lehet megtenni, hiszen vannak olyan társadalmi rétegek, amelyek nem tudnak ilyen számlát gyűjteni, tehát valamilyen szociális elemnek benne kell lennie, de azt igenis meg tudtuk volna teremteni ezzel, hogy az, aki kétszer annyit fizet be, illetve utána fizetnek be nyugdíjjárulékot, az majd nyugdíjas korában kétszer annyit fog kapni. Hogy pontosan mennyit, erre vonatkozóan megvannak a megfelelő eljárások, akár a svéd pontrendszeres modell, akár a német modell, ahol van egy kalkulált kamatláb.

Tehát ezt nem kellene újból feltalálni, nem kellett volna újból feltalálni, csak elszánás és elhatározás kellett volna rá, hogy egy ilyen rendszer alakuljon ki. Ez, azt gondolom, magából a rendszer lényegéből következően abba az irányba hatott volna, hogy az emberek ne legyenek potyautasok, hogy abban legyenek érdekeltek, hogy mindkét számlájukon minél nagyobb összeg gyűljön össze. Nyilvánvalóan ez jó lett volna az állam számára, hiszen az állam jól át tudta volna tekinteni ezt az egész rendszert. Sajnálatos módon most egy olyan államosításon mentünk keresztül, amelyben valóban attól függ majd, hogy az éppen regnáló kormány milyen kegyet gyakorol, hogy a beszedett adóknak mekkora részét fogja majd a nyugdíjakra, illetve egészségügyi ellátásra fordítani. Ne legyenek kétegyeink! Az eddigiekből az látszott, hogy bizony, a szoros megfelelés egyáltalán nincs meg. Ebből következően én a Párbeszéd-frakció nevében nem tudom támogatni ezt az előterjesztést. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel a vezér-szónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a törvényjavaslathoz. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megadom a viszonzás lehetőségét Izer Norbert államtitkár úrnak.

IZER NORBERT pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Én is megpróbálom rövidre fogni a választ. Először is köszönöm szépen a konstruktív hozzászólásokat, mind kormánypárti, mind ellenzéki oldalról, úgy érzem, kaptunk olyan kritikai észrevételeket, amelyeket meg tudunk

fogadni és megnézzük ezeket a technikai pontosításokat. Kovács Sándor képviselő úr hozzászólását is köszönöm. Lukács László György képviselő úr visszajelzéséből azt értettem, hogy alapvetően egyetértünk a törvénytervezet vonatkozásában.

Szintén elhangzott több esetben, Mellár képviselő úr szempontjából is az egyéni számla kérdése. Azt gondolom, lehet, hogy megint kicsit többet gondolunk bele ebbe a jogszabályjavaslatba, mint amit egyébként ez a jogszabályjavaslat hivatott kezelni. Most nem egy rendszerszintű átalakítást végeztünk az egész társadalombiztosítási rendszer kapcsán. Gyakorlatilag a meglévő rendszer átalakítása évekkal ezelőtt megtörtént, azt gondolom. Most a nyugdíjrendszer egy jövedelemarányos rendszer. Ez az, amit az állami nyugdíjrendszer tud biztosítani, míg a pénztárrendszer befizetésarányos. Tehát egy olyan logikai átalakítást kértek most számon ezen a javaslaton, ami nem ennek a törvénynek a hatóköre. Ez a törvény a járulékesbeszedés módszertanát helyezte most teljesen új alapokra, és megpróbálta egységesíteni, áramvonalasítani ezt a rendszert.

Lukács képviselő úr kérdésében is felmerült, hogy fogja-e ez védeni esetleg a gazdasági eredményeket, van-e ilyen hatása. Azt gondolom, hogy nem ennek a csomagnak a feladata a gazdaság eredményeit megtartani. Ahogy el is hangzott Nacsa képviselő úrtól is, erre fog a gazdaságvédelmi akcióterv második szakasza választ adni. Jövő év elején megpróbálunk minden kihívásnak ilyen szempontból megfelelni.

Szintén felmerült Lukács képviselő úr kérdésében, hogy lesz-e hosszú távon fedezet. Azt gondolom, hogy a magyar költségvetési politika is afelé mutat, hogy egyre stabilabb lábakon áll a költségvetés. Nyilván önök is látják, hogy egyre nagyobb tartalékokat kíván képezni a költségvetés pont azért, hogy a váratlan eseményekre esetleg fel tudjunk készülni. Erről azt gondolom, hogy a költségvetési politika is pont ebbe az irányba hat, hogy megpróbálunk egyre rugalmasabban az egyre hektikusabban érkező kihívásokra válaszolni. Tehát azt gondolom, hogy a költségvetési fedezet kapcsán - amire látunk, középtávra tudok előretekinteni - sem látok problémát.

A potyautas magatartás visszaszorítása kapcsán is úgy érzem, hogy nagyjából egyöntetű az a vélemény, hogy ezt érdemes támogatni, illetve a potyautas használatot visszaszorítani. Azt gondolom, ebben próbálunk nagyon erős lépéseket megtenni, és ha ebben van esetleg módosító javaslata bárkinek, azokat szívesen megvizsgáljuk. Látni kell, hogy például külföldön dolgozók esetében felmerült szintén, hogy adott esetben önhibájukon kívül kerülnek abba a helyzetbe, hogy nem fizetnek járulékot. Az egy uniós, nemzetközi adózási alapszabály, hogy ott kell adót és járulékokat fizetni, ahol dolgozik az adott ember. Tehát úgy mondanám, hogy kivételszabály az, hogy van lehetőség átmeneti időre esetleg még a magyar rendszerben benne maradni.

Lehet egyedi megoldásokkal, egyedi megállapodásokkal a magyar rendszerben benne maradni, de

alapesetben, ha valaki Németországban dolgozik, akkor a német szja-t fizeti, a német járulékot fizeti, és a német fogorvoshoz kell elmennie. Ez az, amit egyébként nagyon sokan úgy használnak, hogy gyakorlatilag éveken keresztül nem történik meg a járulékfizetés, és amikor elkezd a fog fájni, előtte egy héttel még bejelentkeznek a magyar rendszerbe. Azt gondolom, nem célja a többségi társadalomnak, hogy ilyen típusú visszaélések benne maradjanak a rendszerben.

Nacsa képviselő úr felvetéséről azt gondolom, bízom benne, hogy már a közeljövőben is tudunk pozitív válaszokat adni arra, hogy a vállalkozók adminisztrációját hogyan tudjuk csökkenteni. Az egyik módosítás nyilván a jelenlegi törvényjavaslat, de azt gondolom, a jövőben is igyekszünk ennek a kérdésnek eleget tenni. Egyik határozott szándékunk az, hogy a vállalkozások adóbevallásának a többségét az adóhatóság átvegye a vállalkozásoktól, fordíthassák az energiáikat a hozzáadott érték termelésére. A másik pedig az, hogy az adók számát is megpróbáljuk redukálni. Hatvan adónemet tart nyilván a szakma, bizonyos összehasonlításokban ez tud kevesebb is lenni, de ennek a kétharmadát szeretnénk megtartani középtávon. Mintegy negyven adó, azt gondoljuk, bőven elégséges, hiszen egyébként nagyon koncentrált az adó, jól látszódnak, hogy az áfából és a járulékokból születik az adóbevételek túlnyomó többsége. Tehát azt gondoljuk, hogy a kisebb adónemekre, pont amiatt, hogy a magyar adórendszer áramvonalasabb és könnyebben használható legyen, talán nincs szükség a jövőben.

Korózs képviselő úr felvetése kapcsán szintén hadd köszönjem meg a konstruktív technikai észrevételeket is. Azt gondolom, ezeket meg fogjuk nézni. Itt is hadd utaljak arra, ahogy egyébként Mellár képviselő úr is hivatkozott rá, egyértelműen van a törvényben definiálva, hogy melyik alap hány százalékot kap a befizetésekéből. Tehát érdemi, strukturális változás nincs a járulékrendszerben, marad az eddig megszokott járulékos és járadékrendszer. Nevesítetten megvan, hogy melyik alap kapja a befizetéseknek hány százalékát. Azt gondolom, a legfontosabb cél az, hogy ha ugyanazon alapra vetünk ki négy különböző adót, ezt megpróbáljuk inkább egy teherbe összeolvasztani, mert sokkal erősebb hatása van ennek, és utána a Kincstár, illetve az adóhatóság nagyon szépen tudja, kontrollálható és követhető módon, ezeket a pénzeket folyósítani a megfelelő Ny. Alapba, E. Alapba vagy a Foglalkoztatási Alapba. Tehát azt gondoljuk, hogy ez nem csorbítja azt a tudást, amit esetleg a magánszemély a pénz kapcsán szeretne tudni.

A nyugdíjasok foglalkoztatása kapcsán is kaptunk pozitív visszajelzéseket, hogy támogatandó a javaslat. Csak szeretném megerősíteni, hogy amióta munkaviszony kapcsán kedvező adózást tudtunk a nyugdíjasoknak teremteni, körülbelül 40 ezerrel több nyugdíjas van foglalkoztatva, és azt gondoljuk, hogy ez a szám akár meg is duplázódhat. Tehát még 36-40 ezer nyugdíjast gondolunk, hogy be fog tudni lépni ebbe a kedvezményes rendszerbe, hiszen ennyien már most is vállalnak megbízási szerződésben munkát nyugdíj

mellett. Azt gondoljuk, ezeknek a száma is tud akár növekedni, tehát lehet, hogy egyre többen képzelik el azt, hogy nyugdíj mellett még munkát vállaljanak.

Egy utolsó gondolat még, mert szintén egy hozzászólásban volt, hogy rendszerszintű, hogy elveszíti a járulékjellegét. Szeretném hangsúlyozni, hogy nem veszíti el a járulékjellegét. Azt gondolom, hogy azok a felvetések, amelyek - nem tudom - a néhány évvel ezelőtti rendszerátalakításhoz kapcsolódtak, most nem aktuálisak, tehát most nem egy rendszerszintű átalakítást tervezünk. Technikailag próbáljuk ezt a járulékszerkezetet könnyebben kezelhetővé és beszédhetővé, illetve befizethetővé tenni.

Szintén szeretném hangsúlyozni, hogy a jelenleg elérhető nyugdíjszámlán, amit önök is említettek, minden nyomon követhető, minden befizetés nyomon követhető, látható, hogy milyen jövedelme van a magánszemélynek, hány órára, milyen jövedelemmel jelentették be.

(15-50)

És egyébként, ha itt is szabad utalni arra, hogy milyen terveink vannak még a közeljövőben, egyébként ezt is szeretnénk még felhasználóbarátabbá, akár egy mobilapplikáción keresztül elérhetővé tenni majd a jövőben, hogy a magánszemély valós időben tudjon tájékozódni arról, hogy hány órára jelentette be a foglalkoztatója, bejelentette-e egyáltalán. Azt gondolom, hogy ezek a visszajelzések egy ilyen közös irányt jelentenek. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik **a pénzmosság és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2017. évi LIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8028. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Elsőként megadom a szót Gion Gábor úrnak, a Pénzügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

GION GÁBOR pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Az elmúlt években ismertté vált jelentős pénzmossági esetek - ilyen volt a Danske Bank, Swedbank, Nordea, részben a Deutsche Bank, és sorolhatnám tovább - kialakulóban lévő, új pénzmossági tendenciákra világítottak rá, és egyúttal a meglévő, pénzmosság elleni szabályok, illetve gyakorlatok hiányosságaira is. Továbbá a közelmúlt terrorista támadásai nyomán lezajlott nyomozások megállapították, hogy a terrorista csoportok finanszírozási módszerei is fejlődtek, fejlődnek. Ennek következtében egyértelművé vált, hogy további intézkedésekre van szükség a pénzügyi műveletek, gazdasági társaságok és más jogi

entitások, valamint a bizalmi vagyonkezelők nagyobb átláthatóságának és ellenőrzésének biztosítása érdekében.

A pénzmosság és a terrorizmus finanszírozása is határokon átnyúló, bonyolult cselekmény, és az egyes országok egyedi intézkedései csak korlátozott eredménnyel járhatnak, jártak is, ezt el is ismerték a jogszabályalkotók. Ebből kifolyólag a pénzmosság és terrorizmus finanszírozása elleni fellépés általánosan elfogadott nemzetközi sztenderdekre épül: a hazai szabályozás alapját is a vonatkozó nemzetközi sztenderdalkotó szervezet, a Pénzügyi Akciócsoport vagy angol nevén a Financial Action Task Force által elfogadott ajánlások, valamint az Európai Unió erre épülő szabályrendszere, a pénzmosság elleni irányelvek adják.

A most bemutatott törvénytervezet kettős célt szolgál: egyfelől megemeli a hazai szabályozás felkészültségét az érvényes európai uniós irányelvek alapján, valamint olyan további, a rendszer hatékonyságát, működési minőségét javító módosításokat tesz, amelyekre az eddigi hazai tapasztalatok alapján, úgy látjuk, hogy szükség van.

A már említett új tendenciák és az új elvárások indokolták az Európai Unió pénzmosság ellen szabályozásának, az úgynevezett 4. pénzmosság elleni irányelvnek 2008-ban (*sic!*) történt felülvizsgálatát. Az Európai Bizottság javaslatának megvitatását követően az uniós jogalkotók 2018 júniusában fogadták el az EU 5. pénzmosság elleni irányelvét.

Az 5. irányelv több ponton is szigorította a 4. irányelv rendelkezéseit, új kötelezettségeket is megállapított a tagállamok részére, egyben lekövette az időközben lezajlott technikai előrelépéseket is. Néhány fő területet felsorolnék, hogy mit érint az 5. irányelv a pénzmosság elleni küzdelem szempontjából. Egyrészt szabályozza a virtuális és a törvényes fizetőeszközök közötti átváltási szolgáltatásokat, és szigorítja az elektronikus fizetőeszközzel kapcsolatos rendelkezéseket.

Szintén egységes intézkedési rendet határoz meg a nem együttműködő, illetve magas kockázatú harmadik országokban letelepedett ügyfelekkel szemben. Az összehangolt EU-s szintű fellépés, illetve az információáramlás megkönnyítése érdekében szorosabb együttműködést ír elő az érintett tagállami hatóságok számára. Pontosításra kerültek a tényleges tulajdonlásra, valamint egy központi tényleges tulajdonosi adatbázisra vonatkozó kötelezettségek az átláthatóság növelése érdekében. A központi tényleges tulajdonosi adatbázisban valamennyi tagállamban bejegyzett, letelepedett jogi személy, bizalmi vagyonkezelési szerződés, illetve nonprofit szervezet tényleges tulajdonosait kell jegyezni, a tényleges tulajdonosra vonatkozó definíciónak megfelelően. A tényleges tulajdonosi adatokat hozzáférhetővé kell tenni az illetékes hatóságok, a pénzmosság elleni szabályozás hatálya alá tartozó kötelezett szolgáltatók részére. Az adatokról jogos érdekük igazolása esetén harmadik személyek is kérhetnek tájékoztatást.

Az 5. irányelv alapján szükséges kialakítani egy központi bankszámla-nyilvántartást és központi

széfnylvántartást is; más szavakkal egy olyan központi nyilvántartást vagy központi elektronikus adatvisszanyerési rendszert, amelynek segítségével kellő időben azonosíthatóak a hitelintézetek által kezelt, fizetési számlával vagy bankszámlával, illetve széffel rendelkező vagy ezek felett ellenőrzést gyakorló természetes vagy jogi személyek, ezzel is segítve a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás megakadályozását.

Az 5. irányelvnek megfelelő rendelkezéseket az EU tagállamainak legkésőbb 2020. január 10-ig kell nemzeti jogszabályaikba átültetni. Számos tagállam ezt már megtette, másoknál hozzánk hasonlóan most zajlik ennek az átültetése.

A jelen törvényjavaslat elsődleges célja tehát az 5. irányelvvel bevezetett módosítások hazai jogba történő átültetésének kellő időben történő biztosítása. Ehhez a kormány a pénzmosás és terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény, illetve egyes kapcsolódó további törvények módosítására tesz javaslatot. A törvényjavaslat szintén módosítja azokat a törvényi rendelkezéseket is, amelyek esetében az Európai Bizottság részletes jogi vizsgálata úgy ítélte meg, hogy azok nem a szükséges pontossággal ültették át a korábbi 4. irányelvben foglalt előírásokat.

Az EU rendelkezéseinek átültetésekor figyelembevételre kerültek más tagállamok gyakorlati megoldásai is, annak érdekében, hogy az európai szabályok átvétele ne eredményezzen a szükségesnél és versenytársainknál szigorúbb jogalkalmazást, így az irányelv átültetése tekintettel volt a hazai pénzügyi és egyéb érintett szektorok versenyképességének megőrzésére.

Tisztelt Országgyűlés! Az EU-s előírások teljesítésén felül az előterjesztés figyelembe veszi a pénzmosás elleni törvényünk 2017. június 26-i hatálybalépése óta eltelt időszak hazai tapasztalatait is. E módosítások között szerepelnek a kockázatalapú megközelítést pontosító, a szolgáltatók számára gyakorlatias útmutatást nyújtó elemek az ügyfél-azonosítás, a kockázati szint meghatározása, valamint az üzleti kapcsolat nyomon követése területén. E módosítások révén várhatóan a lakosságot tömegében érintő alacsony kockázatú ügyletek kezelése egyszerűsödik. Ugyanakkor lehetőség nyílik arra is, hogy a hatóságok és szolgáltatók erőforrásait kifejezetten a magasabb pénzmosási kockázatú tranzakciókra összpontosítsák.

Tisztelt Ház! Az előterjesztés szerinti törvénymódosításokkal Magyarország jelentős mértékben javítja a hazai pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni rendszerének hatékonyságát, áttekinthetőségét és működőképességét. Ezzel erős jogi és gyakorlati védelmet is biztosít a magyar gazdaságnak és a hazai pénzügyi szektornak, hogy az a lehető legkevésbé legyen vonzó a bűncselekményekből származó pénz átmosásában és a terrorista tevékenység finanszírozásában érdekelt külföldi köröknek.

A törvényjavaslat tehát hozzájárul a hazai pénzügyi rendszer védelméhez, a bűncselekményből származó pénzek átmosására és a terrorista szervezetek támogatására irányuló pénzügyi kísérletekkel szemben.

Ezenfelül eleget tesz európai uniós és nemzetközi kötelezettségeinek, alátámasztva ezzel Magyarország elkötelezettségét a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni harc mellett, és szűkítve a hazai pénzmosás elleni rendszer nemzetközi támadhatóságát a nemzetközi fórumokon.

A korszerű szabályozás és annak hatékony végrehajtása továbbra is azt a célt szolgálja, hogy meggátolja, de legalábbis megnehezítse a gazdasági bűncselekmények, hozamának tisztára mosását a bűnözők számára, és így az eddiginél is erősebben védje ne csak a pénzügyi, gazdasági rendszerünket, hanem a becsületes társadalom egészét. Tehát kérem, hogy a benyújtott törvényjavaslatot támogatni és elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Ovádi Péternek, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

(16.00)

OVÁDI PÉTER, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány mindig is elkötelezett volt a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni fellépés mellett, és következetesen törekszik a gazdaság fehéritésére is. Az ezek érdekében korábban meghozott intézkedések rendszeréhez jól illeszkedik ez a mostani törvénytervezet is, amelyet a kormány november 12-én nyújtott be.

Az igazsághoz hozzátartozik, hogy a 2008-as pénzügyi válságot követően világszerte, így az Európai Unióban is felerősödtek azon törekvések, hogy a bűncselekményekből származó jövedelem- és vagyonszerzés kerüljön visszaszorításra, és az azok tisztára mosását nehezítő intézkedések erősödjenek. Továbbá az elmúlt időszak terrorista támadásai, valamint a kiobbant pénzmosási, adócsalási botrányok, például a Panama-papírok rávilágítottak kialakulóban lévő új tendenciákra, hogy a terrorista csoportok milyen módon finanszírozzák műveleteiket.

Ezen közpolitikai célok és elvárások indokolták az Európai Parlament és az Európai Tanács által a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló 2015/849. irányelvének - ez a IV. irányelv - felülvizsgálatát. Ezenkívül pedig szükségessé vált az EU úgynevezett V., pénzmosási irányelvének átültetése is a magyar jogrendszerbe. Az Európai Bizottság javaslata nyomán az Európai Parlament és a Tanács 2018/843. irányelve a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy a terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről - V. irányelv - 2018. június 19-én jelent meg.

Az EU V., pénzmosási irányelvének átültetése miatti módosítások közül az alábbiakat emelném ki. Létre kell hozni és működtetni kell ügyfelek tényleges tulajdonosainak adatait nyilvántartó központi adatbázist.

E nyilvántartást hozzáférhetővé kell tenni illetékes hatóságok és a kötelezett szolgáltatók részére. Továbbá ki kell alakítani egy központi nyilvántartást vagy központi elektronikus adatvisszanyerési rendszert, amely segítségével időben azonosíthatók a hitelintézetek által az adott tagállam területén kezelt fizetési számlával vagy bankszámlával, illetve széffel rendelkező vagy ezek felett ellenőrzést gyakorló természetes vagy jogi személyek.

A virtuális és törvényes fizetőeszközök közötti átváltási szolgáltatásokra is szigorúbb szabályozás vár, ugyanis a korábbinál alacsonyabb értékhatárokat alapít meg az elektronikus fizetőeszközök felhasználása esetén. Illetve a jogalkotó a törvény hatálya alá vonja a 3 millió forintot meghaladó értékű műkincs-csel kereskedő vállalkozásokat is.

Ahogy már említettem, a törvénytervezet egyúttal rendelkezik a pénzmosás vagy terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló 2015/849. IV. irányelv felülvizsgálatáról is. Itt elsősorban arra kell gondolni, hogy azon törvényi passzusok kerülnek módosításra, amelyek esetében az Európai Bizottság részletes jogi vizsgálata úgy ítélte meg, hogy azok nem a szükséges pontossággal ültetik át a korábbi, IV. irányelvben foglalt előírásokat. Így például fontos közfeladatokat ellátó személyeknek kell tekinteni azokat is, akiknek legalább egy éve közfunkciójuk megszűnt.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy vélem, hogy az új törvény megalkotása nagyban hozzájárul a pénzügyi rendszer védelméhez a bűncselekményekből származó jövedelmek tisztára mosására, illetve a terrorista szervezetek pénzügyi támogatására irányuló kísérletekkel szemben, ezért kérem képviselőtársaimat, hogy szavazatukkal támogassák majd az indítványt. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Varga-Damm Andreának, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VARGA-DAMM ANDREA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről szóló EU tanácsi és parlamenti 2018/843. irányelvnek a magyar adaptációja történik ezzel a törvényjavaslat-tal. Ebben az irányelvben az volt meghatározva, hogy 2020. január 10-éig kell megalkotni a tagállamoknak azokat a jogszabályokat, amelyek ezen irányelven alapulnak.

Természetesen minden ilyen irányelvvel és annak végrehajtásával egyetértünk, hiszen nem kétséges, hogy a terrorizmus és a terrorista bűnözés a globális világ alakulása miatt tulajdonképpen bármely ország bármely rendszerében bármikor felbukkanhat. Rendkívül hatékony intézkedéseket kell vele szemben tenni. Ez a globális világ kihívásának tekinthető, illetőleg a háborús és terroristák által uralt gócpontok

finanszírozása is nagy valószínűséggel a civilizált országokon keresztül zajlik.

De miután irányelvalapú a teljes jogszabálycsomag, ezért annak részleteivel nem szeretnék foglalkozni. Különösen azért sem, mert államtitkár úr és fideszes képviselőtársam a részletekről is szolt. Annyit azért megjegyeznék, hogy azt gondolom, hogy a 300 ezer forintos határ ma már rendkívül nevetséges, és szerintem alacsony. Tekintettel arra... *(Korózs Lajos: 500!) Parancsolsz? (Korózs Lajos: Nem 500?)* Nem, még mindig vannak 300 ezer és 3 millió közötti limitek, tehát nagyon sokféle tétel van. Az a lényeg, hogy miután évről évre állítólag az átlagbér nő, úgy gondolom, hogy egy átlagbérenek megfelelő összegű limit, mint egy ellenőrzött összeg, azért felesleges, mert elképzelhetetlen, hogy komoly pénzeket ilyen összegű limitekre való feldarabolással bármikor is terrorizmus vagy pénzmosás finanszírozására, illetőleg pénzmosás jellegű tevékenységre használnának, de ez csak egy mellékmondat volt.

Az a legnagyobb probléma ezekkel a szabályokkal, hogy szabályok szintjén ez mind él, és a gyakorlatban közben pedig teljesen mást tapasztalunk. Nemcsak Magyarország, hanem az Európai Unió és a világ fejlett országainak jogszabályrendszerében hiába vannak ezek a szabályok elültetve, mégis tumbol az offshore-ozás, és tumbol az a fajta globális adóelkerülési, adóoptimalizálási gyakorlat, amely megmérgezi a világ gazdaságát, és ami miatt tulajdonképpen ezek a szabályok csak az egyszerű bérből, fizetésből élő emberekre vonatkozik, mert hiszen a nagyvállalatok a világon mindenütt megtalálják azokat a kiskapukat, rendszeresen jogszerű kiskapukat, amivel országok gazdasági életét nehezíthetik meg, és tulajdonképpen költségvetési hiányokat segítenek termelni.

Csak példákat szeretnék idehozni. 2016-ban Obama elnök, pont Panamában egyébként, meghirdette bizonyos háborúját az adóelkerülés megakadályozása érdekében, tekintve, hogy egyébként az offshore-ozás jogszerű mindenütt a világon, de ő maga is akként fogalmazott, hogy ez olyan mértékű alattomoság, hogy offshore cégek kihasználásával, adóoptimalizálásokkal óriási hasznokat termelnek a világ nagyvállalatai, egyébként még közepes vállalatai is, és ez így nem fenntartható. Persze a következő USA-elnök már nem szorgalmazta ezt az egészet, mert a mostani USA-elnök világbajnok az offshore-ozásban a cégeivel, tehát ma már ez a tendencia vagy ez a szándék az Egyesült Államokban nyugvóponton van. Reméljük, hogy lesz legközelebb egy olyan elnök, aki folytatja Obama elnök szándékait, de ő például bemutatta, hogy az ő elnöksége utolsó éveiben évente 10 milliárd dollár adóvesztés érte az USA költségvetését csak emiatt, és lehet, hogy ez nem is volt igazán megfelelően megbecsülve.

Magyarországon évente az offshore-ozás eredményeként legalább 100 milliárd forint a költségvetés bevételeinek a vesztesége. Ezek a kérdések fel kell merüljenek akkor, amikor újabb irányelvek meg újabb jogszabályok születnek ezekben a kérdésekben,

és azt látjuk, hogy világviszonylatban és Magyarországon is semmivel sem csökken az offshore-ozás segítségével való adóelkerülés, és így az országok költségvetési bevételeinek nem megfelelő szintje, még ha egyébként a tervezésben ez nincs is benne.

De ha megengedik, ha már itt erről a kérdéstről beszélünk, és soha nem baj, ha történeti kitekintést csinálunk, már csak azért is, mert 30 évvel vagyunk a rendszerváltás után, és meg kell mondjam, hiába telt el 30 év, azért például a magyar offshore-ozás gyökerei bizony a szocialista rendszerből erednek, még-hozzá 2017-ben elég nagy betekintést nyerhettünk ebbe a kérdésbe. Ugyanis Borvendég Zsuzsanna asszony, aki az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárának kutatója, könyvet jelentetett meg 2017-ben arról, hogy a szocialista rendszerben egész céghálózatrendszer működött arra, hogy az államtól lenyúlt pénzeket eldugják. A magyar államtól, a magyar szocialista államtól. Bizony ám! A szocialista nagyvállalatok vezetőinek tudása - állapítja meg a könyv - már a hetvenes években vetekedett bármelyik kapitalistáéval a stróman- és offshore cégek tevékenységéről.

(16.10)

Nagyon sokszor felmerült már az elmúlt másfél évben is általam ebben a Házban, hogy miért vannak olyan, a szocialista rendszer fenntartói, a mai napig is nagyon komoly beosztásokban, a legutóbbi példa, ahol MNB-alelnök lett. Én ilyenkor mindig kirohanok, hogy egyszerűen nem létezik, hogy az elmúlt 30 év nem tudott kitermelni olyan szakembereket, akik nem a szocialista rendszer fenntartói voltak. Azért, mert minden kormány, egyetlen kormány sem tudta az elmúlt 30 évben őket nélkülözni, ezeket a szocialista rendszer fenntartóit, mert olyan elképesztő gyakorlatok voltak a manipulációban és így például az offshore-ozásban és pénzek eltüntetésében, hogy ezt a tudást egyik kormány sem akarta elveszíteni.

De arról akarok egypár szót szólni, hogy az impek - ugye, sok-sok impexünk volt - a korrupciós lehetőségek tárházát jelentették. Ha a nyolcvanas évekre, akik akkor már felnőttek voltak, visszaemlékeznek, egyetlen botrány tört ki mindössze, ez a Mineralimpexé volt, mert az már olyan volumenű volt, hogy nem lehetett titokban tartani. Megjegyzem, soha senkit nem vontak érte felelősségre. Képzélek el, tisztelt képviselőtársaim, akkora volt a lopás mértéke, hogy a nemzetgazdaságunk majdnem beleremeggett. 3,7 milliárdos - akkor még jó volt a forint - népgazdasági kárt állapítottak meg, ami a '89-es költségvetési hiányunk 19 százaléka volt. Tehát egy vállalat ilyen óriási pénzszivattyút tudott produkálni.

Azért hoztam ide ezt a történelmi kitekintést, mert az offshore-ozást mi nem a nyugatiaktól tanultuk, akik idejöttek a rendszerváltás után vállalatokat alakítani, hanem itt már nagyon jól képzett ilyen szakemberek voltak, akik nagy valószínűséggel ma is jó tanácsadói azoknak a nagyvállalatoknak, akik ezt szeretik csinálni.

A letelepedési kötvények, ez a másik; ez egyrészt a pénzmosás kérdése, a másik pedig az offshore-ozás kérdése. Egy vállalaton kívül az összes vállalat offshore volt, aki közvetíthetett letelepedési kötvényt. 95 milliárd forintnyi nyereséget tudtak generálni ezek a vállalatok.

Tehát amikor ilyen irányelvek születnek, meg nagy szavak meg pontos szabályrendszerek, meg adaptálunk, meg minden ilyesmi, akkor eszünkbe kell jutni, hogy közben az élet pedig teljesen máshogy megy, más szabályok szerint megy, amihez, ha tetszik, ha nem, a magyar állam, a magyar kormány is hozzájárul, mert még mindig számtalan olyan beszerzése van, állami, önkormányzati beszerzés, ahol vagy maga a beszerzést elnyerő offshore cég, vagy a közbeszerzésben részt vesznek akár alvállalkozóként vagy valamilyen más szerződéses formában offshore vállalatok. Például az egyik nagy botrány, ha emlékeznek rá, a Magyar Televízió bérlete, ahol működik, annak a bérbeadója is offshore vállalat volt. Amíg a magyar állam költségvetéséből egyetlen forint is offshore vállalathoz kerül, addig teljesen felesleges nekünk ezekről a nagy óhéber szövegekkel teli irányelvekről meg annak adaptációjáról beszélni, még akkor is természetesen, miután az EU-tagságunk okán kötelesek vagyunk ezeket adaptálni. Tehát nehogy félreértsek, államtitkár úr, nem arról beszélek, hogy feleslegesek a szabályok, mert azok kellenek, csak közben ez a társadalom számára elég erőteljes képmutatást jelent.

Még ha megengedik, mert van rá időm, két kitekintést mutatnék, csak hogy lássák, hogy a világban ez a kérdés milyen óriási károkat mutat. Csak az Apple az Egyesült Államokban 250 milliárd dollárnyi eredményt vitt át offshore vállalatokba. Csak hogy össze tudják hasonlítani, hogy ez mennyi pénz, ez a magyar GDP duplája. Tehát a magyar GDP dupláját kereste egy vállalat az offshore-ozással. Jó, az Egyesült Államok nem az Európai Unió része, de csak akarom mutatni, hogy ez a világban milyen módon működik. De hogy Európát is idehozzam, maga az Amazon vállalat egyedül - Luxemburg segítségével, ugye - tíz év alatt 250 milliárd euró adókedvezményt tudott elérni. 250 milliárd eurót!

Tehát addig, amíg a gyakorlatba nem tudja semmi, sem az Európai Unió tagállamai átvinni ezeket az elveket, amelyek a jogszabályban megjelennek, addig csak képet mutatunk a népnek, és nincs hatékony következménye. Az EU-ban egyébként pár évvel ezelőtt négy ország pénzügyminisztériuma kérte is azt, hogy legalább ezeknek a nemzetközi nagyvállalatoknak - akiknek határon átnyúlóak a szolgáltatásai is, tulajdonképpen egy ilyen virtuális térben léteznek maguk a vállalatok is - bevételalapú legyen az adózása. Ez azért volt egyébként vicces, mert a magyar Nemzetgazdasági Minisztérium is szerette volna, ha bevételalapú ezeknek a vállalatoknak az adózása, de akkor az EU Bizottság azt mondta, hogy ez nem helyénvaló, aztán mégis négy ország - mi nem voltunk köztük - ezt kezdeményezte. Úgyhogy én csak reménykedni tudok abban, hogy végre az új Európai Bizottság föláll, és bizonyára államtitkár úr miniszter

úron keresztül tudja a Jobbik üzenetét közvetíteni, bár nem biztos, hogy az EU-t érdekli a Jobbik javaslata, de azt szeretnénk, ha például ezt az irányvonalat elkezdenék követni, mert óriási adóbevételektől esnek el az országok, és az adóparadicsomokban landoló pénz pedig bizony a bűnözés melegágya, és ez nagyon-nagyon nem tesz jót sem a magyar gazdaságnak, sem a társadalmi morálnak.

Száz szónak is egy a vége, amíg a magyar költségvetésből egyetlenegy forint kifizetése is offshore vállalatokhoz kerülhet akár elsődleges, akár másodlagos módon, tehát alvállalkozói szinten, addig nagyon örülünk neki, hogy EU-normákat adaptálunk, nagyon örülünk neki, hogy ezek a szándékok megjelennek, ami a jogszabály normaszövegéből megállapítható, de a társadalom felé még mindig csak azt tudjuk üzeni, hogy szabályok vannak, viszont fegyelmezett gyakorlat nincs. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Nacsa Lórincknek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LÓRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Én sem ismételném meg az államtitkár úr és fideszes képviselőtársam által elmondott részletszabályokat. Nyilván pontosan tudjuk, hogy Magyarország elkötelezett a terrorizmus elleni harcban, számtalan helyen nemcsak szavakban, hanem tettekben is kinyilvánítottuk. Ilyen a terrorizmus finanszírozása is, amikor a mostani modern technológia által lehetővé tett pénzügyi machinációk, digitális valuták és különböző olyan technológiák állnak már rendelkezésre terrorista csoportok finanszírozására, amivel tartani kell a lépést, és amely ellen hatékonyan fel kell lépni. Hiszen nem véletlen, hogy az Európai Unió már az V. irányelvénél tart, hiszen ez a terület rendkívül gyorsan és rendkívül dinamikus változik, ezért újabb és újabb technológiákra kell az Unió vezetőinek és a pénzügyi vezetőknek a megfelelő válaszokat megadni.

Jobbikos képviselőtársam hozzászólásában is több minden volt, amivel egyetértettem. Az elején ijedtem meg egy kicsit, amikor visszasírta az abortuszpárti liberális amerikai elnököt a konzervatív republikánus elnök helyett. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Nem, nem! A szándékait!)* De túltettem magam rajta, mert utána a szocializmusról igazat szólt a képviselő asszony. Túltettem magam rajta, úgyhogy ez természetes.

A törvénnyel kapcsolatban azt szeretném elmondani, hogy nézzük meg, hiszen a részletszabályokról beszéltek előttem, hogy hogyan néz ki a nemzetközi kitekintés, hiszen ahogy államtitkár úr is említette, rövidesen lejár az a határidő, amely az EU-s irányelv hazai jogrendszerbe való beültetésére rendelkezésre áll. A hazai beültetés határideje hamarosan lejár, és pontosan tudjuk, hogy a magyar kormány és a Pénzügyminisztérium megvizsgálta azt az európai uniós

környezetet és a nemzetközi környezetet, hogy hogyan és milyen szabályokat hozunk az irányelv mellett. Hiszen láttuk a tapasztalatokat, a különböző akár pénzügyi, akár valós terrortámadásokat, láttuk a hazai cégeknek és a piacnak az igényeit. Láttuk a nemzetközi irányelveket, és ezekből formálódott ki az a jogszabály, amely most előttünk fekszik. Így a nemzetközi fejlemények tükrében meg kell vizsgálni azt is, hogy milyen a nemzetközi jogszabály.

Nagyon fontos, hogy a versenyképességi szempontokat is ilyenkor, egy ilyen jogszabály összeállításánál mindenképpen érvényesíteni kell. Hiszen az a fontos, hogy például a környező országokénál vagy a legnagyobb kereskedelmi partnereknél ne legyenek túlzóak vagy ne legyenek sokkal merevebbek ezek a szabályozások, hiszen az versenyhátrányt jelentene, hanem ezeket a szabályokat tartsuk szigorúan a magyar emberek és a magyar piac védelmében, de tartsuk észszerű keretek között, hogy ez a nemzetközi helyzetben is megállja a helyét.

Azt lehet kijelenteni egy ilyen vizsgálat után, hogy például a visegrádi országokban, például Ausztriában, Németországban hasonló szabályozások vannak érvényben, az alkalmazott gyakorlati megoldások megfelelnek a most előttünk fekvő törvényjavaslatban, tehát itt nem leszünk merevebbek vagy túlzóak, viszont alá sem lövünk a körülöttünk lévő nemzetközi pénzügyi környezetre.

(16.20)

Így tehát az EU-n belüli szabályozás nemhogy nem rontja a versenyképességi mutatóinkat, hanem a mostani javasolt módosításokkal eleget teszünk a nemzetközi kötelezettségeinknek, és látni fogják azt az itt befektetők vagy itt lévő pénzügyi szolgáltató cégek, hogy mindent megteszünk annak érdekében, a magyar kormány és a magyar parlament is, hogy biztonságos, átlátható és pontos piaci környezetet teremtsünk. Ennyit a nemzetközi kitekintésről.

Ahogy ezt már korábban is elmondtuk, a terrorizmus elleni harcban és a finanszírozás ellen mindent meg kívánunk tenni, erről szól a mostani szabályozás. Én arra kérem a képviselőtársaimat, hogy a Fidesz és a KDNP frakciójával együtt ezt a mostani jogszabálycsomagot - amely egyrészt az 5. irányelv átültetése, másrészt a nemzetközi fejleményekhez és tapasztalatokhoz, illetve a piac igényeihez igazodva különböző változásokat vezetne be - támogassák, mert ez az ország érdekét szolgálja. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Korózs Lajosnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

KORÓZS LAJOS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Igyekszem rövid lenni, mert ami az ország érdekeit szolgálja, azt mi támogatni fogjuk, különösen a terrorizmus elleni küzdelmet. Én már régóta képviselő vagyok, emlékszem már

Dietmar Clodo kiszorítására is Magyarországról, sőt a magyar kapcsolataira is sajnos nagyon jól emlékszem.

A módosítások tekintetében megjelenik a virtuális fizetőeszköz, illetve a letétkezelő pénztárszolgáltató fogalma. Ezekre építve a törvény hatálya alá kerülnek a virtuális fizetőeszközök, illetve a törvényes és virtuális fizetőeszközök közötti átváltási szolgáltatást nyújtók, valamint a letétkezelő pénztárszolgáltatók, és ahogy az államtitkár úr mondta, szintén a törvény hatálya alá tartoznak a 3 millió forintot meghaladó és értékű kulturális javak és műalkotások, ez nagyon dicseretes.

Megjegyzést kell tennem, hogy az előbb egy picit félre is hallottam Varga-Damm Andrea képviselő asszony megszólalását, mert én az 500 ezer forintot akkor a lakásbérletekre mondtam, és nagyon profi módon a magyar bérbeadók, különösen azok, akik airbnbznek, rendszerint 490 millió forinttal fogják megkötni (*Nacsá Lőrinc: Ezer! 490 ezer!*), de abból húszat... - 490 ezer forinttal fogják megkötni, de abból húszat. Tehát a magyar embernél nincs találatekonyabb, azt tudjuk, vagy legalábbis nagyon kevés van olyan, aki annyira találatekony lenne, mint a magyar ember.

Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a héten vagy talán a múlt héten került betérjesztésre az Országgyűlés elé a T/7842. számú törvényjavaslat, amely a pénzügyi közvetítőrendszerrel kell hogy rendelkezzen, és az államháztartást és a pénzügyi stabilitást is érinti. Ha a honatyák elfogadják a törvényt - nincs kétségem afelől, hogy a fideszes többség ezt meg fogja szavazni, csak azért említem vagy azért hozom szóba, tudom, hogy ez nem ehhez a törvényhez tartozik, de ajánlom a figyelmükbe, már csak a történelmi hűség kedvéért mondom, hogy maradjanak meg a jegyzőkönyvben a dokumentum 38. és 40. oldalán leírt változások -, akkor a rejtőzködő magyar oligarchák pezsgőt fognak bontani, azt gondolom, felpakolják az olcsó bort meg a lányokat, és mennek Ibiziára, tehát betegre fogják röhögni magukat ezek az emberek.

Államtitkár úr, nézze, ha a soron következő ülésen tényleg Varga miniszter úr nem azzal fogja kezdeni a pénzügyminiszteri értekezletet odakinn, hogy az Európai Unió felálló új Bizottsága, tudom én, hogy uniós tagállam Ciprus is meg Málta is, meg Luxemburg is, és borzasztó sokat kaszálnak ezeken az offshore lehetőségeken, de azért látjuk, itt a Ház falai között hány, de hány olyan interpelláció, azonnali kérdés hangzott el, ami egyértelműen mutatta, hogy hogyan szivattyúzzák ki Magyarországról a pénzt. Nem olyan eszeveszett nagy tételek, de én magam Varga miniszter urat interpelláltam a közelmúltban, és akkor csak arra hoztam példát, hogy a Heves Megyei Vállalkozásfejlesztési Alapítványból, ami egy kicsi alapítvány, egy év alatt 1,1 milliárd forintot szivattyúzott ki egy gazember, aki ennek az alapítványnak a vezetője volt. Nyomozás folyik, mert a miniszter úr is elismerte, hogy feljelentést kellett tenniük, nyomozást folytatnak, a nyomozásnak nincs vége, min-

denki tudja, hogy mit csináltak, papírokkal bizonyítják, átutalási bizonylatokkal, banki utalványokkal, az új kuratóriumi elnök elismeri, hogy mit követett el az előző főnök, és hol landol a pénz jelentős része? Sneider Tamás elnök úr meg tudja erősíteni, hiszen mindketten egriek vagyunk: Luxemburgban! Luxemburgban 650 millió forint landol ebből a pénzből. Ez komoly teljesítmény azért, államtitkár úr, egy kisvárosban, egy kis alapítványból egy év alatt 1,1 milliárdot kisibolni, azért az komoly teljesítmény! És 650 millió forint - banki bizonylat vagy utalások mutatják be - egy volt kormánybiztos családjának az offshore számláján landol!

Nem akarok aktuálpolitikálni, de itt van a Borkai-ügy, drága barátaim, tegnapelőtt éjszaka itt én hosszasan taglaltam a lyukas zoknit és az olcsó diszkontbort, de nem ezzel akarok foglalkozni; hát az aljegyző! Az audis földek jelentős része hol is landolt? Az Audi vezérigazgatója, amikor leült tárgyalni, mondta több ember füle hallatára: uram, amiért önök itt pénzt kapnak, ezért Németországban börtönbüntetés jár. Az én fiam Németországban tanul, föl is hívtam, mondom: Áronkám, ugyan mondd már meg nekem, hogy a német Btk. hogyan rendeli büntetni ezt a cselekményt? Azt mondja: apa, tíz évig terjedő, de ha bünszervezetben követik el, akkor a duplája. A duplája! És mindenki tudja, hogy mit csináltak ezek a gengszterek, hogy minden egyes utazás előtt hány száz millió forintot vettek ki. Minden egyes utazás előtt! És ezt minden további nélkül csinálhatták.

Tehát én azt szeretném csak mondani - hangsúlyozom, ez nem tartozik az előterjesztéshez, államtitkár úr -, hogy mindenben fogjuk önöket támogatni, ami az ellenőrzést, a kifehérítést, a terrorizmus elleni harcot illeti, még akkor is, ha tudjuk jól, hogy ezek elektronikus pénzek, mert nem úgy van, mint a gengszterfilmekben, hogy ládákbán meg diplomata-táskákban hordják a dollármilliókat, ezt pontosan tudjuk. De mindenki tudja azt is, már elnézést kérek, így fogalmaztam a múltkor, hogy mint a csiga a nyálát húzzák maguk után. Hát, a digitális nyomokat fel lehet lelteni! Azt nem lehet eltüntetni, még akkor se, ha nem táskában meg bőröndben hordják az eurómilliókat, hanem csak utalják. Az elektronikus pénznek is nyoma van. Úgyhogy, ha olyan előterjesztés van, ahogy kérte a képviselőtársam is, természetesen azokat meg fogjuk szavazni meg támogatni fogjuk; de ebben most itt kétségeim vannak, hogy ez-e a legjobb megoldás arra, hogy mindent elrendezzünk ezen a területen. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr, a hozzászólást. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces hozzászólásra jelentkezett Nunkovics Tibor képviselő úr. Öné a szó.

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nekem ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban, illetve az előttünk

álló javaslattal kapcsolatban főleg a kormánypártokhoz egy kérdésem lenne, hogy mi a helyzet a letelepedési kötvényesekkel, azzal a 20 ezer kötvénnyel, akik 59 országból érkeztek be 2013 és 2017 között.

Ez azt jelenti egészen pontosan, hogy 6543 kötvényt adtak el, és a közel 20 ezres darabszám végül úgy jött ki, hogy a családgyejesítések által. A legtöbbet kínai állampolgárok, őket követik az oroszok, majd nagyon sok közel-keleti országból is érkeztek ide letelepedési kötvény által úgymond befektetők, akik persze nem Magyarországot tekintik első számú célpontjuknak, hanem a nyugat-európai államokba szerettek volna továbbmenni. Vannak olyan kivételes személyek, mint például a megboldogult Ghaith Pharaon, akit például pont azzal vádolt az FBI, és azért volt körözési listán, mert állítólag terrorista sejteket támogatót a Közel-Keleten, és mégis Mészáros Lőrinc és Tiborcz István társaságában és főleg utóbbi társaságában is láthattuk, aki Orbán Viktor miniszterelnök úr veje, ugye, mint tudjuk.

Az is elég kétséges egyébként a letelepedési kötvények kapcsán, hogy nagyon sok olyan ember is szerezhett letelepedési kötvényt, akiknek az átvilágítása nem volt teljes körű, finoman fogalmazva, azért is, mert ezekre az átvilágításokra a kezdeti években csupán 8 napja volt az arra illetékes hatóságoknak, majd ezt később 30 napra kibővítették.

(16.30)

De azért valljuk be őszintén, hogy akár egy offshore-országból érkező befektető, aki mondjuk, eredendően nem ott született, de beszerezte az állampolgárságokat - mint tudjuk azt, azért könnyű beszerezni ezeket -, és ott már be tudott szerezni olyan hatósági bizonyítványokat, amelyekkel *(Az elnök csenget.)*, mondjuk, az ő korábbi büntetett előéletét el tudta mismásolni. Tehát az érdekelne, hogy mi lesz akkor a letelepedési kötvényesekkel, őket hogyan fogják átvilágítani újra. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Senki nem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom, és megadom a viszonzás lehetőségét Gion Gábor államtitkár úrnak, az előterjesztőnek.

GION GÁBOR pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselők! Először is engedjék meg, hogy megköszönjem a támogatásukat, és azt is engedjék meg, hogy szokásomhoz híven megmaradjak a témánál, amit most idehoztunk, a pénzmosás elleni törvényjavaslatnál - más témák is felvetésre kerültek.

Varga-Damm Andreának köszönöm az értékhatárokkal kapcsolatos észrevételét. A 300 ezer forintos értékhatárra a pénzváltók esetében van szükség, különböző hatóságok jelezték, illetve a gyakorlat mutatta, hogy ezt célszerű bevezetni. Természetesen figyelemmel kísérjük a törvénynek a gyakorlatba való átültetését, és figyeljük azt, hogy kell-e szigorítani,

kell-e lazítani, túlzott, nem túlzott. Azt gondolom tehát, hogy ez ezzel még nem záródik le, meg kell nézni, hogy a gyakorlatba hogyan sikerül ezt átültetni, és milyen gyakorlati tapasztalatok vannak.

Adóelkerülés, offshore-ozás. Az adóelkerülést nem keverném a pénzmosáshoz. Lehet átfedés, de ez két, külön-külön is annyira bonyolult téma, hogy ezeket egyébként szét is választják, itt is szét van választva. Ez a törvényjavaslat kifejezetten a pénzmosás elkerüléséről szól. Azok a felvetések, amelyek nagy, főleg technológiai cégeknek a..., hogy most ez adóelkerülés, nem adóelkerülés, minek minősítik különböző adószabályok, az egy jó kérdés, erről folyik vita, folyik gondolkodás OECD szinten, EU-s szinten, digitális adózás, hogyan fogjuk meg, tehát erről folynak viták. Egyébként az offshore-ozás adóelkerülési része azért szigorodott az utóbbi időkben, de nyilván adódik még feladat. Erről én nagyon szívesen beszélek nagyon sokat, csak itt most megmaradnék engedelmükkel a pénzmosás elkerüléséről szóló törvényjavaslatnál. Annyi, hogy az úgynevezett offshore-ozást, akármit is értünk alatta, azért ez a törvényjavaslat is szigorítani fogja, mégpedig pont a tényleges tulajdonosi adatbázis létrehozásával, tehát ez azért szigorodik.

A pénzügyi közvetítőrendszerben való módosítást illetően annyit, hogy személy szerint én vagyok annak is az előterjesztője, és a zárszóra ide is jövök, tehát ha azzal kapcsolatban bármilyen észrevételük van a képviselő hölgyeknek, uraknak, ott erre szívesen reagálnék, és mivel törvény-előterjesztésről van szó, engedjék meg, hogy a konkrét ügyekről itt most ne nyilatkozzak, hanem megmaradjak a törvényjavaslatnál.

Ismét csak köszönöm a konstruktív észrevételeket, és köszönöm szépen a támogatást. Ahogy említettem, ez azért egy visszatérő téma lesz, a legújabb kezdeményezés az Európai Unióban, hogy elindul a 6. irányelv kidolgozása is, tehát ez egy visszatérő téma lesz, úgyhogy ez ügyben még lesz alkalmunk eszmét cserélni.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig volt lehetőség.

Ezzel mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr: „A hazai agrárium kihívásai” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Egy újabb szög a vidék koporsójában az a téma, amelyről itt szót kell ejtenem: a szarvasi Agrár- és Gazdaságtudományi Karnak a kivégzését hoztam ide a Ház elé. Gyakorlatilag megszűnik a felsőoktatási képzés, a szakképzés, a BSc, az MSc a karon, sőt maga a kar is, és egyfajta ilyen felsőoktatási mellékintézményként, kihelyezett formában talán - talán! - folyhat majd valamiféle képzés az intézetben.

A 2020. évi felsőoktatási tájékoztatóban semmilyen szarvasi képzés nem szerepel, ez az agrár-, vidékfejlesztési és a vízgazdálkodási, öntözési szakokat érinti, amelyek pont olyan területek egyébként, amelyekről sokszor elmondjuk itt a Ház falai között, hogy hiányszakmák, nagyon nagy szükség lenne rájuk, és a kormány állandóan arra hivatkozik, hogy ő a vidék pártján áll, hogy ő mennyire érdekelt abban, hogy a magyar vidék, a magyar kistelepülések újra magukra találjanak, és egyfajta jövőképet tudjanak mutatni az ott élők számára - ehhez képest pont ilyen szakok szűnnek meg.

Nagyon hirtelen jött egyébként ez a döntés, rengeteg a kérdés körülötte, és mind a hallgatókat, mind a megye lakosságát is meglepte egyébként. A tegnapi nap folyamán a Szent István Egyetem vezetése egy hallgatói tájékoztatót tartott - ez volt talán az első olyan esemény, ahol már több konkrétum elhangzott -, egyetlenegy mondatban össze tudom foglalni, hogy mi volt a lényege: lemondtak Szarvasról. Jelen volt egyébként Magyar Ferenc kancellár, Palkovics László rektor és sokan mások is az intézmény és a fenntartó vezetői közül. Nem volt egyébként sajtónyilvános az esemény, de azért így is sok minden kiszivárgott róla. Állítólag elhangzott az is, hogy már két éve ismert a helyzet, mégsem találkoztunk ezzel a problémahalmazzal itt a Parlament falai között sem, sem a költségvetés nem tartalmazott erre vonatkozóan megoldásokat, gyakorlatilag semmilyen egyéb intő jel nem szivárgott ki korábban, nem jelentkeztek vele. És az az intézeti keret, amivel kecsegtettek, az is inkább csak kérdéseket hordoz magában, mint megoldásokat. Feltételezhető, hogy romló színvonal mellett valamiféle képzés fennmaradhat majd, de alanyi jogon semmiképp nem tud majd szakokat hirdetni a megmaradt intézmény.

Egyébként a campus tíz éve tartozik a SZIE-hez, tény, hogy azóta megfeleződött a hallgatói létszám, és az oktatási terek kihasználtsága is 10 százalék körüli, ami lesújtó szám, és ezekre hivatkoztak legfőképpen az intézmény vezetői, amikor a megszüntetés mellett érveltek. De azért az igazsághoz az is hozzátartozik, hogy az elmúlt öt évben, ha nem is radikálisan, de növekedett a hallgatói létszám, ráadásul azért itt komoly menedzselési hiányosságok és egyéb hozzáértési problémák is felmerültek, és a kormánynak a nemtörődömsége, és az, hogy nem segített ezen a helyzeten. Ugyanis ha nem tesszük vállalhatóvá, nem tesszük vonzóvá a felsőfokú agrárképzést, akkor nyilvánvaló, hogy a hallgatói létszám jelentős növekedését nem is várhatjuk, annak ellenére sem, hogy egyébként a terület kívánna az új szakembereket, és nagy szükség lenne rájuk.

További gond a PPP megörökölt adóssága. Ezt nem a jelenlegi vezetés vette fel, hanem ez még a korábbi kormányzati ciklusokra visszavezethető problémahalmaz, de ezt is lett volna idő és mód kezelni. 1,2 milliárd forintos görgetett mínuszról számoltak még be, ami szintén egy hatalmas összeg, de ha egyszer a felsőoktatás fenntartása állami feladat és fele-

lősség, akkor elvárhatnánk, hogy erre is megoldást találjunk itt és most. De az is igaz, ha már a pénz szoba került, hogy egyébként, ha jól körülnézünk, akkor 13 pályázati eredményközlő lapot találunk az intézményben, ami 6,3 milliárd EU-s forrás érkezéséről tájékoztat minket, és feltételezik - legalábbis a hallgatók részéről érkezett ilyen jelzés -, hogy bizony ez Szarvas helyett sokszor a fenntartó intézmény irányába vándorolt már korábban is. Ezek azok a vészjósló jelek, amelyek már megvoltak, és amelyeket időben kezelni kellett volna.

Egyébként mindenféle aktuálpolitikától mentesen szeretném azért arra felhívni a figyelmet, hogy Samu Tamás Gergő Békés megyei képviselőnk tett javaslatot a megyei közgyűlés elé, amely segíthette volna ennek az ügynek a megoldását, azonban 7 igen, 4 nem és 5 tartózkodás mellett ezt kormánypárti képviselőtársaim ellenállása miatt nem tudta végigvinni.

Várnék valamiféle választ arra vonatkozóan, hogy mi lesz ezzel az intézménnyel. Nagyon szomorúak lennénk, ha a történet itt befejeződne, és valóban ez lenne a vidék koporsójában egy újabb szeg. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik sorai-ban.)*

(16.40)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga-Damm Andrea képviselő asszony: „Hatalmi harcok helyett inkább büszkeségeinkből merítsünk erőt!” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha megkérdezik a Nagy-Britanniába emigrált honfitársainktól, hogy mely országból jöttek, akkor csak annyit kellene mondaniuk, hogy onnan, ahonnan Skóciai Szent Margit. Az ő emlékére ugyanis a Westminster apátság épülettömbjében templomot emeltek halála után.

Az elmúlt szombaton, november 16-án volt 926 éve, hogy elhunyt Skóciai Szent Margit skót királyné, aki Mecseknádasdon született 1047-ben. Édesanyja Árpád-házi Ágota, édesapja pedig Számúzótt Eduárd, angol herceg volt. Az ő gyermekükként született Skóciai Szent Margit; azaz a magyar Árpád-házi Ágota a Normandiai-ház özanyja.

Skóciai Szent Margit, édesapja száműzetése végén, a családjával visszatért Angliába, ahonnan aztán Skóciába kellett menekülniük. 1069-ben Szent Margit III. Malcolm skót király felesége lett, akit egyébként Véreskezű Malcolmnak hívtak, de Skóciai Szent Margit pedig, mint ahogy azóta hívják őket, a férjszelídítő királyné, megszelídítette ezt a véreskezű uralkodót, az egész udvarban csak szép szavakat lehetett hallani és rendkívül szelíd viselkedést látni. III. Malcolmnak és skóciai Szent Margitnak nyolc gyermeke született, akikből három király és egy királyné lett. Őt, a magyar

anyától született Skóciai Szent Margitot tartják minden angol királynő ősanyjának, mert leánya, Matild I. Henrik angol királynak lett a felesége.

Skóciai Szent Margit terjesztette el Skóciában a katolikus liturgián alapuló vallásyakorlást, minden elesett embert támogatott, a szegények gyámoltója volt, templomokat, kolostorokat építtetett. Halála után óriási kultusz lett az ő személye. 1261-ben szentté avatták, és 1969 óta halálának napja a katolikus egyházban Skóciai Szent Margit ünnepnapja.

Mit mondhatunk tehát? Azt mondhatjuk, hogy magyar ősünk a hatalmas, világhatalmú angol királyi család ősanyja, magyar vér folyik minden angliai király és királynő ereiben. Ahelyett, hogy Magyarországon ez a sajnos mára rendkívül primitív vált közélet csatákban merülne ki, és csak azzal lennénk elfoglalva, hogy egymást hogy tudjuk bántani, gyűlölni, sokkal egyszerűbb lenne, ha ilyen csodálatos törté-

nelmi meghatározottságainkat, ilyen csodálatos múltunkat, ilyen csodálatos ős köré épített kultusszal tudnánk a magyar nép csodás adottságait, a magyar nép csodálatos történelmét és a magyar nép tiszteletét elterjeszteni a világban. Mert így biztosan elérhetnénk azt, hogy a világban nemcsak esetlegesen negatív, hanem elismerő szavak is illessék Magyarországot és Magyarország népét. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Ezzel a napirend utáni felszólalásoknak a végére értünk. Megköszönöm mindenkinek a munkáját.

A jövő héten hétfőn, 11 órakor folytatja az ülést a parlament. Az **ülésnapot bezárom**.

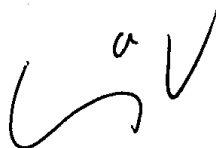
(Az ülésnap 16 óra 43 perckor ért véget.)

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Dr. Lukács László György s. k.
jegyző

Tordai Bence s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)